

श्री बृहत् कप्पसूत्रं (वेदकल्प)

छेदसूत्र

शुद्ध मूल, शब्दार्थ, भावार्थ सहित.

मूल्य रु. १-४-०

लेखक तथा प्रकाशक

डा. जीवराज धेलाभाइ दोशी. L. M. & S.

अमदावाद (नवे दरवाजे)

श्री सत्यविजय प्रिन्टिंग प्रेसमां शा. सांकळचंद हरीलाले छाप्युं.

संवत् १९७१

आवृत्ति १ ली.

सने १९१५

प्रत १०००

प्रस्तावना.

(१). आ सूत्रनुं नाम बृहत् कल्प सूत्र छे. एहने वेदकल्प सूत्र पण कहे छे. आ सूत्र छेद सूत्र छे. अ-
 त्पार सुधीमां कलकचाना बाधु साहेव तरफथी छेद सूत्र सिवायना आगमो छपाया छे. छेद सूत्र पैकीनुं आ
 सूत्र पेहेल बेहेलुं छपाय छे. आ सूत्र बधा छेद सूत्रोमां नहानुं छे एटके के तेमां छ उदेसा छे ने मूल
 श्लोकनी संख्या ४७१ नी छे. आ सूत्रमां साधु तथा साध्वीनो आचार छे. आ सूत्र दरेकसाधु तथा साध्वीनि
 भोडे करवानी तथा मनन करवानी घणीज अगत्यता छे. श्रावक, श्राविकाने पण वांचवा लायक छे केमके आ
 सूत्र ज्ञान भेळत्रवाथी साधु समाचारिनी पूर्ण माहिती यशे ने साधुने रहेवाना स्थानक, पाठ, पाठका, बर, बल,
 पात्र, रजोहरण, आहार बगेरे बोहारववानी रीत समजी शकाशे जेथी बोहोराववाना केटलाक दोषथी श्रा-
 वक मुक्त यशे. आ सूत्रनो मूलपाठ विद्वानो पासे सुधरावी छपावेळ छे ने दरेक पाठनी नीचि बीजा एहबीज
 नातना सूत्र पाठनो फेरफार होय ते पण पाठान्तर रूपे वताव्यो छे. आ पाठान्तरनी समजण पडे माटे आ सूत्र
 नो मूलपाठ कइ कइ वेद कल्पनी प्रतने आधारे तैयार कर्यो छे ते सूत्रोनी हकिकत नीचि मुजब छे.

(२). १ (सी) नामनी प्रत जे सने १८८०-८१ नी सालमां खरीदेली ने जेनो नंबर ११ (पी)

છે ને જે યુના શહેરમાં આવેલું ઢકન કોલેજ લાઇબ્રેરીમાંની પ્રત છે. આ પ્રત સંવત ૧૨૧૮ ની સાલમાં લખેલ છે.
૨ ઉપલી પ્રતના જેવી સંવત ૧૨૩૪ ની સાલમાં લખાણ્કી તાહ પત્રની પ્રત ઉપરથી કરેલ નકલ જેનો નંબર ૭૭૮ છે. આ પ્રતનું નામ (નાની સી) છે.

ઉપલી બને પ્રતો યુર્ણીની છે. યુર્ણીમાં આઠાં સૂત્રો આપેલ નથી પણ શરૂઆતનો ભાગ આપેલ છે તે ઉપરથી મૂલ પાઠો નીકળી શકે છે. આ બંને પ્રતો એક સરખી છે.

૩ (ટી) નામની ત્રીજી પ્રત જેમાં પેહેલા અને વીજા ઉદેસાની ટીકા છે. આ પ્રતનો નંબર ૧૨ છે ને તે ઢકન કોલેજ લાઇબ્રેરીની નંબર ૩૯૦ વાળી પ્રત છે. આમાં બેજ ઉદેસા આપેલ છે પણ બાકીના ઉદેસાના કેટલાક સૂત્રો પણ તેમાં આવી જાય છે. આ પ્રત ૧૭ મા સૈકાના શરૂઆતની સંભવે છે, જો કે તેના ઉપર તારીખ નથી.

ઉપરની ત્રણ પ્રતો સીવાય નીચેની મૂલ સૂત્રોની ફક્ત ટવા સાથેની પ્રતોનો ઉપયોગ લીધેલ છે તે પ્રતોના નામ.

- ૪ (મોઢી) વી અથવા વી નામની પ્રત જેમાં ૧ થી ૧૮ સુધીના પાના છે.
- ૫ (નાની) વી નામની પ્રત જે વગર તારીખની નંબર ૭૩૪ વાળી છે.
- ૬ (ઢવલ્યુ) નામની પ્રત જે પણ વગર તારીખની નંબર ૨૨૨ વાળી છે.

૭ (ડ્યાહ્લીક) શી નામની પ્રત સંવત ૧૮૧૨ ની નંબર ૨૧૦૮ વાહી છે.

ઉપર મુજબ જુદી જુદી સાત પ્રતોનો આધાર આ સૂત્રના મૂલ પાઠનું સંશોધન કરવામાં લીધો છે.

આ પ્રતોમાં નંબર ૭ વાહી પ્રત, નંબર ૧ તથા ૩ ની પ્રતોને મહત્તી આવે છે પણ નંબર ૪-૫-૬ ની પ્રતો સાથે મહત્તી નથી. સામાન્ય રીતે ઘણુલરુ નંબર ૪-૫-૬ ની પ્રતો ઉપર આધાર રાખી મૂલ પાઠો લેવામાં આવેલ છે.

આ સૂત્રના પાઠાંતરમાં નંબર ૧ સી, ૩ ટી, ૪ મોટી વી અથવા વી, ૫ નાની વી, ૬ હવલ્યું અને ૭ ડ્યાહ્લીક શી પટલા નામોની પ્રતો આવશે, ૯ વાવત ધ્યાનમાં રાખવાથી કહી શકાય છે તે સહેલાઈથી સમજાશે. વાંચક વર્ગને જલ્દી સમજ પડે માટે ઉપલી જુકોના નામ ડ્યેજી તથા દેવનગરી લીપીમાં મુક્યા છે. પાઠાંતરમાં (પી) શબ્દ આવે ત્યાં પેહેલી (સી) સમજવી ને (ટી એચ) ડ્યેજી શબ્દ આવે ત્યાં ઠાળાંગ સૂત્ર સમજવું.

(૧). આ વૃહત્ કલ્પ સૂત્રમાં આવતા મૂલ પાઠો, નીચેના વીજા સૂત્રોના મૂલ પાઠો સાથે મહત્તા આવે છે.

વૃહત્ કલ્પ સૂત્ર.

ડ્યેજીમાં છપાઇલ કલ્પ સૂત્રમાં

ઉદ્દેસો સૂત્ર સંલ્યા

નીચેના ફકરાઓ સાથે.

૧ ૩૫ (જે ઉવસમડ)

૫૨

१२ ने त्यार पछीना
२१

४ २७
५ ५४

उदेसो	सूत्र संख्या	निर्सीह सूत्र उदेसा	सूत्र संख्या
१	३८	११	१९ के (२२)
३	१	४	२० " (२९)
३	३ ने त्यार पछी	१२	५
३	५ थी १०	२	२२ थी २४के(२३--२४--२५)
३	१७	१०	५२ "(५३)
३	२५ अने त्यार पछी	२	५६ ने त्यार पछी के(५७)
३	२८	९	५८ "(५९)
४	१	१	१
४	११ ने त्यार पछी	१२	३५ अने त्यार पछी के (३७)
४	२७	१२	४४ "(५१)

५	६ यी १०	१०	३५ यी ३०
५	४५ अने त्यार पछी	२	१ यी ८
५	४८	११	२७
६	?	४	२३

स्थानांग सूत्र बाबु साहेबनु तेना नीचेना पानाना

सूत्रो साथे

३९३ अने त्यार पछीना

१७९ " "

३६४ " "

३५२ अने ४५४

४२६ अने त्यार पछीना

३८३ " "

४२८ " "

२ २९ अने त्यार पछीना

४ १-८

४ २७

४ २४ यी ३०

६ १ अने त्यार पछीना

६ ७ यी १२

६ १३ अने त्यार पछीना

આ સૂત્ર પ્રસિદ્ધ કરવામાં અમારી મતલબ ફક્ત જૈનાગમના જ્ઞાનનો ફેલાવો કરવાનો છે. આ સૂત્રની કીમત તેથી કરીને ઘણીજ કમતી રાखी છે જેથી દરેક જૈનવંધુ તે સૂત્ર સ્વરીદી વાંચી શકે. આ સૂત્રોના વેચાણમાંથી યતી ઉપજ આવાજ વીજાં જૈન આગમો છપાવવામાંજ વપરાય છે. આ સૂત્રનું શુદ્ધીપત્ર પણ અલગ છપાવી પાછલ્લ ચોઢેલ છે. આ સૂત્ર છપાવવામાં કોઈ સુલ્લસુલક રહી ગઈ હોય તો તેમાં સુધારો કરી વાંચવા તથા તેવી સુધારવાની વાવતો ઝમને લખી મોકલવા અમારી દરેક જૈન વંધુને અરજ છે. અમારા તરફથી છપાયેલ પુસ્તકો વાવતની જોહર સ્વર આ સૂત્રમાં છપાવી છે તે ઉપર વાંચક વર્ગનું ધ્યાન સંવેચવાની રજા લઈએ તા. ૨૧-૮-૧૬.

ડા. જીવરાજ ઘેલાભાઈ દોસી.

L. M. & S.

નવેદરવાજે-અમદાવાદ.

अनुक्रमणिका.

वाचत

आहार	?	...
उपहारण
क्रिया (आचार)
कर्म
ग्रहस्थाने त्वां नवे
दृष्टा
प्रापश्चित
परिहार विधिषु चामि
वीजा गज्जमां नवे
विहार
वाचणी
स्नानक	...	?
साहज आपकी
समवाया

बृहत्संस्कृतसूत्र पाठ मतलब

उद्दे. १ १-६ साधु साध्वीना आहारनी विधि
 पाठ १-५१ ?
 पा. १-२५ ७-१५ साधुसाध्वीने स्थानकर्मा उत्तरवानी
 विधि तथा केटलो काळ रहेहुं ते

उपगण	क्रिया	केश	विहार	स्थानक
१६-१७ साधुसाध्वीने केहुं मातरीयुं (पेशावहुं भाजन) कल्पे
१८ साध्वीने पछेडी बांधवानी चींदरडी कल्पे
१९ साधुसाध्वीने नदीकाठे अमुक क्रियाओ न करवा वावत	?
२०-२१ साधुसाध्वीने केवा उपाश्रये रहेहुं	?
२२-२४ कोनी नेश्राए रहेहुं	?
२५-३४ केहवा स्थानकर्मां रहेहुं	?
३५ साधुसाध्वीने मांहोमांहि कलेश थयो होय तो शुं करहुं	...	?
३६-३७ साधुसाध्वीने विहार करवा आश्री	?	...
३८ लडाइथती होय त्यांथी विहार करवा आश्री	?	...

१९-४२ उपगरण केवानी विधि

४१ आहार वोहरवा आश्री

४४ स्थानक पाटपाटका दिवसे जाचेक रात्रे

केवा वावत

४५ वस्त्र रात्रे न केवा संबंधी

४६ चोरे चोरेक वस्त्र रात्रे पण केवा वावत

४७ रात्रे विहार न करवा वावत

४८ जमणवारमां वोहरवा न जवा वावत

४९-५० साधुसाध्वीने रात्रे केटकी संख्या होय

तो वहार जंहुं (अमुक क्रिया मांटे)

५१ कया देसमां विहार करवो

आहार

...

?

...

...

...

...

?

...

...

उपगरण

?

...

?

?

?

...

...

...

...

विहार

...

...

...

...

...

?

...

?

?

उद्दे. ३	आहार	उपगण	स्थानक
१-१२ केहवो उपाश्रय खपे ते बाबत	?
पाठ १-३०			
पा. २६-४६	?
१३ स्थानकर्मा उत्तरवानी रजा लेवा बाबत
१४-२८ सेज्यांतरना आहार बाबत चौभंगी	?
२९-३० केटकी जातना वस्त्र तथा रजोहरण खपे	...	?	...
उद्दे. ३			
१-२ साधुसाध्वीने एकवीजाना उपाश्रयमां	?
पाठ १-३५			
जवा आववा आश्री मर्यादा बतावे छे
पा. ४७-६३	...	?	...
३-६ केवी जातनुं चामडुं रोगादिक कारणे कल्पे	...	?	...
७-१० केवी जातनुं वस्त्र खपे	...	?	...
११-१२ कछोटो वाळवा संबधी	...	?	...
१३-१४ केवी रीते वस्त्र वोहरवुं	...	?	...
१५-१६ साधु साध्वीने प्रथम प्रवर्जा केती	...	?	...

उपगण	क्रिया	ग्रहस्थीनि त्यां जवुं	स्थानक
वखते उपगण क्थिआ होय तेयीज च- लाववा विपे
१७-१८ वर्षीकाले वख न वोहरवा विपे ने शि- याळे उनाळे वोहरवा विपे
१९-२० मर्यादा प्रमाणे वख लेवा २१ मर्यादा प्रमाणे वंदना करवी	... १
२२-२४ ग्रहस्थीनि घेर जवा आश्री	...	१	...
२५-२८ ग्रहस्थीना उपगण पाछा आपवा विपे
२९-३० स्थानकर्मां रहेळा साधुनी आज्ञाए बीजा साधुने उतरवा वात्रत तथा तेना उप- गण भोगववा वात्रत	१

	आहार	प्रायश्चित्त	स्थानक
३१-३२ वार धर्णीयाता घरमां उतरवा बाबत	१
३३ धर्णीयाती जग्ग्यामां धर्णीनी आज्ञा मागी रहेवा बाबत	१
३४ सेना उतररी होय तेवी जग्ग्यामां न रहेवा बाबत,	१
३५ गोचरी तथा (ठंडीकनी पांच गाउनी मर्यादा)	१

उद्देश ४

पाठ १-३१	१	त्रण प्रकारे संजमनो नाश थाय ने गुरु	...	१	...
पा. ६४-९१		प्रायश्चित्त पामे	...	१	...
	२	त्रण प्रकारे दशमुं प्रायश्चित्त पामे	...	१	...
	३	त्रण प्रकारे नवमुं प्रायश्चित्त पामे	...	१	...

	आहार	दिक्षा	पायाञ्चित	वांचणी	समजाववा
५-६ ऋण जणने दिक्षा तथा वांचणी आपवी न कळपे	...	?	...	?	...
६ ऋण जणने वांचणी आपवी कळपे	?	...
७-८ ऋण जणने समजाववा दोहिलाने ऋण जणने समजाववा सोहिला	?
९-१० सायुसाध्वी पडता झाली राखवामां एक बीजानी साहज्ज इच्छे तो चौ- मासीक प्रायश्चित पासे	?
११-१२ पेहेळी पोरसीनो आहार पाछळी पोर- सीण न राखवा वावत तथा गाम बहार बे गाउ उपरांत आहार न राखवा वावत	?
१३ संकितादिक सदोप आहार वावत	?

आहार क्रिया क्लेश परिहार वि.चा. बीजा गच्छ
मां जवुं.

१४	पेहेलाने छेला तिर्थकरना साधुने आहार ? वोहरवा बाबत
१५-१७	ज्ञानादिक निमित्ते बीजा गणमां जवा बाबत	१
१८-२०	संभोगने अर्थे (एटके आहारपाणी भेगो ... करवा) के सेवा करवा अन्य गच्छ (संघाडा) मां जवा आश्री	१
२१-२३	सुत्रार्थ भणाववा अन्य गच्छमां जवा आश्रा	१
२४	साधु गुजरी जता तेलुं क्लेवर परठ- ... ववा बाबत	१
२५	क्लेश कर्यो होय तो शुं कारवुं ते बाबत	१	...
२६	परिहार विशुद्ध चारित्रीयाने आहार ... क्वेवा बाबत	१

२७ पांच मोटी नदीयो उतरवा बावत ... १
 २८-३१ केहवा तरणाना घरमा उतरवुं ते बावत ... ३

चपे. ५

पाठ १-५४ १-४ देवता देवी स्त्री पुरुषनुं रुप करी साधु ... ?
 पा. ९२-११६ साध्वीनि फरसता बभे साहज्ज इछे तो मैथुन सेववानुं प्रायञ्चित पाभे

५ साधुसाध्वी कक्लेश करी बीजा संघा- ... ?
 ढामां जता समजावी तेज संघाढामां पाछा वाळवा बावत

६-९ सूर्योदय पेहेलनि सूर्य आयम्प्या पछी ?
 आहारपाणी न केतां परठववा बावत
 १० रात्रे ढकार आवतां शुं करवुं ? १

आहार	उपकरण	क्रिया	प्रायश्चित
११-१२ आहारमां आहार बोहरतां वेईन्द्रिया- दिक जीवके पाणीसुं बिन्दु आवी पडे तो शुं करुं
१३-१४ साध्वीने पशुजातीना स्पर्शनी साहज्ज बांछता इस्तकर्मसुं तथा मैथुन सेववासुं प्रायश्चित आवे	१
१५-१८ साध्वीने एककां रेहं, एककां आहार पाणी केवा जं, एककां संशाय करवा के ठंडीके जं के विहार करवोन कल्पे	...	?	...
१९-२१ साध्वीने वस्त्ररहित नग्न रेहं नही, करपात्री रेहं नही तथा उघाडे डीके बेसवुं नही	?

- २२-२३ साध्वीने बहार आतापना केबी नहीं,
उपाश्रयना वाढावाडीमां आतापना केबी कळपे
- २४-२४ साध्वीने अभिग्रह वावतना दसबोळ
करवा न कळपे
- ३५-३६ साध्वीने वस्त्रादीकनी पळाठीवाळी वे-
सवुं कळपे नहीं, साधुने कळपे
- ३७-३८ साध्वीने ओर्ठांगण सहित आसने वेसवुं
कळपे नहीं, साधुने कळपे
- ३९-४० साध्वीने पाट उपर पाटके बाजोठ उपर
उधुं ररेवुं के वेसवुं कळपे नहीं, साधुने कळपे
- ४१-४२ साध्वीने नाळ सहित तुंबडुं राखवुं कळपे
नहीं, साधुने कळपे

३

३

३

३

३

...

...

...

...

...

...

३

	आहार	उपकरण	क्रिया	परिहार विद्युत्
४३-४४ साध्वीने डांडी सहित पुंजणी राखवी कळपे नही, साधुने कळपे	...	?
४५-४६ साध्वीने काकढानी (उघाडी) डांडीने रजोहरण कळपे नही, साधुने कळपे	...	?
४७-४८ साधुसाध्वीने एकबीजातुं मातुं लेवुं के आपतुं न कळपे, अमुक कारणे कळपे	?	...
४९-९१ साधुसाध्वीने पहेका पहोरनो आहारके औषध के तेळादीक मर्दन करवा माटे पाछ्या पहोरे कळपे नही	?
५२ सुगंधी द्रव्य साधुसाध्वीने चोपटवुं कळपे नही	?	...
५३ परिहार विद्युत् चारित्र सेवनारने स्थि- वर अमुक कारणे बोलावे	?

	आहार	क्रिया	पायश्चित्त	साहज	आपवी
५४	साध्वी सरस आहार एकवार बोहोरेशी वृप्ती पामे, तेम तुप्ती न थाय तो फरी आहारपाणी बोहरवा जाय
चंदे. ६	...	?
पाठ १-१४	१ साधुसाध्वीए छ जातना अवर्णवाद
पालुं ११७-१२५	२ न बोळवा	...	?
	३ छ प्रकारना भला आचारवाळा साधु साध्वीने पण जुठा आळनुं प्रायश्चित्त लेवा वाचत	?
१-१२	साधुसाध्वीए एकत्रीजाने अमुक कार- णे साहज आपवा वावत
१३	छ बोळ आचारने निष्फळना करणहार	?
१४	छ प्रकारना आचार	?

जाहिर खबर.

अमारा तरफथी जे जे सूत्रो छपावी बहार पाढवामां आवेला छे के हवे पछी छपावी बहार पाढवामां आवशे तेनो मुख्य उद्देश नीचे मुजब छे.

१. जैन धर्मना ज्ञाननो फेलावो करवो. २. ४५ पीस्ताळीसे आगमोना मूळपाठ पश्चीम देशोना विद्वानो पासे भारे-खरचे सुधराववा. आ मूळ पाठ घणा जुना आगमोनी घणी प्रतो साथे मेळवी सुधरावी पाठान्तर लखावीने छेवटनुं पुफ पण ते विद्वानो पासे सुधरावीने पछी छेवट ते मूळपाठ छपाववानी भारे खरचाळु यो-जना अमे अमारा पदर्थी करी छे. उपरनी हकीकतथी खुलुं जणाशे के मूळ पाठ घणो शुद्ध थशे. आवा पश्चीम देशोना विद्वानो पासे शुद्ध करावेल मूळ पाठवाळा सूत्रोनी प्रथम खातरी करी तेवाज सूत्रोज खरीदवामां आपना पैसानो सद उपयोग करी ज्ञान दानमां मदद कारशो. अमे पेट भराइ करवाने माटे सूत्रो छपावता नथी पण उपर लख्या मुजब शुद्ध मूळपाठ अमारे खरचे लखावी ते मूळपाठ उपर मुजब छपावीने पछी अर्थ, मूळ-

पाठने भावार्थ साथे सूत्रो छपावी तेनुं जे वेषाण याय तेनी उपनर्माथी ४६ आगमो एक पछी एक उपर मुजब छपावबानी योजना अमारा तरफथी करवामां अवेक छे.

अमारा तरफथी नीचेना सूत्रो छपाया छे.

- १ उत्तराध्ययन सूत्र शुद्ध मूल, अर्थ, भावार्थ साथे पाका पुठानुं रु. ६-८-०
- २ उत्तराध्ययन सूत्र शुद्ध मूल, अर्थ, भावार्थ साथे पानानुं पाटलीओ साथे रु. ६-०-०
- ३ उत्तराध्ययन मूलपाठ ३६ अध्ययन पुठावाळुं रु. १-४-०
- ४ दशवैकालिक सूत्र शुद्ध मूल, अर्थ, भावार्थ साथे पानानुं पाटलीओ साथे रु. २-४-०
- ५ दशवैकालिक सूत्र मूलपाठ बाधिल पुठावाळुं रु. ०-४-०
- ६ सामायक-प्रतिक्रमण अर्थ सहित आठ कोटी तथा छ कोटीना खंभात, लीवडी ने गोंडक रु. ०-६-०
- ७ सामायक अर्थ सहित बाधिल पुंठानुं रु. ०-१-६

८ वृद्धत् कल्प सूत्र मूळपाठ शब्द कोष साथे

रु. ०-१२-०

९ वृद्धत् कल्प सूत्र अर्थ, मूळपाठ, भावार्थ साथे पानानुं पाटलीओ साथे.

रु. १-४-०

डा. जीवराज धेलाभाइ दोसी.

L. M. & S.

नेवेदरवानि—अमदावाद.

उपरनां पुस्तको अमदावादमां मळवानुं ठेकाणुं.

शा. त्रिभोवनदास खनाथदास ठे. आकाशेशठकुवानी पोळना

शा. बालाभाइ छगनकाक ठे. कीकामटनी पोळना

शा. वाढीकाक काकुभाइ ठे. तळीयानी पोळना

आ सूत्रना अथा शब्दोक्तो कोश तेषां मागधी शब्दने भळतो संस्कृत शब्द तथा
दरेक मागधी शब्द कया उद्देशाना कया पाठमां आव्यो छे ते बताव्यो छे.

मागधीशब्द	संस्कृत	उद्देशो	पाठ	मागधीशब्द	संस्कृत	उद्देशो	पाठ
प्रसिया	अंगिका	१	६-११	अणुवट्टावियग	अनुपस्थापितक	५	१३.१४
अद्भुतगह	अद्भुतगध	२	२३.२४	अनियाणया	अनिदानता	४	१३
अणरथामियसंकल्प	अनस्तामितसंकल्प	१	५१	अन्तरगिह	अन्तरगृह	३	२२.२४
अणवट्टुप	अनवस्थाप्य	५	६-९	अन्तोलित्तय	अन्तर्लिप्तक	१	१६.१७
अणुग्याइय	अनुद्भितिक	४	३	अन्नमन्नं करेमाणं	(अन्योन्य)	४	२
		२	३८	अपडिहट्टु	अप्रतिहृत्य	३	२६
		३	१८	अपाइय	अपात्रिक	५	२०
		४	१.९.१०	अप्पसागारिय	अल्पसागारिक	१	२६
		५	१-४	अप्पविइय	आत्मद्वितीय	१	४९.५०
		११	६-१०	अप्पइय	आत्मतृतीय	१	११

मागधीशब्द	संस्कृत	उद्देशो	पाठ	मागधीशब्द	संस्कृत	उद्देशो	पाठ
अपचउत्थी	आत्मचतुर्थी	?	४९-५०	आगमणगिह	आगमनगृह	२	११-१२
अभिनिव्वगडाग	(जुओ) वगडा	?	११	आरि ए खेते	आर्य क्षेत्रम्	१	५१
अवङ्गुयदुवारिय	अपाहतद्वारक	?	१४.१५	आहाडिया	आहृतिका	१	४६
अवत्तव (छ)	अवक्तव्य	६	?			२	१९.२०
अविओसविय-	अविलोषि-	१	३५				
पाहुड	तमाभृत	४	५.६.२५			३	१९-२१
		५	५	आहाराइणियाए	याथारत्निकया	१	३५
		६	?	इच्छा	ऋच्छा	६	१३
अहालन्द	...	४	१	उगयविच्चीय	उद्गतवृत्तिक	५	६-९
		२	१-४-८	उगाल	उद्गार	५	१०
		३	२९-३१	उग्घाइय	उद्घातिक	४	११.१२
		४	३३	उदिसावेत्तए	उदेशायितुम्	४	२१-२३
अहालहुसय	(यथा-लधुशस्+क)	५	५३	उवगरणजाय	उपकरणजात	४	२४
अहेसवणमायाग	अथःश्रवणमात्रक	४	२८.३०	उवाइणावेइ	उपायनापयति	३	३४
आउञ्चणपट्टग	आकुञ्चनपट्टक	५	३५.३६			४	११.१२

मागधीशब्द	संस्कृत	उद्देशो	पाठ	मागधीशब्द	संस्कृत	उद्देशो	पाठ
परुई	अभिरवती	४	२७	करभी	दुक्काइ	२	१०
ओक्रिखण	अवर्तीर्ण	२	१.२.८.९	कुणाला	१	५१
ओगह	अवयह	१	३९-४२	कोवकुइय	कौकृतिक	४	२७
		३	२८-३३-३५	कोसम्भी	कौशम्भी	१	५१
ओगहणपट्टग	अवग्रहणपट्टक	३	११.१२	कोसिया	कोपा	४	२७
ओडिय	औट्टिक	२	३०	खाणूय	स्याणुक	६	३.५
ओणिय	औणिक	२	३०	गङ्गा	४	२७
ओझडियचिलि.	चिलिमिलिक्राव-			गणावच्छेइय	गणावच्छेइक	३	१४
मिलियाग	वाडितक	१	१४	वाडिमत्तय	गणावच्छेदिन्	४	१५-२३
कपडिई	कन्पस्थिति	६	१४	चक्रखुलोलुय	घटीमात्रक	१	१६.१७
कपडिय	कल्पस्थित	४	१४.२६	चम्म	चक्षुर्लोक	६	१३
		५	५३	चारण	चर्मन	३	३-३
कप्याग	कल्पाक	२	१३		चरितुम्	१	३६.३७

मागधीशब्द	संस्कृत	उद्देशो	पाठ	मागधीशब्द	संस्कृत	उद्देशो	पाठ
चित्कम्म	चित्रकर्म	१	२०.२१	तिरीडपट्ट	तिरीडपट्ट	२	२९
चिलिभिणीया	चिलिमिलिया	१	१८	तेन	स्तैन्य	४	३
छेओवह्वावणिय	चिलिमिलिका	६	१४	थूणा	स्थूणा	१	५१
छेय	छेओपस्थापनिक	२	४-७	थेर	स्थविर	३	१४
जउणा	छेद	५	५			४	१५-२३
जङ्गिय	यमुना	४	२७	दगतीर	उदगतीर	५	५३
जवजव	जङ्गम	२	२९	दारुदण्डग	दारुदण्डक	६	१४
जिणकप्प	२	१	पायपुच्छण	पादप्रोज्जलन	५	४५.४६
जोइ	जिनकल्प	६	१४	दुग	दुर्ग	७	७
तप्पहमया	द्योतिस्	२	६	दुस्सन्नप्प	दुःसंज्ञाप्य	४	७
तालपलम्ब	तत्प्रथमता	३	१५.१६	देव	देवी	५	१-४
तिन्तिणिय	तालपलम्ब	१	१-५	नावा	नौ	६	९
	तिन्तिणिक	६	१३				

उद्देशो	५	१	४	१	१	२	३	"	४	५	१	२	३	५	११
संस्कृत	प्रतीति	प्रस्तार	परिक्षेप							परिहारस्थान				
पाठ	५	१४	२	६-९	३९-४२	४-७	२८, ३४	३५	२६	५३	३८	१८	९-१२	१-४	६-१०

मागधीशब्द	पत्तिय	पत्थार	परिक्खेव	परिहार							परिहारड्डाण				
-----------	--------	--------	----------	--------	--	--	--	--	--	--	-------------	--	--	--	--

पाठ	१५-३४	१३	१४	१३	१४	२१-२४	२१, २२	७	१३, १४	२५-२८	४, २५	२७, २८	२८-३१	८
उद्देशो	५	६	६	२	६	१	२	२	५	२	३	"	४	६
संस्कृत	निदानकरण	निर्विष्टकायिक	निर्विशति		निश्रया	निहंतिका	प्रदीप	पक्षिजातिक	प्रातिहारिक			पत्रक	
मागधीशब्द	निगन्धीमुत्ताणि	नियणकरण	निबिद्धकाइय	निबिसइ		निस्साए	नीहडिया	पईय	पत्रिखजाइय	पडिशारिय			पणग	

मागधीशब्द	संस्कृत	उद्देशी	पाठ	मागधीशब्द	संस्कृत	उद्देशी	पाठ
पळिमन्थु	परिमन्थु	५	१३.१४	पाहुडियाग	प्राभृतिका प्राभृतिक	४	५.६
पळिस्सयइ	परिश्रयाति	६	१३	पिच्चिय	पिच्चित	२	२५-२८
पसुजाइय	पशुजातिक	४	९.१०	पिण्डग	पिण्डक	२	३०
पाण	प्राण	५	१३.१४	पुलागभत्त	पुलाकभत्त	२	८.१४-१८
	पान	४	२८-३१	पूयाभत्त	पूजाभक्त	५	५४
पायकेसरिया	पात्रकेशरिका	५	११	वन्वा	वल्बज	२	२५-२८
पायपुञ्जण	पादप्रोज्जण	६	४.६	वाहिरिया	बाहिरिका	१	३०
		५	४३.४४	भाङ्गिय	भाङ्गिक	२	६-९
पाराञ्चिय	पाराञ्चिक	१	३९-४२.४५	मउड	मुकुट	२	२९
पारियासिय	परिवासित	५	४५.४६	महानई	महानदी	४	३०-३१
पारिहारिय	पारिहारिक	४	२	मही	४	२७
पाहुड	प्राभृत	५	४९-५१	मुञ्ज	४	२७
		२	१३	मेरा	२	३०
		१	३५				

मागधीशब्द	संस्कृत	उद्देशो	पाठ	मागधीशब्द	संस्कृत	उद्देशो	पाठ
पेठ्ठण	मैथुन	४	१.९.१०	वत्थु	वास्तु	३	३१-३२
पोय	मोक	५	१-४.१४	वचहार	व्यवहार	५	५३
पोहरिय	मौखारिक	५	४७.४८	वाइय	वातिक	४	४
रयहरण	रजोहरण	६	१३	विकल्प	विकल्प	४	१४
		२	३०	विकिखण	विस्तीर्ण	२	१.२.८९
		३	१५.१६	विगइपडिचइ	विकृतिप्रतिबद्ध	४	५.६
रुखमूल	रुखमूल	२	११.१२	विगरण	विकरण	३	१७
रोगायङ्क	रोगायङ्क	५	४७.५२	वियड	विकट विकृत	२	४.५
अलातुक	अलातुक	५	४१.४२	वियडगिह	विवृतगृह	२	११.१२
वंशमूल	वंशमूल	२	११.१२	वीसुम्भइ	विश्रम्भनि-विष्कम्भति	४	२४
वडाग वयड	वडाग वयड	वेरज्जविरुद्धरज्ज	वैराज्य विरुद्ध राज्य?	१	३८
वत्त	वत्त	१	३९-४२.४५	संखडि	संस्कृति	१	४८
		२	२९	संथाडिय	संतुतिक-संस्तुतिक	५	६.९
		३	७-१०.१५.१६	संथरइ	संतरति-संस्तरति	५	५४

मागधीशब्द	संस्कृत	उद्देशो	पाठ	मागधीशब्द	संस्कृत	उद्देशो	पाठ
समाहिप्त्य	समाधिमात्रक	१	१७	सुय	श्रुत	४	२५
संभोगपडियाए	संभोगप्रन्ययाय	४	१८-२०	सुरा	२	४
सरजू	सरयू	४	२७	सुसन्नप्य	सुसंज्ञाप्य	४	७,८
सविसाण	सविषाण	७	३९-४०	सेज्जा	शय्या	१	३१, ३२
सवण्टग	सवृन्तक	५	४१-४४	सेज्जासंथारग	सेज्जासंस्तारक	१	४४
सागारकड	सागारकृत	१	३९-४२	सेणा	सेना	३	३४
सागारिय	सागारिक	४	२४	सेय	सेक	६	८
		१	२२-३०	सेहतराग	शैक्षतरक	४	१३
		२	१३-२८	सोवीरय	सौवीरक	२	४
		३	२६-२८	हथकम्म	हस्तकर्म	४	१
		४	२४	हरियाहडिया	हुताहुतिका	५	१३
साणग	सानक	२	२९-३०	हरिताहडिया	१	४६
सामाइयसंजय	सामायिकसंयत	६	१४				
सालि	शालि	२	१				
सावस्सय	सापाश्रय	५	३७-३८				

॥ *बृहत् कल्पसूतं.॥

पढमो उद्देशओ.

॥ अथ बृहत्कल्प सूत्र (वेद कल्प) छेद सूत्रनो प्रथमो उद्देशो ॥ १ ॥

अर्थः ॥ १ ॥—नो० न ॥ क० कल्पे ॥ नि० साधुने ॥ वा० अथवा ॥ नि० साध्वीनि ॥ वा० बली ॥
आ० फाचां ॥ ता० ताड वृक्षनां एटके (केळनां) ॥ प० लांवी आकृतिवाळां फळ (केळां) ॥ अ० अण
भेद्यां (अण मोळ्यां—मोळेलां नर्हां) प० वांहीरवां (न कल्पे) ॥ ? ॥

* कल्पसूत्र ए सूत्रने बृहत्कल्प अथवा वेदकल्प सुत्र कहे छे, वैतकल्प [वेद कल्प] एटले पापने विदारि ते कारणे वैतकल्प कहीए; अथवा वे प्रकारनी कल्प कहेतां आचार छे जेनी अंदर ते माटे वैतकल्प कहीए अथवा वैत

मूल पाठः-॥ १ ॥ नो कण्ठ निगन्थाण वा आमे तालपलम्बे
आभिन्ने पडिग्गाहेत्तए ॥ १ ॥

भावार्थ ॥ १ ॥ प्रथम उद्देशानो अर्थ लखीए छीए, “ नो कण्ठई ” नो० न ॥ क० कल्पे ॥ एमां “न” शब्द निषेधवा भणी छे. न कल्पे निग्रन्थने निग्रन्थीने ते निग्रन्थना बे भेद छे. [१] निश्चय निग्रन्थ अने [२] व्यवहार निग्रन्थ. निश्चय निग्रन्थ ते वारमा गुणस्थानकवाळा साधु अने व्यवहार निग्रन्थ ते छ्छा गुणस्थानके वर्तनारा साधु. हवे उपर जे “ नो कण्ठ ” शब्द कह्यो छे ते निश्चय निग्रन्थने तो नज कल्पे अने व्यवहार निग्रन्थने आगळ बतावशे ते मुजव केटलीक बावतो न कल्पे अने केटलीक अपवाद मार्गे कल्पे पण खरी. हवे व्यवहार निग्रन्थने शुं कल्पे ने शुं न कल्पे ते देखाडे छे. न कल्पे साधुने साध्वीने काचां ताडवक्षनां एटले केळनां झाडनां फळ ते फळ केवां छे तो के कांबी छे आकृति जेहनी एटले, केळां समजवां पण ताडवक्षनुं फळ कहेतां

कहेतां विविध प्रकारना कल्प [आचार] छे जेने विषे ते भणी वैतकल्प कहीए अथवा उत्सर्ग अपवाद ए बे प्रकारना कल्प (आचार) छे जेने विषे ते कारणे वैत कल्प कहीए अथवा जे वस्तुने थापी छे तेज वस्तुने कारणे उथापी छे तेमज जेने उथापी छे तेने कारणे थापी छे ते भणी वैतकल्प कहीए, इत्यादिक घणा अर्थ छे ते अर्थ श्रीमहावीर भगवाने गौतमादिक साधुओने कहा छे.

ताडफुल्ली अथवा गलेळी जेने कहे छे ते न समजवी कारण के ते फळ गोळ थाय छे अने अर्हियां तो कांबी
 आकृति बत्तावी छे, वळी ते ताडवृक्षनां फळ काचां कांडपण कामसां आवतां नथी, फक्त पाक्या पछी ते फळने
 इल्की वर्णना लोको खाय छे, सारां अने उत्तम माणसो तेने खाता नथी, तो साधुने तो भगवान तेचां फळ खा-
 वानी आज्ञा केमज आपे, जोके ते फळ शुद्ध छे (निर्दोष छे) तो पण जे लोक विरुद्ध गणतु होय ते वावतनी
 मनाइ सूत्रमां ठेकाणे छे माटे आ ठेकाणे ताडफळ एटले केळांज समजवां. वळी इहां शिष्य वधारे शंका
 करी गुरुने पुछे छे के हे स्वामी ! सूत्र मारंभ करतां प्रथमज नकार शब्द मुक्यो ते तो अमंगळीक गणाय माटे
 एहमां माहारे शुं समजतुं ? गुरु कहे छे, हे शिष्य ! तुं सांभळ. ते शब्द अमंगळीक नथी पण मंगळीक छे,
 तेतुं कारण सांभळ. जे “ नो कषट् ” शब्द छे ते निषेधाने अर्थे छे ते शुं निषेधतुं तो के पाप निषेधतुं कहुं
 छे कारण के पाप छे ते आत्मनि नर्कादि गति आपनार छे अने देवगति तथा मोक्षगति आपनार दान
 दया छे माटे जीवनी सद्गतिना हेतु प्रथम मनमां राखीने नकार शब्द पाप निषेधवा भणी कश्यो छे माटे
 ते शब्द अमंगळीक नथी. सर्वज्ञना सर्वे वचन मंगळीकज छे. हे शिष्य ! एम समजी निशंक था. आ मूळ
 पाठनो अर्थे टुंकासां नीचे प्रमाणे छे.

भावार्थः—॥ १ ॥ आहारने अर्थे गोचरीए गएळा साधु अथवा साध्वीने फाचां ताडवृक्षनां एटले केळनां

झाडनां फळ लांबी आकृतिवाळां (केळां) ते अणभेद्यां एटले वारिक छुंदो कर्यां विनानां लेवां कल्पे नहीं ॥१॥
 अर्थः—॥ २ ॥ क० कल्पे ॥ नि० साधुने ॥ वा० अथवा ॥ नि०साध्वीने ॥ वा० वळी ॥ आ० काचां॥
 ता० ताड (केळनां) वृक्षनां ॥ प० लांबी आकृतिवाळां फळ (केळां) ॥ भि० (भेद्यां) मोळ्यां ॥ प० व-
 होरवां (कल्पे) ॥ २ ॥

मूल पाठः—॥ २ ॥ कप्पइ निगन्थाण वा निगन्धीण वा आमे तालपलम्बे
 भिन्ने पडिग्गाहेत्तए ॥ २ ॥

भावार्थः—॥ २ ॥ साधु अथवा साध्वीने काचां ताडवृक्षनां एटले केळना झाडना फळ लांबी आकृतिवाळां
 (केळां) भेद्यां एटले छुंदो करेलो निर्जीव (जीवरहित) थएळां जाणी वोहोरचां कल्पे ॥ २ ॥
 अर्थः—॥ ३ ॥ क० कल्पे ॥ नि० साधुने ॥ प० पाकां ॥ ता० ताड ॥ (केळना) वृक्षनां ॥ प० लांबी
 आकृतिवाळां फळ ॥ (केळां) भि० (भेद्यां) मोळ्यां ॥ वा० अथवा ॥ अ० (अणभेद्यां) अणमोळ्यां ॥
 वा० वळी ॥ प० (लेवां) वोहोरचां (कल्पे) ॥ ३ ॥

मूलपाठः—॥ ३ ॥ कप्पइ निगन्थाणं पक्के तालपलम्बे भिन्ने वा अभिन्ने वा
 पडिग्गाहेत्तए ॥ ३ ॥

भावार्थः—॥ ३ ॥ साधुनेत्र पत्र तडवृक्ष (केळवृक्ष) ना फळ लांबी आकृतिवाळां (केळां) मोळ्यां (ककडा करेलां) अथवा अणमोळ्यां लेवां कल्पे ॥ ३ ॥

अर्थः—॥ ४ ॥ नो० न ॥ क० कल्पे ॥ नि० साध्विनि ॥ प० पाकां ॥ ता० ताड (केळना) वृक्षनां ॥ प० लांबी आकृतीवाळां फळ (केळां) ॥ अ० (अणभेदयां) अणमोळ्यां ॥ प० (लेवां) बोहरवां ॥ (न कल्पे) ॥ ४ ॥

मूलपाठः—॥४॥ नो कप्पइ निगन्थीणं पक्के तालपलम्बे अभिन्ने पडिगाहेत्तए॥४॥

भावार्थः—॥ ४ ॥ साध्विनि पत्र (पाकेलां) केळवृक्षनां लांबी आकृतीवाळां फळ (केळां) अणमोळ्यां (ककडा करेल नहीं) तेवां (लेवां) बोहरवां कल्पे नहीं ॥ ४ ॥

अर्थः—॥ ५ ॥ क० कल्पे ॥ नि० साध्विनि ॥ प० पाकां ॥ ता० केळ वृक्षनां ॥ प० लांबी आकृतीवाळां फळ (केळां) ॥ भि० (भेध्यां) मोळ्यां ॥ (ककडा करेलां) प० (लेवां) बोहरवां (कल्पे) ॥ से० ते फळ ॥ वि० जो ॥ य. वली ॥ वि० विधिए ॥ भि० (भेध्यां) मोळ्यां होय एटले नाहना कटका करी मोळ्यां होय तो ॥ नो० न ॥ च० णं. वली ॥ अ० अविधीए ॥ भि० (भेध्यां) मोळ्यां होय एटले मोटी कातली अथवा कटका न राख्या होय तो कल्पे ॥ ५ ॥

मूलपाठः—॥ ५ ॥ कप्पइ निगन्थीणं पक्के तालपलम्बे भिन्ने पडिगाहेत्तए, से
वि य विहिभिन्ने, नो' (चेव णं) अविहिभिन्ने ॥ ५ ॥

भावार्थः—॥ ५ ॥ साध्वीने पक्व (पाकेलां) ताड (केळ) दृक्षनां कांबी आकृतीवाळां फळ (केळां)
मोळेकां (कटका अथवा टुकडा करेलां) (लेवां) वोहरवां कल्पे. पण जो ते फळ विधिपूर्वक मोळयां होय
(ककडा कर्यां होय) तो लेवां कल्पे एटले के ते फळ (केळानां) नाना नाना ककडा (टुकडा) करेलां
होय तोज साध्वीने कल्पे, जो ते फळ (केळां) अविधिए मोळयां (टुकडा कर्यां) होय एटले एकनां बेज
ककडा कीथा होय तो ते साध्वीने लेवां कल्पे नही तेतुं कारण के ते फळनी (केळानी) आकृति पुरुष चिन्ह
जेवी छे माटे साध्वीए ग्रहण करतां मन वगडे तो ब्रह्मचर्यनो दोष लागे माटे ते ब्रह्मचर्यनी रक्षाने अर्थे महा-
वीरदेवे विधिपूर्वक मोळेलां (ककडा करेलां) फळ (केळां) ने वोहरवां कहुं छे ॥ ५ ॥

१. नो चेव णं अवि° T B, नो चेव अवि° Bb. The brackets are to be dropped.

१ टोने (इटलीक) बी नामनी प्रतोमां “ नो चेव ण अविहिभिन्ने ” एहवो पाठ छे.

२ मोटी बी ने नानो बी नामनी प्रतोमा “ नो चेव अविहिभिन्ने ” एहवो पाठ छे ने () मां “ चेवणं ” पाठ
शुकेलो नथी.

उपर ए आहारनी विधि वताबी. हवे स्थानकर्मां उतरवानी विधि तथा त्यां केटलो काळ रहेवुं ते नीचे मुजब देखाडे छे.

अर्थः—॥ ६ ॥ से० ते ॥ गा० गामने विपे ॥ (ज्यां अठार प्रकारना कर होय ते) ॥ वा० अथवा न० नगरने विपे (ज्यां कर नही ते) ॥ वा० अथवा ॥ खे० खेडने विपे (ज्यां माटीनी कोट होय ते) वा० अथवा ॥ क० नाना गामने विपे (ज्यां थोडा लोक वसे ते) ॥ वा० अथवा ॥ म० जेनी आगळ अढी कोम वेगळुं गाम वसेलुं होय तेने मंडप कहीए तेमंडपने विपे ॥ वा० अथवा ॥ प० ज्यां सर्व वस्तु मळे ते पाटणने विपे ॥ वा० अथवा ॥ आ० धातुना आगर (खाण्यो) होय तेने विपे ॥ वा० अथवा ॥ दो० जे गामने विपे भरती आवे तेने विपे ॥ वा० अथवा ॥ नि० ज्यां वाणीयाना घणा वास छे ते गामने विपे ॥ वा० अथवा रा० ज्यां राजानी राजधानी होय ते गामने विपे ॥ वा० अथवा ॥ आ० ज्यां तापसयोगीना ठाम आश्रम होय ते गामने विपे ॥ वा० अथवा ॥ सं० ज्यां सार्थवाह आनी उत्तरे ते गामने विपे ॥ वा० अथवा ॥ सं० ज्यां करसणी (खेडुत) वसता होय ते गामने विपे अथवा ज्यां परगामी पर्वतने विपे धनादिक माल लावी संताडे तेनी विक्रत जग्ग्याने विपे ॥ वा० अथवा ॥ गो० ज्यां गायोना चारवाळा गुजरलोक वसे छे ते गामने विपे ॥ वा० अथवा ॥ अं० जे गामने विपे रेहेवाना ठाम मळे ते गामने विपे ॥ वा० अथवा ॥ पु० परगामना वसा-

णा ज्यां स्वपते गामने विषे ॥ वा० वळी ए सौळ ठाम ॥ स० ते ॥ प० गढ सहित छे ॥ अ० नथी ॥ वा०
 बहार पुरां के ठाम नथी एहवा गामने विषे ॥ क० कल्पे ॥ नि० साधुने ॥ हे०शीयाळे ॥ गि० उनाळे ॥ ए०
 एक ॥ मा० मास ॥ व० रहेडुं (कल्पे) ॥ ६ ॥

मूलपाठः—॥ ६ ॥ से गांभंसि वा नगरंसि वा खेडंसि वा कव्वडंसि वा मडम्बांसि
 वा पट्टणंसि वा आगरंसि वा दोणसुहंसि वा निगमंसि वा रायहाणंसि वा आसमंसि
 वा संनिवेसंसि वा संवाहंसि वा धोसंसि वा असियंसि वा पुडभेयणंसि वा सपरिव्वे-
 वंसि अवाहिरियंसि कप्पइ निगन्थाणं हेमन्तगिम्हासु एगं मासं वत्थए ॥ ६ ॥

भावार्थः ॥ ६ ॥ विहार करता साधुने सोळ प्रकारनी वस्ती रहेवा आश्री देखाडे छे.

१ गामने विषे (ज्यां अठार प्रकारना राज्य तरफथी कर लेवाता होय तेहने गाम कहीए)

२ नगरने विषे (ज्यां गाय बळद प्रमुखना कर वेरा लेवाता न होय तेहने नगर कहीए)

१ The order of the names of towns &c. differs slightly in the mss. १ वधी प्रत्तोमा

शेहरना नामना अनुक्रममां थोडो थोडो फेर आवे छे.

- ३ खेडने विपे (ज्यां चोफेर माटीनो कोट होय तेहने खेड कहीए)
- ४ कचडने विपे (ज्यां थोडा लोक वसता होय तेहने कचड कहीए)
- ५ मंडपने विपे (जेनी आगळ अढी कोस वेगळुं वसेलुं गाम होय तेहने मंडप कहीए)
- ६ पाटणने विपे (ज्यां सर्व वस्तु मळे तेहने पाटण कहीए)
- ७ आगरने विपे (ज्यां घातुनी खाणो नीकळती होय तेहने आगर कहीए)
- ८ द्रोण मुखने विपे (ज्यां जळवाट स्थळ वाटना रस्ता होय, समुद्रनी भरती ज्यां आवती होय तेहने

द्रोणमुख कहीए)

- ९ निगमने विपे (ज्यां वणीकळोको वसता होय तेहने निगम कहीए)
- १० राजधानीने विपे (ज्यां राजाने रेहेवाना मेहेळ होय तेहने राज्यधानी कहीए)
- ११ आश्रमने विपे (ज्यां तापस योगी लोकोनो आश्रम ठाग होय तेहने आश्रम कहीए)
- १२ मंनिवेशने विपे (ज्यां सार्थवाह आनी उतरता होय तेहने मंनिवेश कहीए)
- १३ संग्राहने विपे (ज्यां खेडुत लोकना वास होय अथवा वीजा गामना लोके पोताना गामथी थमा-

दिकनी रसा करवाने अर्थ पर्वत गुफाने विपे वास करेलो होय तेहने संग्राह कहीए)

१४ घोसने विषे (ज्यां गायोना चरणहार गुजर लोको वसे छे तेहने घोस कहीए)

१५ अंसियने विषे (ज्यां गाम वच्चे रेहेवातुं ठाम होय तेहने अंसियं काहिए)

१६ पुरभयने विषे (ज्यां परगामना वेपारी लोक पोतानी वस्तु वेचवा आव्या होय तेहने पुरभय कहीए)

ए पूर्वे कहां ते सोळ ठेकाणां साधुने उतरवा आश्री (रहेवा आश्री) कहां छे पण ते स्थानक केहेवुं होय तो रहेवुं ते देखाडे छे-

ए सोळ ठेकाणामांथी कोइ एक गामने चोफेर गढ छे एटले किछा सहित छे पण बाहेर परं वसेलुं नथी एहवा गामने विषे साधुने शीयाळे उनाळे एक मास रहेवुं कळपे ॥ ६ ॥

अर्थः ॥ ७ ॥ से० ते ॥ गा० गामने विषे ॥ वा० अथवा ॥ जा० ज्यां लगे ॥ रा० राज्यधानी प्रमुख ठामने विषे ॥ वा० बळी ॥ स० ते ॥ प० गढ प्रमुख सहित छे ॥ स० ते ॥ वा० बाहार परां सहित छे ॥ क० कळपे ॥ नि० साधुने ॥ हे० शीयाळो ॥ गि० उनाळो ॥ दो० वे ॥ मा० महिना ॥ व० रहेवुं ॥ अ० कोट मांही ॥ ए० एक ॥ मा० महिनो ॥ वा० बाहेर ॥ ए० एक ॥ मा० महिनो ॥ अ० कोट प्रमुख मांही ॥ व० बसतो (रहे तेवारे) ॥ अ० कोट मांही ॥ भि० भिक्षा एटले गोचरी करे ॥ वा० बाहेर ॥ व० रहेतोथको वा० बाहेरनीज ॥ भि० गोचरी करे ॥ ७ ॥

मूलपाठः—॥ ७ ॥ से गामंसिं वा जाव रायहाणिसि वा सपरिखेवंसि सबाहिरि-
 यंसि कप्पइ निग्गन्थाणं हेमन्तगिम्हासु दो मासे वत्थए, अन्तो एणं मासं बाहिं एणं
 मासं; अन्तो वसमाणणं अन्तोभिक्खायसियावाहिं वसमाणणं बाहिंभिक्खायसिया ॥७॥

भावार्थः ॥ ७ ॥ उपर वतावेला गाम प्रमुखने विपे ते गाम प्रमुख गढ सहित छे अने वहार परां पण वसेळां
 होय तो त्यां शीयाळे उनाळे सायुने वे मास रहेवुं कल्पे पण एवी रीते रहेवुं कल्पे के एक मास कोटनी अंदर
 रहे अने गोचरी पण कोटनी अंदरज करे, मास पूरो थया पछी वहार परामां एक मास रहे, गोचरी पण
 परामां करे ॥ ७ ॥

अर्थः ॥ ८ ॥ से० ते ॥ गा० गामने विपे ॥ वा० अथवा ॥ जा० ज्यां लगे ॥ रा० राज्यधानीने विपे ॥
 वा० वंळी ॥ स० ते ॥ प० गढ प्रमुख सहित छे ॥ अ० नथी वा० वाहेर परां ज्यां त्यां ॥ क० कल्पे ॥
 नि० साध्वनि ॥ हे० शीयाळे ॥ गि० उनाळे ॥ दो० वे ॥ मा० महिना ॥ व० रहेवुं (कल्पे) ॥ ८ ॥

मूल पाठः—॥ ८ ॥ से गामंसिं वा जाव रायहाणिसि वा सपरिखेवंसि अबाहि-
 रियंसि कप्पइ निग्गन्थाणं हेमन्तगिम्हासु दो मासे वत्थए ॥ ८ ॥

भावार्थः—॥ ८ ॥ उपर खखेलां गामादिक गढ सहित होय पण बहार परां न होय त्यां साध्वीने शी-
याळे उनाळे वे मास रहेवुं कल्पे ॥ ८ ॥

अर्थः—॥ ९ ॥ से० तेहवा ॥ गा० गापने विषे ॥ वा० अथवा ॥ जा० ज्यां लो ॥ रा० राज्यधानीने
विषे ॥ वा० वळी ॥ स० ते ॥ प० गढ प्रमुख सहित छे ॥ स० तेवा० परां सहित छे त्यां ॥ क० कल्पे ॥ नि०
साध्वीने ॥ हे० शीयाळे ॥ गि० उनाळे ॥ च० चार ॥ मा० मास ॥ व० रहेवुं ॥ अ० गढ माहे ॥ दो० वे ॥
मा० मास ॥ बा० वाहार ॥ दो० वे ॥ मा० मास ॥ अ० कोट माहि ॥ व० रहे ॥ तेवारे ॥ अ० कोट माहे ॥
भि० गोचरी करे ॥ वा० बाहेर ॥ व० रहे तेवारे ॥ बा० बाहेर ॥ भि० गोचरी करे ॥ ९ ॥

मूल पाठः—॥ ९ ॥ से गामंसि वा जाव रायहाणिसि वा सपरिक्खेवंसि सवा-
हिरिसि कप्पइ निग्गथीणं हेमन्तगिम्हासु चत्तारि मासे वत्थए, अन्तो दो मासे,
बाहिं दो मासे; अन्तो वसमाणीणं अन्तो भिक्खायसिया, बाहिं वसमाणीणं बाहिं
भिक्खायसिया ॥ ९ ॥

१. वसन्तीणं. Bbw.

१ मोटी बी, नानी बी ने डबल्यु नामनी प्रतोसां “वसमाणीण”ने बदले “वसन्तीण” पाठ छे.

भावर्यः—॥ ९ ॥ उपर लखेन्नां गामादिक गढ सहित होय अने बहार परांनी वस्ती पण होय त्यां सा-
 ध्वीने त्रीयाळे उनाले चार मास रहेतुं कल्पे, पण एवी रीते रहेतुं कल्पे के अंदर वे मास अने गहनी बहार प-
 रासां वे मास अने ज्यां रहे त्यांनी गोचरी करी शके ॥ ९ ॥

अर्थः—॥ १० ॥ से० ते ॥ गा० गामने त्रिपे ॥ वा० अथवा ॥ जा० ज्यां लगे ॥ रा० राज्यधानीने त्रिपे ॥
 वा० वळी ॥ ए० एक ॥ व० कौट (वरंडी) ॥ ए० एक ॥ दु० (बहार) दरवाजो ॥ ए० एक ॥ नि० नीकळ-
 वानो ॥ प० पेसवानो एकज मार्ग छे स्यां ॥ नो० न ॥ क० कल्पे ॥ नि० साधुने ॥ य० वळी ॥ नि० सा-
 ध्वीने ॥ य० वळी ॥ ए० एकी वखते तेवा गामसां ॥ व० रहेतुं (न कल्पे) ॥ १० ॥

मूल पाठः—॥ १० ॥ से गामंसि वा जात्र रायहाणिसि वा एगवगडाए एगडु-
 वाराए एगनिकखमणपवेसाए नो कप्पइ निगन्थाण य निगन्थीण य एगयओ वत्थए
 ॥ १० ॥

भावर्यः—॥ १० ॥ तेज उपर लखेलां गामादिकना विषे चोफर किल्लो होय अने तेने मात्र एकज वा-
 रणुं नीकळवा पेसवानुं होय तो तेवां गाम प्रमुखने विपे साधु साध्वीने एकी वखते रहेतुं न कल्पे एटले साधु
 होय तो साध्वी न रहे अने साध्वी होय तो साधु न रहे, कारण के दरवाजो एकज होवायी जवा आववाने

भावार्थः—॥ ८ ॥ उपर लखेलां गामादिकंगढ सहित होय पण वहार परां न होय त्यां साध्वीने शी-
याळे उनाळे वे मास रहेवुं कल्पे ॥ ८ ॥

अर्थः—॥ ९ ॥ से० तेहवा ॥ गा० गापने विषे ॥ वा० अथवा ॥ जा० ज्यां लगे ॥ रा० राज्यधानने
विषे ॥ वा० वळी ॥ स० ते ॥ प० गढ प्रमुख सहित छे ॥ स० तेवा० परां सहित छे त्यां ॥ क० कल्पे ॥ नि०
साध्वीने ॥ हे० शीयाळे ॥ गि० उनाळे ॥ च० चार ॥ मा० मास ॥ व० रहेवुं ॥ अ० गढ माहे ॥ दो० वे ॥
मा० मास ॥ वा० बाहार ॥ दो० वे ॥ मा० मास ॥ अ० कोट माहि ॥ व० रहे ॥ तेवारे ॥ अ० कोट माहे ॥
भि० गोचरी करे ॥ वा० बाहेर ॥ व० रहे तेवारे ॥ बा० बाहेर ॥ भि० गोचरी करे ॥ ९ ॥

मूल पाठः—॥ ९ ॥ से गार्मसि वा जाव रायहाणिंसि वा सपरिक्खेवंसि सबा-
हिरियंसि कप्पइ निग्गथीणं हेमन्तगिम्हासु चत्तारि मासे वत्थए, अन्तो दो मासे,
बाहिं दो मासे; अन्तो वसमाणीणं अन्तोभिक्खायरिया, बाहिं वसमाणीणं बाहिं
भिक्खायरिया ॥ ९ ॥

१. वसन्तीणं. Bbw.

१ मोटी वी, नानी वी ने डवल्लु नामनी प्रतोमां “वसमाणीणं” ने वदले “वसन्तीणं” पाठ छे.

भाचार्यः—॥ ९ ॥ उपर लखेलां गामादिक गढ सहित होय अने वहर परानी वस्ती पण होय त्यां सा-
 धीने शीयाळे उनाळे चार मास रहेतुं कल्पे, पण एवी रीते रहेतुं कल्पे के अंदर वे मास अने गढनी वहर प-
 रापां वे मास अने ज्यां रहे त्यांनी गोचरी करी शके ॥ ९ ॥

अर्थः—॥ १० ॥ से० ते ॥ गा० गामने विषे ॥ वा० अथवा ॥ जा० ज्यां लगे ॥ रा० राज्यधानीने विषे ॥
 वा० वली ॥ ए० एक ॥ व० कोट (वरंडी) ॥ ए० एक ॥ दु० (वहार) दरवाजो ॥ ए० एक ॥ नि० नीकळ-
 वानो ॥ प० पेशवानो एकज मार्ग छे स्यां ॥ नो० न ॥ क० कल्पे ॥ नि० सायुने ॥ य० वली ॥ नि० सा-
 धीने ॥ य० वली ॥ ए० एकी वखते तेवा गाममां ॥ व० रहेतुं (न कल्पे) ॥ १० ॥

मूल पाठः—॥ १० ॥ से गामंसि वा जात्र रायहाणिसि वा एगवगडाए एगडु-
 वाराए एगनिभखमणपवेसाए नो कप्पइ निगन्थाण य निगन्धीण य एगयओ वत्थए
 ॥ १० ॥

भाचार्यः—॥ १० ॥ तेज उपर लखेलां गामादिकना विषे चोफेर किल्लो होय अने तेने मात्र एकज वा-
 रणुं नीकळवा पेशवानुं होय तो तेवां गाम प्रमुखने विषे साधु साध्वीने एकी वखते रहेतुं न कल्पे एटले साधु
 होय तो साध्वी न रहे अने साध्वी होय तो साधु न रहे, कारण के दरवाजो एकज होवाथी जवा आववाने

भावार्थः ॥ १३ ॥ हवे साधुने रहेवा आश्री कहे छे-प्रसिद्ध दुकानने विषे, घणा माणसो हमेशा वेसता होय एवा चोराने विषे, शेरीनी वच्चे, त्रण रस्ता, चार रस्ता, चकलुं, राजपंथ, घणा रस्ता एकठा मळता होय एहवी जग्याए साधुए रहेवुं कल्पे ॥ १३ ॥

अर्थः—॥ १४ ॥ नो० न ॥ क० कल्पे ॥ नि० साधीने ॥ अ० उघाडां ॥ दु० कमाडवाळां ॥ उ० थानके ॥ व० रहेवुं (एटले कमाड न होय तेवां उघाडां थानके रहेवुं न कल्पे) ॥ ए० एकवडी ॥ प० पछे-डी ॥ अं० माहि ॥ कि० वांधे ॥ ए० एरुवडी ॥ प० पछेडी ॥ वा० वाहेर ॥ कि० वांधे ॥ ओ० वांधीने ॥ चि० चेल ॥ (बस्त्रनी) चींदरडी ॥ मि० दोरीनी माफ्रु ॥ आ० पछेडीने वांधे (शीयळनी जतना माटे) ॥ ए० ण्हं० ए विधिए ॥ क० कल्पे ॥ व० रहेवुं ॥ १४ ॥

मूल पाठः—॥ १४ ॥ नो कप्पइ निगन्थाणं अवङ्गयदुवारिए उवस्सए वत्थए-
एगं पत्थारं अन्तो किच्चा एगं पत्थारं बाहिं किच्चा ओहाडीयचिलिमिलियागंसि एव
एहं कप्पइ वत्थए ॥ १४ ॥

१. एगं पत्थारं upto वत्थए wanting in Bbw.

१ (मोठी) बी, (नानी) बी ने डबल्यु नामनी प्रतोमां “ एगं पत्थारं ” थी “ वत्थए ” बुधीनो पाठ नथी.

भाषार्थः—॥ १४ ॥ साध्वीनि उघाडां वारणांवाळां (एट्के वारणां विनानां) स्थानके र्हेवुं न कळपे. कदान वारणा विनानां स्थानके र्हेवुं पडे तो एक पळेडीनो पडदो पोताने सुवानी जग्या आगळ कपडानी चींद-रडीधी वीं. वींजी एक पळेडी भारणानी जग्याप पडदा तरिखे कपडानी चींदरडीथी वींधे, ए विधिण करी र्हेवुं कळपे. ए प्रमाणे वे पडदानो वंदोवस्त करी पळे सुवुं, ए प्रमाणे करवानुं कारण एवुं छे के कोइ प्रनार्थ पुरव जियाळ भंगादिकने माटे आव्यो होय तो वे पडदानो वंदोवस्त देखी पाळो ह्ठे अने वे पडदा तोडतां सुधीमां सावधान थद् जाय जेथी पोतानो वचाव करी शक्ते) ॥ १४ ॥

अर्थः—॥ १५ ॥ क० कळपे ॥ नि० साधुने ॥ अ० उघाडां ॥ दु० वारणांवाळा एट्के वारणां विनाना ॥ उ० उपाश्रये ॥ व० र्हेवुं (कळपे) ॥ १५ ॥

मूल पाठः—॥ १५ ॥ 'कप्पइ निगन्थाणं अवङ्गयदुवारिण् उवस्सए वत्थए ॥१५॥

भाषार्थः—॥ १५ ॥ साधुने उघाडां वारणांवाळा (एट्के वारणां विनाना) उपाश्रए र्हेवुं कळपे ॥ १५ ॥ अर्थः—॥ १६ ॥ क० कळपे ॥ नि० साध्वीने ॥ अं० मांहे ॥ लि० लीण्यो ॥ घ० घडी (कोठी) सरि-

१. This sutra is wanting in T₆.

१. टी वने नानी ची नामनी प्रतोमां आ वारो सूत्र पाठ नथी.

खो ॥ म० मात्रिभो (पेशाव करवातुं भाजन ते लांबुं घडीने संस्थाने ने घडीना मों जेटळुं सांकडुं) ॥ धा० राखवो ॥ वा० अथवा ॥ प० भोगवचो ॥ वा० वळी (कल्पे) ॥ १६ ॥

मूल पाठः--॥ १६ ॥ कप्पद्द निगन्धीणं अन्तोलित्तयं घडिमत्तयं धरित्तए वा परिहरित्तए वा ॥ १६ ॥

भावार्थः--॥ १६ ॥ साधीने घडीने आकारे लांबुं अने मों सांकडुं एवुं धातरीयुं (पेशाव करवातुं वा- सण) राखवुं अथवा भोगवचुं कल्पे पण ते अंदरथी लपिलुं एटले चुनाथी अथवा रोगानथी रंगेलुं होवुं जोइए, (पोहोळुं प्रकाशवंत न मळे तो उपर लख्या प्रमाणे वासण कल्पे) ॥ १६ ॥

अर्थः--॥ १७ ॥ नो० न ॥ क० कल्पे ॥ नि० साधुने ॥ अ० माहि ॥ लि० लीण्यो ॥ घ० घडी सरखो लांबो मुख सांकडुं एवो ॥ म० मात्रियो (एटले पेशाव करवातु भाजन) ॥ धा० राखवो ॥ वा० अथवा ॥ प० भोगवचो ॥ वा० वळी (न कल्पे) ॥ १७ ॥

१. This sutra runs as follows in Bbw. नो कप्पद्द निगन्धीणं समाहिमतयं अन्तोलित्तयं धरित्तए वा परिहरित्तए वा.

१. मोटी बी, नानी बी ने हवत्यु नामना प्रतोमां उपर सुजव पाठ छे.

मूल पाठः—॥ १७ ॥ 'नो कप्पइ निगन्थाणं अन्तोलित्तयं घडिमत्तयं धारित्तए

वा परिहरित्तए वा ॥ १७ ॥

भावार्थः—॥ १७ ॥ साधुने अंदरयी लीपेलुं घडी जेवुं लावुं ने सांकडा मों वाळुं मातरीयुं (पेशाव करवानुं)

माजन (वासण) (ब्रह्मचर्यनी रक्षा माटे) राखवुं अथवा भोगववुं न कल्पे ॥ १७ ॥

अर्थः ॥ १८ ॥ क० कल्पे ॥ नि० साधुने ॥ वा० अथवा ॥ नि० साध्वीने ॥ वा० वळी ॥ चे० वखनी ॥

चि० चोंदरडी ॥ मि० दोरीनी माफक अथवा वखनी कट हो पछेडी आगळ वांधवा माटे ॥ धा० राखवो ॥

वा० अथवा प० भोगववो ॥ वा० वळी (कल्पे) ॥ १८ ॥

मूल पाठः—॥ १८ ॥ कप्पइ निगन्थाण वा चेलचिल्लिमिणीयं

१. This sutra runs as follows in Bbw. कप्पइ निगन्धीणं (sio) घडिमत्तयं अन्तोलि-

त्तयं धारेत्तए वा परिहरित्तए वा.

१. मोंदी वी नानी वी ने उववु नामनी प्रतोमां उपर मुजय पाठ छे.

२. ०चिल्लिमिलियं TBBb.

३. टी, इटलीक यी, मोंदी वी, नानी वी ए नामनी प्रतोमां “चेल चिल्लिमिणीयं” ने पक्के “चेल चिल्लिमिलियं” पाठ छे

धारत्तए वा परिहरित्तए वा ॥ १८ ॥

भावार्थः—॥ १८ ॥ साधुने साध्वीने (शरीरादिक कारणे अथवा ब्रह्मचर्यनी रक्षा माटे अथवा आहारादीक कारणे चेल चिलिमिणीयं एटके पडदो बांधवानी चर्दिरडी जेवी दोरीसहित वल्ल पासै राखवुं अथवा भोगवुं कल्पे (आचारांग सूत्रमां वल्लनी जे साधुने मर्यादा करी छे तेथी आ वल्ल वधु समजवुं) ॥ १८ ॥

अर्थः ॥ १९ ॥ नो० न ॥ क० कल्पे ॥ नि० साधुने ॥ वा० अथवा ॥ नि० साध्वीने ॥ वा० वळी ॥ द० पाणीने ॥ ती० कांठे ॥ चि० उखुं रवेवुं ॥ वा० अथवा ॥ नि० वेसवुं ॥ वा० अथवा ॥ तु० सुवुं ॥ वा० अथवा ॥ नि० निद्रा करवी ॥ वा० अथवा ॥ प० विशेषे लंघवुं ॥ वा० अथवा ॥ अ० अन्न ॥ वा० अथवा ॥ पा० पाणी ॥ वा० अथवा ॥ खा० मेत्रो ॥ वा० अथवा ॥ सा० मुखवास (सुंठ, लधींग) ॥ वा० वळी ए ॥ आ० (चार) आहार ॥ आ० जमवो ॥ उ० वडी नीत (झाडे जवुं) ॥ वा० अथवा ॥ पा० लछु नीत (माहुं-पेशाव) करवी ॥ वा० अथवा ॥ खे० बलखो ॥ दा० अथवा ॥ सि० नासिकानो मेल ॥ वा० वळी ॥ प० परठववो ॥ (न कल्पे) स० सज्ञाय ॥ वा० वळी ॥ क० करवी (न कल्पे) ॥ ज्ञा० ध्यान ॥ वा० वळी ॥ ज्ञा० ध्यावो (न कल्पे) ॥ का० काउसग ॥ वा० अथवा ॥ ठा० वारपी पडिसा ॥ वा० वळी ठा० करवी (न कल्पे) ॥ १९ ॥

मूल पाठः—॥ १९ ॥ नो कप्पइ निगन्थाण वा निगन्थीण वा दगतींसि चि-
द्वित्तए वा निसीइत्तए वा तुयद्वित्तए वा निदाइत्तए वा, असणं वा पाणं
वा खाइमं वा साइमं वा आहारमाहरेत्तए, उच्चारं वा पासवणं वा खेलं वा सिद्धाणं
वा परिट्टवेत्तए, सज्जायं वा करेत्तए, ज्ञाणं वा ज्ञाइत्तए काउत्सगं वा ठाणं वा ठाइ-
त्तए ॥ १९ ॥

भावार्थः—॥ १९ ॥ साधुने साध्वीने तळाच, नदी ने कुवाने काठि, १ उभा रेंहुं, २ वेसहुं, ३ सहुं, ४
थोडी निद्रा केनी, ५ विशेषे उंघुं, ६ अन्ननी जात खावी, ७ पाणी पीहुं, ८ मीठई फळ मेवादिक खावां, ९
शुभव्राम सुंठ ल्विगादिक खावां, ए चारे आहार करवा, १० झाडो, ११ पेशाच, १२ मोंढानो वळखो, १३ नाकहुं
लॉट ए चीजो परठमची, १४ सझाय करवी, १५ ध्यान करहुं, १६ काउत्सग करवो, १७ वारमी भिक्षुनी पडिमा
आदरवी न कल्पे;

१. धम्मजागरियं वा जागरेत्तए instead of ज्ञाणं वा ज्ञाइत्तए in CT.

१. धी ने दो नामनी प्रतेमां “ ज्ञाण वा ज्ञाइत्तए ” ने बदले “ धम्मजागरियं वा जागरेत्तए ” पाठ छे.

(ए १७ बोल बर्जवा तेनुं कारण के तळावादिकने कांठे वेशी उपला बोल न साचवे तो शुं थाय एम शि-
ष्ये पूछे थके गुरु उत्तर कहे छे के साधु साध्वीने नुदी तळावादिकने कांठे वेठां थकां घणी तृषा जो लागी
होय तो काहुं पाणी पीवानुं मन थइ जाय अथवा पाणी मांहे मच्छादिक जीव माणसने उभेळो, वेठो देखीने
त्रास पापे अथवा लोकने शंका पडे के आ साधु काहुं पाणी पीता हशे इत्यादिक कारणोथी भगवाने तळावने
कांठे वेसवा उभा रहेवानी ना पाडी) ॥ १९ ॥

अर्थः—॥ २० ॥ नो० न ॥ क० कल्पे ॥ नि० साधुने ॥ वा० अथवा ॥ नि० साध्वीने ॥ वा० वळी ॥
स० चित्रामण सहित (मनेने हरणहार एहवा) ॥ उ० उपाश्रये ॥ व० रहेतुं (न कल्पे) ॥ २० ॥

**मूल पाठः—॥ २० ॥ नो कप्पइ निगन्थाण वा निगन्धीण वा सचित्तकम्मं
उवस्सए वत्थए ॥ २० ॥**

भावार्थः—॥ २० ॥ जे मकानमां अनेक प्रकारनां चीत्रो होय एवां मकानमां साधु अथवा साध्वीए रहेतुं
कल्पे नहीं (जे मकानमां नद्य स्त्रीनां चीत्रो होय अथवा भोगी पुरुषनां चोराशी आसननां चीत्रो होय तेवा
स्थानकमां साधु साध्वीने विषयनी उदीरणा थाय माटे रहेतुं कल्पे नहीं) ॥ २० ॥

अर्थः—॥ २१ ॥ क० कल्पे ॥ नि० साधुने ॥ वा० अथवा ॥ नि० साध्वीने ॥ वा० वळी ॥ अ० वि-

प्रापण रहित ॥ उ० उपाश्रय ॥ व० रहेतुं (कल्पे) ॥ २१ ॥

मूल पाठः—॥ २१ ॥ कण्ठ निगन्थाण वा निगन्थीण वा अचित्तकम्मे उवस्सए
वत्थए ॥ २१ ॥

भावार्थः—॥ २१ ॥ साधु साध्वीने उपर क्लेखलां चित्रो रहित स्थानकं होय तो रहेतुं कल्पे ॥ २१ ॥

अर्थः—॥ २२ ॥ नो० न ॥ क० कल्पे ॥ नि० साध्वीने ॥ सा० गृहस्थणी प्रतीत कारीयानी अ० नि-
श्रा विना ॥ व० रहेतुं (न कल्पे) (शीयल्लनो कोइ भंग करे ते पाटे) ॥ २२ ॥

मूल पाठः—॥ २२ ॥ नो कण्ठ निगन्थीणं सागारियअनिस्साए वत्थए ॥ २२ ॥

भावार्थः—॥ २२ ॥ साध्वीने गृहस्थणीनी निश्रा विना (एट्ठे साध्वीनी पासे रात्रिए प्रतीतकारी, सारा
आचार विचारवाली कोइ वाइ विना) रात्रिए रहेतुं न कल्पे ॥ २२ ॥

अर्थः—॥ २३ ॥ क० कल्पे ॥ नि० साध्वीने ॥ सा० गृहस्थणीनी ॥ नि० नेश्रा सहित ॥ व० रहेतुं ॥
(कल्पे) ॥ २३ ॥

मूल पाठः—॥ २३ ॥ कण्ठ निगन्थीणं सागारियनिस्साए वत्थए ॥ २३ ॥

भावार्थः—॥ २३ ॥ साध्वीने सागारिकनी निश्राए (एटले उपर देखाडेली वाइ सहित) रहेतुं कलपे ॥ २३ ॥

अर्थः—॥ २४ ॥ क० कलपे ॥ नि० साधुने ॥ सा० गृहस्थनी ॥ नि० निश्राए ॥ वा० अथवा ॥ अ० अनिश्राए ॥ वा० वळी ॥ व० रहेतुं (कलपे) ॥ २४ ॥

मूल पाठः—॥ २४ ॥ कप्पइ निग्गन्थाणं सागारियनिस्साए वा-अनिस्साए वा वत्थए ॥ २४ ॥

भावार्थः—॥ २४ ॥ साधुने (रात्रीए गृहस्थी सहित अथवा गृहस्थी रहित) एटले गृहस्थनी निश्रा सहित अगर रहित पण रहेतुं कलपे ॥ २४ ॥

अर्थः—॥ २५ ॥ नो० न ॥ क० कलपे ॥ नि० साधुने ॥ वा० अथवा ॥ नि० साध्वीने ॥ वा० वळी ॥ सा० गृहस्थनां धन घरेणां सहित कुंडंबवाळा ॥ उ० थानकने विषे ॥ व० रहेतुं (न कलपे) ॥ २५ ॥

मूल पाठः—॥ २५ ॥ नो कप्पइ निग्गन्थाण वा सागारिए उव-
स्सए वत्थए ॥ २५ ॥

भावार्थः—॥ २५ ॥ साधु अथवा साध्वीने स्त्री पशु नपुंसक वीगेरे कुंडंबवाळा घरमां रहेतुं न कलपे. (जे गृहस्थना

घरमां रखा होय ते ग्रहस्थना घरेणां, धन वीगिरे विखरेळां पडया होय तेना घरमां रहेतुं कल्पे नदीं, कारण के साधुनी पासे माणस आववा जवाथी कोइ माणस ते धनादिक चोरी जाय अथवा रात्रिए वारणुं उघाडुं रहि जवाथी कोइ चोरादि पेसी धन लइ जाय, सवारं धर्णाने साधु उपर पण शंका आवे के साधुए तो नदीं लीतुं होय एम दोपना कारणथी तेतुं स्थानक वर्जतुं) ॥ २५ ॥

अर्थः ॥ २६ ॥ क० कल्पे ॥ नि० साधुने ॥ वा० अथवा ॥ नि० साध्वनि ॥ वा० वळी ॥ अ० रहित ॥ सा० स्त्री पशु नपुंसक वीगिरे कुडुंव तथा धन आभरणादि (धन आभरणादि रहित) ॥ उ० धानके ॥ व० रहेतुं (कल्पे) ॥ २६ ॥

मूल पाठः—॥ २६' ॥ कस्पइ निगन्थाण वा अण्प-सागारिए उवस्सए वत्थए ॥ २६ ॥

भावार्थः ॥ २६ ॥ साधु साध्वनि उपर देखाडेला स्त्री पशु नपुंसक धनादिक रहित होय तेवां स्थानक्रमां रहेतुं कल्पे ॥ २६ ॥

अर्थः ॥ २७ ॥ नो० न ॥ क० कल्पे ॥ नि० साधुने ॥ इ० स्त्री ॥ सा० ग्रहस्थनी रहेती होय तेवां ॥

१. This sutra is wanting in C. T. १. स्त्री, ने टी प्रतोमां आ शाखो पाठ आख्यो नथी.

उ० स्थानकने विषे ॥ व० रहेतुं (न कल्पे) ॥ २७ ॥

मूल पाठः—॥२७॥ नो कप्पइ निगन्थाणं इत्थिसागारिण् उवस्सए वत्थए ॥२७॥

भावार्थः ॥ २७ ॥ साधुने जे घरमां स्त्री रहेती होय तेतुं स्थानक न कल्पे ॥ २७ ॥

अर्थः ॥ २८ ॥ क० कल्पे ॥ नि० साधुने ॥ पु० पुरुष ॥ सा० रहेवानो होय तेहवां ॥ उ० थानके ॥ व० रहेतुं (कल्पे) (अथवा पुरुष रहेतो होय बीजेघर पण साधुने माटे जे घर उत्तरवा आशुं होय ते घर मध्ये ते पुरुषनो वस्तु लेवा मुकवानो प्रयोग पढतो होय तो तेहवा पुरुषनुं घर होय त्यां पण रहे) ॥ २८ ॥

मूलपाठः—॥ २८ ॥ कप्पइ निगन्थाणं पुरिससागारिण् उवस्सए वत्थए ॥२८॥

भावार्थः ॥ २८ ॥ साधुने जेनी अंदर पुरुष रहेतो होय तेतुं स्थानक कल्पे ॥ २८ ॥

अर्थः ॥ २९ ॥ नो० न ॥ क० कल्पे ॥ नि० साध्वीने ॥ पु० ॥ पुरुष ॥ सा० रहेतो होय ते ॥ उ०

स्थानके ॥ व० रहेतुं (न कल्पे) ॥ २९ ॥

मूल पाठः—॥२९॥ नोः कप्पइ निगन्धीणं पुरिससागारिण् उवस्सए वत्थए ॥२९॥

भावार्थः ॥ २९ ॥ साध्वीने जे घरनी अंदर पुरुष रहेतो होय तेतुं स्थानक न कल्पे ॥ २९ ॥

अर्थः ॥ ३० ॥ क० कल्पे ॥ नि० साध्वीने ॥ इ० स्त्री ॥ सा० रहेती होय ॥ अथवा एहेतुं घर के जेमां स्त्री

आवनी जती होय तेवां ॥ ३० स्थानके ॥ व० रहेवुं (कल्पे) ॥ ३० ॥

मूल पाठः—॥ ३० ॥ कप्पइ निगन्धीणं इत्थिसागारिए उवस्सए वत्थए ॥३०॥

भावार्थः ॥ १० ॥ साध्वीने जे घरनी अंदर स्त्री रहेती होय तेवुं स्थानक कल्पे ॥ ३० ॥

अर्थः ॥ ३? ॥ नो० न ॥ क० कल्पे ॥ नि० साधुने ॥ प० प्रतिवद्ध ॥ से० स्थानके ॥ व० रहेवुं (न कल्पे) पट्टके एहवुं स्थानक के जेनी एक भित्तिने आंतरे स्त्री पुरुषना शब्दो काने पडता होय तेवां प्रतिवद्ध स्थानके रहेवुं न कल्पे ॥ ३? ॥

मूल पाठः—॥ ३१ ॥ नो कप्पइ निगन्धीणं पडिबद्धाए सेज्जाए वत्थए ॥३१॥

भावार्थः ॥ ३? ॥ साधुने जोडेनी भित्तीं स्त्री पुरुषना विषयना शब्दो अथवा वियोगना शब्दो काने पडता होय तेवां स्थानके रहेवुं न कल्पे (तेवां स्थानकने प्रतिवद्ध स्थानक कहीए) ॥ ३? ॥

अर्थः ॥ ३० ॥ क० कल्पे ॥ नि० साध्वीने ॥ प० प्रतिवद्ध ॥ से० स्थानके ॥ व० रहेवुं पट्टके भित्तिने आंतरे एकस्त्री स्त्री रहेती होय ने रात्रीए पुरुष भेगा न यता होय तेवे स्थानके रहेवुं (कल्पे) ॥३२॥

१. पडिबद्ध सेज्जाए, C T.

१. स्त्री ने टीा प्रतीमा " पडिबद्धाए सेजाए " ने बदले " पडिबद्ध सेज्जाए " पाठ छे.

मूळपाठः—॥ ३२ ॥ क० पइ निगन्थीणं पडिबद्धाएँ सेज्जाए वत्थए ॥ ३२ ॥

भावार्थः ॥ ३२ ॥ साध्वीने जोडेना घरमां एकली स्त्री रहेती होय त्यां रहेवुं कअपे ॥ ३२ ॥

अर्थः ॥ ३३ ॥ नो० न ॥ क० कल्पे ॥ नि० साधुने ॥ गा० ग्रहस्थना ॥ कु० घरमांहि

॥ म० मध्यो ॥ म० मध्य थइने ॥ ग० जवुं आववुं पडे तेवां स्थानकर्मा ॥ व० रहेवुं (न कल्पे)
(कोमके स्त्री माथुं जोती होय, उघाडी बेठी होय अथवा स्नान करती होय) ॥ ३३ ॥

मूळपाठः—॥ ३३ ॥ नो कपइ निगन्थाणं गाहावइकुलस्स मज्झं मज्झेणं गन्तुं
वत्थए ॥ ३३ ॥

भावार्थः ॥ ३३ ॥ साधुने ग्रहस्थीना स्त्रीवाळां घरमां थइने पोताना स्थानकर्मां जइशकाय तेवां स्थानकर्मां
रहेवुं न कल्पे (कारण के ग्रहस्थनां घरमां थइने जवुं आववुं पडे अने ते घरमां स्त्री उघाडे माथे बेठी होय अ-
थवा स्नान करती होय ते साधुनी दृष्टीए पडे जेथी साधुनो आचार सचवाय नही माटे न रहेवुं) ॥ ३३ ॥

१. पडिबद्धसेज्जाए C T.

१. सी ने टी प्रतोमां “ पडिबद्धाएसेज्जाए ” ने बदले “ पडिबद्धसेज्जाए ” पाठ छे.

अर्थः ॥ ३४ ॥ क० कल्पे ॥ नि० साध्वीने ॥ गा० ग्रहस्थना ॥ कु० घरमाहि ॥ व० वधो
॥ प० मध्य यइने ॥ ग० जइने ॥ व० स्थानके रहेवुं (कल्पे) ॥ ३४ ॥

मूळपाठः—॥ ३४ ॥ कल्पइ निगन्धीजं गाहावइकुलस्स मज्झं मज्झेणं गन्तुं
वत्थए ॥ ३४ ॥

भावार्थः ॥ ३४ ॥ साध्वीने गृहस्थना खीवाळां घरमां यइने पोतानां स्थानकर्मां जइं आववुं पडे तेवां
स्थानकर्मां रहेवुं कल्पे ॥ ३४ ॥

ए साधु साध्वीने रेहवा आश्रीं स्थानक देखाइवुं. हवे साधु साध्वीने मांहेमांहि कल्पे थयो होय तो शुं
करवुं ते कहे छे.

अर्थः ॥ ३५ ॥ धि० (अष्टकर्म भेदकते) भिखु (साधु) ॥ य० च शब्दथकी साध्वी ॥ अ०
मांशेमांदि कपायादिक अधिकर्ण एटले क्रोधादिक ॥ क० करीने ॥ तं० ते ॥ अ० क्रोधादीकने ॥ अ० उप-
समाव्या विना ॥ अ० लुग उपसमान्या विना (क्लेश उभो राखीने) ॥ वि० विशेषे ॥ पा० कांइ पण कार्य
न करवो ॥ इ० इच्छा आवे तो ॥ प० आगलो साधु ॥ आ० आदर दीए ॥ इ० इच्छा आवे तो ॥ प०
आगल्यो साधु ॥ नो० न ॥ आ० आदर दीए ॥ इ० इच्छा आवे तो ॥ प० आगल्यो साधु ॥ अ० सन्मुख यइने
(उठी) ॥ उ० उभो याय ॥ इ० इच्छा आवे तो ॥ प० आगलो साधु ॥ नो० न ॥ अ० उठी ॥ उ० उभो याया ॥

इ० इच्छा आवे तो ॥ प० आगलो साधु ॥ वं० वांदि ॥ इ० इच्छा आवे तो ॥ प० आगलो साधु । नो० न ॥
वं० वांदि ॥ इ० इच्छा आवे तो ॥ प० आगलो साधु ॥ सं० भेल्लो ॥ सुं० जमे ॥ इ० इच्छा आवे तो ॥ प० आगलो
साधु ॥ नो० न ॥ सं० भेल्लो ॥ सुं० जमे ॥ इ० इच्छा आवे तो ॥ प० आगलो साधु ॥ सं० भेल्लो ॥ वं० रहे ॥ इ०
इच्छा आवे तो ॥ प० आगलो साधु ॥ नो० न ॥ सं० भेल्लो ॥ वं० रहे ॥ इ० इच्छा आवे तो ॥ प० आगलो साधु ॥
उ० खमावे ॥ इ० इच्छा आवे तो ॥ प० आगलो साधु ॥ नो० न ॥ उ० षमावे ॥ तेने दोशलागे ॥ जे० जे
कोइ ॥ उ० पमावे ॥ त० तेहने ॥ अ० होप ॥ आ० आराधना ॥ जे० जे कोइ ॥ न० न ॥ उ० खमावे ॥ त०
तेने ॥ न० नहोय ॥ आ० आराधना ॥ त० ते माटे ॥ अ० आपणे पोते ॥ चे० वळी ॥ उ० उपसम क्षण
करवी ॥ से० ते, शिष्य पुछेछे ॥ किं० केम शा माटे (खमावुं) ॥ आ० कहुं ॥ भं० हे पूज्य ? गुरु कहे छ ॥
उ० खमावुं ए ॥ सा० सार छे ॥ सा० संयमनो ॥ ३५ ॥

मूल पाठः—॥ ३५ ॥ भिक्खूय अहिगरणं कटु तं अहिगरणं अग्निओसवेत्त ।

अविओसवियपाहुडे-इच्छाए' परो आढाएज्जा, इच्छाए परो नो आढाएज्जा; इ-

१. The mss. have also इच्छा for इच्छाए

१. वधी प्रतोमां "इच्छाए" ने बदले " इच्छा " पाठ छे.

च्छाए परो अब्मुदेज्जा, इच्छाए परो नो अब्मुदेज्जा; इच्छाए परो वन्देज्जा, इच्छाए
 परो नो वन्देज्जा; इच्छाए परो संभुअेज्जा, इच्छाए परो नो संभुअेज्जा; इच्छाए परो
 संवसेज्जा, इच्छाए परो नो संवसेज्जा; इच्छाए परो उवसमेज्जा, इच्छाए परो नो
 उवसमेज्जा. जे' उवसमइ, तस्स अत्थि आराहणा; जे' न उवसमइ तस्स नत्थि आरा-
 हणा. तम्हा अध्पणा च्चव उवसमियव्वं. से' किमाहु भन्ते? उवसमसारं सामण्णं ॥३५॥

1. जो for ने.

२. " जे " बदले "जो" पाठ छे.

३. तम्हा-उवसमियव्व अत्थि उवसमसारं सामण्णं in Bbw.

४. (मोठी) वी. (नानी] वी. ने उवल्लु ए प्रतोमां "उवसमसारं सामण्णं" पछी " तम्हा-उवसमियव्वं" ए शब्दो मुक्केला छे.

५. से wanting in Bbw.

६. तेज प्रतोमां " से " शब्द नथी.

भावार्थः—॥ ३५ ॥ साधु अथवा साध्वीने कदाचित् क्रोधिकरी मांहो मांहि क्लेष थयो होय तो तरत शीत करी देवो ने महिमाही खमत खामणां करवा ने ते खमत खामणां कर्था विना कांइ पण काम करवुं नहीं तेमां आपणे सामाने खमाववुं ने खमाववा जतां सामो आपणने आदरमांन देके न दे तो तेनी मरजी, सामो उठीडभो थाय के न थाय तो तेनी मरजी, सामो आपणने बांदि के न बांदि तो तेनी मरजी, सामो आपणां भेळो आहार पाणी करे के न करे तो तेनी मरजी, सामो आपणां भेळो रहे के न रहे तो तेनी मरजी, सामो आपणने खमावे के न खमावे तो तेनी मरजी, जे खमावे ते धर्मनो आराधक अने न खमावे ते धर्मनो विराधक, ते माटे आपणे तो तेने खमाववुं (माफी मागवी); ए सांभळी शिष्य पुछे छे ? हे स्वामी ! आगलो न खमावे अने आपणे खमाववुं तेनुं शुं कारण ? गुरु कहे छे हे शिष्य ! जे खमाववुं-सवें जीव साथे माफी मागवी एज संजमनो सार छे ॥ ३५ ॥

अर्थः—॥ ३६ ॥ नो० न ॥ क० कल्पे ॥ नि० साधुने ॥ वा० अथवा ॥ नि० साध्वीने ॥ वा० वळी ॥ वा० वरसाद ॥ वा० वरसते ॥ वा० विहार करवो (न कल्पे) ॥ ३६ ॥

मूल पाठः—॥ ३६ ॥ नो कपपद् निगन्थाण वा निगन्थीण वा वासावा-

साधु चारणं ॥ ३६ ॥

भावार्थः—॥ ३६ ॥ साधु अथवा साध्वीने वर्षा ऋतु चार महिना चोमासा मध्ये एक गामथी बीजे गाण विहार करवो कल्पे नहीं. (कारण के वरसाद वरसवाथी रस्तामां पाणी भरायां होय, रस्तामां लीलोतरी उगी होय, वना जीवो त्यां फरता हरता होय ते चंपावाथी मरण पापे संयमनी विराधना पापे, पांटे चोमासामां विहार न करवो) ॥ ३६ ॥

अर्थः—॥ ३७ ॥ क० कल्पे ॥ नि० साधुने ॥ वा० अथवा ॥ नि० साध्वीने ॥ वा० वळी ॥ हे० शी-
यले ॥ गि० उनाले ॥ चा० विहार करवो (कल्पे) ॥ ३७ ॥

मूल पाठः—॥ ३७ ॥ कप्पइ निगन्थाण वा निगन्थीण वा हेमन्तगि-
म्हासु चारणं ॥ ३७ ॥

१. चरित्तए. TB.

१. टी ने वी प्रतोमां "चारण" ने बदले "चरित्तए" शब्द छे.

२. चरित्तए TB.

३. टी ने वी प्रतोमां "चारण" ने बदले "चरित्तए" शब्द छे.

भावार्थः—॥ ३७ ॥ साधु अथवा साध्वीने शीयाळे उनाळे एक गामथी बीजे गाम विचरवुं कल्पे (कारण के घणा जीवोने धर्म उपदेश मळे तेमज एकज जग्याए न रहेवाथी स्नेहभाव न थाय ते माटे विचरवुं) ॥ ३७ ॥

अर्थः ॥ ३८ ॥ नो० न ॥ क० कल्पे ॥ नि० साधुने ॥ वा० अथवा ॥ नि० साध्वीने ॥ वा० वली ॥ वे० वे ॥ र० राजाने मांहोमाहि ॥ वि० वढवाड ॥ र० होय (युद्ध होय एवा नगरने विषे) ॥ स० तरत ॥ ग० गमन करवुं (जवुं) ॥ स० तरत ॥ आ० आगमन (आववुं) ॥ स० तरत ॥ ग० जवुं ॥ आ० आववुं ॥ क० करवुं (न कल्पे) ॥ जे० जे ॥ ख० निश्च कोई ॥ नि० साधु ॥ वा० अथवा ॥ नि० साध्वी ॥ वा० वली ॥ वे० वे ॥ र० राज्य ॥ वि० वढवाड ॥ र० करे छे एहवा नगरमां ॥ स० तरत ॥ ग० जवुं ॥ स० तरत ॥ आ० आववुं ॥ स० तरत ॥ ग० जवुं ॥ आ० आववुं ॥ क० करे ॥ क० करता प्रत्ये ॥ वा० वली ॥ सा० प्रसंशे ॥ से० ते ॥ दु० वेहु प्रकारे आज्ञा ॥ वी० अतिक्रमतो थको (तिर्थकर अने राजा ए वेहुनी आज्ञा अतिक्रमतोथको) ते ॥ आ० पांमे ॥ चा० चोमासिक ॥ प० प्रायश्चित्तुं ॥ ठा० स्थानक ॥ अ० गुरु प्रायश्चित ॥ ३८ ॥

मूल पाठः—॥ ३८ ॥ नो कप्पइ निगन्थाण वा निगन्थीण वा वेरज्जविरुद्धर-

ज्जंसि सज्जं गमणं सज्जं आगमणं सज्जं गमणागमणं करेत्तए. जे' खलु निगन्थे वा निगन्थी वा वेरज्जविरुद्धरज्जंसि सज्जं गमणं सज्जं आगमणं सज्जं गमणागमणं करेइ करेन्तं वा साइज्जइ, से दुहओ वीइक्कममाणे आवज्जइ चाउम्मासियं परिहारइणं अणुग्घाइयं ॥ ३८ ॥

भावार्थः--॥ ३८ ॥ (जे गामनो राजा मरण पाम्यो छे, हलु वीजो राजा गादीए वेओ नथी जेथी) जे राज्यने (वढवाड) युद्ध चाले छे ते वखते साधु अथवा साध्वीए तेवा गाममांथी तरत नीकळवुं केते गाममां पेसवुं के नीकळवुं ने पेसवुं कल्पे नहीं (कारण के अराज्य मोटे अथवा सौना जीव उदवेगमां होय मोटे अने वंने राजा मांझेमांही लडता होय (संग्राम यतो होय) ते वखते साधु अथवा साध्वीने नीकळतां के पेसतां हाथी घोडा सुभटो आपथी तेम दोडादोड करता होय जेथी साधु साध्वीने हडफोट वागी जाय अथवा साधु साध्वीने सामां आवतां देखी कोइ अपशुकन गणी साधु साध्वीने मारे मोटे वढवाड शांत थता सुथी साधु साध्वीए ते गाममां

१. जो खलु निगन्थो MSS.

१. कपी प्रतोमां " जे खलु निगन्थे " ने बदले "जो खलु निगन्थो" पाठ छे,

शी नीकळवुं के गाममां पेंसवुं नहीं.) उपर देखाडेला कारणोथी नीकळवा पेंसवानी मनाइ करी छे छतां जो साधु साध्वी पोते ते गाममांथी नीकळे के गाममां पेंसे, वीजाने नीकळवा पेंसवानो हुकम आपे (अथवा वीजो पोतानी मेळे नीकळती पेंसवो होय तेने सारं जाणे) ते बहुत प्रकारे आज्ञा अतिक्रमतो थको (विरुध चालतो थको) एटले तिर्थकर अने राजा ए बहुनी आज्ञा अतिक्रमतो थको) तेने मोडुं चोमासिक पायश्चित आवे ॥ ३८ ॥

अः ॥ ३९ ॥ नि० साधु ॥ च० णं० वळी ॥ गा० ग्रहस्थने ॥ कु० घेर ॥ पि० आहारना ॥ आ० लाभने ॥ प० अर्थे ॥ अ० गयो छे त्यां ॥ के० कोई ग्रहस्थ ॥ व० वल्ल ॥ वा० अथवा ॥ प० पात्र ॥ वा० अथवा ॥ क० कांठळी ॥ वा० अथवा ॥ पा० पाथरीने वेसवानुं पुछणुं (तथा रजो हरण) ॥ वा० वळी एटला वानां आपवा मटे ॥ उ० आमंत्रे ॥ क० कल्पे ॥ से० ते साधुने (आचार्य के ग्रहस्थ थकुं) ॥ सा० पाढीयारं (जांगड) ॥ ग० लइने ॥ आ० आचार्यना ॥ पा० पग ॥ मू० आगळ ॥ ठ० मुकीने ॥ दो० वीजीवार ॥ पि० वळी ॥ ओ० गुरुनी आज्ञा ॥ अ० प्रमाण करीने ॥ प० ते वल्ल लइने पळी ॥ प० पोतेज भोगवे ॥ ३९ ॥

मूळपाठः—॥ ३९ ॥ निरगन्थं च णं गाहावइकुलं पिण्डवायपडियाए अणुपविडुं केइ वत्थेण वा पडिगहेण वा कम्मलेण वा पायपुच्छेण वा उवनिमन्तेज्जा, कप्पइ

से सागारकडं गहाय आयरियपायमूले ठवेत्ता दोच्चं पि ओगगहं अणुत्रवेत्ता परिहारं परिहरित्तए ॥ ३९ ॥

भार्थार्थः ॥ ३९ ॥ साधु (गुरुनी आज्ञा मानी) आहारने माटे ग्रहस्थने घेर जाय त्यां कोइ ग्रहस्थ वल्ल, पात्र, कांचळ, वेसवानुं पयरणुं (रजोहरण) इत्यादिकतुं निमंत्रण करे (एटले आपवानो आग्रह करे) तो साधु पाढीयारु ले (एटले के साधुए पोतानो खप जाणी लेवुं पण केवी रीते केवुं तो के ते ग्रहस्थने केहेके मारा गुरुने आ चीज देखाडीश, जो ते मने आपशे अथवा पोते लेशे तो हुं वीजीवार नहीं आवुंअने ना पाडशे तो हुं तपने पाहुं आपो जइश एम कही आचार्य के ग्रहस्थना थकुं पाढीयारुं लइ) गुरु पासे कावी मुके (पछी गुरु ते उपगरण साधुने आपे तो) वीजीवार गुरुनी आज्ञा मेळवी ते उपगरण पोते लइने भोगवे (गुरुना थकुं लेवानुं कारण के गुरुनी आज्ञा आहार लेवानी मेळवी गयो हतो ते आहार न मळतां उपगरण मळयां माटे आचार्य थकुं पाढीयारुं (जांगड) लेवुं ए परमार्थ) ॥ ३९ ॥

अर्थः ॥ ४० ॥ नि० साधु ॥ च० ण० वळी ॥ व० (स्थानकनी) वाहर ॥ वि० सझाय ॥ भू० भूमिने विपे ॥ वा० जयचा ॥ वि० थंडिल ॥ भू० भूमिने विपे ॥ वा० वळी ॥ नि० जाता ॥ स० थका (वाटे) ॥

के० कोइ ॥ व० वल्ल ॥ वा० अथवा ॥ प० पात्र ॥ वा० अथवा ॥ क० कांबली ॥ वा० अथवा ॥ पा० पाय
पुछणुं ॥ वा० वली ॥ उ० आमंत्रे ॥ क० कल्पे ॥ से० ते साधुने ॥ सा० (आचार्य के ग्रहस्थ थकुं) पाढीयाहं
(जांगड) ॥ ग० लइने ॥ आ० आचार्यना ॥ पा० पग ॥ मू० आगल ॥ ठ० सुकीने ॥ दो० बीजीवार ॥
पि० वली ॥ ओ० गुरुनी आज्ञा ॥ अ० प्रमाण करीने ॥ प० ते वल्ल लइ पछी ॥ प० पोतेज भोगवे ॥ ४० ॥

मूळ पाठः—॥ ४० ॥ निगन्थं च णं वहिया वियारभूमिं वा विहारभूमिं वा नि-
वखन्तं समाणं केइ वत्थेण वा पडिगहेण वा कम्बलेण वा पायपुच्छेण वा उवनिम-
न्तेज्जा, कप्पइ से सागारकडं गहाय आयरियपायमूले ठवेत्ता दोच्चं पि ओगहं अणुन्न-
वेत्ता परिहारं परिहरित्तए ॥ ४० ॥

भावार्थः ॥ ४० ॥ साधु बाहर सहाय करवा माटे अथवा थंडील भुमीकाने विषे (गुरुनी आज्ञा मेळवीने)
जातो थको (रस्तामां) कोइ ग्रहस्थ वल्लादिक उपगणनी आमंत्रणा करे तो उपरना ३९ मां पाठमां फरमाव्या
मुजब उपगण (गुरुके ग्रहस्थ थकुं) पाढीयारु (जांगड) लइने गुरुनी आगळ लावी मुके ने बीजीवार गुरुनी
आज्ञा मेळवीने ते उपगण भोगवे ॥ ४० ॥

अर्थः ॥ ४१ ॥ नि० साध्वी ॥ च० णं वली ॥ गा० ग्रहस्थने ॥ कु० घरे ॥ पि० आहारना ॥ आ०
 लाभने ॥ प० अर्थे ॥ अ० गया छे त्यां ॥ के० कोइ ॥ व० वस्त्र ॥ वा० अथवा ॥ प० पात्र ॥ वा० अथवा ॥
 क० क्रावळ ॥ वा० अथवा ॥ पा० पाय पुच्छुं ॥ वा० वली ॥ उ० आमंत्रे ॥ क० कल्पे ॥ से० ते साध्वीने ॥
 सा० गुर्वाणी अथवा गृहस्थ थकुं ॥ ग० लईने ॥ प० गुर्वाणीना ॥ पा० पग ॥ मू० आगळ ॥ ठ०
 मुक्तीने ॥ दो० वीजीवार ॥ पि० वली गुर्वाणीनी ॥ ओ० आज्ञा ॥ अ० प्रमाण करीने ॥ प० ते वस्त्र लईने
 पळी ॥ प० पोतेज भोगवे ॥ ४१ ॥

मूळ पाठः—॥ ४१ ॥ निगगन्थि च णं गाहावइकुलं पिण्डवायपडियाए अणुप्पविट्ठं
 केइ वरथेण वा पडिगगहेण वा कम्बलेण वा पायपुञ्छेण वा उवनिमन्तेजा, कप्पइ
 से सागारकडं गहाय पवत्तिणीपायमूले ठवेत्ता दोच्चं पि ओगगहं अणुन्नवेत्ता परिहारं
 परिहरित्तए ॥ ४१ ॥

भावार्थः ॥ ४१ ॥ साध्वी (गुर्वाणीनी आज्ञा मागी) ग्रहस्थीने घेर आहारने मांटे गया छे त्यां कोई

१. पवित्तिणी Miss. वधी प्रतोमां “पवत्तिणी” ने वदले “पवित्तिणी” पाठ छे.

ग्रहस्थी वस्त्रादिक उपगणनी उपर प्रमाणे आमंत्रण करे तो पोतानी गुर्वीणी के ग्रहस्थ यतु पाढीयारुं (जांगड) लइ गुर्वीणी पासे मुके, गुर्वीणी (गोरार्णी) आपे तो गुर्वीणीनी आज्ञा मेलधीने वस्त्रादिक उपगरण भोगवे ॥ ४१ ॥
 अर्थः—॥ ४२ ॥ नि० साध्वी । च० णं वळी ॥ व० स्थानक बाहार ॥ वि० संज्ञाय ॥ भू० भूमिने विषे ॥ वा० अथवा ॥ वि० थंडील ॥ भू० भूमिने विषे ॥ वा० वळी ॥ नि० जाता ॥ स० थकां (वाटे) ॥ के० कोइ ॥ व० वस्त्र ॥ वा० अथवा ॥ प० पात्र ॥ वा० अथवा ॥ क० कांबळी ॥ वा० अथवा ॥ पा० पाय पुछणुं ॥ वा० वळी ॥ उ० आमंत्रे ॥ क० कळपे ॥ से० ते साध्वीने ॥ सा० गुर्वीणीके गृहस्थ यत्तु पाढीयारुं (जांगड) ॥ ग० हेईने ॥ प० गुर्वीणीना ॥ पा० पग ॥ सू० आगळ ॥ ठ० मुकीने ॥ दो० बीजीवार ॥ पि० वळी गुर्वीणीनी ॥ ओ० आज्ञा ॥ अ० प्रमाण करीने ॥ प० ते वस्त्र लईने पछी ॥ प० पोतेज भोगवे ॥ ४२ ॥

मूळ पाठः—॥ ४२ ॥ निग्गन्थि च णं बहिया वियारभूमिं वा विहारभूमिं वा निक्खन्तं समाणिं केइ वत्थेण वा पडिग्गहेण वा कम्बलेण वा पायपुच्छणेण वा उव-
 निमन्तेज्जा, कप्पइ से सागारकडं गहाय पवत्तिणीपायमूले ठवेत्ता दोच्चं पि ओग्गहं
 अणुन्नवेत्ता परिहारं परिहरित्तए ॥ ४२ ॥

भावार्थः—॥ ४२ ॥ साध्वीजी बहार सझाय करवा अथवा यंडील जज्ञां होय अने रस्तायां कोइ ग्रहस्थी
बह्नादिक उपगणनी आमंत्रणा करे तो पूर्ववत् (४१ मा पाठमां कख्या मुजव) गुर्वाणी (गोरानी) नी
आज्ञा मार्गी भोग्ने ॥ ४२ ॥

अर्थः—॥ ४३ ॥ नो० न ॥ क० कल्पे ॥ नि० साधु ॥ वा० अथवा ॥ नि० साध्वीनि ॥ वा० बळी ॥
रा० रात्रे ॥ वा० अथवा ॥ वि० संध्याए ॥ वा० बळी ॥ अ० असन्न (खोराक) प्रमुख ॥ वा० बळी ॥ ४०
चार बाना ॥ प० बोहोरवां (न कल्पे) ॥ ४३ ॥

मूळ पाठः—॥ ४३ ॥ नो कप्पइ निगन्थाण वा निगन्धीण वा राओ वा वि-
याले वा असणं वा ४ पडिग्गाहेत्तए ॥ ४३ ॥

भावार्थः—॥ ४३ ॥ साधु अथवा साध्वीनि रात बखते अथवा संध्या बखते अशनादिक चार प्रकारनो
आहार बगेरे बोहोरवो कल्पे नर्ही ॥ ४३ ॥

अर्थः—॥ ४४ ॥ न० एट्ठो विशेष एट्ठलां वानां वरजीनि ॥ ए० एक (ग्रहस्थनी आज्ञा मागेळ होय)
॥ पु० पुर्व ॥ प० पडिक्क्यां होय ॥ से० स्थानक पाठ ॥ सं० संथारानां ठुणां ॥ (आ चीजो रात्रे अथवा

संध्याए) लेवां कल्पे. (आ चीजो ग्रहस्थनी होय ग्रहस्थी दीवसे भोगवे छे ते चीजो साधु दीवसे पढीछेही मुके पछी ग्रहस्थ रात्रिए उंचया पछी ते चीजो साधु लीए, पुर्वे ते चीजो लेवानी आज्ञा मागेल छे माटे) ॥ ४४ ॥

मूळ पाठः—॥४४॥ नन्नत्थ' एगेणं पुव्वपडिलेहिएणं 'सेज्जासंथारएणं ॥ ४४ ॥

भावार्थः—॥ ४४ ॥ पण एटलो आगार के स्थानक, पाट, पथारी करवाने घास एटली चीजो दीवसे न-जरथी जोइ राखेली होय तो रात्रीए लेवी कल्पे (मतलब एवी छे के कोइ गामादिकमां साधु गया अने त्यां उत्तरवानी तथा पाट त्रणांनी जोगवाइ न होय पण कोइ दातार कहे के दीवसे तो मकान प्रमुख अमारा काममां आवे छे जेथी आपी शकीशुं नहीं पण रात्रिए तमोने आधीशुं ते वारे साधु अथवा साध्वी पोताने खपती चीजो दीवसे जोइ राखे अने रात्रीए जाची के एटलो आगार छे) ॥ ४४ ॥

अर्थः—॥ ४५ ॥ नो० न ॥ क० कल्पे ॥ नि० साधुने ॥ वा० अथवा ॥ नि० साध्वीने ॥ वा० वळी ॥

१. नन्नत्थेगेणं सेज्जासंथारएणं पुव्वप० Bbbw.

(मोटा) बी, नानी) बी ने डबल्यु नामनी प्रतोमां “ नन्नत्थ एगेणं पुव्वपडिलेहिएणं सेज्जासंथारएणं ’ ने वदले “ नन्नत्थेगेणं सेज्जासंथारएणं पुव्वपडिलेहिएणं ” एहवो पाठ छे.

रा० रात्रे ॥ वा० अथवा ॥ वि० संध्याए ॥ वा० वळी ॥ व० वत्स ॥ वा० अथवा ॥ प० पात्र ॥ वा० अ-
यना ॥ क० कांयळी ॥ वा० अथवा ॥ पा० पाय पुच्छणो (रजोहरण) ॥ वा० वळी ॥ प० वोहरवुं (न
कल्पे ॥ ४५ ॥

मूळ पाठः—॥ ४५ ॥ नो कप्पइ निगन्थाण वा निगन्धीण वा राओ वा वि-
याले वा वत्थं वा पडिग्गहं वा कम्बलं वा पायपुच्छणं वा पडिग्गहित्तए ॥ ४५ ॥

भावार्थः—॥ ४५ साधुजीने साध्वीजीने रात्रीए अथवा संध्याने विषे वत्स, पात्र, कांयळ, रजोहरणादिक
त्रोहरवा कल्पे नहीं ॥ ४५ ॥

अर्थः—॥ ४६ ॥ न० पण एटलो विशेष ॥ ए० एक ॥ ह० चोरे साधु के साध्वीना वत्सादिक चोर्या
होय ॥ आ० ते पाओ लारी आपे ॥ सा० ते ॥ वि० वळी ॥ या० ते वत्सादिक चोरे ॥ प० भोगव्या होय ॥
वा० अथवा ॥ धो० धोया होय ॥ वा० अथवा ॥ र० रंग्या होय ॥ वा० अथवा ॥ घ० घटार्या होय ॥
वा० अथवा ॥ म० मठार्या होय (सुहाळा कीधा होय) ॥ वा० अथवा ॥ सं० धुम्या होय ॥ वा० अथवा

वनस्पती (लीलोत्री) उपर मुक्ता होय ते वळी पाछा रात्रे के संध्याए आणी आपे तां लेवां कल्पे ॥ ४६ ॥

मूळ पाठः—॥ ४६ ॥ नन्नत्थ^१ एगाए हरियाहडियाए,^२ सा वि याइं^३ परिमुत्ता
वा धोया वा रत्ता वा घट्टा वा मट्टा वा संपधूमिया वा ॥ ४६ ॥

भावार्थः—॥ ४६ ॥ पण एटळी आगार छे के ते साधु अथवा साध्वीनां वस्त्रादिक चोर चोरी गया होय
अने ते पछी पाछां आपवानुं मनुं थाय तो रात्री वखते पण ते लेवां कल्पे.

वळी ते वस्त्रादिकमां चोरे केवो फेरफार कर्यो होय ते कहे छे, ते वस्त्रादिक चोरे भोगव्यां होय, धोयां
होय, रंग्यां होय, कुंदी करावी होय, सुवाळां कर्यां होय, धुप दीधो होय के वनस्पती, लीलोत्री उपर मुक्तां होय
ते लावी आपे तो पोतानां छे माटे लेवां कल्पे ॥ ४६ ॥

१. नन्नत्थेगाए Mss. २. Also हरियाहरियाए C. ३. य for याइं T. B.

१. वधी प्रतोमां “ नन्नत्थेगाए ” ने वदले “ नन्नत्थेगाए ” पाठ छे. २. सी प्रतमा “ हरियाहडियाए ” ने वदले
“ हरियाहरियाए ” पाठ छे. ३. टी ने (इटालीक) बी वाळी प्रतोमां “सा वि याइं” ने वदले “सा वि यइं” नामे पाठ छे.

अर्थः—॥ ४७ ॥ नो० न ॥ क० कल्पे ॥ नि० साधुने ॥ वा० अथवा ॥ नि० साध्वीनि ॥ वा० वळी ॥
 रा० रात्रे ॥ वा० अथवा ॥ त्रि० संध्याए ॥ वा० वळी ॥ अ० पंधे ॥ ग० जंतुं ॥ ए० आवतुं (विहार करवो)
 (न कल्पे) ॥ ४७ ॥

मूळ पाठः—॥४७॥ नो कप्पइ निगन्थाण वा निगन्धीण वा राओ वा वियलि
 वा अद्धाणगमेणं एत्तए ॥ ४७ ॥

भात्रार्थः—॥४७॥ साधु अथवा साध्वीनि रात्रीए अथवा संध्यानी वखते विहार करवो कल्पे नहीं ॥४७॥
 अर्थः—॥ ४८ ॥ (नो० न ॥ क० कल्पे ॥ नि० साधुने ॥ वा० अथवा ॥ नि० साध्वीनि ॥ वा० वळी)
 ॥ सं० जमणवार मांही ॥ वा० वळी ॥ सं० जमणवार ॥ प० जाणीने ॥ ए० जातुं (न कल्पे) ॥ ४८ ॥

? . ० गमणाए Bbw, without एत्तए. २. एत्तए C B, also T.

१. (मोटी) वी ने (नानी) वी तथा इवल्यु नामनी प्रतोमां “ अद्धाणगमणं एत्तए ” ने वदले “ अद्धागमणाए ”
 पाठ छे. २. सी, (इटाहीरु) वी ने टी प्रतोमां “एत्तए” ने वदले “एत्तए” पाठ छे.

मूळपाठः—॥ ४८ ॥ संखडिं वा संखडिपडियाए एत्तए ॥ ४८ ॥

भावार्थः—॥ ४८ ॥ साधुने अथवा साध्वीने जेने घेर न्यात जमती होय अथवा पंगत वेठी होय त्यां जवुं न कल्पे; ते रस्ते यइने पण जवुं न कल्पे (कारण के त्यां जवाथी घणा दोष उपजे, लोकोने शंका पडे के साधु न्यातनी अंदर बोहरवा जता हशे विगरे) ॥ ४८ ॥

अर्थः—॥ ४९ ॥ नो० न ॥ क० कल्पे ॥ नि० साधुने ॥ ए० एकलुं ॥ रा० रात्रे ॥ वा० अथवा ॥ वि० संध्या काळे (सूर्य अस्त छते) ॥ वा० वळी ॥ व० बोहेर ॥ वि० संज्ञाय ॥ भू० भूमिने विषे ॥ वा० अथवा ॥ वि० थंण्डल ॥ भू० भूमिने विषे ॥ वा० वळी ॥ नि० थानकनी बोहेर नीकळवो ॥ वा० अथवा ॥ प० थानक माहे पेसवो ॥ वा० वळी (न कल्पे) ॥ क० कल्पे ॥ से० ते साधुने ॥ अ० पोता सहित ॥ वि० वे ॥ वा० अथवा ॥ अ० पोतासहित ॥ त० त्रण साधु संघाते ॥ वा० वळी ॥ रा० रात्रे ॥ वा० अथवा ॥ वि० संध्यावेळाने विषे ॥ वा० वळी ॥ व० बोहेर ॥ वि० संज्ञाय ॥ भू० भूमिने विषे ॥ वा०

१. एतए C B also T.

१. सी, (इटालीक) बी ने टी प्रतोमां “एत्तए” ने बदले “एत्तए” पाठ छे

अथवा ॥ नि० थंण्डिल ॥ भू० भूमिने विषे ॥ वा० वल्ली ॥ नि० स्थानकथी बाहेर नीकळतुं ॥ वा० अथवा ॥
प० यानकमांही पेसतुं ॥ वा० वल्ली (कळपे) ॥ ४९ ॥

मूळपाठः—॥४९॥ नो कण्णइ निगन्थस्स एगाणियस्स राओ वा वियाले वा बहिया
वियारभूमिं वा विहारभूमिं वा निक्खमित्तए वा पविसित्तए वा. कण्णइ से अप्पविइयस्स
वा अप्पतइयस्स वा राओ वा वियाले वा बहिया वियारभूमिं वा विहारभूमिं वा
निक्खमित्तए वा पविसित्तए वा ॥ ४९ ॥

मात्रार्थः—॥ ४९ ॥ साधुने एकला पोतेज रात्रीने विषे अथवा संध्याने विषे उपाश्रयथी बाहेर (एटके पोते
रहेला यानकथी सामा मकानमां अथवा गाम त्रहार) सझाय करवाने माटे अथवा थंडिल जवाने माटे नीकळतुं
कळपे नही अथवा पेमतुं कळपे नहीं. जरुरीयात पडे तो पोता सहित वे अथवा त्रण साधु साथे जतुं आवतुं
कळपे ॥ ४९ ॥

अर्थः—॥ १० ॥ नो० न ॥ क० कळपे ॥ नि० साध्वीने ॥ ए० एकली ॥ रा० रात्रीए ॥ वा० अथवा ॥

वि० सुर्यास्त पछी ॥ वा० वळी ॥ ब० स्थानकनी बाहेर ॥ वि० सझाय ॥ भू० भूमिने विषे ॥ वा० अथवा ॥
 वि० थंण्डिल ॥ भू० भूमिने विषे ॥ वा० वळी ॥ नि० स्थानकनी बाहेर नीकळवुं ॥ वा० अथवा ॥ प०
 थानकनी मांहे पेंसवुं ॥ वा० वळी (न कळपे) ॥ क० कळपे ॥ से० ते साध्वीने ॥ अ० पोतासहित ॥ वि०
 वे साध्वी संघाते ॥ वा० अथवा ॥ अ० पोतासहित ॥ त० त्रण ॥ वा० अथवा ॥ अ० पोतासहित ॥ च०
 चार जणी थइने ॥ वा० वळी ॥ रा० रात्रे ॥ वा० अथवा ॥ वि० संध्याकाळे सुर्यास्त पछी ॥ वा० वळी ॥
 ब० बाहेर ॥ वि० सझाय ॥ भू० भूमिने विषे ॥ वा० अथवा ॥ वि० थंण्डिल ॥ भू० भूमिने विषे ॥ वा० वळी
 ॥ नि० स्थानकनी बाहेर नीकळवुं ॥ वा० अथवा ॥ प० स्थानक मांही पेंसवुं (कळपे) ॥ ५० ॥

मूळपाठः—॥ ५० ॥ नो कप्पइ निगन्थीए एगाणियाए राओ वा विचाले वा
 बहिया वियारभूमिं वा विहारभूमिं वा निक्खमित्तए वा पविसित्तए वा-कप्पइ से अ-
 प्पबिइयाए वा अप्पतइयाए वा अप्पचउत्थीए वा राओ वा विचाले वा बहिया विया-
 रभूमिं वा विहारभूमिं वा निक्खमित्तए वा पविसित्तए वा ॥ ५० ॥

भावार्थः—॥ ५० ॥ साध्वीने एकळां रात्रिने विषे अथवा संध्याने विषे स्थानकनी बाहेर (एटले पोते रहेला

ध्यानरथी सामा मकानर्मा अथवा गाम बहार) सत्राय भूमिका अथवा थंडील भूमिकाने विषे जवुं आववुं कळपे नहिं. नहरियात पडे तो पोतासहित वे अथवा त्रण अथवा चार साध्वीनी साथे निकळवुं पेसवुं कळपे ॥ ५० ॥

अर्थः—॥ ५१ ॥ क० कळपे ॥ नि० साधुने ॥ वा० अथवा ॥ नि० साध्वीने ॥ वा० बळी ॥ पु० पुर्वे दिसे ॥ जा० ज्यांळगे ॥ अं० अंगदेश ते चंपा ॥ म० मगधदेश ते राजग्रह नगरना देश सुधी ॥ ए० विहार करवो ॥ द० दक्षिण दिसे ॥ जा० ज्यांळगे ॥ को० कोसंबी नगरना देश सुधी ॥ ए० विहार करवो ॥ प० पश्चिमे ॥ जा० ज्यांळगे ॥ शू० शूणा नगरीना ॥ वि० देश सुधी ॥ ए० विहार करवो ॥ उ० उत्तर दिसे ॥ जा० ज्यांळगे ॥ कु० कुंणाळा ॥ वि० देश सुधी ॥ ए० विहार करवो ॥ ए० एटला सुधी ॥ आ० विहार करवो ॥ क० कळपे ॥ ए० एटला सुधी ॥ आ० विहार करवो ॥ आ० आर्य ॥ खि० क्षेत्र छे ते मटे ॥ नो० न ॥ से० तेने ॥ क० कळपे ॥ ए० एटलाथी ॥ वा० बाहेर केमके ज्ञान, दर्शन, चारित्रनो घटाडो थाय पण ॥ ते० ते ॥ प० उपराने जो जवुं पडे तो ॥ ज० ज्यां गयां यकां ॥ ना० ज्ञान ॥ दं० दर्शन ॥ च० चारित्रनो ॥ उ० बधरो थाय तेम होय तो जवुं कळपे ॥ सि० एम ॥ वे० कहुं छुं ॥ ५१ ॥

मूळ पाठः—॥ ५१ ॥ कप्पइ निगन्थाणं वा निगन्धीण वा पुरत्थिमेणं जाव

अङ्गमगहाओ 'एत्तए, दक्खिण्णेणं जाव कोसम्बीओ एत्तए, पच्चत्थिमेणं जाव थूणा-
विसयाओ 'एत्तए, उच्चरेणं जाव कुणालाविसयाओ 'एत्तए. एयावयाव कप्पइ, एया-
वयाव आरिए खेत्ते; नो से कप्पइ एत्तो बाहिं. तेण परं, जत्थ नाणदंसणचरिच्चाइ
उस्सप्पन्ति ॥ ५१ ॥ ति वेमि.

भावार्थः—॥ ५१ ॥ साधु अथवा साध्वीनि पूर्व दिशे अंग देश (चंपा), मगधदेश (राजग्रही) सुधी,
दक्षिण दिशे कोसंबी नगरी सुधी, पश्चिम दिशे थूणानगरी सुधी, उत्तर दिशे कुलाणा नगरी सुधी, त्यां सुधी
विहार करवो कल्पे केमके ते आर्य क्षेत्र छे. ए उपरांत अनार्य देश छे माटे विहार करवो न कल्पे केमके
विहार करे तो ज्ञान, दर्शन, चारित्रनो घटाडो थाय. (अनार्य माणसनो सहवास माटे घणा दोष उपजे माटे
आर्य देशमांज विहार करवो ते उपरांत जंबु पडे तो ज्ञान, दर्शन, चारित्रनो वधारो थाय तोज जंबु कल्पे एम

१. एत्तए C B also T.

१. सी (इटालीक) वी ने टी प्रतोमां " एत्तए " शब्दने बदले " एत्तए " छे.

सुपर्मास्वामी जंघुस्वामीनि कहेता हवा के हे जंघु ! जेम में श्री महावीर देव सपिपे सांभळ्युं तेम हुं तुज प्रत्ये कट्टं छं ॥ ५१ ॥

अर्थः—॥ १ ॥ क० कल्प सूत्रनी ॥ प० प्रथम ॥ उ० उद्देशो ॥ स० पुरो थयो ॥ १ ॥

मूळ पाठः—॥ १ ॥ कर्षे पढमो उद्वेसओ समत्तो ॥ १ ॥

भावार्थः—॥ १ ॥ वृहत् कल्प सूत्रनी पेहेळो उद्वेसो पुरो थयो ॥ १ ॥

॥ इति बृहत् कल्पसूत्र पढमो उद्वेसओ समत्तो ॥

॥ अथ बृहत्कल्प सूत्रा बिद्मो उद्देसओ ॥

(बृहत्कल्प सूत्रनो बीजो उद्देसो)

अर्थः—॥ १ ॥ उ० उपाश्रयनी ॥ अ० मर्यादा मांहे ॥ व० आगमनने विषे ॥ सा० सालि (डांगर)
॥ वा० अथवा ॥ वी० व्रीही (चोखानी जात) ॥ वा० अथवा ॥ सु० मग ॥ वा० अथवा ॥ मा० अहद ॥
वा० अथवा ॥ ति० तल ॥ वा० अथवा ॥ कु० कुलथि (कळथी) ॥ वा० अथवा ॥ गो० घडे ॥ वा० अ-
थवा ॥ ज० जव ॥ वा० अथवा ॥ ज० जव ॥ ज० जव धान्य विशेष (एटलां धान्य) ॥ वा० वळी ॥ ओ०
नाख्यां होय ॥ वा० अथवा ॥ वि० विषेर्थां होय ॥ वा० अथवा ॥ वि० सघळे पसरलां होय ॥ वा० अथवा ॥
वि० पग सुकवानो ठाम न होय ॥ वा० वळी ॥ नो० न ॥ क० कल्पे ॥ नि० साधुने ॥ वा० अथवा ॥ नि०
साधीनि ॥ वा० वळी ॥ अ० हाथनी रेखा सुके तेटलो जघन्य काळ ॥ अ० पण (एटले लगार मात्र पण) ॥
व० र्हेवुं (न कल्पे) ॥ १ ॥

मूळ पाठः—॥१॥ उवस्सयस्स अन्तो वगडाए सालीणि वा वीहीणि वा सुग्गाणि
 वा मासाणि वा तिलाणि वा कुलत्थाणि वा गोहूमाणि वा जवाणि वा जवजवाणि वा
 'ओखिण्णाणि वा 'विखिण्णाणि वा विइगिण्णाणि वा विप्पइण्णाणि वा, नो कप्पइ
 निग्गन्थाण वा निग्गन्थीण वा, अहालन्दमवि वत्थए ॥ १ ॥

भावार्थः—॥ १ ॥ (प्रथम उद्देश्यामां आहार स्थानक आशी कहुं. बीजे उद्देशे विशेष कहे छे.) उपाश्रय
 (अपामरानी) अंदर नीचे देखाडिला धान्य विखर्या होय तो शुं करुं ते कहे छे. उपाश्रयनी अंदर (१)
 द्वांगर, (२) व्रीही (चोखानी जात), ३ मग, ४ अडद, ५ तल, ६ कळथी (कुलथी), ७ वंडु, ८ जव, ९
 जवजव धान्य नाख्या होय, विखर्या होय, सघळे पसरेलां (छुटा छुटा केरेलां) होय, पग मुकवानी जग्या

१. ओक्खित्ता° and विखित्ता° T.B. विकिणा° B B b w.

१. टी ने इत्यादीक था नामनी प्रतोमा "ओक्खिणाणि" ने "विकिणाणाणि" ने बदले "ओक्खित्ताणि" ने "विकित्ताणि"
 पद्धती गठ छे. (इत्यादीक) वी, (मोटी) वी, (नानी) वी ने उवल्लु नामनी प्रतोमा " विकित्ताणि " ने बदले
 " विकिणाणि " पाठ छे.

पण न होय तेवा स्थानकर्मा साधु अथवा साध्वीने वळी हाथनी रेखा पाणीए पलरेली होय ते सुकातां जेटली-
वार लागे तेटलो वखत पण तेमां रहेवुं नहीं ॥ ? ॥

अर्थः—॥ २ ॥ अ० हवे ॥ पु० वळी ॥ ए० एम ॥ जा० जाणे ॥ नो० नहीं ॥ ओ० नाख्यां होय ॥
नो० नहीं ॥ वि० विषयां होय ॥ नो० नहीं ॥ वि० सधळे पसर्यां होय ॥ नो० नहीं ॥ वि० पग मुकवाना
ठाम (न) होय (एटले पग मुकवानो ठाम होय) ॥ रा० (एक पासे लांबो) ढगळो ॥ क० कर्षो होय ॥ वा०
अथवा ॥ पु० उंचो ढगळो ॥ क० कर्षो होय ॥ वा० अथवा ॥ भि० भीत (पछीत) ढगे ढगळो ॥ क०
कर्षो होय ॥ वा० अथवा ॥ कु० कुंडलीने आकारे ढगळो ॥ क० कर्षो होय ॥ वा० अथवा ॥ ल० (उपर)
राख प्रमुखनी रेखा करी होय ॥ वा० अथवा ॥ मु० माटी प्रमुखनी मुद्रा छाप रेखा करी होय ॥ वा० अ-
थवा ॥ पि० लुगडे करी ढांकी मुक्यां होय ॥ वा० तो वळी ॥ क० कल्पे ॥ नि० साधुने ॥ वा० अथवा ॥
नि० साध्वीने ॥ वा० वळी ॥ हे० शीयाळो ॥ गि० उन्हाळो ॥ व० रहेवुं (कल्पे) ॥ २ ॥

मूळपाठः—॥ २ ॥ अह पुण एवं जाणेजा-नो ओखिणाइं नो विखिण्णाइं
नो विइगिण्णाइं नो विप्पइण्णाइं, रासिकडाणि वा पुञ्जकडाणि वा भित्तिकडाणि वा

कुलियकडाणि वा लञ्छियाणि वा मुद्धियाणि वा पिहियाणि वा, कण्पइ निग्गन्थाणवा
 निग्गन्थीण वा हेमन्ताग्गिम्हासु वत्थए ॥ २ ॥

भावार्थः—॥ २ ॥ पण एम जाणे जे उपर देखांडेला मकानमां उपर वतावेला धान्य भरेलां छे पण जेम
 तेम नालयां न होय, विखरेलां न होय, सघळे पसरेलां न होय, पग मुकवानी जग्या होय, एक वाजु उपर
 लांथो ढगलो कर्यो होय अथवा उंचो ढगलो कर्यो होय, अथवा भींत (साथे) लगतो ढगको कर्यो होय अथवा
 कुंडल (कुंडली) ने आकारे ढगलो कर्यो होय, अथवा उपर राख प्रमुख नाखेली होय, माटी प्रमुखनी
 मुद्रा (छाप) करी होय अथवा लुगडाथी ढकिल होय ते स्थानकमां साधु अथवा साध्वीने शीयाळे उनाळे
 रेहेंहुं कल्पे ॥ २ ॥

अर्थः—॥ ३ ॥ अ० हवे ॥ पु० वली ॥ ए० एम ॥ जा० जाणे जे ॥ नो० नयी ॥ रा० राशी (एक
 पामे लांथो ढगलो) ॥ क० कर्यो ॥ नो० नयी ॥ पु० उंचो ढगलो ॥ क० कर्यो ॥ नो० नयी ॥ भि० भींत
 (पञ्चीन) लगे ढगलो ॥ क० कर्यो ॥ नो० नयी ॥ कु० कुंडलीने आकारे ढगलो ॥ क० कर्यो पण ॥ को०
 कोडापाहे ॥ उ० (धान्य) घाल्युं (भर्युं) होय ॥ वा० अथवा ॥ प० पाळा मांहे ॥ उ० घाल्युं (भर्युं)
 होय ॥ वा० अथवा ॥ मं० चांसना कडा मांहे ॥ उ० घाल्युं (भर्युं होय) ॥ वा० अथवा ॥ मा० (उपरने माले) ॥

उ० भर्तृ होय ॥ वा० अथवा ॥ ओ० कोठा प्रमुख मांही नाखी (छाण माटीए लीप्युं होय) ॥ वा० अथवा ॥
 वि० वारणामांही घाली (माटीए लीप्युं होय) ॥ वा० अथवा ॥ ल० राख प्रमुखनी रेखा करी होय ॥ वा०
 अथवा ॥ मु० सुष उपरे माटी प्रमुखनी छापररेखा सुद्रा करी होय ॥ वा० अथवा ॥ पि० लुगडे दांक्युं होय ॥
 वा० तेवां स्थानके वली ॥ क० कल्पे ॥ नि० साधुने ॥ वा० अथवा ॥ नि० सार्धने ॥ वा० वली ॥ वा०
 चोमासुं ॥ व० रहेतुं ॥ ३ ॥

मूळपाठः—॥ ३ ॥ अह पुण एवं जाणेज्जा-नो रासिकडाइं नो पुञ्जकडाइं नो
 भित्तिकडाइं नो छुलियकडाइं, कोट्टाउत्ताणि वा पल्लाउत्ताणि वा मञ्चाउत्ताणि वा माला-
 उत्ताणि वा ओलित्ताणि वा विलित्ताणि वा लञ्छियाणि वा मुद्दियाणि वा पिहियाणि
 वा. कप्पइ निगगन्थाण वा निगगन्थीण वा वासावासं वत्थए ॥ ३ ॥

भावार्थः—॥ ३ ॥ पण एम जाणे जे उपर देखाडेला मकानमां उपर वतावेलां धान्य छे पण लांबो ढगलो
 कर्यो नथी, उंचो ढगलो कर्यो नथी, भीत लगतो ढगलो कर्यो नथी, कुंडलीने आकारे ढगलो कर्यो नथी पण
 कोठा मांही भर्यो होय अथवा पाला मांहे घालयां होय अथवा वांसना कडा मांहे भर्यो होय अथवा उपरने

मल्ले भर्या होय अथवा कोठा वीगेरेमां भर्या छे ते छाण माटीए लीप्या होय, राख प्रमुखे रेखा करी होय (राखयी डांक्या होय) अथवा मोढां उपर माटी प्रमुखनी छाप रेखा मुद्रा करी होय (मोढां माटीए लीपी वंघ कर्या होय) अथवा लुगडे करी डांक्या होय एहवां स्थानक होय तो ते ठेकाणे साधु अथवा साध्वीनि चोमासुं र्हेतुं वळी कल्पे ॥ ३ ॥

अर्थः—॥ ४ ॥ उ० उपाश्रयनी ॥ अ० मर्यादा मांहे ॥ व० आगमनने विपे ॥ सु० मदिरा ॥ वि० आचतना ॥ कुं० कुंभ घडा होय ॥ वा० अथवा ॥ सो० पाटा मदिरा ॥ वि० आचितना ॥ कुं० कुंभ (घडा) होय ॥ वा० वळी ॥ उ० (ग्रहस्थे) मुख्या ॥ सि० होय ॥ नो० न ॥ क० कल्पे ॥ नि० साधुने ॥ वा० अथवा ॥ नि० साध्वीनि ॥ वा० वळी ॥ अ० क्षण मात्र ॥ अ० पण ॥ व० र्हेतुं (न कल्पे) ॥ हु० बाहर वीजो ॥ य० वळी ॥ उ० उपाश्रय ॥ प० गवेपतां (शोधतां) यकां ॥ नो० न ॥ ङ० (वीजुं थानक पासे) मल्ले ॥ ए० एप (होय तो) ॥ से० तेने (पुर्वोक्त स्थानक मांहे) ॥ क० कल्पे ॥ ए० एक ॥ रा० रात्री ॥ ना० अथवा ॥ दु० वे ॥ रा० रात्री ॥ वा० वळी ॥ व० र्हेतुं (कल्पे जरूर मांटे) ॥ नो० न ॥ से० ते (साधु) साध्वीनि ॥ क० कल्पे ॥ प० उपरांत ॥ ए० एक ॥ रा० रात्री ॥ वा० अथवा ॥ दु० वे ॥ रा० रात्री ॥ वा० वळी ॥ व० र्हेतुं (न कल्पे) ॥ जे० ते ॥ त० त्यां ॥ ए० एक ॥ रा० रात्री ॥ वा० अथवा ॥

हु० वे ॥ रा० रात्री ॥ वा० वळी ॥ प० उपरांत (जेटळी अधिक) ॥ व० रहतो ॥ से० तेहने ॥ स० तेदळा
दीवसनो ॥ छे. चारित्रनो छेद ॥ वा० अथवा ॥ प० तपहुं प्रायश्चित आवे ॥ वा० वळी ॥ ४ ॥

मूळ पाठः—॥ ४ ॥ उवस्सयस्स अन्तो वगडाए सुरावियडकुम्भे वा सोवीरिय-
वियडकुम्भे वा उवनिक्खित्ते सिया, नो कप्पइ निगन्थाण वा निगन्थीण वा अहाल-
न्दमवि वत्थए. हुरत्था य उवस्सयं पडिलेहमाणे नो लभेज्जा, एवं से कप्पइ एगरायं
वा दुरायं वा वत्थए, नो^१ से कप्पइ परं एगरायाओ वा दुरायाओ वा वत्थए. जे तत्थ
एगरायाओ वा दुरायाओ वा परं^२ वसेज्जा, से सन्तरा छेए वा परिहारे वा ॥ ४ ॥

भावार्थः—॥ ४ ॥ साधु अथवा साध्वीने रहेवाना उपाश्रयनी अंदर ग्रहस्थे अचित दासता घडा मुकेळा
शेय के अचित ताडीना घडा मुकेळा होय तो ते जग्याए साधु अथवा साध्वीए क्षण मात्र पण रहेहुं नही

१. नो से कप्पइ परं-वत्थए omitted in T Bbw. २ वसइ for वसेज्जा in T Bbw.

१. टी, (भोटी) धी, (नानी) धी तथा डवल्यु प्रतोमा “ नो से कप्पइ पर एगरायाओ वा दुरायाओ वा वत्थए ”
ए शब्दो नधी. २ टी, (मोंटी) धी, (नानी) धी ने डवल्युनी प्रतोमा “ वसेज्जा ” ने बदले “ वसइ ” छे.

(पण णट्टुं विजिण्णे गामनी अंदर अथवा गामनी बाहेर वीळुं स्थानक शोधे), जो बहार (शोध करता) वीळुं स्थानक न मळे तो साधु अथवा साध्वीने एक रात्री अथवा वे रात्री (ते स्थानकमां जरूर माटे) र्हेवुं कल्पे. ते साधु अथवा साध्वीने एक रात्री अथवा वे रात्री उपरांत ते स्थानकमां र्हेवुं कल्पे नहीं. जे साधु अथवा साध्वी तेवां स्थानकमां एक रात्री अथवा वे रात्री उपरांत (जेव्हा दीवस अधिक) रहे तेहने तेव्हा दीवसनुं छेदनुं अथवा तपनुं प्रायश्चित आवे (आ जगाए समजवानुं एम छे जे साधु गामडा प्रमुखमां जतां कोइ अनार्य गामादिकमां जइ चडया होय तो ते जग्या ए वस्ती शोधतां आहुं कारण वने तो एक रात्री, वे रात्री रही तरत चाल्या जहुं पण वे रात्री उपरांत रहे तो जेव्हा दीवसनुं छेद प्रायश्चित आपवामां आवे तेव्हा दीवस दीक्षामांथी ओछा करे ॥ ४ ॥

अर्थ:— ॥ ५ ॥ उ० उपाश्रयनी ॥ अ० मर्यादा मांहे ॥ व० आगमने विषे ॥ सी० सीतळ ॥ उ० पाणीना ॥ वि० अचित ॥ कुं० कुंभ (घडा) ॥ वा० अथवा ॥ उ० उन्हा ॥ उ० पाणीना ॥ वि० अचित ॥ कुं० घडा (नाह्याना) ॥ वा० वळी ॥ उ० (ग्रहस्थे) (थाण्यां) मुक्या ॥ सि० होय ॥ नो० न ॥ क० कल्पे ॥ नि० साधुने ॥ वा० अथवा ॥ नि० साध्वीने ॥ वां० वळी ॥ अ० क्षण मात्र ॥ अ० पण ॥ व० र्हेवुं (न कल्पे) ॥ हुं० बाहर वीजो ॥ य० वळी ॥ उ० उपाश्रय ॥ प० गवेपतां (शोधतां) थकां ॥ नो० न ॥ ल०

(वीजुं स्थानक पासे) मळे (मळे नहीं) ॥ ए० एम (होय तो) ॥ से० तेने (पुर्वोक्त स्थानक मांहे) ॥ क० कल्पे ॥ ए० एक ॥ रा० रात्री ॥ वा० अथवा ॥ दु० वे ॥ रा० रात्री ॥ वा० वळी ॥ वा० र्हेवुं (कल्पे) (जरूर माटे) ॥ नो० न ॥ से० ते (साधु) ने ॥ क० कल्पे ॥ प० उपरांत ॥ ए० एक ॥ रा० रात्री ॥ वा० अथवा ॥ दु० वे ॥ रा० रात्री ॥ वा० वळी ॥ वा० र्हेवुं (न कल्पे) ॥ जे० जे ॥ त० त्यां ॥ ए० एक ॥ रा० रात्री ॥ वा० अथवा ॥ दु० वे ॥ रा० रात्री ॥ वा० वळी ॥ प० उपरांत (अधिक) ॥ वा० रहे तो ॥ से० तेने ॥ स० तेव्हा दीवसनो ॥ छे. चारित्रनो छेद ॥ वा० अथवा ॥ प० तपनुं प्रायश्चित आवे ॥ वा० वळी ॥ ५ ॥

मूळपाठः—॥ ५ ॥ उवस्सयस्स अन्तो वगडाए सीओदगवियडकुम्भे वा उसि-
णोदगवियडकुम्भे वा उवनिक्खित्ते सिया, नो कप्पइ निगन्थाए वा निगन्धीण वा
अहालन्दमवि वत्थए. हुस्त्या य उवस्सयं पडिलेहमाणे नो लभेज्जा, एवं से कप्पइ
एगरायं वा दुरायं वा वत्थए, नो' से कप्पइ परं एगरायाओ वा दुरायाओ वा वत्थए.

१. नो से कप्पइ परं-वत्थए omitted in T.

१. टी नामनी प्रतमां “ नो से कप्पइ परं-वत्थए ” आ शब्दो नयी.

जे तस्य एगरायाश्चो वा दुरायाश्चो वा परं वसेज्जा, से सन्तरा छेए वा परिहारे वा ॥ ५ ॥

भावार्थः—॥ ५ ॥ उपाश्रयनी मर्यादा माही ग्रहस्थे टाढा अचित पाणीना घडा भर्या होय, उन्हा अचित पाणानी घडा भर्या होय (एटले ग्रहस्थनुं पाणीयारुं समजनुं) ते जग्घाए साधु अथवा साध्वीए लगरामात्र पण रेहनुं कल्पे नही. जो वद्वार वीजां स्थानकनी शोध करतां न मळे तो पुर्वोक्त स्थानकर्मा एक रात्री अथवा वे रात्री रेहनुं (कल्पे). एक रात्री के वे रात्री उपरांत ते साधु साध्वीनि ते स्थानकर्मा रेहनुं कल्पे नही. जे साधु अथवा साध्वी तेवा स्थानकर्मा एक रात्री अथवा वे रात्री उपरांत (जेटला दीवस अधिक) रहे तेहने तेटळा दीनसनुं छेदनुं अथवा तपनुं प्रायश्चित आवे (आ शब्दो सर्वे अपवाद उत्सर्ग समजवा एटले जे वातनी ना पाडी तेज वस्तुनी कारणथी हा पाठी एम समजनुं) ॥ ५ ॥

अर्थः—॥ ६ ॥ उ० उपाश्रयनी ॥ अ० मर्यादाप्राप्ते ॥ व० आगमने विषे ॥ स० आखी ॥ रा० रात्री ॥ त्रि० अग्नि ॥ क्षि० दळती होय ॥ नो० न ॥ फ० कल्पे ॥ नि० साधुने ॥ वा० अथवा ॥ नि० साध्वीनि

? . वसिष्ठ for वसेज्जा in 'T. 1 डा नामनी प्रतमा " वसेज्जा " ने घदले " वसद् " शब्द छे.

वृ. क.
॥ ३१ ॥

॥ वा० वळी ॥ अ० क्षणमात्र ॥ अ० पण ॥ व० रहेवुं (न कल्पे) ॥ हु० बाहार बीजो ॥ य० वळी ॥ ल०
उपाश्रय ॥ प० गवेषता (शोधता) थकां ॥ नो० न ॥ ल० (बीजुं स्थानक पासे) मळेतो ॥ ए० एम होय
तो ॥ से० तेने (पुर्वोक्त स्थानक माहे) ॥ क० कल्पे ॥ ए० एक ॥ रा० रात्री ॥ वा० अथवा ॥ दु० बे ॥
रा० रात्री ॥ वा० वळी ॥ व० रहेवुं (कल्पे) जखरियात माटे ॥ नो० नही ॥ से० तेने (साधुने) ॥ क०
कल्पे ॥ प० उपरांत ॥ ए० एक ॥ रा० रात्री ॥ वा० अथवा ॥ दु० बे ॥ रा० रात्री ॥ वा० वळी ॥ व०
रहेवुं (न कल्पे) ॥ जे० जे ॥ त० त्यां ॥ ए० एक ॥ रा० रात्री ॥ वा० अथवा ॥ दु० बे ॥ रा० रात्री ॥
वा० वळी ते ॥ प० उपरांत अधिको ॥ व० रहेतो ॥ से० तेने ॥ स० तेदळा दीवसनो ॥ छे० चारित्रनो छेद
॥ वा० अथवा ॥ प० तपहुं प्रायश्चित आवे ॥ वा० वळी ॥ ६ ॥

मूळपाठः—॥ ६ ॥ उवस्सयस्स अन्तो वगडाए सवरांइए जोई द्वियाएज्जा,
नो कप्पइ निग्गन्थाण वा निग्गन्धीण वा अहालन्दमवि वत्थाए. हुरत्था य उवस्सयं
पडिलेहमाणे नो लभेज्जा, एवं से कप्पइ एगरायं वा दुरायं वा वत्थाए, नो से कप्पइ

१. ० राईए O T. १ सी ने टी नार्मनी प्रतोमां “ राइए ” ने बदले “ राईए ” शब्दो छे.

परं एगरायाओ वा दुरायाओ वा वत्थए. जे तत्थ एगरायाओ वा दुरायाओ वा परं वसेज्जा, से सन्तरा छेए वा परिहारे वा ॥ ६ ॥

भावार्थः—॥ ६ ॥ उपाश्रयनी मर्यादा मांहे आखी रात्री अग्नि वळती होय तो तेवी जग्थाए साधु साध्विण लगार मात्र पण न रहेतुं. वाहार वीजुं स्थानक शोधतुं. शोधतां न मळे तो पुर्वोक्तस्थानक मांहे एक रात के वे रात मन्यात तरिखे रहेतुं कल्पे. एक रात के वे रात उपरांत साधु साध्वीने ते स्थानकमां रहेतुं कल्पे नहीं, जे साधु साध्वी तेवा स्थानकमां एक रात के वे रात उपरांत (जेटला दीवस आधिक रहे) तेहने तेटला दीवसतुं छेद मायथित अथवा तपतुं पायथित आवे ॥ ६ ॥

अर्थः—॥ ७ ॥ उ० उपाश्रयनी ॥ अ० मर्यादामांहे ॥ व० आगमने विषे ॥ स० आखी ॥ रा० रात्री ॥ प० दीवो ॥ दि० वळतो होय ॥ नो० न ॥ क० कल्पे । नि० साधुने ॥ वा० अथवा ॥ नि० साध्वीने ॥ वा० वळी ॥ अ० क्षण मात्र पण ॥ व० रहेतुं (न कल्पे) ॥ हु० वाहार वीजो । य० वळी ॥ उ० उपाश्रय ॥ प० गनेखतां (शोधतां) थकां ॥ नो० न ॥ ल० (वीजुं स्थानक पासे) मळे तो ॥ ए० एम हेयतो ॥ से० तेने (पुर्वोक्त स्थानक मांहे) ॥ क० कल्पे ॥ ए० एक ॥ रा० रात्री ॥ वा० अथवा ॥ दु० वे रात्री

॥ वा० वळी ॥ व० रेहेंतुं (कळपे जरुरीयात माटे) ॥ नो० नही ॥ से० तेने (साधुने) ॥ क० कळपे ॥
 प० उपरांत ॥ ए० एक ॥ रा० रात्री ॥ वा० अथवा ॥ दु० बे ॥ रा० रात्री ॥ वा० वळी ॥ व० रेहेंतुं
 (न कळपे) ॥ जे० जे ॥ त० त्यां ॥ ए० एक ॥ रा० रात्री ॥ वा० अथवा ॥ दु० बे ॥ रा० रात्री ॥ वा०
 वळी ते ॥ प० उपरांत अधिक ॥ व० रहे तो ॥ से० तेने ॥ स० तेदळा दीवसनो ॥ छे० चारित्रनो छेद ॥
 वा० अथवा ॥ प० तपतुं प्रायश्चित आवे ॥ वा० वळी ॥ ७ ॥

मूळ पाठः—॥७॥ उवस्सयस्स अन्तो वगडाए सव्वराइए पइवे दिप्पज्जा, नो
 कप्पइ निग्गन्थाण वा निग्गन्थीण वा अहाल्लन्दमवि वत्थए. हुत्था य उवस्सयं पडि-
 लेहमाणे नो लभेज्जा, एवं से कप्पइ एगरायं वा दुरायं वा वत्थए, नो से कप्पइ परं
 एगरायाओ वा दुरायाओ वा वत्थए. जे तत्थ एगरायाओ वा दुरायाओ वा परं व-
 सेज्जा, से सन्तरा छेए वा परिहारे वा ॥७॥

१. ०राईए, C T. १. सी ने टी नामनी प्रतीमां “ राइए ” ने बदले “ राईए ” पाठ छे.

भादार्यः—॥७॥ उपाश्रयनी मर्यादामाहि आखी रात्री दीवो वळतो होय तो तेवा स्थानकर्मां साधु अ-
यवा साध्वीए लगार मात्र पण न र्हेवुं. वाहार वीजुं स्थानक शोधवुं, शोधता न मळें तो पुर्वोक्त स्थानक माहे एक
रात के वे रात जहरियात तरिखे र्हेवुं कल्पे. एक रात के वे रात उपरांत साधु साध्वीने ते स्थानकर्मां र्हेवुं
कल्पे नही, जे साधु साध्वी तेवां स्थानकर्मां एक रात के वे रात उपरांत (जेटला दीवस अधिक) रहे तेदने
जेटला दीवसनुं छेद प्रायश्चित अथवा तपनुं प्रायश्चित आवे ॥ ७ ॥

अर्थः—॥ ८ ॥ ३० उपाश्रयनी ॥ अ० मर्यादामाहे ॥ व० आगमनेने विषे ॥ पि० लाडुआ प्रमुख ॥
वा० अथवा ॥ लो० लुवाथी हाथ खरडाय तेवी चीज (चुरमु-लाफसी शीरो) ॥ वा० अथवा ॥
रुपी० द्रुप ॥ वा० अथवा ॥ द० दर्ही ॥ वा० अथवा ॥ स० घी ॥ वा० अथवा ॥ न० मापण ॥ वा० अथवा
॥ ते० तेळ ॥ वा० अथवा ॥ फा० गोक ॥ वा० अथवा ॥ पू० पुडला प्रमुख ॥ वा० अथवा ॥ स० तलनी
सांकळी ॥ वा० अथवा ॥ सि० शीखंड ॥ वा० वळी ॥ ओ० माटली भरी मुक्यां होय ॥ वा० अथवा ॥ वि०
ठाम थिलेराव्या होय ॥ वा० अथवा ॥ वि० (सांकडी जग्योमां) सवळे पसरेला होय ॥ वा० अथवा ॥ वि०
पण मुक्यानों ठाम (जग्या) न होय ॥ वा० वळी पहरवी जग्याए ॥ नो० न ॥ क० कल्पे ॥ नि० साधु ॥
वा० अथवा ॥ नि० साध्वीने ॥ वा० वळी ॥ अ० क्षणमात्र ॥ अ० पण ॥ व० र्हेवुं (न कल्पे) ॥ ८ ॥

मूळपाठः—॥८॥ उवस्सयस्स अन्तो वगडाए पिण्डए वा लोयए वा खीरं वा दहिं वा सप्पि वा नवणीए वा तेहे वा फाणियं वा पूवे वा सक्कुली वा ^३सिहिरिणी वा ओखिणाणि वा विक्खिण्णाणि वा विइगिणाणि वा विप्पइण्णाणि वा, नो कप्पइ निग्गन्थाण वा निग्गन्थीण वा अहालन्दमवि वत्थए ॥ ८ ॥

भावार्थः—॥ ८ ॥ उपाश्रयनी मर्यादामाहि लाडु प्रमुख, लुवाथी हाथ खरडाय तेवी चीज (चुरमु लाफशी शीरो वगेरे, दुध, दही, घी, मांखण, तेल, गोल, पुडळा, तल सांकळी अथवा शिखंड एटलावानांनी माटलीयो भरी मुकी होय, ठाम भरी ठेकाणे ठेकाणे विखेर्या होय, सांकडी जग्यामां सघळे पसरेलां होय अथवा सघळे पसरेलां होइ पग मुकवानां जग्या न होय तेहवां स्थानके साधु अथवा साध्वीने क्षण मात्र पण रहेवुं न कळये ॥ ८ ॥

१. खीरे TBbw. २. फाणिए TBbw. ३. सीहरणी TB.

१ टी, (मोटी) बी, नानी बी ने डक्खु प्रतोमां “ खीर ” ने बदले “ खीरे ”. २. टी, (मोटी) बी, नानी बी ने डक्खु प्रतोमां “ फाणियं ” ने बदले “ फाणिए ”. ३. टी ने (इटलीक) बी प्रतोमां “ सिहिरिणी ” ने बदले “ सीहरणी ” पाठ छे.

अर्थः—॥ ९ ॥ अ० हवे ॥ पु० वळी ॥ ए० एम ॥ जा० जाणे ॥ नो० न ॥ ओ० माटलीमाही नां-
 र्था होय विगरे ४ पण ॥ रा० राशी (एक वाजु ढगळो) ॥ क० करी मुक्या होय ॥ वा० अथवा ॥ पु० उंचो
 ढगळो ॥ रु० कर्षो होय ॥ वा० अथवा ॥ भि० भीत लगतो ढगळो ॥ क० कर्षो होय ॥ वा० अथवा ॥
 कु० कुंडल (कुंडली) ना आकारे ढगळो ॥ क० कर्षो होय ॥ वा० अथवा ॥ ल० राखनी रेखा करी होय
 (राखे करी छांथां होय) ॥ वा० अथवा ॥ सु० मुख उपरे माटी प्रमुखनी मुद्रा छाप के रेखा करी होय
 ॥ वा० अथवा ॥ पि० लुगडे करी दांक्या होय ॥ वा० वळी तो ॥ क० कल्पे ॥ नि० साधुने ॥ वा० अथवा
 ॥ नि० साध्वीने ॥ वा० वळी ॥ हे० शीयाळो ॥ गि० उनाळो ॥ व० रेहेंदुं (कल्पे) ॥ ९ ॥

मूळपाठः—॥१॥ अह पुण एवं जाणेज्जा--नो ओखिणाई' ४ रासिकडाणि वा
 पुत्रकडाणि वा भित्तिकडाणि वा कुलियकडाणि वा लञ्छियाणि वा सुदियाणि वा
 पिदियाणि वा, कषइ निगन्थाण वा निगन्थीण वा हेमन्तगिम्हासु वत्थए ॥१॥

भावार्थः—॥ ९ ॥ हवे एम वळी जाणे जे स्थानकनी अंदर मुकेली उपली वस्तुओ ठेकाणे ठेकाणे माटली विंगेरे भरी मुकी नथी, ठाम भरी विखरेली नथी, सांकडी जग्यामां सघळे पखरेली नथी, पग मुकवानो ठाम छे, वळी एक बाजु ढगळो करी मुकी छे, उंचो ढगळो करी मुकी छे, भितने लगतो ढगळो करी मुकी छे, कुं-ढळने आकारे ढगळो करी मुकी छे, वळी तेना उपर राखनी रेखा करी छे (राखे करी छंदिल छे), माटी प्रमुखे मुद्रा रेखा करी छे (छंदिल छे) अथवा लुगडे करी ढांकी छे एवी रीति गोठवण करेल होय तो ते स्थानकमां साधुने अथवा साध्वीने शीयाळे उनाळे रहेतुं कल्पे ॥ ९ ॥

अर्थः—॥१०॥ अ० हवे ॥ पु० वळी ॥ ए० एम ॥ जा० जाणे ॥ नो० नथी ॥ रा० रासि ॥ क० कीधी विंगेरे ४ ॥ को० कोठा मांहे ॥ उ० भयीं होय ॥ वा० अथवा ॥ प० पाळा मांहे ॥ उ० भयीं होय ॥ वा० अथवा ॥ म० वांसना कडा मांहे ॥ उ० भयीं होय ॥ वा० अथवा ॥ मा० उपरने माळे ॥ उ० भयीं होय ॥ वा० अथवा ॥ कुं० कुंभने आकारे भाजन कोठी मांहे ॥ उ० घाल्यां होय ॥ वा० अथवा ॥ क० घडा मांही ॥ उ० मुक्यां होय ॥ वा० अथवा ॥ ओ० कोठा प्रमुख माटी नांखी छोंण माटीए लींण्यां होय ॥ वा० अथवा ॥ वि० चारणां माटीए लींण्यां होय ॥ वा० अथवा ॥ ल० राष प्रमुखनी रेखा करी होय ॥ वा० अथवा ॥ मु० मुख उपर माटी प्रमुखनी मुद्रा रेखा करी होय ॥ वा० अथवा ॥ पि० लुगडे करी ढांक्यां होय ॥ वा० वळी ॥

क० कल्पे ॥ नि० साधुने ॥ वा० अथवा ॥ नि० साध्वीने ॥ वा० वली ॥ वा० चोमासुं ॥ व० रहेवुं
(कल्पे) ॥ १० ॥

मूळ पाठः—॥ १० ॥ अह पुण एवं जाणेजा-नेो रासिकडाईं ४ कोडाउत्ताणि
वा पछाउत्ताणि वा मञ्चाउत्ताणि वा मालाउत्ताणि वा कुम्भउत्ताणि वा करभिउत्ताणि
वा ओलिउत्ताणि वा विलित्ताणि वा लडिछयाणि वा सुद्वियाणि वा पिहियाणि वा,
कप्पइ निग्गन्थाण वा निग्गन्धीण वा वासावासं वत्थए ॥ १० ॥

भातार्थः—॥ १० ॥ वली एम जाणे जे ढाका नथी कर्या विगरे ४ पण कोठा माहे भर्या होय, पाला
मांड भर्या होय, वांसना माचा माहे भर्या होय, उपका मळे भर्या होय, कोठी माही घाल्यां होय अथवा घडा
माही भर्या होय ते पण छाण माटीए लीप्यां होय के राख प्रमुखे रेखा करी होय के माटी प्रमुखनी मुख
उपर मुद्रा करी होय के वखादिके ढांस्यां होय तो साधु अथवा साध्वीने चोमासुं रहेवुं (कल्पे) ॥ १० ॥

(आ उपाश्रय नहीं पण ग्रहस्थीनां घर समनवां).

अर्थः—॥ ११ ॥ नो० न ॥ क० कल्पे ॥ नि० साध्वीने ॥ अ० हेठे ॥ आ० पंथी लोको आवीने

उतरता होय ॥ गि० ते घरने विषे ॥ वा० अथवा ॥ वि० चारे दिसाए उघाडुं होय एहवा ॥ गि० घरने विषे ॥ वा० अथवा ॥ वं० वांसडा खपेडाने ॥ मू० मूळे ॥ वा० अथवा ॥ रु० आंबादिकने ॥ मू० तळे ॥ वा० अथवा ॥ अं० कांइक डांकी बाकी उघाडी नीची भीतवाळी कोइ मांहे उतरी आवे एहवे ठामे ॥ वा० वळी ॥ व० रहेवुं (न कल्पे) ॥ १.१ ॥

मूळ पाठः—॥ ११ ॥ नो कपइ निगन्धीणं अहे आगमणगिहंसि वा वियड-
गिहंसि वा वंसीमूळंसि वा रुक्खमूळंसि वा अ०भावगासियंसि वा वत्थए ॥ ११ ॥

भावार्थः—॥ ११ ॥ साध्वीने मुसाफर लोको हेठे उतरता होय तेवा घरने विषे, चारे दिसाए उघाडुं होय तेवा घरने विषे, वांसना खपेडानी नीचे अथवा आंबादिक झाडने तळे अथवा कांइक डांकी कांइक उघाडी नीची भीतवाळी कोइ अंदर उतरी आवे एहवी जग्याए (शियळनी रक्षा माटे) रहेवुं (न कल्पे) ॥ १.१ ॥

अर्थः—॥ १२ ॥ क० कल्पे ॥ नि० साधुने ॥ अ० हेठे ॥ आ० पंथी लोक आर्वीने उतरता होय ॥ गि० ते घरने विषे ॥ वा० अथवा ॥ वं० वांसना खपेडाने ॥ मू० मूळे ॥ वा० अथवा ॥ रु० आंबादिकने

॥ मू० तळे ॥ वा० अथवा ॥ अ० कांइक ढांकी वाकी उवाडी नीची भींत कोइ मांहे उतरी आवे एइवे ठाये ॥
वा० वळी ॥ व० ग्हेतुं (कल्पे) ॥ १२ ॥

मूळ पाठः—॥ १२ ॥ कप्पइ निगन्थाणं अहे आगमणागिंहंसि वा वंसीमूलंसी
वा स्वखमूलंसि वा अव्भावगासियंसि वा वत्थए ॥ १२ ॥

भावार्थः—॥ १२ ॥ साधुने पंथी मुसाफर लोको हेठे आवी उतरता होय तेहेवा घरने विषे, चारे वाडु
उघाडुं होय तेवा मकानमां, वांसना खपेडा नीचे, झाड तळे अथवा कांइक ढांकी कांइक उघाडी नीची भींत-
वाळी जेमां कोइ उतरीने आवी शके एहवी जग्याए (निर्भयपणा माटे ने शियळनी रक्षा माटे) रहेतुं कल्पे.
॥ १२ ॥

अर्थः—॥ १३ ॥ ए० एक ॥ सा० ग्रहस्थनुं स्थानक होय तो ॥ पा० तेहेना घरनो आहार न लेवो ॥
दे० वे ॥ ति० त्रण ॥ च० चार ॥ प० पांच जणानुं ॥ सा० स्थानक होय तो ॥ पा० पांच घर तजवा ॥
(के गुं करतुं तेनो उचार कहे छे) ॥ ए० एक ॥ त० ते पांच माहिथी ॥ क० सेज्यांतरपणे ॥ ठ० थापवो ॥
(एट्ठे तेने घेर आहार न लेवो) ॥ अ० वीकीना घरे आहारने अर्थ ॥ नि० प्रवेश करवो (आहार लेवो)
॥ १३ ॥

मूळपाठः—॥ १३ ॥ एगे सागरिण पारिहारिण, 'दो तिणिण चत्तारि पञ्च सा-
गारिया पारिहारियाः एगं तत्थ कप्पागं ठवइत्ता अवसेसे निव्विसेज्जा ॥ १३ ॥

भावार्थः—॥ १३ ॥ हरे उपर वतावेळां स्थानकर्मा उतरवुं कहुं पण कोनी रजाथी उतरवुं ते अधिकार
कहे छे. मकानना धणीनी आज्ञा लइ मकानमां उतरवुं. ते आज्ञा आपनारने सेज्यांतर कहीए अथवा स्थानक
नो दातार कहीए, कारणके अन्नना दातार घणा छे पण स्थानकना दातार बहु थोडा होय छे. आवा एक
सेज्यांतरना घरनो आहार न लेवो, (आही प्रश्न थाय छे जे जुं तेने नीच पायरीमां गण्यो ! तो कहे, ना, जेणे
स्थानक आप्णुं तेनोज आहार लेवानो रीवाज होय तो घर्णोज्याए साधुने स्थानक मळवुं दुर्लभ यह पडे अथवा
आहार लेतां घर्णां दोष उपने जेथी सेज्यांतरनो आहार न लेवो). वळी शिष्य पूछे छेके हे स्वामी ! आपे कहुं
के जे घरनो मालेक होय तेनी रजा लेवी, तेने सेज्यांतर गणवो अने तेना घरनो आहार पाणी न लेवो एतो
ठीक पण कोइ स्थानक, बे अथवा त्रण अथवा चार अथवा पांच जणानी मालकतिं होय एटले क कोइ मकान

१. दोन्नि B. २. पञ्च only in T.B. १. वी (इटालिक) नामनी प्रतमां “ दो ” ने बदले “ दोन्नि ”
शब्द छे. २. टी ने (इटालिक) वी नामनी प्रतोमांज “ पञ्च ” शब्द छे.

પંચનું હોય તો સેજ્યાંતર કોને ગણવો ? ઉત્તર—તે પાંચ મધ્યેથી એક જણની આજ્ઞા લેવી ને તેને સેજ્યાંતર ગણવો અને તેને નેર આહાર ન લેવો, વીજા વાકીના રજા તે સર્વે ઘરનો આહાર લેવો ॥ ૧૩ ॥

અર્થ:—॥ ૧૪ ॥ નોં ન ॥ ક્રં કલ્પે ॥ નિં સાધુને ॥ વાં અથવા ॥ નિં સાધ્વીને ॥ વાં વલ્લી ॥ સાં સેજ્યાંતરનો ॥ પિં આહાર ॥ વં ઘર વહાર ॥ અં નથી ॥ નીં કાઢયો ॥ સં વીજા ઘરના પિંડ (આહાર) સાયે ખેલ્યો હોય (અથવા વીજાને તે આહાર આપ્યો હોય) ॥ પં લેવો (ન કલ્પે-કેપકે સેજ્યાંતરના ઘરમાં રજો છે તે માટે) ॥ ૧૪ ॥

મૂલપાઠ:—॥ ૧૪ ॥ નો કપ્પદ્ નિગ્ગન્થાણ વા નિગ્ગન્થીણ વા સાગારિયપિણ્ડં
વહિયા અનીહદં સંસદ્દં પડિગ્ગાહેત્તણ્ ॥ ૧૪ ॥

માનાર્થ:—॥ ૧૪ ॥ સાધુને અથવા સાધ્વીને સેજ્યાંતરના ઘરનો આહાર (પાણી) ન કલ્પે તેમાં વલ્લી “ અનીહદં અસંસદ્દં ” એ શબ્દો ઉપરથી ચૌભંગી યાગ છે તે ચાર ભાગા મધ્યે વીજો ભાંગો નિશ્ચયથી દોષિત છે માટે સર્વથા ધર્મનો, પેદેલો ને ત્રીજો ભાંગો એ ત્રે ભાગા વ્યવહારથી દોષિત છે પણ નિશ્ચયથી દોષિત નથી તો પણ ધર્મના અને ચોથે ભાગે આહાર લેવો કલ્પે તે દેલાડે છે—પેંહલો ભાંગો કહે છે, તે સેજ્યાંતરનો આહાર

घरनी बाहेर काढयो नथी (घरमांज छे) पण ते आहार बीजा कोईना घरना आहार साथे भेल्यो होय (अथवा बीजा कोईने ते आहार आपी चुकयो होय) एटले के ते आहार बीजानो थयो सेज्यांतरनो नही ते पण साधु के साध्वीए न वोहरवो कारण के सेज्यांतरना घरमां छे, घर बहार काढयो नथी, तेथी दुनीयाने शंका उपजे के साधु सेज्यांतरना घरनो आहार वोहेरे छे ते माटे ए व्यवहार दोष वर्जवो ॥ १४ ॥

अर्थः—॥ १५ ॥ नो० न ॥ क० कल्पे ॥ नि० साधुने ॥ वा० अथवा ॥ नि० साध्वीने ॥ वा० वळी ॥ सा० सेज्यांतरनो ॥ पि० पिण्ड (आहार) ॥ व० बोहेर ॥ अ० नथी ॥ नी० काढयो ॥ अ० नथी ॥ सं० बीजाना घरना पिंड (आहार) साथे भेल्यो (अथवा बीजाने ते आहार आप्यो नथी) ते सेज्यांतर पिंड सर्वथा सेज्यांतरनो अने सेज्यांतरना घर मांहि रहयो छे ते माटे ॥ प० लेवो (न कल्पे) ॥ १५ ॥

मूळ पाठः—॥१५॥ नो कप्पइ निगन्थाण वा निगन्धीण वा सागासियपिण्डं बहिया अनीहडं असंसट्टं पडिगाहेत्तए ॥१५॥

भावार्थः—॥ १५ ॥ सेज्यांतरनो आहार तेना घरमांथी बोहेर काढयो पण न होय, बीजाना घरना आहार साथे भेल्यो न होय (अथवा ते आहार बीजा कोईने आप्यो पण न होय) एटले ते आहार सेज्यां-

તરનોત્ર છે ને તેના ઘરમાંથી રહ્યો છે માટે સાહુ અથવા સાધ્વીને તે આહાર લેવો ન કલપે, એ ત્રીજો ભાગો યયો ॥ ૧૬ ॥

અર્થ:— ॥ ૧૬ ॥ નોં ન ॥ કંકલપે ॥ નિં સાહુ ॥ વાંઅયત્તા ॥ નિં સાધ્વીને ॥ વાં વહીં ॥ સાં સેજ્યાંતરનો ॥ પિં પિંડ (આહાર) ॥ વં વાહેર ॥ નીં કાઢયો હોય ॥ અં નથી ॥ સં અનેરાના ઘરના આહાર સાથે ખેલ્લ્યો (અથવા ત્રીજાને તે આહાર આપ્યો નથી) ॥ પં પહવો આહાર લેવો (ન કલપે) ॥ ૧૬ ॥

મૂઠ પાઠ:— ॥ ૧૬ ॥ નો કપ્પહ નિગન્થાણ વા નિગન્થીણ વા સાગારિયપિપ્પહં વહિયા તીહ્હં અસંસટું પડિગગાહેત્તણ ॥ ૧૬ ॥

માત્રાર્થ:— ॥ ૧૬ ॥ હવે ત્રીજો ભાગો કહે છે. સાહુને અથવા સાધ્વીને સેજ્યાંતરના ઘરનો આહાર સેજ્યાંતરના ઘરની વહાર વાઢયો હોય, ત્રીજા કોઈને દેવા જાય છે પણ હજુ ત્રીજાના ઘરના આહાર સાથે ખેલ્લ્યો નથી (અથવા ત્રીજાને તે આહાર આપ્યો નથી) તેવો આહાર વોહરત્તો કલપે નહીં (એ ત્રીજો ભાગો વ્યવહાર દોષ માટે ઘર્તવો) ॥ ૧૬ ॥

अर्थः—॥१७॥क० कल्पे ॥ नि०साधु ॥ वा० अथवा ॥ नि० साध्वीने ॥ वा०वळी ॥ सा०सेज्यांतरनो ॥
पि० आहार ॥ व० बाहेर ॥ नी० काढचो होय ॥ सं० बीजाए पोताना पिड आहार साथे भेळ्यो होय (अ-
थवा बीजाने ते आहार आप्यो होय) तेवो आहार ॥ प० लेवो (कल्पे) ॥ १७ ॥

मूळपाठः—॥ १७ ॥ कप्पइ निगन्थाण वा निगन्थीण वा सागारियपिण्डं
बहिया नीहडं संसट्टं पडिग्गाहेत्तए ॥ १७ ॥

भावार्थः—॥ १७ ॥ हवे चोथो भांगो कहे छे. साधुने साध्वीने सेज्यांतरनो आहार सेज्यांतरना घरथी
बाहेर काढचो होय, अनेराना आहार साथे भेळ्यो होय (अथवा अनेराने ते आहार आपी दीथो होय) ते
आहार (पाणी बीजा पासैथी निर्दोष माटे) लेवो कल्पे ए चोथो भांगो थयो ॥ १७ ॥

अर्थः—॥ १८ ॥ नो० न ॥ क० कल्पे ॥ नि० साधुने ॥ वा० अथवा ॥ नि० साध्वीने ॥ वा०
वळी ॥ सा० सेज्यांतरनो ॥ पि० पिंड (आहार) ॥ व० घरथी बाहेर ॥ नी० काढयो होय पण ॥ अ०नथी ॥
स० भेळ्यो पटळे बीजाना आहार साथे भेळ्यो नथी ॥ सं० (साधु साध्वी नही के माटे अण भेळ्यो तेहवो आ-

एर भाषना माटे) भेळो ॥ क० करे तेचो आहार (न कल्पे) ॥ जे० जे ॥ ख० निशे ॥ नि० सायु ॥ वा०
 अयना ॥ नि० साध्वी ॥ वा० वळी ॥ सा० सेव्यांतरनो ॥ पि० पिंड (आहार) ॥ व० बोहर ॥ नी० काढयो
 होय ॥ अ० नयी ॥ सं० वीजाना आहार साथे भेळयो (ते लेजा माटे) ॥ सं० (सायु साध्वी) भेळो ॥ क० करे ॥
 क० करताने ॥ वा० वळी ॥ सा० अनुमोदे ॥ से० ते ॥ दु० वेहु वायतो ॥ वी० अतिक्रमता यका (अयवा
 वेहु प्टेके तिर्यंकर अने घणीनी आज्ञा ॥ वी० अतिक्रमता (उलंघन करता) यका ॥ आ० पांमे ॥ चा० चउ-
 मासिक ॥ प० प्रायश्चित्तनुं ॥ टा० स्थानक ॥ अ० गुरु पायश्चित ॥ १८ ॥

मूळ पाठः—॥ १८ ॥ नो कप्पइ निगन्थाण वा निगन्थीण वा सागासियपिण्डं
 वहिया नीद्दिं असंसदं संसदं करेत्तए. जे खलु निगन्थे वा निगन्थी वा सागारि-

१. This sutra not in CT. नो कप्पइ—करेत्तए not in Bbw. २. जो खलु निगन्थो Mss.

१. वी ने टा नामनी प्रतोमां आ सूत्र पाठ आत्तो नथी. (मोदी) वी, (नानी) वी ने हबल्लु नामनी प्रतोमां
 “ नो कप्पइ ” वी “ करेत्तए ” गुपीलो पाठ नथी. २, वथी प्रतोमां “ जे खलु निगन्थे ” ने बदले “ जो खलु निग-
 न्थो ” नो पाठ छे.

यपिण्डं बहिया नीहडं असंसदुं संसदुं करेइ करेन्तं वा साइज्जइ, से' दुहओ वीइकम-
माणे आवज्जइ चाउम्मासियं परिहारदूणं अणुग्घाइयं ॥ १८ ॥

भावार्थः—॥ १८ ॥ साधु अथवा साध्वीने सेज्यांतरनो आहार घरनी बाहेर काढयो होय पण बीजाना आहार साथे भेळवेक न होय पण जे आहार (वोहरवा) लेवा माटे भेळो करे तेवो आहार कल्पे नहीं. जे साधु अथवा साध्वी सेज्यांतरनो आहार बाहार काढयो होय पण बीजानां आहार साथे अणभेळेल होय (एटले बीजाना आहार साथे भेळो करेल न होय) ते आहार भेळो करे, भेळो करताने साहज (मदद) करे ते बेहु बाबत अतिक्रमतो थको एटले बेहु बाबतपां गुन्हो करतो थको (अथवा बेहु एटले तिर्थकर ने घणी (दा-तार) नी आज्ञानुं उळंघन करतो थको तेने मोडुं चोमासिक प्रायश्चित आवे ॥ १८ ॥

अर्थः—॥ १९ ॥ सा० सेज्यांतरने ॥ आ० (कोइ अनेरा ग्रहस्थे सुषधी प्रसुष) आणीने आपी ॥ सा० सेज्यांतरं पोते ॥ प० लीधी ॥ त० तेमांथी तेने ॥ दा० आपे तो ॥ नो० न ॥ से० तेने ॥ क० कल्पे ॥ प०

१. से Wanting in Bb.w. १. (मोटी) धा, (नानी) बी ने डबल्यु प्रतोमां “ से ” शब्द नथी.

ते सुख्ठी केठी (न कल्पे) सेज्यांतरनी यइ माटे ॥ १९ ॥

मूळपाठः—॥ १९ ॥ सागारियस्स आहडिया सागारिणं पडिगगाहिता, तम्हा दावण्, नो से कप्पइ पडिगगाहित्तए ॥ १९ ॥

भावार्थः—॥ १९ ॥ वळी सेज्यांतर आश्री चौभंगी कहे छे, कोइ ग्रहस्ये सेज्यांतरने सुख्ठी प्रमुख बा-
हेरथी आणीने आपी ते सेज्यांतरे लीधी तेमाथी सायुने वोहरावे तो कल्पे नहीं केमके ते सुख्ठी सेज्यांतरनी
यइ माटे ए प्रथम भांगो ॥ १९ ॥

अर्थः—॥ २० ॥ सा० सेज्यांतरने ॥ आ० (अनेरा कोइए आहार सुख्ठी प्रमुख) आणी आपी ॥
सा० सेज्यांतरे पोते ॥ अ० नथी ॥ प० लीधी ॥ त० तेमाथी तेने (सुख्डीनो धणी) ॥ दा० आपे तो ॥

१. The Sutras 19 to 22. have in BbW thore place after 24.

१. (गोठी) ची, (नार्ना) वीने उव्लु नामनी प्रतोमा २४ मां पाठ पछी १९ थी २२ मा सूत्रोना पाठ गावे छे.

२. गगाहिया for गगाहिता in TB.

३. टी ने (इजलीरु) बीमा “ पडिगगाहिता ” ने बदले “ पडिगगाहिया ” पाठ छे.

ए० एम ॥ से० तेने (ते सुखडी) ॥ क० कल्पे ॥ प० लेवी (अनेरानी छे ने रेज्यांतरे लीधी नथी माटे लेवी कल्पे) ॥ २० ॥

मूळ पाठः—॥ २० ॥ सागारियस्स आहडिया सागारिष्णं अपडिग्गाहित्ता,
तम्हा दावए, एवं से कप्पइ पडिग्गाहेत्तए ॥ २० ॥

भावार्थः—॥ २० ॥ कोइ पुरुषे बाहेरथी सुखडी प्रमुख सेज्यांतरने आणी आपनि सेज्यांतरे ते लीधी नथी ते सुखडीमांथी ते सुखडीनो धणी साधुने बोहारावे तो ते सुखडी लेवी (बोहरवी) कल्पे केपके सेज्यांतरे लीधी नथी ए बीजो भागो ॥ २० ॥

अर्थः—॥ २१ ॥ सा० सेज्यांतरे ॥ नी० (आहार सुखडी प्रमुष) बीजाने घेर आणी आपी ॥ प० ते बीजा घरवाळाए ॥ अ० पोते न ॥ प० लीधी ॥ त० तेमांथी (ते सुखडी प्रमुख) साधुने ॥ दा० आपे तो ॥ नो० न ॥ से० साधुने (ते सुखडी) ॥ क० कल्पे ॥ प० लेवी (न कल्पे) ॥ २१ ॥

१. ंगाहिया for ंगाहिता in T.B.

१. टी अने (इटालीक) वीमां “ अपडिग्गाहिता ” ने बदले “ अपडिग्गाहिया ” पाठ छे.

मूळपाठः—॥ २१ ॥ सागारियस्स नीहडिया परेण अपडिग्गाहित्ता, तम्हा दावए,
नो से कप्पइ पडिग्गाहेत्तए ॥ २१ ॥

भावार्थः—॥ २१ ॥ सेज्यांतर सुखडी प्रमुख लइ कोइ बीजाने आपवा गयो ते बीजा घरवाळाए कीधी
नथी तेमाथी ते सुखडी साधुने (ते बीजो पुरूप) आपे तो पण केवी कल्पे नही केप्रकेते सुखडी सेज्यांतरनी
छे माटे ए बीजो भांगो ॥ २१ ॥

अर्थः—॥ २२ ॥ सा० सेज्यांतरे ॥ नी० सुखडी प्रमुख बीजाने घेर आणी आपी ॥ प० ते बीजा घर-
वाळाए ॥ प० पोते लीथी ॥ त० तेमाथी (ते सुखडी प्रमुख) साधुने ॥ वा० आपे तो ॥ ए० एम ॥
से० साधुने (ते सुखडी) ॥ क० कल्पे ॥ प० केवी (बीजानी थइ माटे) ॥ २२ ॥

मूळपाठः—॥ २२ ॥ सागारियस्स नीहडिया परेण पडिग्गाहिन्ना. तम्हा दावए,
एवं से कप्पइ पडिग्गाहेत्तए २२ ॥

१. ही ने (इटालीक) या प्रतोमो “ अपडिग्गाहिन्ना ” ने बदले “ वापडिग्गाहिन्ना ” पाठ छे. २. “ पडिग्गाहिन्ना ”
ने बदले “ पडिग्गाहिन्ना ” पाठ छे.

भावार्थः—॥ २२ ॥ सेज्यांतरे सुखडी प्रमुष बीजाने घेर आणी आपी, बीजा घरवाळाए ते सुखडी लीधी तेमांथी ते बीजो घरवाळो जेणे सुखडी लीधी ते केनार वोहरावे तो साधुने लेवी कळपे, बीजानी थइ ते माटे ए चौथो भांगो ॥ २२ ॥

अर्थः—॥ २३ ॥ सा० सेज्यांतरना आहारनो ॥ अं० अंस (भाग) होय (एटले के सेज्यांतर ने बीजा चार ग्रहस्थ एकठा जमवाना होय ने बधाना भागनी भेली रसोइ करी होय ते वासणमां सेज्यांतरनो भाग होय) ते भाग ॥ अ० नथी ॥ विभ० वेहेच्यो ॥ अ० नथी ॥ वो० ते भाग (छेदयो) जुदो कर्यो नथी ॥ अ० नथी ॥ वो० जुदो कर्यो एटले ते आहार मध्ये भेगो रह्यो छे ॥ अ० नथी ॥ नि० सहुनो आहार वेहेचण करी जुदो जुदो कर्यो ॥ त० तेमांथी (ते समुदायमांथी) ॥ दा० कोइ साधुने आपे तो ॥ नो० न ॥ से० तेने ॥ क० कळपे ॥ प० आहार लेवो (न कळपे) ॥ २३ ॥

मूळपाठः—॥ २३ ॥ सागरिसस असियाओ 'अविभत्ताओ अब्वोच्छिन्नाओ अब्वोगडाओ अनिज्जूढाओ, तम्हा' दावए, नो से कपइ पडिगगहेत्तए ॥ २३ ॥

१. अविभत्ताओ not in Bbw. २. एवं से instead of तम्हा Bbw.

१. (मोटी) बी, (नानी) बी ने डबल्यु प्रतोमां “ अविभत्ताओ ” पाठ नथी. २. (मोटी) बी, (नानी) बी ने डबल्यु प्रतोमां “ तम्हा ” ने बदले “ एवं से ” पाठ छे.

भावार्थः—॥ २३ ॥ वल्ली सेज्यांतर विशेष विशेष कहे छे, एक सेज्यांतर अने बीजा चार ग्रहस्थ एम पंचि
 एकटा मली एकटा जमवाना होय ने पंचिनुं एकटुं राधुं होय तेमां सेज्यांतरनो आहार पण भेगो छे, ते सेज्यां-
 तरनो भाग व्हेंच्यो नथी, जुदो कयो नथी, ते आहार मध्ये भेगो रह्यो छे, सहुनो आहार व्हेंचण करी
 जुदो जुदो कयो नथी, एक भाणामां सर्वे आहार काढी सर्वे भेगा जमत्रा वेठा तेमांथी ते समुदाय मांहेळो
 सेज्यांतर सिनायनो बीजो कोई ग्रहस्थ साधुने आहार आपे तो साधुने ते आहार केवो कळपे नहीं, सौना भेळो
 सेज्यांतरनो अंश माटे ॥ २३ ॥

अर्थः—॥ २४ ॥ सा० सेज्यांतरनो आहारनो ॥ अ० अंश (भाग) होय एटके बीजाना आहारमां
 तेना आहारनो भाग होय पण ते सेज्यांतरनो आहार ॥ विभ० व्हेंच्यो होय ॥ वो० जुदो कयो होय ॥
 वो० ते आहार बीजाना आहार भेळो न रह्यो होय ॥ नि० व्हेंचण करी सहुनो आहार जुदो जुदो कयो
 होय ॥ त० तेमांथी (ते समुदायमांथी) ॥ दा० कोई (वाकी रहेला आहारमांथी) साधुने आपे तो ॥ ए० एम ॥
 से० तेने ॥ क० कळपे ॥ प० केवो (कळपे) ॥ २४ ॥

मूळपाठः—॥ २४ ॥ सागारियस्स असियाओ विभत्ताओ वोच्छिन्नाओ वोग-

१. विभत्ताओ nob in Bbbw. १. ची, नानी ची ने डबल्यु प्रतोमां “विभत्ताओ” शब्द नथी.

डाओ निज्जूढाओ, तम्हा दावए, एवं से कप्पइ पडिगाहेत्तए ॥ २४ ॥

भावार्थः—॥ २४ ॥ सेज्यांतरना आहारनो अंश (भाग) बीजानी रसोइ करी होय तेमां होय पण ते से-
ज्यांतरनो भाग वेंहेच्यो होय, जुदो कर्यो होय, बीजाना आहार भेगो सेज्यांतरनो आहार न रह्यो होय, वेंहेचण-
करी सहुनो आहार जुदो कर्यो होय (एटले के ते सेज्यांतरनो भाग जुदो पाडी आप्यो होय, ते सेज्यां-
तरे पोतानो करी लीधो होय, जे सेज्यांतरनो ते आहारमां अंश (भाग) बाकी न रह्यो होय) ते बाकीना आ-
हारमांथी ते समुदायमांथी सेज्यांतर विनानो बीजो कोइ साधुने आहार बोहरावे तो साधुने ते आहार लेवो
कल्पे (केप्रके सेज्यांतरनो भाग ते आहारमां नथी मटे) ॥ २४ ॥

अर्थः—॥ २५ ॥ सा० सेज्यांतरने घरे ॥ पू० प्राहुणाने (मेमानने) ॥ भ० भोजन ॥ उ० निमित्ते ॥
वे० (सेज्यांतर अन्न) आपे ॥ पा० जमवानी वेलाए ॥ सा० सेज्यांतरनुं ॥ उ० उपकरण (हांडली) ॥
जा० मांहे ॥ नि० निपजाव्युं (रांध्युं) ॥ नि० जमता वध्युं ॥ प० सेज्यांतरने पाढीयारो ते आहार आप्यो
होय ॥ तं० ते वृधेलुं अन्न ॥ सा० सेज्यांतर ॥ दे० आपे ॥ सा० सेज्यांतरना ॥ प० सगा संवधी ॥ दे०
आपे ॥ त० तेमांथी ॥ दा० देता पत्ये ॥ नो० न ॥ से० ते ॥ क० कल्पे ॥ प० साधुने केवुं (कल्पे नही) ॥ २५ ॥

१. एवं से instead of तुम्हा Bbb. २. बी, नानी बी ने डबल्यु अतोमां "तम्हा" ने बदले "एवं से" पाठ छे

मूळपाठः—॥ २५ ॥ सागारियस्स पूयाभत्ते उद्धेसिए चेइए पाहुडियाए, सागा-
रियस्सा उवगरणजाए निट्ठिए निसट्ठे पडिहारिए, तं सागारिओ देइ', सागारियस्स
परिजणो देइ, तम्हा दावए, नो से कप्पइ पडिगगहित्तए ॥ २५ ॥

भात्रार्थः ॥ २५ ॥ सेज्यांतरने घेर कोई मेमान आव्यो होय ते मेमानने सेज्यांतरनुं रंधिलुं अन्न खपलुं
नथी तेथी सेज्यांतरने कोरुं अन्न ते मेमानने रंधवा आपुं. सेज्यांतरना वासणमां ने मेमाने रंधुं पछी ते मेमान
जम्मां तेमाथी वधेलुं अन्न सेज्यांतरने पाढीयारुं आपुं होय तेमाथी सेज्यांतर आपे के सेज्यांतरना सगावहालां
आपे नो एण ते अन्न क्खेनुं नही कारण के ते अन्नमां सेज्यांतरनो अंश (भाग) छे ॥ २५ ॥

अर्थः—॥ २६ ॥ सा० सेज्यांतरने घेर ॥ पू० मेमानने ॥ थ० भोजनने ॥ उ० निमित्ते ॥ चे० (सेज्यांतर
अन्न) आपे ॥ पा० जमवानी वेळ्याए ॥ सा० सेज्यांतरनुं ॥ उ० उपगरण (हांडली) वासण ॥ जा० मांहे ॥
नि० निपजावुं (रंधुं) ॥ नि० जमतां वधुं ॥ प० पाढीयारुं ते वधेलुं अन्न सेज्यांतरने आपुं होय ॥ त०

१. In 25 to 28 Sutrās in PT also देज्जा for देइ.

1. २५ थी २८ सुत्रोंमां पी ने टा प्रतीमां “ देइ ” ने बदले “ देज्जा ” पाठ छे.

ते वंधेलुं अन्न ॥ नो० न ॥ सा० सेज्यांतर ॥ दे० आपे ॥ नो० न ॥ सा० सेज्यांतरना ॥ प० सगासंबधी ॥
 दे० दीए ॥ सा० सेज्यांतरनो ॥ पू० मेमान ॥ दे० दीए ॥ त० तेमांथी ॥ दा० देता प्रत्ये ॥ नो० न ॥
 से० ते साधुने ॥ क० कल्पे ॥ प० लेखुं ॥ २६ ॥

मूळपाठः—॥ २६ ॥ सागारियस्स पूयाभत्ते उदेसिए चेइए पाहुंडियाए, सागा-
 रियस्स उवगरणजाए निद्विए निसिंहे पडिहारिए, तं नो सागारिओ देइ, नो सागारि-
 यस्स परिजणो देइ, सागारियस्स पूया देइ, तम्हा दावए, नो से कप्पइ पडिगाहेत्तए ॥ २६ ॥

भावार्थः—॥ २६ ॥ सेज्यांतरने धेर कोइ मेमान आव्यो होय ते मेमानने सेज्यांतरनुं रांधेलुं अन्न खपतुं
 नथी तेथी सेज्यांतरे कोरुं अन्न तेने रांधवाने आपुं. सेज्यांतरना वासणमां ते मेमाने ते अन्न रांधुं, पछी ते
 मेमान जम्यो तेमांथी जमतां वधेलुं अन्न सेज्यांतरने पाढीयारुं आपुं होय ते वधेलुं अन्न साधुने ते सेज्यांतर

१. पाहुंडिए Bb^w. २ निसिंहे Bb^w.

१. वी, नानी वी ने डबल्यु प्रतोमां “ पाहुंडियाए ” ने बदले “ पाहुंडिए ” पाठ छे. २. वी, नानी वी ने डबल्यु
 नामनी प्रतोमां “ निसिंहे ” ने बदले “ निसिंहे ” पाठ छे.

आपे नहीं, सेज्यांतरना सगासंवधी दीए नहीं पण मेमान पोते साधुने बोहरावे तो पण साधुने ते अन्न लेवुं न कळपे केपके सेज्यांतरनो अंग छे ते माटे ॥ २६ ॥

अर्थः—॥ २७ ॥ सा० सेज्यांतरने देर ॥ पू० मेमानने ॥ म० भोजनने ॥ उ० निमित्ते ॥ वे० (से-
ज्यांतर अन्न) आपे ॥ पा० जमवानी वेळाए ॥ सा० सेज्यांतरनुं ॥ उ० उपगण (वासण) ॥ जा० मांहे
॥ नि० निपज्जावुं रांधुं ॥ नि० जमता कथुं ॥ अ० नथी ॥ प० पाढीयारं (ते वेधेळुं अन्न सेज्यांतरने पाढीयारं
आधुं न होय) ॥ तं० ते ॥ सा० सेज्यांतर ॥ दे० आपे ॥ सा० सेज्यांतरना ॥ प० सगासंवधी ॥ दे० आपे
॥ त० तेमाथी साधुने ॥ दा० देता प्रत्ये ॥ नो० न ॥ से० ते ॥ क० कळपे ॥ प० लेवुं (कळपे नहीं) अद-
तकापे ते माटे ॥ २७ ॥

मूळपाठः—॥ २७ ॥ सागारियस्स पूयाभत्ते उव्वेसिए चेइए पाहुंडियाए, सागा-
रियस्स उवर्गरणजाए निट्ठिए निसिद्धे अपडिहारिए, तं सागारिओ देइ, सागारियस्स
परिजणो देइ, तम्हा दावए, नो से कप्पइ पडिग्गाहेत्तए ॥ २७ ॥

भावार्थः—॥ २७ ॥ सेज्यांतरने घेर मेमान आव्यो होय ते मेमानने सेज्यांतरनुं रांधेलुं अन्न खपंतुं नथी तेथी सेज्यांतरे कोरु अन्न तेने रांधवनि आप्युं, सेज्यांतरना वासणसां ते मेमाने ते अन्न रांध्युं, पछी ते मेमान जम्यो तेमांथी जमतां वधेलुं अन्न सेज्यांतरने पाढीयाहं आप्युं न होय ते वधेलुं अन्न साधुने सेज्यांतर आपे के सेज्यांतरना सगासंबंधी आपे तो ते अन्नमांथी वोहरावतां साधुने ते अन्न वोहरवुं कल्पे नहीं केमके अदत्तनो दोष लागे ॥ २७ ॥

अर्थः—॥ २८ ॥ सा० सेज्यांतरने घेर ॥ पू० मेमानने ॥ भ० भोजनने ॥ उ० निमत्ते ॥ छे० (सेज्यांतर अन्न) आपे ॥ पा० जमवानी वेळाए ॥ सा० सेज्यांतरना ॥ उ० उपगरण वासण ॥ जा० मांहे ॥ नि० निपजाव्युं रांध्युं ॥ नि० जमतां वधुं ॥ अ० ते वधेलुं अन्न सेज्यांतरने पाढीयाहं आप्युं न होय ॥ तं० ते ॥ नो० न ॥ सा० सेज्यांतर ॥ दे० दीए ॥ नो० न ॥ सा० सेज्यांतरना ॥ प० सगा संबधी ॥ दे० दीए ॥ सा० सेज्यांतरनो ॥ पू० मेमान ॥ दे० दीए ॥ त० तेमांथी ॥ दा० साधुने मेमान देतो थको ॥ ए० एम ॥ से० ते ॥ क० कल्पे ॥ प० साधुने लेवुं केमके मेमान वोहरावे तेमां अदत्त न लागे केमके ते अन्न मेमान थकुं छे ॥ २८ ॥

मूत्र पाठः—॥ २८ ॥ सागारियस्स पूयाभत्ते उदंसिए वेइए 'पाहुडियाए, सागा-
रियस्स उवगरणजाए निट्टिए निसेट्टे' अपडिहारिए, तं नो सागारिओ देइ, नो
सागारियस्स परिजणो देइ, सागारियस्स पूया देइ, तम्हा दावए, एवं से कप्पइ
पडिगाहेत्तए ॥ २८ ॥

भावार्थः—॥ २८ ॥ सेज्यांतरने घेर मेमान आव्या होय ते मेमानने सेज्यांतरनुं रांधेलुं अन्न खण्तुं नथी
तेथी सेज्यांतरिं कोरु अन्न तेने रांधयाने आप्ठुं, सेज्यांतरना वासणमां ते अन्न मेमाने रांध्युं पछी ते मेमान जम्भो
तेमांथी जमता वधेलुं अन्न सेज्यांतरने पाडीयांरं आप्ठुं न होय ते वधेलुं अन्न साधुने सेज्यांतर न आपे, से-
ज्यांतरना सगा वहान्ना न आपे पण सेज्यांतरनो मेमान दीए (वोहरावे), ते वधेलां अन्नमांथी साधुने मेमान
देतो थको साधुने ते अन्न लेवुं कल्पे केमके तेमां अदतनो दीप न लागे कारण के ते अन्न मेमान थकुं छे ॥ २८ ॥

अर्थः—॥ २९ ॥ क० कल्पे ॥ नि० साधुने ॥ वा० अथवा ॥ नि० साध्वीने ॥ वा० वली ॥ इ० ए-
हवा ॥ प० पांच जातना ॥ व० वस्त्र ॥ धा० रापवां पेहरवां ॥ वा० अथवा ॥ प० भोगववां ॥

१. २. पाठांतर २१ ने २७ मा पाठ मुज्जव जाणवां.

वा० वली ॥ तं० ते ॥ ज० कहे छे ॥ ज० (वंटादिक) उनहुं ॥ भं० ॥ अतसीना (एटले अळसीना) वृ क्षुं सा० सणहुं ॥ पो० कपासहुं ॥ ति० आकतुलहुं अथवा (वृक्षनी छालहुं) ॥ ना० ए नामे ॥ पं० पांचसुं ॥ २९ ॥

मूळ पाठः—॥ २९ ॥ कण्पइ निगन्थाण वा निगन्धीण वा इमाइ^२ पञ्च वत्थाइं धारेत्तए वा परिहरित्तिए वा, तंजहा-जड्डिए भड्डिए साणए पोत्तए तिरीडपट्टे नाम पञ्चमे ॥ २९ ॥

भावार्थः—॥ २९ ॥ साधु अथवा साध्वीने वस्त्र लेवां आश्री कहे छे. साधु अथवा साध्वीने नीचे बत्तावे-लां पांच जातिनां वस्त्र पहरेवा अथवा भोगववा कल्पे तेनां नाम १ उन्ननां, २ अळसीनां, ३ सणनां, ४ कपासनां, ५ आकडाना तुरनां अथवा वृक्षनी छालना ॥ २९ ॥

अर्थः—॥ ३० ॥ क० कल्पे ॥ नि० साधुने ॥ वा० अथवा ॥ नि० साध्वीने ॥ वा० वली ॥ इ० एहवा ॥

१. इमाइ only in T.B. २. पञ्चिमाणि वत्थाणि Bbw.

१. टी ने इटालीक वी वाली प्रतोमांज “ इमाइ ” छे. २. बी, नानी बी ने डबल्यु नामनी प्रतोमा “ पञ्चवत्थाइं ” ने बदले “ पञ्चिमाणि वत्थाणि ”-पाठ छे. ३. आ वाबत ठाणांज सूत्रना पांचमे ठाणे त्रिजे उद्देसे ने आचारंग सूत्रनो श्रुत स्कध बीजो अध्ययन चौदमे छे. कटलक भड्डिए शब्दनो अर्थ रेसमी कपडुं एम कहे छे.

पं० पांच जातना ॥ २० रजोहरण ॥ धा० राखवा ॥ वा० अथवा ॥ वा० भोगववा ॥ वा० वळी ॥ तं० ते ॥
 ज० कहे छे ॥ ओ० उन्ननो ॥ ओ० उं३नी उननो ॥ सा० सणनो ॥ व० तुणानी ॥ पि० छाळनो ॥ मु०
 भुंजनी ॥ पि० छाळनो ॥ ना० ए नामे ॥ पं० पांच जातना ॥ ३० ॥ ति० एम ॥ वे० हुं कहुंछुं ॥

मूल पाठः—॥ ३० ॥ कप्पइ निगन्थाण वा निगन्धीण वा इमाइ^१ पञ्च^२ रय-
 हरणाइं धरेत्तए वा परिहरित्तए वा, तंजहा-ओणिए औटिए साणए वव्वापिच्चिए^३
 मुञ्जापिच्चिए^४ नाम पञ्चमे ॥ ३० ॥-त्ति वेमि.

१. इमाइं only in CT B. २. पञ्चव Bbw. ३. For वव्वा (SKt वल्वज): वञ्जा T, पप्प B, पप्पए b,
 वप्पए w, पञ्जा Tl ४ विप्पए TBbw, पिच्चियए Th. ५. विप्पए TB, विपिए b, विप्पे w.

१. मी, टी ने इटलीक 'वी नामनी प्रत्रोमांज आ पाठ छे. २. धी, नानी धी, ने उवल्लु प्रत्रोमां "पत्र" ने वदले "पञ्चव"
 पाठ छे. ३. टी पतमा "वञ्जाने" वदले "वजा," धीमा "पप्प," नानी धीमा "पप्पए," उवल्लुमा^१ वप्पए, टीएच (टाणांगसून)
 मा "पञ्जा" पाठ छे ४. टी, धी, नानी धी ने उवल्लु पत्रोमां "पिच्चिए" ने वदले "विप्पए" ने टीएच (ट्राणांग) मां
 "पिच्चियए" पाठ छे. ५. टी ने (इटलीक) धी मा "पिच्चिए" ने वदले "विप्पए," नानी धीमां " विपिए"ने उवल्लुमां
 "पिप्पे" ए पाठो छे.

भावार्थः—॥ ३० ॥ साधु अथवा साध्वीने पांचजातनां रजोहरण राखवा भोगववा कल्पे, १-घेठानी उन्नतो, २-उंटनी उन्नतो, ३-सणनो, ४-डाभना वृणानो, ५-मुंजनो ए पांच, इहां परमार्थ एवो समजवानो के साधुने उत्सर्ग मार्गे उन्नतो रजोहरण राखवो पण ते नही मळ्वाथी अथवा चोरादिक चोरीजवाथी अपवादमार्गे डाभनो तथा मुंजनो राखी संजमनो निर्वाह करे तेमज वखनुं पण उपर प्रमाणे समजवुं, कारणके साधुने उत्सर्ग मार्गे उन्नना तथा कपासना कल्पे पण उपळा कारणथी सणना, वृक्षनी छालना, अपवाद मार्गे कल्पे ए परमार्थ समजवो ॥ ३० ॥ एम सुधर्मास्वामी जंबू स्वामीने केहताहवाके हे जंबू ? जेम में श्री महावीर देवसमिपे सांभयुं तेम हुं तुजप्रत्ये कहंछुं ॥

अर्थः— क० कल्पसूत्रनो ॥ वि० बीजो ॥ उ० उद्देशो ॥ स० पुरो थयो ॥ २ ॥

सूळ पाठः—कल्पे विद्मो उद्देशो समतो ॥ २ ॥

भावार्थः—इति वृहत्कल्पसूत्रनो बीजो उद्देशो संपूर्ण ॥ २ ॥

॥ अथ बृहत् कल्पसूत्र तद्वा उद्देशसा. ॥

(बृहत् कल्पसूत्रनो त्रीजो उद्देशो.)

अर्थः— ॥ १ ॥ नो० न ॥ क० कल्पे ॥ नि० साधुने ॥ नि० साधीना ॥ उ० उपाश्रयने विषे ॥
आ० जं० ॥ वा० अथवा ॥ चि० उं० र्हेतुं ॥ वा० अथवा ॥ नि० वेसतुं ॥ वा० अथवा ॥ तु० सुतुं ॥ वा०
अथवा ॥ नि० निद्राकरत्री ॥ वा० अथवा ॥ प० विशेषे उंघतुं ॥ वा० वळी ॥ अ० अन्न ॥ वा० वळी ॥
५ प्रहारनो ॥ आ० आहार ॥ आ० करवो ॥ उ० वहीनीत (झडेजतुं) ॥ वा० अथवा ॥ पा० लघुनीत (पे-
शाच करवो) ॥ वा० अथवा ॥ खे० वळखो ॥ वा० अथवा ॥ सि० नाकनी कीट प्रमुख ॥ वा० वळी ॥ प०
परठवत्री ॥ स० सजाय ॥ वा० वळी ॥ क० करवी ॥ ज्ञा० ध्यान ॥ वा० वळी ॥ ज्ञा० ध्यातुं ॥ का० काउ-
मग ॥ वा० अथवा ॥ ठा० पडिमानो काउसग ॥ वा० वळी ॥ ठा० करवो (नकल्पे) ॥ १ ॥

मूळ पाठः— ॥ १ ॥ नो कल्पइ निगन्थाणं निगन्धीणं उवस्सए आसइत्तए व
चिद्धित्तए वा निसीइत्तए वा तुयद्धित्तए वा निदाइत्तए वा पयलाइत्तए वा, असणं वा ४

आहारमाहारेत्तए, उच्चारं वा पासवणं वा खेलं वा सिद्धाणं वा परिद्वैत्तए, सज्झायं वा करेत्तए, ज्ञाणं वा ज्ञाइत्तए, काउस्सगं वा ठाणं वा ठाइत्तए ॥ १ ॥

भावार्थः—॥ १ ॥ बीजा उद्देशामां स्थानकनो तथा स्थानकना दातारनो अधिकार कस्यो. हवे आ त्रीजा उद्देशामां साधुमाध्वीने जवा आववा आश्री मर्यादा देखाडे छे. साधुने जे उपाश्रयमां साध्वीओ रहेती होय ते उपाश्रयमां जंहुं, उभा रहेहुं, बेसहुं, सुहुं, निद्रा लेवी, विशेषे उंघहुं, चार प्रकारना आहार मांहेको कोइपण आहार करवो, दिशाए जंहुं, पेशाव करवो, बळखा अथवा नाकनुं लीट त्यां परठवहुं, सज्ञाय करवी, ध्यान क-रवा बेसहुं, काउस्सग करवो, अथवा पडिमानो काउस्सग करवो कळपे नहीं । ? ॥

अर्थः—॥ २ ॥ नो० न ॥ क० कळपे ॥ नि० साध्वीने ॥ नि० साधुने ॥ उ० उपाश्रये ॥ आ० जंहुं ॥ जा० ज्यां लगे ॥ ठा० काउस्सग करवो (न कळपे) ॥ २ ॥

सूळपाठः—॥ २ ॥ नो कप्पइ निगन्धीणं निगन्थाणं उवस्सए आसइत्तए जाव ठाइत्तए ॥ २ ॥

भावार्थः—॥ २ ॥ साध्वीने जे उपाश्रयमां साधु रहेता होय त्यां जइने उभा रहेहुं, बेसहुं, सुहुं, काउसग

करवो विगिरे उपरनी कळम ? ना बोळ करवा कळपे नहीं (पण श्री रूपवार सूत्रमां एटलो आगार आप्यो छे के साध्वीने सूत्र अर्थ भणवा जहुं होय तो साधुने उपाश्रये जाय अथवा व्याख्यान सांभळवा जाय एटलो आगार छे ते सिवाय न कळपे) ॥ २ ॥

अर्थ:- ॥ ३ ॥ नो० न ॥ क० कळपे ॥ नि० साध्वीनि ॥ स० सहिता ॥ को० रोमखंडा ॥ च० चामडुं ॥ घा० राखनुं ॥ वा० अथवा ॥ प० भोगवनुं ॥ वा० वळी (न कळपे) ॥ ३ ॥

मूळपाठः— ॥ ३ ॥ नो कप्पइ निगन्धीणं सलोमाइं चम्माइं धोरित्तए वा परिह-

रित्तए वा ॥ ३ ॥

भावार्थः— ॥ ३ ॥ साध्वीनि ख्याडां (मोवाळा) सहित चामडुं राखनुं अगर भोगवनुं कळपे नहीं ॥ ३ ॥ अर्थः— ॥ ४ ॥ क० कळपे ॥ नि० साधुने ॥ स० सहिता ॥ को० रोमखंडा सहित ॥ च० चामडुं ॥ घा० राखनुं ॥ वा० अथवा ॥ प० भोगवनुं ॥ वा० वळी ॥ से० ते ॥ वि० वळी ॥ या० चर्म ॥ प० ग्रहस्थ धकुं होया ॥

१. अहित्तए C B for धारे० वा प० वा.

१. धीने (इटलीठ) नी प्रतोमां “ धोरित्तए वा परिह्रित्तए वा ” ते बदले “ अहित्तए ” पाठ छे.

नो० नर्ही ॥ चे०निश्चे ॥ णं० वळी ॥ अ०अपडिहारीसु (ग्रहस्य थकुं न होय तेहुं न होय ॥ से० ते ॥ वि०वळी ॥
या० चर्म ॥ प० पूर्वे ग्रहस्थे भोगवुं होय ॥ नो० न ॥ चे० निश्चे ॥ णं० वळी ॥ अ० अणभोगवुं होय ॥
से० ते ॥ वि० वळी ॥ या० चर्म ॥ ए० एक ॥ रा० रात्रि भोगवुं कल्पे ॥ नो० न ॥ चे० निश्चे ॥ णं०
वळी ॥ अ० घणी ॥ रा० रात्री (भोगवुं न कल्पे) ॥ ४ ॥

मूळ पाठः—॥ ४ ॥ कप्पइ निगन्थाणं सलोमाइं चम्माइं धारेत्तए^१ वा परिहरि-
त्तए वा, से वि याइं पडिहारिए, नो चैव णं अपडिहारिए, से वि याइं परिभुत्ते, नो
चैव णं अपरिभुत्ते, से वि याइं^२ एगराइए, नो चैव णं अणेगराइए ॥ ४ ॥

भावार्थः—॥ ४ ॥ साधुने खंडा सहित चामहुं राखुं अथवा भोगवुं कल्पे, ते पण चामहुं ग्रहस्थना
थकुं लेहुं के जेथी पाहुं आपी शकाय, ग्रहस्थ थकुं न होय तेहुं न लेहुं. ते चामहुं ग्रहस्थिए भो^३वेहुं होय
ता लेहुं पण ग्रहस्थे भोगवेहुं न होय तो न लेहुं, ते पण (चामहुं) एक रात्रीज भोगवुं कल्पे पण घणी रात्रि

१. आहट्टित्तए CB for धारे० वा प. वा. २. एगराइए Bbw.

३. सी ने (इटालीक) वी प्रतोमां “ धारेत्तए वा परिहरित्तए वा ” ने बदले “ अहिट्टित्तए पाठ छे. २. बी. नानी
वा. ने डबल्यु प्रतोमां “ एगराइए ” ने बदले “ एगराइए ” पाठ छे.

सुधी राखी मुक्तुं न कल्पे (अद्वियां शिष्य शंका करे छे के हे स्वामी ? चामडुं इया काममां आचतुं ह्ये !
उत्तर-साधुने पुंठे कौइ रोग थयो होय ते रोगादिकना कारणथी लोहि अथवा परं वारंवार नीकले छे जेयी
तृगडां वगडे, वळी साधु पासे एटलां वधां वख न होय के वारंवार कोरां वख पाथरे अने जो चामडुं होय तो
धौइ तरत पाथरानां काममां आवे एटला कारण माटे साधु अथवा साध्वीने चामडुं लेतुं कल्पे कणुं) ॥ ४ ॥

अर्थः—॥ ५ ॥ नो० न ॥ क० कल्पे ॥ नि० साधुने ॥ वा० अथवा ॥ नि० साध्वीने ॥ वा० वळी ॥ क०
(सुंदर वर्णादिके करी संपुर्ण) आखा ॥ च० चामडां ॥ धा० रापवां ॥ वा० अथवा ॥ प० भोगववां ॥
वा० वळी ॥ (न कल्पे) ॥ ५ ॥

मूळपाठः—॥ ५ ॥ नो कप्पइ निगन्थाण वा निगन्धीण वा कसिणाइं चम्माइं
धोरत्तए वा परिहरित्तए वा ॥ ५ ॥

भावार्थः—॥ ५ ॥ साधु अथवा साध्वीने आखां चामडां (रंगेलां अने सुंदर आकार वनावेलो होय तेवां)
लेवां न कल्पे ॥ ५ ॥

अर्थः—॥ ६ ॥ क० कल्पे ॥ नि० साधुने ॥ वा० अथवा ॥ नि० साध्वीने ॥ वा० वळी ॥ अ०

(सुंदर वर्णादिक रहित) आखां नहीं ॥ च० चामडां ॥ धा० राखवां ॥ वा० अथवा ॥ वा० भोगववां ॥ वा० वळी (कल्पे) ॥ ६ ॥

मूळपाठः—॥ ६ ॥ कप्पइ निगन्थाण वा निगन्धीण वा अकसिणाइ चम्माइ धोरत्तए वा परिहरित्तए वा ॥ ६ ॥

भावार्थः—॥ ६ ॥ साधुने साध्वीने विधिपूर्वक फाडेलं होय अनेक प्रकारना रंग रोगानादिक करेला होय नहीं तेवां (आखां नहीं) चामडां खपे (आनुं कारण एहं छे के जो ते चामडुं आखुं ने रंगादिके करी सहित होय ते चामडुं साधु ग्रहस्थी थकुं वापरवाने छावे अने वापर्या पछी तेने केटकीक वखत धोवुं पडे जेथी रंग उत्तरी जाय ते ग्रहस्थीने आपवा जता तेनुं मन दुखाय अथवा फरी रंग करावे तेमज आखुं वेचवुं होय तो ग्राहक वापरेलुं मोटे लेपण नहीं. आटळा कारण माटे साधुने चामडुं, वापरेलुं, फाडेलुं, सुंदर आकार कर्या वगरनुं होय ते लेवुं ए परमार्थ) ॥ ६ ॥

अर्थः—॥ ७ ॥ नो० न ॥ क० कल्पे ॥ नि० साधुने ॥ वा० अथवा ॥ नि० साध्वीने ॥ वा० वळी ॥ क० (सुंदर वर्णादिके करी सहित) आखां ॥ व० वख ॥ धा० धारवां ॥ वा० वळी ॥ वा० भोगववां ॥ वा० वळी (न कल्पे) ॥ ७ ॥

मूळपाठः—॥ ७ ॥ नो कप्पइ निग्गन्थाण वा कसिणाइं वत्थाइं
धोरेत्तए वा परिहरित्तए वा ॥ ७ ॥

मात्तार्यः—॥ ७ ॥ साधु अथवा साध्वीने (रूपरंगे करी सहित (घणां किमति) एहवां) आखां वत्त केवां
कल्पे नही ॥ ७ ॥

अर्थः—॥ ८ ॥ क० कल्पे ॥ नि० साधुने ॥ वा० अथवा ॥ नि० साध्वीने ॥ वा० वत्ती ॥ अ०
(सुंदर वर्णादिक रहित) आखां नही एहवां ॥ व० वत्त ॥ धा० राखवां ॥ वा० अथवा ॥ प० भोगववां ॥
वा० वत्ती (कल्पे) ॥ ८ ॥

मूळपाठः—॥ ८ ॥ कप्पइ निग्गन्थाण वा अकसिणाइं वत्थाइं
धोरेत्तए वा परिहरित्तए वा ॥ ८ ॥

मात्तार्यः—॥ ८ ॥ साधु अथवा साध्वीने (सुंदर रूप तथा वर्णादिक रहित) आखां नही एहवां वत्त
राखवां अथवा भोगववां कल्पे ॥ ८ ॥

अर्थः—॥ ९ ॥ नो० न ॥ क० कल्पे ॥ नि० साधुने ॥ वा० अथवा ॥ नि० साध्वीने ॥ वा० षळी ॥
अ० आखां ॥ व० थान ॥ धा० राषवां ॥ वा० अथवा ॥ प० भोगववां ॥ वा० वळी (न कल्पे ॥ ९ ॥

मूळपाठः—॥ ९ ॥ नो कप्पइ निगन्थाण वा निगन्धीण वा अभिन्नाइ वत्थाइं
धरेत्तए वा परिहस्तिए वा ॥ ९ ॥

भावार्थः—॥ ९ ॥ साधु अथवा साध्वीने वगर फाडेळां (आखां थान वल्ल तरिषे राखवां के भोगववां
कल्पे नहीं (केमके तेहुं पडिकेहण थाय नहीं) ॥ ९ ॥

अर्थः—॥ १० ॥ क० कल्पे ॥ नि० साधुने ॥ वा० अथवा ॥ नि० साध्वीने ॥ वा० वळी ॥ भि०
आखां थानना जुदा जुदा ॥ व० उपगरण करीने ॥ धा० धारवां (राखवां) ॥ वा० अथवा ॥ प० भोगववां ॥
वा० वळी (कल्पे) ॥ १० ॥

मूळपाठः—॥ १० ॥ कप्पइ निगन्थाण वा निगन्धीण वा भिन्नाइं वत्थाइं धरे-
त्तए वा परिहस्तिए वा ॥ १० ॥

भावार्थः—॥ १० ॥ साधु अथवा साध्वीने ग्रहस्ये आखुं थान षल्ल तरीखे आखुं होय तो ते थानना नाना

मोटा साधुने जोइए तेवा कडका करिनि साधुओने आपवां ने ते कडका साधु अथवा साध्वीए राखवा अथवा भोगववां कळपे ॥ १० ॥

अर्थः—॥ ११ ॥ नो० न ॥ क० कळपे ॥ नि० साधुने ॥ ओ० (हश्यादिक कारण विना) कळोडो बाळी शुभ प्रदेश दांक्वो ॥ वा० अथवा ॥ ओ० उपलो ॥ प० पटो (कच्छ) ॥ वा० वळी ॥ धा० रापवो ॥ वा० अथवा ॥ प० भोगववो ॥ वा० वळी (न कळपे) ॥ ११ ॥

मूळपाठः—॥ ११ ॥ नो कण्णइ निगन्धाणं ओगहणन्तगं वा ओगहणंपट्टगं वा धोरेत्तए वा परिहरित्तए वा ॥ ११ ॥

भावार्थः—॥ ११ ॥ साधुने (कारण विना) चलोठा नीचे कच्छ राखवो अथवा कपडानो पटो राखवो अथवा भोगववो कळपे नर्धो ॥ ११ ॥

अर्थः ॥ १२ ॥ क० कळपे ॥ नि० साध्वीने ॥ ओ० कळोडो ॥ वा० अथवा ॥ ओ० उपलो ॥ प० पटो (कच्छ) ॥ वा० वळी ॥ धा० राखवो ॥ वा० अथवा ॥ प० भोगववो ॥ वा० वळी ॥ १२ ॥

१. भोगहप० C. B. १. सी ने (इटालीक) धी प्रत्रीमां “ ओगहण पट्टगं ” ने बदले “ भोगहपट्टग ” पाठ छे.

मूळ पाठः—॥ १२ ॥ कप्पइ निगन्धीणं ओगहणन्तगं वा ओगहणंपट्टगं वा धारेत्तए वा परिहरित्तिए वा ॥ १२ ॥

भावार्थः ॥ १२ ॥ साध्वी ने (ज) चणोठा नीचे कच्छ राखवो अथवा कपडानो पटो राखवो अथवा भोगववो कल्पे (शीयळनी रक्षा मोटे) ॥ १२ ॥

अर्थः ॥ १३ ॥ नि० साध्वी ॥ य० वळी ॥ गा० ग्रहस्थने ॥ कु० घेर ॥ पि० आहारने ॥ प० अर्थे ॥ अ० गण्छते ॥ चे० वस्त्रनो ॥ अ० अर्थ ॥ स० उपजे ॥ नो० न ॥ से० ते साध्वीने ॥ क० कल्पे ॥ अ० पोतानी ॥ नी० नेश्राए ॥ चे० वस्त्र ॥ प० राखवुं (नकळपे) ॥ क० कल्पे ॥ से० ते साध्वीने ॥ प० गुर्वीणि (गोरानी, नी ॥ नी० नेश्राए ॥ चे० वस्त्र ॥ प० खेवुं (कल्पे) ॥ १३ ॥

मूळ पाठः—॥ १३ ॥ निगन्धीए य गाहावइकुलं पिण्डवायपडियाए अणुप्प-विट्ठाए चेलट्टे समुप्पज्जेजा, नो से कप्पइ अप्पणो नीसाए चेलं^२ पडिग्गोहेत्तए; कप्पइ.

१. ओगह प० CB. २. चेलट्टं for चेलं Bbw.

१. सी ने (इटालीक) वी प्रतोमा “ ओगहण पट्टगं ” ने बदले “ ओगह पट्टगं ” पाठ छे. २. बी, नानी बी ने इवल्लुं प्रतोमा “ चेलं ” ने बदले “ चेलट्टं ” पाठ छे.

से पवत्तिणीनीसाए चेलं पडिग्गाहेत्तए ॥ १३ ॥

भाचार्यः ॥ १३ ॥ साध्वी ग्रहस्थने घेर आहारादिक लेवाने अर्थे गया छे त्यां वल्लनो अर्थ उपजे पट्ले कोइ ग्रहस्थ वल्लनदिकनुं आमंत्रणकरे) तो ते वल्ल साध्वीने पोतानी नेश्राए (पट्ले पोता थकुं) लेनुं न करूपे, पोतानी गुर्वाणी (गोराणी) थकुं लेनुं कल्पे ॥ १३ ॥

अर्थः ॥ १४ ॥ नो० नहीं ॥ ज० ड्यां ॥ प० गुर्वीणि(गोराणी) ॥ स० हुकडी ॥ सि० होय ॥ जे० जे ॥ त० त्यां ॥ स० हुकडा होय ॥ आ० आचार्य ॥ वा० अथवा ॥ ल० उपाध्याय ॥ वा० अथवा ॥ प० प्रवर्तक ॥ वा० अथवा ॥ ये० स्थिवर ॥ वा० अथवा ॥ ग० गणनाधरणहार ॥ वा० अथवा ॥ ग० गणधर ॥ वा० अथवा ॥ ग० गच्छना थंम ॥ वा० वळी ॥ क० कल्पे ॥ से० तेने ॥ तं० तेमनी ॥ नी० नेश्राए (तेमना थकुं) ॥ चे० वल्ल ॥ प० लेनुं (कल्पे) ॥ १४ ॥

सूळ पाठः—॥१४॥ नो जत्थ पवत्तिणी समाणी सिया, जे तत्थ समाणे आयरिए वा उवञ्जाए वा पवत्ती वा थरे वा गणी वा गणहरे वा गणावच्छेइए वा, कप्पइ से तं

१. After गणाव० वा adds B जं चन्नं पुरजो कट्टु विहरई.

१. इत्थलीक थी प्रतमा " गणावच्छेइएवा " पछी " जं चन्नं पुरजो कट्टु विहरई " पाठ वधारे छे.

नीसाएँ चेलं पडिगगोहेत्तए ॥ १४॥

भावार्थः ॥ १४-॥ इयां पोतानी गोरणी न होय तो पोताना आचार्य, उपाध्याय, प्रवर्तक, स्थिवर, गणी, गणधर, गणावच्छेदक वगैरे गुरुवादि क तेज गाममां होय तो तेमनी नेश्राए वस्त्र लेहुं कल्पे (पछी ते गुरुवादि क वस्त्र आपे ते लइ भोगवे) ॥ १४-॥

अर्थः ॥ १५॥ नि० साधुने ॥ णं० वळी ॥ तं० ते ॥ प्प० प्रथम ॥ सं० प्रवज्या ॥ आ० अंगीकार करताने ॥ क० कल्पे ॥ र० रजोहरण ॥ प० पात्रा ॥ गो० गोच्छे ॥ आ० लइने ॥ ति० त्रण ॥ य० वळी ॥ क० आखां ॥ व० वस्त्र ॥ आ० ग्रहीने ॥ सं० दिक्षाकीये ॥ से० ते ॥ य० वळी ॥ पु० पुर्वोक्त चारित्रीयो जेवारे ॥ उ० छेदो-पस्थानीय तथा दोषलागतां फरी दिक्षा ॥ सि० कीए तेवारे ॥ ए० एम ॥ से० ते उपगरण (साधुने) ॥ नो० न ॥ क० कल्पे बीजीवार ॥ र० रजोहरण ॥ प० पात्रा ॥ गो० गोच्छे ॥ आ० लेवा ॥ ति० त्रण ॥ य० वळी ॥ क० आखां ॥ व० वस्त्र ॥ आ० लइने ॥ सं० प्रवर्जां लीए ॥ क० कल्पे ॥ से० ते उपगरण ॥ अ० पूर्वे ॥ प० ग्रहयां छे ॥ व० वस्त्र ॥ ग० ग्रहीने ॥ आ० कीए ॥ सं० प्रवर्जा (बीजावारे दिक्षा लेवी कल्पे) ॥ १५ ॥

१. तेसिं नी० for तंती० Bbw. निस्साए C. २. चेलट्टं for चेलं Bbw.

१. बी, नानी बी ने डबल्यु प्रतोमां “तंतीसाए” ने बदले “तेसिंनीसाए” पाठ छे. सीमां “नीसाए” ने बदले “निस्साए” पाठ छे. ३. बी, नानी बी ने डबल्युं पत्रोमां “चेलं” ने बदले “चेलट्ट” पाठ छे.

मूळपाठः—॥ १५ ॥ निगन्थस्स णं तप्पहमयाए संपव्वयमाणस्स कप्पइ रयहर-
णपडिग्गहगोच्छग्गमायाए तिहि य कसिणेहि वत्थेहि आयाए संपव्वइत्तए. से य पुब्बो-
वडुविण सिया, एवं से नो कप्पइ रयहरणपडिग्गहगोच्छग्गमायाए तिहि य कसिणेहि
वत्थेहि आयाए संपव्वइत्तए; कप्पइ से अहापरिग्गहियाइं वत्थाइं गहाय आयाए
संपव्वइत्तए ॥ १५ ॥

भावार्थः—॥ १५ ॥ साधुने प्रथम दिक्षा क्तेती वखते नीचेनी चीजो राखवी कल्पे ते कहे छे. रजोहरण
(व्रण) पात्रा, गोच्छो, व्रण आखां थान (जेना साधुना सर्व उपगरण थइ शके) ते लइ दिक्षा ग्रहण करे,
ते पञ्जी (जघन्य सात दिवसे, मध्यम चार मासे; उत्कृष्टी छ मासे) ते चारित्रीया साधुने छेदोपस्थानिक
चारित्र (मोटी दिक्षा) आपे ते वखते ते उपरना उपगरण—रजोहरण, पात्र, गोच्छो ने व्रण आखा वखना था

१. य for णं B Bbb. २. हरणगोच्छग्गपडिग्गहमायाए B.

१. चा (श्यालीक), वी, नानी वी ने उवल्लु प्रतीमां “णं” ने बदले “ य ” पाठ छे. २. (श्यालीक) वीमां “ रयह-
रूपपडिग्गहगोच्छग्गमायाए ” ने बदले “ रयहरणगोच्छग्गपडिग्गहमायाए ” पाठ छे.

न प्रथम लीधा छे तेथीज चलावतुं पण नवा बीजा लेवा न कल्पे, अथवा दिक्षानि केटलाक वर्ष थयां छे अने ते पछी कोइ फरी दिक्षा लेवा जोग दोष लागे तो ते फरी दिक्षा ले पण फरी नवां उपगरण मंगावे नहीं, जुना होय ते वापरे (फाट्यां तुट्यां जाचीं लेवानो आगार) ॥ १५ ॥

अर्थः—॥ १६ ॥ नि० साध्वीने ॥ णं० वळी ॥ त० ते ॥ ए० प्रथम ॥ सं० प्रवर्ज्या ॥ आ० अंगीकार करती होय तेने ॥ क० कल्पे ॥ र० रजोहरण ॥ प० पात्रा (त्रण) ॥ गो० गोच्छो ॥ आ० लइने ॥ च० चार ॥ य० वळी ॥ क० आखां ॥ व० वस्त्र ॥ आ० ग्रहीने (लइने) ॥ सं० प्रवर्जा (दिक्षा) लीए ॥ सा० ते साध्वी ॥ य० वळी ॥ पु० पुर्वोक्त फरी ॥ उ० चारित्र ॥ सि० के तेवारे ॥ ए० एम ॥ से० ते उपगरण ॥ नो० न ॥ क० कल्पे ॥ र० रजोहरण ॥ प० पात्रा ॥ गो० गोच्छो ॥ आ० लेवा ॥ च० चार ॥ य० वळी ॥ क० आखां ॥ व० वस्त्र ॥ आ० लइने ॥ सं० प्रवर्जा (दिक्षा) लेवी (न कल्पे) ॥ क० कल्पे ॥ से० ते उपगरण ॥ अ० पूर्वे ॥ प० गद्यां छे ॥ व० वस्त्र ॥ ग० ते ग्रहीने ॥ आ० लीए ॥ सं० प्रवर्जा (दिक्षा लेवी कल्पे) ॥ १६ ॥

मूळ पाठः—॥ १६ ॥ निगन्थीए णं तपढमयाए संप्वयमाणीए कप्पइ रय-

१. य for णं B Bb. २. हरणगोच्छगपडिगहमायाए B.

१. धी (इटालीक), बी, नानी धी ने डवल्यु प्रतोमा “ ण ” ने बदले “ य ” पाठ छे. २. (इटालीक) बी मां “रयहरणपडिगहगोच्छगमायाए ” ने बदले “ रयहरणगोच्छगपडिगहमायाए ” पाठ छे.

हरणपडिगगहगोच्छगमायाए चउहि य कसिणेहिं वत्थेहिं आयाए संपवइत्तए. सा य
 पुव्वोवट्टुविद्या सिया, एवंसे नो कप्पइ रयहरणपडिगगहगोच्छगमायाए चउहि य कसि-
 णेहिं वत्थेहिं आयाए संपवइत्तए, कप्पइ से अहापरिगगहियाइं वत्थाइं गहाय आ-
 याए संपवइत्तए ॥ १६ ॥

भावार्थः—॥ १६ ॥ साध्वीने प्रथम दिक्षा लेती वखते नीचिनी चीजो लेवी कल्पे ते कहे छे, रजोहरण,
 पात्र, गोच्छो, चार कपडाना आखांधान (जेमांधी साध्वीना तमाम उपगरण थइ शके) ते ग्रहणकरी दिक्षा
 ले. त्यार पंछी वडी दिक्षा अपे त्यारे उपलां उपगरणथी चाले पण ते उपगरण फरी लेवां न कल्पे. कदाच
 फरी दिक्षा केवी पडे तो पण तेज उपगरण जे प्रथम लीथां छे तेथीज चलावे पण नवां ग्रहण न करे ॥ १६ ॥

अर्थः—॥ १७ ॥ नो० न ॥ क० कल्पे ॥ नि० साधुने ॥ वा० अथवा ॥ नि० साध्वीनि ॥ वा० वळी ॥
 प० प्रथम ॥ स० वर्षाकाळ (एटले असाड सुद १५ नो दिवस वेळा पछी) ॥ उ० उदय ॥ प० पास्या पछी ॥
 वे० वत्त ॥ प० वोइस्वां (कल्पे नही) ॥ १७ ॥

मूळ पाठः—॥१७॥ नो कप्पइ निगन्थाण वा निगन्थीण वा पढमसमोसरणुद्दे-
सपत्ताइं चैलाइ पडिग्गाहेत्तए ॥ १७ ॥

भावार्थः—॥ १७ ॥ साधु अथवा साध्वीने (पढम समोसरण) एटके चार महिना चोमासुं अषाढ सुद
१६ थी कारतक सुद १९ सुधी वल्ल वोहोरवां कल्पे नहीं ॥ १७ ॥

अर्थः ॥ १८ ॥ क० कल्पे ॥ नि० साधुने ॥ वा० अथवां ॥ नि० साध्वीने ॥ वा० वली ॥ दो० बीजो
॥ स० शीयाळो उनाळो ॥ उ० उदय ॥ प० पाम्पो ॥ चे० वल्ल ॥ प० वोहरवां (कल्पे) ॥ १८ ॥

मूळपाठः—॥ १८ ॥ कप्पइ निगन्थाण वा निगन्थीण वा दोच्चसमोसरणुद्देसपत्ताइं
चैलाइं पडिग्गाहेत्तए ॥ १८ ॥

भावार्थः—॥ १८ ॥ साधुने साध्वीने बीजा समोसरणे एटके आठ मास उनाळो शीयाळो वल्ल वोहरवां
कल्पे ॥ १८ ॥

१: चीवराइ for चैलाइ Abbw. १. धी, नानी बी ने डवल्युं प्रतोमां “ चैलाइं ” ने वदळे “ चीवराइं ” पाठ छे.

अर्थः—॥ १९ ॥ क० कल्पे ॥ नि० साधुने ॥ वा० अथवा ॥ नि० साध्वीने ॥ वा० वळी ॥ आ०
कधुदेरानीमर्यादा प्रमाणे ॥ वे० वस्त्र ॥ प० लेवां (कल्पे) ॥ १९ ॥

मूळपाठः—॥ १९ ॥ कप्पइ निगन्थाण वा निगन्थीण वा आहाराइणियाए
चेलाइं पडिगोहत्तए ॥ १९ ॥

भावार्थः—॥ १९ ॥ साधुने साध्वीने नाना मोटांनी मर्यादा प्रमाणे वस्त्र लेवां कल्पे (आचार्य, उपा-
ध्याय, गणधर आदिक तेनां वस्त्र ने आहारादिक जुदाज होय छे ॥ (साव सूत्र ठाणं) ॥ १९ ॥

अर्थः—॥ २० ॥ क० कल्पे ॥ नि० साधुने ॥ वा० अथवा ॥ नि० साध्वीने ॥ व० वळी ॥ आ०
कधु बंडेरानी मर्यादा मुजव ॥ से० सेजा ॥ सं० संयारो ॥ प० लेवो (कल्पे) ॥ २० ॥

मूळपाठः—॥ २० ॥ कप्पइ निगन्थाण वा निगन्थीण वा आहाराइणियाए
सेज्जासंथारयं पडिगोहत्तए ॥ २० ॥

भावार्थः—॥ २० ॥ साधुसाध्वीने नाना मोटांनी मरजादा प्रमाणे सेजा संयारो लेवो कल्पे (एटके के

नानामोटांनी मरजादा प्रमाणे आसन उपर बेमडुं कळपे एनोपरमार्थ एहत्रो छे के गुरु पाटे बेठा होयतो शिष्य वाजोठ उपर बेसे, गुरु वाजोठ उपर बेठा होयतो शिष्य पाटला उपर बेसे, गुरु पाटला उपर बेसेतो शिष्य पथरणा उपर बेसे, गुरु पथरणा उपर बेसेतो शिष्य जमीन उपर बेसे, गुरु जमीन उपर बेठेळा होयतो शिष्य उभोरेह, गुरु उभा होयतो शिष्य हाथ जोडी उभो रहे) ॥ २० ॥

अर्थः ॥ २१ ॥ क० कळपे ॥ नि० साधुने ॥ वा० अथवा ॥ नि० साध्वीने ॥ वा० वळी ॥ आ० लघुए वेडराने ॥ कि० वंदना ॥ क० करवी (कळपे) ॥ २१ ॥

मूळपाठः—॥ २१ ॥ कप्पइ निगन्थाण वा निगन्धीण वा आहाराइणियाए किइकम्मं केरत्तए ॥ २१ ॥

भावार्थः—॥ २१ ॥ साधुने साध्वीने नाना मोटानी रीत प्रमाणे एक वीजाने वंदना करवी कळपे (पण एम न होतुं जोइए के पेहेलां नानाने वंदना करे ने पळी मोटाने वंदना करे ॥ २१ ॥

अर्थः—॥ २२ ॥ नो० न ॥ क० कळपे ॥ नि० साधुने ॥ वा० अथवा ॥ नि० साध्वीने ॥ वा० वळी ॥ अ० अंदर ॥ गि० ग्रहस्थाना घरने विषे ॥ आ० जवुं ॥ वा० अथवा ॥ वा० जवुं ॥ चि० उमुं रहेतुं ॥ वा० अथवा ॥

नि० वेमवुं ॥ वा० अथवा ॥ वृ० सुवुं ॥ वा० अथवा ॥ नि० निद्रा करवी ॥ वा० अथवा ॥ प०
 विशेष निद्रा करवी ॥ वा० अथवा ॥ अ० अन्न ॥ वा० अथवा ॥ ४० चार प्रकारनां ॥ आ० आहार ॥
 आ० करवो ॥ उ० वहिनीत ॥ वा० अथवा ॥ ४० चार (लघुनीत मातुं वगरे) ॥ प० परठववी ॥
 स० सप्राय ॥ वा० वळी ॥ क० करवी ॥ ज्ञा० ध्यान ॥ वा० वळी ॥ ज्ञा० ध्यावुं ॥ का० काउ-
 रसग ॥ वा० अथवा ॥ ठा० पडिमानो काउरसग ॥ वा० वळी ॥ ठा० करवो (न कल्पे) ॥ अ० हवे ॥ पु०
 वळी ॥ ए० एम ॥ जा० जाणे ॥ ज० जराए ॥ जु० जुनो ॥ वा० रोमी ॥ त० तपस्वी ॥ दु० दुर्वळ ॥ कि०
 फिल्यापना पामतो ॥ मु० मुन्छी पामे ॥ वा० अथवा ॥ प० पडतो होय ॥ वा० वळी ॥ ए० एम ॥ से० तेने ॥
 क० कल्पे ॥ अ० ग्रहस्थना ॥ गि० घरने विपे ॥ आ० जवुं ॥ वा० अथवा ॥ जा० ज्यालगे ॥ ठा० पडिमानो
 काउरसग ॥ वा० वळी ॥ ठा० करवो (कल्पे) ॥ २२ ॥

मूळपाठः—॥२२॥ नो कस्पइ निगन्थाण वा निगन्थीणवा 'अन्तरगिहंसि आस-
 इत्तए वा चिट्ठिए वा निसीइत्तए वा लुयट्ठिए वा निदाइत्तए वा पयलाइत्तए वा, असणं

? . अन्तरागिहंसि CTB. १. सी, ईने (इयालीक) योगां " अन्तरागिहंसि " ने वदले " अन्तरागिहंसि " पाठ छे.

वा ४ आहारमाहारत्तए, उच्चारं वा ४ परिद्वेत्तए, सज्जायं वा केरत्तए ज्ञाणं वा झाइत्तए, काउस्सगं वा ठाणं वा ठइत्तए. अह पुण एवं जाणेज्जा-जराजुण्णेवाहिए तवस्सी दुब्बले किलन्ते^२ मुच्छेज्ज वा पवडेज्ज वा, एवं^३ से कप्पइ अन्तरगिहंसि आसइत्तए वा जाव ठाणं वा ठइत्तए ॥ २२ ॥

भावार्थः—॥ २२ ॥ साधुने साध्वीने ग्रहस्थना घरनी अंदर जवुं, उभा रंहेवुं, बेसवुं, सुवुं, निद्रा करवी, विशेषे निद्रा करवी, चार प्रकारनो कोइ पण आहार करवी, दिशाए जवुं, पेशाच करवी, गळानो वळवो, तथा नाकनुं लीट त्यां परठवुं, सक्षाय करवी, ध्यान करवुं, काउसग करवी, पडिमानो काउसग करवी

१. जरा-जुण्णे वाहिए not in Bbw. २ जरा० जज्जरिए after किलन्ते B. where थरे added after वाहिप. ३ एवण्ह for एवं से T.

१. बी, नावी बी ने डवल्युं नामनी प्रतोमां "जरा-जुण्णे वाहिए" ए पाठ तथा. २. इटार्जिक बी नामनी प्रतोमां "किलन्ते" पछी "जराजुण्णेज्जरिए" पाठ छे ने "वाहिए" पछी "थरे" उमेयीं छे. ३. टी प्रतोमां "एवं से" ने बदले "एवण्ह" पाठ छे.

कल्पे नही, पण एम जाणे जे कोइ साधु के साध्वी स्थिर होय, रोगी होय, तपस्वी होय, दुर्बल होय, स्त्रीरमां
 व्याधी होय (तेथी क्लामना पामतो होय), मुच्छा पटके चकरी आवती होय, वृद्धावस्थाने कीधे पही जतो
 होय एम होय तो तेने ग्रहस्थ (संसारी)ना घरने विषे (घरनी अंदर) जवुं-वेसवुं वगेरे बोक करवा कल्पे॥२॥
 अर्थः—॥२॥ नो० न ॥ क० कल्पे ॥ नि० साधुने ॥ वा० अथवा ॥ नि० साध्वीने ॥ वा० वळी ॥
 अं० अंदर ॥ गि० ग्रहस्थना घरने विषे ॥ जा० ज्यां लगे ॥ च० चार ॥ गा० गाया ॥ त्रा० अथवा ॥ पं० पांच ॥
 गा० गाया ॥ वा० वळी ॥ आ० कहेवी (पांच वृत्तनी २५ भावना) ॥ वा० अथवा ॥ वि० अर्थ जुदा जुदा कहेवा ॥
 ना० अथवा ॥ कि० विस्तारीने अर्थ कहेवा ॥ वा० अथवा ॥ प० विशेष कहेवा ॥ वा० वळी ॥ न० पण
 नही ॥ ए० एक ॥ ना० हेतुगी अधिको कहेवो ॥ वा० वळी ॥ ए० एक ॥ वा० प्रश्नोत्तरथी अधिको कहेवो ॥
 वा० वळी ॥ ए० एक ॥ गा० गायाथी ॥ वा० वळी ॥ ए० एक ॥ सि० श्लोकथी अधिको न कहेवो ॥ वा०
 वळी ॥ से० ते ॥ वि० वळी ॥ य० पण ॥ डि० उभो रहीने ॥ नो० न ॥ चे० गं० वळी ॥ अ० वेसीने (न कहेवुं
 कल्पे) ॥ २१ ॥

मूळपाठः—॥ २३ ॥ नो कप्पइ निगन्थाण वा निगन्धीण वा 'अन्तरगिहंसि

१ अन्तरगिहंसि C T B. १. घी, दी ने (इटालीक) वीमां "अन्तरगिहंसि" ने बदले "अन्तरगिहंसि" पाठ छे.

जाव चउगाहं वा पञ्चगाहं वा आइखिवत्तए वा विभवेत्तए वा किट्टित्तए वा पवेइत्तए वा,
नन्नत्थ एगनाएण वा एगवागरंणेण वा एगगाहाए वा एगसिलोएण वा, से वि
य ठिच्चा, नो चेव णं अट्टिच्चा ॥ २३ ॥

भावार्थः—॥ २३ ॥ साधुने साध्वीने ग्रहस्थने घर बेसीने चार गाथा अथवा पांच गाथा तेना जुदा
जुदा अर्थ करी समजाववातुं कल्पे नहीं, पण कदाच जरूरीयात कारण पडे तो एकाद प्रश्ननो उत्तर करी शके
अथवा एकाद गायानो अर्थ करी शके ते पण उभा रहीने बेसीने नहीं ॥ २३ ॥

अर्थः—॥ २४ ॥ नो० न ॥ क० कल्पे ॥ नि० साधुने ॥ वा० अथवा ॥ नि० साध्वीने ॥ वा० वळी ॥
अं० अंदर ॥ गि० ग्रहस्थना घरनी अंदर बेसीने ॥ इ० ए॥ पं० पांच ॥ म० महा ॥ व्व० वृता ॥ स० २५ भावना
सहित ॥ आ० कहेवी ॥ वा० अथवा ॥ जा० वळी ॥ प० विशेष कहेवी (न कल्पे) ॥ वा० वळी ॥ न०,
पण नहीं ॥ ए० एक ॥ ना० हेतुथी अधिक कहेवुं ॥ वा० वळी ॥ जा० ज्यां लगे ॥ ए० एका ॥ सि० श्लोकथी ॥
वा० वळी अधिक न कहेवुं ॥ से० ते ॥ वि० य० वळी ॥ ठि० उभा रहीने ॥ नो० नहीं ॥ चे० णं० वळी
॥ अ० बेसीने (न कल्पे) ॥ २४ ॥

मूळपाठः—॥ २४ ॥ नो कप्पइ निगन्थाण वा निगन्धीण वा 'अन्तरागिहंसि
इमाइं पञ्च महव्वयाइं सभावणाइं आइक्खित्तए वा जाव पवेइत्तए वा, नन्नत्थ एगना-
एण वा जाव-एगसिलोएण वा, से वि य ठिच्चा, नो च्चेव णं अट्टिच्चा ॥ २४ ॥

भावार्थः—॥ २४ ॥ साधु अथवा साध्वीने ग्रहस्थना घरनी वच्चोवच्च (अंदर वेसीने) पांच महाष्टत पच-
बीश भावना सहित एट्ठुं अथवा एधी वधारे क्कहेतुं कळपे नही पण जरुरीयात पडे तो एकाद प्रश्ननो उत्तर
कही शक्रे अथवा एकाद गाथानो अर्थ कही शक्रे ते पण उभा उभा क्कहेतुं कळपे वेसीने क्कहेतुं कळपे नहीं ॥ २४ ॥
अर्थः—॥ २५ ॥ नो० न ॥ क० कळपे ॥ नि० साधुने ॥ वा० अथवा ॥ नि० साध्वीने ॥ वा० वळी
॥ प० ग्रहस्थनी यको ॥ से० सेजा पाटा ॥ सं० तृणा प्रमुख ॥ आ० लइने ॥ अ० पाछा आप्यां विना ॥ सं० विहार
करवो (न कळपे) ॥ २५ ॥

मूळपाठः—॥ २५ ॥ नो कप्पइ निगन्थाण वा निगन्धीण वा पडिहारियं^२

- १ अन्तरागिहंसि CTB. १. सी, टी ने (इटलीक) की प्रतीमां "अन्तरागिहंसि" ने बदले "अन्तरागिहंसि" पाठ छे.
२. °हारियं वा सागरियसन्नियं से° BbP. २. बी, नानी बी ने डबल्यु प्रतीमां " पडिहारियं सेजासंधारयं " ने बदले " पडिहारियं वा सागरियसन्नियं सेजासंधारयं " पाठ छे.

सेज्जासंथार्यं आयाए अपडिहट्टु' संपव्वइत्तए ॥ २५ ॥

वृ. क०
॥ ५८ ॥

भावार्थः—॥ २५ ॥ साद्यु अयवा साध्वीने गृहस्थना घेरथी पाटपाटला तृणादिक ग्रहस्थ यकां जाची
झाव्या होय ते ग्रहस्थेने पाछां आप्या विना विहार करवो कळपे नहीं ॥ २५ ॥

अर्थः—॥ २६ ॥ नो० न ॥ क० कळपे ॥ नि० साधुने ॥ वा० अथवा ॥ नि० साध्वीने ॥ व० बळी ॥
सा० ग्रहस्थ सेज्यांतर ॥ सं० संबधी ॥ से० पाट ॥ सं० तृणा प्रमुख ॥ आ० छईने ॥ अ० अधिकरण (माकड
प्रमुख सहित) ॥ क० करी (जीव सहित आपीने) ॥ सं० विहार करवो (न कळपे) ॥ २६ ॥

मूळपाठः—॥ २६ ॥ नो कप्पइ निगन्थाण वा निगन्धीण वा^२ सागारियस-
न्तियं सेज्जासंथार्यं आयाए अहिगरणं कट्टु^३ संपव्वइत्तए ॥ २६ ॥

१ आयाए after °ट्टु Bbw. २ °हारियं वा सागारिय सन्तियं से० Bbw. ३. आयाए after °ट्टु Bbw.

१. बी, नानी बी ने डबल्यु प्रतोमां “ अपडिहट्टु ” पछी “ आयाए ” पाठ छे.

२. बी, नानी बी ने डबल्यु प्रतोमां “सागारिय सन्तियं” ने बदले “पडिहारियं वा सागरिय सन्तियं सेज्जासंथार्यं”

पाठ छे. ३. बी, नानी बी ने डबल्यु प्रतोमां “ कट्टु ” शब्द पछी “ आयाए ” पाठ छे.

भावार्थः—॥ २६ ॥ साद्यु अथवा साध्वीने सेज्यांतरने घेरथी पाट पाटला वृणादिक (पाढीयारा) ला-
 व्या छे अने ते वापरतां माकडादिक जीव उत्पन्न यथा होय ते जीवादिक सहित पाट पाटला पाछा आपी वि-
 हार करवो कल्पे नर्ही ॥ २६ ॥

अर्थः—॥ २७ ॥ क० कल्पे ॥ नि० साद्युने ॥ वा० अथवा ॥ नि० साध्वीने ॥ वा० वळी ॥ प० पा-
 ढीयार ॥ वा० अथवा ॥ सा० सेज्यांतर ग्रहस्थ ॥ सं० संवंधी ॥ वा० वळी ॥ से० पाट ॥ सं० संयारो ॥
 प्रा० लइने ॥ वि० अधिकरण (माकण रहित) ॥ क० करीने ॥ सं० विहार करवो (कल्पे) ॥ २७ ॥

मूळपाठः—॥ २७ ॥ कण्णइ निगन्थीण वा निगन्थीण वा पडिहारियं वा सा-
 गारियसन्तियं वा सेजासंथारयं आयाए विगरणं कट्टु संपव्वइत्तए ॥ २७ ॥

भावार्थः—॥ २७ ॥ साद्यु अथवा साध्वीए ग्रहस्थना घर थकां अथवा सेज्यांतर थकां पाट पाटला वृणा
 प्रमुख लइने विगरणं एट्ठे माकड प्रमुख जीव रहित आपीने विहार करवो कल्पे ॥ २७ ॥

अर्थः—॥ २८ ॥ इ० आ जिन सासनने विपे ॥ ख० निश्चे ॥ नि० साद्यु ॥ वा० अथवा ॥ नि० सा-
 ध्वीने ॥ वा० वळी ॥ प० पाढीयारो ॥ वा० अथवा ॥ सा० सेज्यांतर ग्रहस्थ ॥ सं० संवंधी ॥ वा० वळी ॥

१. आयाए Astor °ट BbW. १. वी, नानी वी ने इवल्यु प्रतोमां “ कट्टु ” पछा “ आयाए ” पाठ छे.

से० पाट ॥ सं० संथारो ॥ प० कोइ (चोरी करी) छइ ॥ सि० जाय ॥ से० ते ॥ य० वळी ॥ अ० गवे-
खवुं ॥ सि० करे ॥ से० ते ॥ य० वळी ॥ अ० गवेखतां थकां ॥ ल० लाभे ॥ त० तेहने एटले जेहनो
सागारि छे तेहने ॥ अ० पांछो ॥ दा० आपवो ॥ सि० होय ॥ से० ते ॥ य० वळी ॥ अ० गवेखता थकां
॥ नो० न ॥ ल० लाभे तो ॥ ए० एम ॥ से० तेने ॥ क० कल्पे ॥ दो० बीजीवार ॥ पि० वळी ॥ ओ०
बीजी पाट आदिकनी आज्ञा ॥ ओ० लइने ॥ प० भोगववा योग्य सेज्जा प्रमुख ॥ प० भोगवे ॥ २८ ॥

मूळपाठः—॥२८॥इह खलु निगन्थाण वा निगन्धीण वा पडिहारिण वा सागारिय-
सन्तिण वा सेज्जासंथारण परिभट्टे सिया से य अणुगवेसियव्वे सिया. से य अणुग-
वेसमाणे लभेज्जा, तरसेव अणुप्पदायव्वे सिया; से य अणुगवेसमाणे नो लभेज्जा,
एवं से कप्पइ दोच्चं पि ओगगहं ओगिण्हिता परिहारं परिहरित्तण ॥ २८ ॥

१. विप्पण सेज्जा for परि० सिया B. २. पडिदायव्वे for अणुप्पं B. ३. अणुत्तवित्ता for ओगि० B.
१. (इटालीक) बी मा " परिभट्टे सिया " ने बदले " विप्पण सेज्जा " पाठ छे २. (इटालीक) बी मा
" अणुप्पदायव्वे " ने बदले " पडिदायव्वे " पाठ छे. ३. (इटालीक) बी मा " ओगिण्हिता " ने बदले " अणुत्ता-
वेत्ता " पाठ छे.

भावार्थः—॥ २८ ॥ आ जीन शासनने विषे रहेला साधु अथवा साध्वीने पाढीयारो अथवा सेज्यांतर
 ग्रहण्य संबंधी सेजा संयारो (पाठ पाटला वंगरे) कोइ चोरी जाय तो ते गवेखवुं (तेनी शोध करवी) तेनी
 शोध करतां जो मळे तो ते जेना छे तेहेने पाळा आपवा अने जो शोधतां थकां न मळे तो ने साधुने ते चीजो
 जोइती होय तो चीजी वार आज्ञा लइने जाचीने भोगवे (जे चीजो चोराइ गइ होय ने शोधता मळे नहीं ते
 उपगरणनां धणीने साधुए खवर आपवी के तमारुं उपगरण चोराइ गयुं छे तपास करी पण मळ्युं नथी) ॥२८॥
 अर्थः—॥ २९ ॥ ज० जे ॥ दि० दिवसने ॥ च० विषे ॥ णं० वळी ॥ स० श्रमण साधु ॥ नि०
 निग्रन्य ॥ से० सेजा ॥ सं० संयारो ॥ वि० मुक्तीने जाय ॥ त० ते ॥ दि० दिवसने ॥ च० विषे ॥ णं० वळी ॥
 प्र० श्रमेरा ॥ स० श्रमण साधु ॥ नि० निग्रन्य ॥ इ० ते वेळा शिघ्र ॥ आ० आवेतो ॥ स० ते साधु ॥ झे०
 निधे ॥ ओ० आज्ञा लइने ॥ पु० पुर्वे साधु रह्यो होय तेनीज ॥ अ० आज्ञा लइने ॥ चि० रहे ॥ अ० तेहना
 पास कल्यादिक मर्यादा मानी जेटला दिवस ओळा होय तेटला दिवस सुधी ॥ ओ० ते मर्यादाने विषे रहे ॥ २९ ॥
 मूळपाठः—॥ २९ ॥ ज दिवसं च णं समणा निगन्था सेज्जासंथारयं विष्प-

१. जं दि० B. २. च णं not in Cw.

१. (इटालीक) आ प्रतमां “ज दिवसं” ने बदले “ ज दिवसं ” पाठ छे. २. छिने इवल्यु प्रतोमां “च णं” नथी.

जहन्ति, तः दिवसं च^३ णं अवरं समणा निगन्था हवमागच्छेज्ज; स च्चेव ओगगहस्स
^३ पुब्बाणुन्नवणा चिट्ठइ अहालन्दमवि ओगगहे ॥ २९ ॥

भावार्थः—॥ २९ ॥ इवे विशेष स्थानक आश्री कहे छे. कोइ साधु घरघणीनी आज्ञा मागी एक मास माटे
 रखा छे अने ते साधुने वीस दीवस थया छे एवामां बीजा साधु अचानक आव्या ने प्रथम रहेला साधु सेजा
 संथारा सुकीने विहार करे तो नवा आवेला साधु पुर्वे जे साधु रखा हता तेनीज आज्ञा कइ बाकीना दिवस ते
 स्थानकमां रहे ॥ २९ ॥

अर्थः—॥ ३० ॥ अ० छे ॥ या० इहा ॥ थ० साधुना मांडलामां ॥ क्के० कोइ वस्तु ॥ उ० उपाश्रय मांहे ॥ प० वीसरी
 होय (ते साधु संबंधी) ॥ अ० अचित वस्तु ॥ प० भोगवत्ता योग्य होय ते साधु भोगवे ॥ स० ते साधु ॥ चि० निश्चा
 ओ० अवग्रहनी ॥ पु० पुर्वे ॥ अ० आज्ञा छे ते आज्ञाए ॥ चि० रहे ॥ अ० मर्यादा काल सुधी ॥ ओ० आज्ञाए रहे

१. तं दि० B. २. च णं not in Cw. ३. पुब्बाणुत्ता and °जावणा Bbw.

१. (इटालीक) बी प्रतमा “त दिवसं” ने बदले “त दिवसं” पाठ छे. २. सीने डबल्यु प्रतोमां “च णं” नथी.
३. बी, नानी बी ने डबल्यु प्रतोमां “पुब्बाणुत्तवणा” ने बदले “पुब्बाणुत्ता” ने “पुब्बाणुत्तावणा” पाठ छे.

॥ ३० ॥

मूत्रपाठः—॥ ३० ॥ अस्थि याइं थ केइ उवस्सयपरियावन्ने' अचिन्ते परिहरणारिहे,
स च्चेव ओगगहस्स पुष्वाणुन्नवणा चिद्धइ अहालन्दमवि ओगगेहे ॥ ३० ॥

भाषार्थः—॥ ३० ॥ बली जे साधु विहार करी गया तेमना वीसरी गण्ठां अचित उपकरण भोगवत्तां योग्य होय ते जे साधु पाछळयीं आव्या होय ते भोगवे केमके अवग्रहनी पुर्वे आज्ञा लीधी छे ते आज्ञाए पर्यादाकाल सुधी रहे ने उपल्ली चीजो भोगवे (मासकल्प पुरो थया पछी ते स्थानकर्मां न रहेवाय, रहेतुं होय तो ग्रहस्थनी फरी आज्ञा मेलवती जोड़ए) ॥ ३० ॥

अर्थः—॥ ३१ ॥ से० ते साधु ॥ व० घरने विषे ॥ अ० कोड खर लेतुं नथी ॥ अ० धणी कोइ धातो नथी ॥ अ० बीजो कोइ भिस्माचर रांक ॥ प० रक्षो छे तथा ॥ अ० व्यंतर देवता ॥ प० रक्षो छे ॥ स० तेइज परे ॥ अ० निधे ॥ ओ० अवग्रहपां ॥ पु० पुर्वे रहयो छे तेहनी ॥ अ० आज्ञाए ॥ चि० रहे ॥ अ० पर्यादाकाल सुधी ॥ ओ० बीजो कोइ रहयो होय तेनी आज्ञाए रहे ॥ ३१ ॥

१. °परियावन्नाए C. 1. मी प्रतमां "परियावन्ने" ने बदले "परियावन्नाए" पाठ छे.

मूळपाठः—॥ ३१ ॥ से वत्थूसु अवावडेसु अवोगडेसु अपरपरिगहिएसु अमर-
परिगहिएसु स च्चैव ओगहस्स पुव्वाणुन्नवणा चिट्ठइ अहालन्दमवि ओगहे ॥३१॥

भावार्थः—॥ ३१ ॥ कोई गृहस्थनुं घर छे अने ते घरमां भूतादिकना वेहेमथी खाळी करी चालया गया छे तेनी कोई सारसंभाळ लेतुं नथी अने ते घर माहं छे एम कोई कधेतुं पण नथी तेमां वळी कोई भीखारं अथवा व्यंतरदेव रहे छे तो ते रहेनार घणीनी आज्ञा मागी मर्यादाकाळ सुधी ते घरमां रहेतुं कल्पे ॥ ३१ ॥

अर्थः—॥ ३२ ॥ से० ते ॥ व० घरने विषे ॥ वा० कोई खबर लीए ॥ वो० कोई धणी याय ॥ प० अनेरे ॥ प० भाडे लीधुं होय ॥ भि० साधु॥ भा० त्रीलुं वृत्त राखवाने ॥ अट्टा० अर्थे॥ दो० बीजी वार ॥ पि० वळी ॥ ओ० धणीनी आज्ञा ॥ अ० मागवी ॥ सि० होय ॥ ३२ ॥

मूळपाठः—॥३२॥ से वत्थूसु वावडेसु वोगडेसु परपरिगहिएसु भिक्खुभावस्सट्टाए
दोच्चं पि ओगहे अणुन्नवेयवे सिया ॥ ३२ ॥

भावार्थः—॥ ३२ ॥ ते घरनी कोई खबर लीए, कोई धणी याय, कोई भाडे लीए तो साधुने त्रीलुं वृत्त राखवा अर्थे बीजी वार वळी धणीनी आज्ञा मागी ते घरमां रहेतुं कल्पे ॥ ३२ ॥

अर्थः—॥ ३३ ॥ से० ते साधुने ॥ अ० कोट समिपे रहेवानी जग्या ॥ वा० अथवा ॥ अ० भौत समिपे
 रहेवानी जग्या ॥ वा० अथवा ॥ अ० वाट समिपे रहेवानी जग्या ॥ वा० अथवा ॥ अ० खाइ पासे रहेवानी
 जग्या ॥ वा० अथवा ॥ अ० राजपंथ समीपे रहेवानी जग्या ॥ वा० अथवा ॥ अ० घरादिकनी समिपे
 रहेवानी जग्या ॥ वा० वळी ॥ स० तेहज ॥ अ० निश्चे ॥ ओ० थानकनो अवग्रह ॥ पु० पुर्वे आझा मागी छे
 तेनी ॥ अ० आझाए ॥ चि० रहे ॥ अ० मर्यादाकाळ सुधी ॥ ओ० आझाए रहे ॥ ३३ ॥

मूळपाठः—॥ ३३ ॥ से अणुभित्तिसु वा अणुचरियासु वा अणुफ-
 रिहासु वा अणुपन्थेसु वा अणुमेरासु वा स च्चेव ओगहसस पुव्वाणुन्नवणा चिट्ठइ
 अहालन्दमवि ओगहे ॥ ३३ ॥

भावार्थः—॥ ३३ ॥ साधुने रहेवानी जग्या कोटनी समीपे होय, भौतनी समीपे होय, वाट (रस्तानी)
 नजीकपा होय, खाइनी पासे होय, राजपंथ समीपे होय, घरादिक समीपे रहेवानी जग्या होय तो जे धणीनी
 ते जग्या के घर होय ते धणीनी आझा मागी रहेवानी मरजादा ममाणे साधुए रहेवुं ॥ ३३ ॥

अर्थः—॥ ३४ ॥ से० ते ॥ गा० गामने विपे ॥ वा० वळी ॥ जा० ज्यां लगे ॥ सं० संनिवेशने विपे ॥

वा० वळी ॥ व० बाहेर ॥ से० सेना (सार्थवाह, सथवारी) ॥ सं० उत्तरी होय ॥ पे० देखीने ॥ क० कळपे ॥
नि० साधुने ॥ वा० अथवा ॥ नि० साध्वीने ॥ वा० वळी ॥ त० ते ॥ द्वि० दिवसे ॥ भि० गोचरी जाय ॥
गं० जइने ॥ प० पाछा वळे ॥ नो० नही ॥ से० तेने ॥ क० कळपे । तं० ते ॥ र० राते ॥ त० त्यां ॥ उ०
रहेवुं (न कळपे) ॥ जे० जे कदाचित ॥ ख० निश्चे ॥ नि० साधु ॥ वा० अथवा ॥ नि० साध्वी ॥ वा०
वळी ॥ तं० ते ॥ र० रात्रे ॥ त० त्यां ॥ उ० रहे ॥ उ० र्हेताने ॥ वा० वळी ॥ सा० अनुमोदे ॥ से० ते
॥ दु० वे प्रकारे (सेनापतिनी तथा तिर्थकरनी) ॥ वी० आज्ञा अतिक्रमतो ॥ आ० पांमे ॥ चा० चौमा-
सिक तप विशेष ॥ प० प्रायश्चित्तो ॥ द्वा० ठाम ॥ अ० गुरु प्रायश्चित्त ॥ ३४ ॥

सूळपाठः—॥३४॥ से गामंसि वा जाव संनिवेशंसि वा बहिया^३ सेणं संनिविटुं
पेहाए कप्पइ निगगन्थाण वा निगन्थीण वा तद्विवसं भिक्खायरियाए गन्तूणं पडि-

१. रायहणीए for संनि B. २. पहिया Bbw. ३. तंदिं B. ४. पडिएत्तए Bb.

१. (इटालोक) वी प्रतमां “संनिवेशंसि” ने बदले “रायहणीए” पाठ छे. २. वी, नानी ची ने डवल्यु प्रतोमां “बाहिया” ने बदले “पहिया” पाठ छे. ३. (इटालोक) वी प्रतमां “तद्विवस” ने बदले “तद्विवसं पाठ छे. ४. वी ने नानी वी प्रतोमां “पडिनियत्तए” ने बदले “ पडिएत्तए ” पाठ छे.

नियत्तए, नो से कप्पइ तं र्यणिं तत्थेव उवाइणवेत्तए. 'जे खलु निग्गन्थे वा निग्गन्थी वा तं र्यणिं तत्थेव उवाइणवेइ उवाइणवेत्तं वा साइज्जइ, से' दुहओवीइक्कममाणे आ-
वज्जइ चाउम्मासियं परिहारट्ठाणं अणुग्घाइयं ॥ ३४ ॥

भावार्थः—॥ ३४ ॥ गामने विषे ज्यां कगे राज्यघानीने विषे अथवा संनिवेपने विषे गामथी चाहेर राजा-
नी संन्या उतारो करी रही छे तो साधु अथवा सार्ध्वीने ते दिवसे गोचरी करी पाछा बळ्ळुं कल्पे पण साधु
अथवा सार्ध्वीने ते रात्रीए त्यां रहेहुं न कल्पे. जो साधु अथवा सार्ध्वी ते रात्री त्यां रहे अथवा बीजाने रखावे
(जो कोइ साधु रहेतो होय तेने भंहुं जाणे) तो ते साधु ते वेहु वावत (अथवा तिर्थकरने सेनाधिपति ए
वन्नेनी भाझानो भंग करतो) अतिक्रमनो थको मोहुं चौमासिक प्रायश्चित्त पामे (आ जग्याए एम समयहुं
नहीं के लशकर ज्यां पढ्युं होय त्यां रहेवानी भगवाननी आज्ञा छे, पण द्रव्य, क्षेत्रकाळ भाव देखीने जाय

१. सा र्यणी तं Bbw. २. उवायणां B Bbw. ३. जो खलु निग्गन्थो B Bbw. ४. से नो in Bbw.

१. धी, नानी धी ने उवल्लु प्रतोमा 'त र्यणिं' ने बदले "सा र्यणी" पाठ छे. २. (इटलीक) बी, धी, नानी धी ने उवल्लु प्रतोमा "उवाइणवेत्तए" ने बदले "उवायणवेत्तए" पाठ छे ३ (इटलीक) धी, धी, नानी धी ने उवल्लु प्रतोमा " जे खलु निग्गन्थे" ने बदले " जो गल्ल निग्गन्थो " पाठ छे ४. चीं, नानी ची ने उवल्लु प्रतोमा "से" नथी.

केमके ते लक्ष्मरी कायदो जुदीज जातनो होय छे जेथी साधुना उपर शंका लावी बांधी मारे माटे अवसर देखी काम करे) ॥ ३४ ॥

अर्थः—॥ ३५ ॥ से० ते ॥ गा० गामने विषे ॥ वा० वळी ॥ जा० ज्यां लगे ॥ सं० संनिवेपादिकने विषे ॥ वा० वळी ॥ क० कल्पे ॥ नि० साधुने ॥ वा० अथवा ॥ नि० साध्वीने ॥ वा० वळी ॥ स० चौफेर ॥ स० (पांच गाऊ) नी मर्यादा ॥ स० एक कोस उपरांत (ज्यां रहे त्यांथी वे कोस गोचरीए जाय त्यांथी अर्ध कोस टंडिल जाय एम अढीकोस जाताने अढी कोस पाछां आवता एम पांच कोसनो) ॥ जो० एक जोजन मर्यादा एटले चार गाउ उपर एक कोस एम पांच गाउ ॥ ओ० जइने पाहुं आवतुं ॥ ओ० ए अवग्रह ग्रहीने ॥ प० भोगववा योग्य ॥ प० भोगवे ॥ ति० एम ॥ वे० हुं कहुं छुं ॥ ३५ ॥

मूळपाठः—॥ ३५ ॥ से गामंसि वा जाव संनिवेसंसि वा कण्णइ निगन्थाण वा निगन्धीण वा सन्वओ समन्ता सकोसं जोयणं ओगगहं ओगिण्हित्ताणं परिहारं परिहरित्तए ॥ ३५ ॥ ति बेमि.

भावार्थः—॥ ३५ ॥ गाम नगर वगैरेमां रेहकां एटले साधु अथवा साध्वीने एक जोजन (चार गाउ)

उपर एरु कोस एटले पांच गाउना मर्यादा मां हरतुं फरतुं ने भोगववा योग्य वस्तु बोहरी भोगववी कल्पे ते एवी रीते के पोताना स्थानकथी ने गाउ सुधी गौचरी जइ शके अने उपरांत अर्धो गाउ दिशाए जाय ए अटी गाउ ययुं अने पाछां बळतां अटी गाउ एम पांच गाउ समजवुं) एम सुधर्मा स्वामी जंजू स्वामीने कहेता हवा के रे नंजू ! जेस में श्री महावीर देव समिपे सांभळ्युं तेस हुं तुज मत्ये कहुंछुं ॥ ३५ ॥

अर्थः—॥ ३ ॥ क० कल्प सूत्रनो ॥ त० बीजो ॥ उ० उदेसो ॥ स० पुरो ययो ॥ ३ ॥

मूळपाठः—॥ ३ ॥ कल्पे तइओ उदेसओ समतो ॥ ३ ॥

भावार्थः—॥ ३ ॥ इति श्री बृहत् कल्प सूत्रनो बीजो उदेसो संपुर्ण ॥ ३ ॥

॥ अथ बृहत् कप्प सूत्र चउत्थो उद्देसओ. ॥

(बृहत् कल्प सूत्रनो चोथो उद्देसो.)

अर्थः—॥ १ ॥ तं त्रण प्रकारे ॥ अ० (संयमनो धात करी) गुरुपायश्चित पापे ॥ पं० कथा ॥ तं०
ते ॥ ज० कहे छे ॥ ह० हस्त कर्म ॥ क० करतो ॥ मे० मैथुन ॥ प० सेवतो यको ॥ रा० रात्री ॥ भो०
भोजन ॥ सु० करतो यको ॥ १ ॥

मूळपाठः—॥ १ ॥ तओ अणुगघाईथा पन्नत्ता, तंजहा—हंत्यकम्मं करमाणे, मेहुणं
पडिसेवमाणे^१, राईभोयणं भुञ्जमाणे ॥ १ ॥

१. अणुगघाइमा Th. २. हत्यकं कं, after मेहुणं सेवमाणे Th. & Bbw.

१. ट्ठाणंगमां “ अणुगघाइथाने ” वदले “ अणुगघाइमा ” पाठ छे. २. ट्ठाणंग ने बी, नानी बी ने डबल्यु प्रतोमां
“ पडिसेवमाणे ” पछी “हत्य कम्मं करमाणे” आवे छे.

भावार्थः—॥ १ ॥ त्रीजा उदेशार्थां स्यान्क वखादिकनी शुद्धि देखाडी, हवे आ चोथा उदेशार्थां प्रायश्चित्त तथा आचार त्रिभि देखाडे छे, त्रण प्रकारे संजपनो नाश थाय तेने मोडं प्रायश्चित्त आवे ते त्रणना नाम कहे छे, ? हस्त कर्म करे पटले कुचेष्टा करी विर्य खलित करे, २ देव, मनुष्य, तिर्यच संबधी मैथुन सेवे तो, ३ राधी भोजन करे तो ए त्रणे काम करनारने गुरु (मोडं) प्रायश्चित्त आवे ॥ १ ॥

अर्थः—॥ २ ॥ तं० त्रण भेदे ॥ पा० दसमुं प्रायश्चित्त आवे (लिंग फेर पालटवो) ॥ पं० कलौ ॥ तं० ते ॥ ज० कहे छे ॥ दु० दुष्ट ॥ पा० कर्तव्यनुं प्रायश्चित्त ते (कपाय दुष्ट तथा विषय दुष्ट, कपाय दुष्ट ते स्वपक्ष पटले गुरुना दांत पाडे ने परपक्ष ते राजानीघात करे, विषय दुष्ट ते पण स्वपक्ष-विषय दुष्ट ते साध्वीतिं स्रीयल खंडावे ने परपक्ष विषय दुष्ट ते राजानी राणीना भोग सेवे ए चार भेद दुष्टना) ॥ पं० महा प्रमाद (ते मदिरा पीवाथी तथा निद्रावान) ॥ पा० प्रायश्चित्त ॥ अ० अन्योअन्य पुरुष ॥ म० माहिमांही ॥ क० अत्रस सेवे ॥ पा० पारंशिया प्रायश्चित्त ते पांमे ॥ २ ॥

मूलपाठः—॥२॥ तओ पारश्विया पन्नत्ता, तंजहा-दुदुं पारश्विए, पमत्ते पारश्विए,
अन्नमन्नं करेमाणे पारश्विए ॥ २ ॥

भावार्यः—॥ २ ॥ ऋण जर्णने दशसुं प्रायश्चित (पारंश्चित) आवै एटले दशमां ठाणगी दस प्रकारनां प्रायश्चित देखाडयां छे तेमां दससुं प्रायश्चित एहवी रीतसुं छे के नीचे वतावेला ऋण दोष मांहेलो एक पण दोष सेव्यो होय तो ते साधुने साधुपणाथी दूर करवो, छतां साधुपणुं लेवा इच्छे तो तेने कपाले चार आंग-ळ्ळो लुगडानो पटो बार बार महिना सुधी बांधी राखी गामादिक विहार करतां लोक पुछे के आ शुं करवा बांध्युं छे तेवारे बीजा साधुओए तेनो दोष प्रगट करी देखाडवो अने कोकनो तिरस्कार सहन करे तो बार बार महिना पछी तेने फरी दिक्षा देवी. वळी आ संबंधमां केटलाक आचार्यो कहे छे के आ दशसुं प्रायश्चित पूर्व धरना बखतमां होय छे. हाल तो देश काळने अनुसरी प्रायश्चित देवाय छे. हवे ते ऋण दोषनां नाम देखाडे छे.

१ दुष्ट, २ ममादी, ३ मांहोमांहि पुरुष भोगवे. हवे एनो अर्थ कहे छे.

१ दुष्ट-दुष्टना वे भेद, एक कषाय दुष्ट, बीजो विषय दुष्ट. कषाय दुष्टना वे भेद—१ स्वपक्ष कषाय दुष्ट ने बीजो परपक्ष कषाय दुष्ट, स्वपक्ष कषाय दुष्ट ते मरी गएला गुरुना पत्थर वेडे दांत भांगतो हाथ आवी जाय, बीजो परपक्ष कषाय दुष्ट ते राजानी घात करे.

२) विषय दुष्ट तेना वे भेद, १ स्वपक्ष विषय दुष्ट अने परपक्ष विषय दुष्ट, स्वपक्ष विषय दुष्ट ते शुद्ध साध्वीनुं शियळ भंग करे अथवा तेनी साथे भोगनी इच्छा राखे, परपक्ष विषय दुष्ट ते राजानी राणी साथे भोग करे, ए रीते दुष्टना चार भेद जाणवा.

हवे वीजो प्रमादिनो अर्थ कहे छे, प्रमादिना बे भेद, ? एक दारु पीवार्थी महा प्रमादि याय, बीजो पाचमी " यीणादि " निद्रा, ते दिवससुं चित्तबेलुं काम रात्रीए उंघमां ने उंघमां करे पण तेनी निद्रा लडे नर्ही ते महा प्रमादि.

हवे बीजो दोष कहे छे-पुरुष साथे पुरुषनो भोग करे एटले मांशेमांही पुरुष भोगवे ए त्रणे जणाने उपर जगथेलुं दससुं पारंचित प्रायश्चित आवे ॥ २ ॥

अर्थ:—॥ ३ ॥ त० त्रण भेदे ॥ अ० नत्रसुं प्रायश्चित आवे ते ॥ प० परसुं ॥ तं० ते ॥ ज० कहे छे ॥ सा० साथर्षिनी ॥ ते० चोरी ॥ क० करतो ॥ अ० अन्य ॥ घ० धर्षिनी ॥ ते० चोरी ॥ क० करतो ॥ इ० मुष्टी प्रहार ॥ द० देतो यको ॥ ३ ॥

मूळपाठ:—॥ ३ ॥ तओ अणवटुप्पा पन्नता, तंजहा-साहम्मियाणं तेन्नं करे-माणे, अन्नधम्मियाणं तेन्नं करेमाणे, इत्थायालं दलमाणे ॥ ३ ॥

१. साहम्मियतंणियं क० परहम्मियतंणियं क० Bb. २. हत्थतालं, पाठान्तराणि अत्थादानं, हत्थालंबं T. h.

१. बी. नानी या ने उवल्लु प्रतोमा "साहम्मियाणं" ने वदले "साहम्मियतेणिय करेमाणे परहम्मियतेणियं करेमाणे" एओ पाठ छे. २. दृष्टान्तगमा " इत्थायाल " ने वदले " हत्थतालं, अत्थादानं, हत्थालंबं " पाठ छे.

भावार्थः—॥ ३ ॥ त्रणने नवसुं “ अनवस्थाप्य ” प्रायश्चित एटले संघाहाथी वेगळी करी तप करावी पछी भेळोले ए त्रण कारणो देखाडे छे, १ साधर्मीनी चोरी करे तेने, २ पर धर्मीनी चोरी करे तेने, ३ मांही मांही मारामार लडे तेने (अथवा अष्टांग निमित्त भांखे एटले अमुक दिवस अमुक वस्तु यशे) ए त्रण जणाने नवसुं प्रायश्चित आवे ॥ ३ ॥

अर्थः—॥ ४ ॥ तं त्रणने ॥ नो० न ॥ क० कल्पे ॥ प० प्रव्रजा (दिक्षा) देवी ॥ तं० ते ॥ ज० कहे छे । पः नपुंसक (स्त्री दिठे वीर्य खलित थाय) ॥ की० रांक दरिद्री ॥ वा० (स्त्रीना शब्द सांभळी खलित थाय) रोगी ॥ ए० एम ॥ सु० लोच करवा आश्री ॥ सि० सामाचारि शिखववा आश्री ॥ उ० छेदोप-स्थानिक चारित्रने विषे स्थापवा आश्री ॥ सं० भेळुं रेहवा आश्री (नकल्पे ए त्रण) ॥ ४ ॥

मूळपाठः—॥ ४ ॥ तओ नो कपयन्ति पव्यात्रेत्तए, तंजहा-पण्डए, कीवेः वाइए.
एवं सुण्डावेत्तए सिक्खवेत्तए उवट्ठावेत्तए संभुच्चित्तए संवसित्तए ॥ ४ ॥

१. पण्डए वाहिए (so पाठा० in Th) २. पण्डए वाहिए कीवे B Th. ३. वाइए BbW.
१. ट्टणगमां “ पण्डए कीवे वाइए ” ने बदले “पण्डए वाहिए” पाठ छे २. (इटालीक) वी, ने ट्टणगमां “पण्डए कीवे वाइए” ने बदले “पण्डए वाहिए कीवे” पाठ छे ३ वी, नानी वी ने उवल्यु प्रतोमां “वाइए”ने बदले “वाइए” पाठ छे.

भावार्थः—॥ ४ ॥ त्रण जणने दिक्षा आपवी नहीं ते कहे छे, १ नपुंसकने, २ रांक दरीद्री (घणा बीडूणने), ३ रोगीयाने, ए त्रण जणने दिक्षा देवी नहीं, जो कदाचित सुलधी देवाइ गइ अने पाछळधी खबर पढेतो तेने (१) लोच करवो नहीं, (२) साधु धर्म शीखववो नहीं, ३ मोटी दिक्षा देवी नहीं, ४ तेना भेलो आहार करवो नहीं, (५) तेना भेगुं रहवुं नहीं, अजोग मोटे दूर करवो ॥ ४ ॥

अर्थः—॥ ५ ॥ त० त्रणने ॥ नो० न ॥ क० कल्पे ॥ वा० वांचना आपवी (भणाववा) ॥ तं० ते ॥ ज० कहे छे ॥ अ० अचिन्तित ॥ वि० विगय पांचने विपे ॥ प० गृह्ण ॥ अ० उपशमावे नहीं ॥ पा० क्रोधने ॥ ५ ॥

मूळपाठः—॥ ५ ॥ तओ नो कप्पन्ति वाएत्तए, तंजहा-अविणीए विगईप-
डिवद्धे अविओसवियपाहुडे ॥ ५ ॥

भावार्थः—॥ ५ ॥ त्रण जणने सूत्र भणाववुं नहीं तेना नाम कहे छे, १ अचिन्तितने, २ विगयना

१. वीइ पडिवन्धे Th. ० वन्धे B. १. दृणांगमां “ विगई पडिवन्धे ” ने बदले “ वीइ पडिवन्धे ” पाठ छे. (श्यालीक) मां प्रतमां “ विगई पडिवन्धे ” ने बदले “ विगई पडिवन्धे ” पाठ छे.

कीटुर्षिने एटले दधि, दुध, घी, तेल, गळपण ए पांच विगय वीनां हमेश चाले नहीं, ३ क्रोधी जरापण ठपको सहन करी शके नहीं, ए ऋणने सिद्धांतनी वांचणी आपवी नहीं ॥ ५ ॥

अर्थः—॥ ६ ॥ त० ऋणने ॥ क० कल्पे ॥ वा० वांचणी देवी ॥ तं० ते ॥ ज० कहे छे ॥ वि. विनयवंतने ॥ नो० नहीं ॥ वि० विगयने विषे ॥ प० गृह्य ॥ वि० उपश्रमाव्यो छे ॥ पा० क्रोध जेणे ॥ ६ ॥

मूळपाठः—॥ ६ ॥ तओ कर्णन्ति वाएत्तए, तंजहा-विणीए नो विगईपंडिवद्धे
विओसवियपाहुडे ॥ ६ ॥

भावार्थः—॥ ६ ॥ ऋण जणने सिद्धांतनी वांचणी देवी तेना नाम कहे छे, ३ विनितने, २ विगयनो प्रतिबंध नहीं एटले विगयने विषे गृह्य नहीं एटले जेवुं मळयुं तेवा निर्दोष भोजनथी संतोष माने, ३ ज्ञांत स्वभाव वालाने ए ऋण जणने भणाववा ॥ ६ ॥

१. वीइ पडिवन्धे Th °वन्धे B. १ ट्टाणांगमां “ विगई पडिवद्धे ” ने बदले “ वीइ पडिवन्धे ” पाठ छे.
(इटालीक) वी ग्रतमां “ विगई पडिवद्धे ” ने बदले “ विगई पडिवन्धे ” पाठ छे.

अर्थः—॥ ७ ॥ तं त्रण ॥ दु० दुखे ॥ स्स० प्रतिबोधाय (समजाव्या दोहिला) ॥ पं० कहया ॥ तं० ते ॥
त्र० कहे छे ॥ दु० हृदयनो दुष्ट ॥ मू० मूढ गुण अवगुणनो अजाण ॥ वु० बाल्या वीज सरखो (कुमतग्राही) ॥ ७ ॥

मूळपाठः—॥ ७ ॥ तओ दुस्सन्नपा पन्नत्ता, तंजहा-डुट्टे मूढे वुग्गाहिए ॥ ७ ॥

भावार्थः—॥ ७ ॥ त्रण जणाने समजावता दोहिला एटके बहु मुशिवत वेदतां पण समजे नहीं, एना नाम
कहे छे, ? दुष्ट (खोटा मन वालो), २ मूढ एटके गुण अवगुणने जाणे नहीं, ३ दाधारंगो एटके पोतानी लीधिली
जात पेले नहीं, ए त्रणने समजाववा दोहिला ॥ ७ ॥

अर्थः—॥ ८ ॥ तं त्रण ॥ सु० सुपे ॥ स्स० समजावाय ॥ पं० कहया ॥ तं० ते ॥ ज० कहे छे ॥
अ० दुष्ट नहीं ॥ अ० मूढ नहीं ॥ अ० दाधारंगो नहीं ॥ ८ ॥

मूळपाठः—॥ ८ ॥ तओ सुरसन्नपा पन्नत्ता, तंजहा-अडुट्टे अमूढे अबुग्गाहिए ॥ ८ ॥

भावार्थः—॥ ८ ॥ त्रण जणाने धर्म सिद्धांत सुखेधी समजावी शक्ति तेना नाम कहे छे, ? दुष्ट
नहीं ते सारा मनवाळो, २ अमूढ ते करेळा गुणने जाणवावाळो, ३ दाधारंगो नहीं ते सरयवातने ग्रहण करवा
वाळो, ए त्रणने सुखे समजावी शक्तीए ॥ ८ ॥

भावार्थः—॥ ९ ॥ साध्वीतुं शरीर रोगादि कारणथी तदन अशक्त निर्वल थइ गयुं होय एवी साध्वी
 उठना अथवा दादरथी चढतां उतरतां अथवा ओटळादिकथी चढतां उतरतां वीनी कोई साध्वी नहीं होवाथी ते
 साध्वी उंचेथी पडती होय अने ते वखते ते साध्वीनी माता अथवा बेहेन अथवा वेडी ते वखते त्यांज होय तो
 ते पडती साध्वीने कांडु झाली पकडी राखे अथवा पडेळीने उठाडी वेढी करे छतां ते साध्वी साधुनी साहाज
 (मरद) ने फारसेने अनुमोदे तो ते साध्वीने भैथुन सेववानुं पाप लागे ने तेने चौमासिक पायश्चित्त* गुरु
 प्रायश्चित्त आवे ॥ ९ ॥

*चौमासिक प्रायश्चित्त एटले शुं तेना खुलाशो. (अणुवाइथं) ते गुरु चौमासिक प्रायश्चित्तमां जघन्य एक उपवास,
 मःयम चार उपवास, उतकृष्टा एकसेवीस उपवास अथवा जेटला दिवसनुं छेद एटला दिवस दिक्षामांथी ओछा करवा ए
 चौमासिक प्रायश्चित्त. जेनुं पाप तेनुं पायश्चित्त गुरु आपे तेना उपर द्रष्टांत कहे छे—जेम कोई शाहुकारने घेर पांच जणाए
 चार महिनानी मुदते रुपीया व्याजे मुक्त्या पण तेमां एक जणना पचीस छे, बीजाना पचास छे, बीजाना सो छे, चौथाना
 बसे छे, पांचमाना पांचसो छे. हवे चार मास पुरा यए पांचे जण शंठनी पासे चार मासनुं ध्याज मागवा गया, पछी
 शंठे हिसान जोइ जेटला रुपीया हता तेटलानुं चार मासनुं ध्याज गणी रुपीया प्रमाणे वधतुं ओछुं ध्याज आपुं,
 जेटलुं जेनुं थयुं तेटलुं, एन प्रमाणे गुरु रुपी शंठ जेणे जेटलुं पाप कयुं होय तेने तेटलुं प्रायश्चित्त आपे, ए चौमासिक
 प्रायश्चित्त समजनुं, आ चानत वृत्तिमां छे, निमित्त, वदकल्प सूत्रमां जघन्य-मध्यम-उत्कृष्ट छे.

अर्थः—॥ १० ॥ नि० साधुने ॥ च० निश्चि ॥ णं० वळी ॥ गि० ग्लान पामताने (पही जसो होय तेहने) ॥ पि० पिता ॥ वा० अथवा ॥ भा० भाइ ॥ वा० अथवा ॥ पु० पुत्र ॥ वा० वळी ॥ प० (पहता साधुने) हाथे ग्रही राखे ॥ तं० ते साधु ॥ च० वळी ॥ नि० साध्वीनी ॥ सा० साहज्ज (मदद) फरसने वांछे ते साधु ॥ मे० मैथुन ॥ प० सेवना ॥ आ० पामे ॥ चा० चौमासिक ॥ प० प्रायश्चित्तं ॥ द्वा० डाम ॥ अ० गुरु प्रायश्चित्त ॥ १० ॥

मूळपाठः—॥ १० ॥ निगन्थं च णं गिलायमाणं पिया^१ वा भाया वा पुत्ते वा पलिस्सएज्जा, तं च निगन्थी साइजेज्जा,^२ मेहुणपडिसेवणपत्ता^३ आवज्जइ चाउम्मासियं परिहारट्ठाणं अणुग्घाइयं ॥ १० ॥

१. माया वा मणिणी वा धुया वा पलि^०, तं च निगन्थे सा^० B. २. ^०सइज्जइ Bbww. ३. ^०पत्ते B.

१. (इटालीक) वी प्रतमा “ पिया वा भाया वा पुत्ते वा पलिस्सएज्जा त च निगन्थी ” ने वदले “माया वा मणिणी वा धुया वा पलिस्सएज्जा तं च निगन्थे ” एहवो पाठ छे. २. वी, नानी वीने डवल्यु प्रतोमां “साइजेज्जा” ने वदले “सइज्जइ” पाठ छे. ३. (इटालीक) वी प्रतमां “ ^०पत्ता ” ने वदले “ ^०पत्ते ” पाठ छे.

भावार्थः—॥ १० ॥ ह्रैवे साधु आश्री कहे छे, साधु रोगादिक कारणथी शरीरे अशक्त होय अने बीजा
 साधु पासि न होय अने ते साधु दादर आदिक उंचा स्थानकथी पडतो होय अने तेवामां ते साधुना पिता, भाइ,
 पुत्र पढता साधुने पकडी राखे छतां ते साधु साध्वीनी साहाज (मदद) ने फरस अनुमोदे तो ते साधुने
 मैथुन सेबचानु पाप कागे ने तेने चौमासिक प्रायश्चित गुरु प्रायश्चित आवे ॥ १० ॥

अर्थः—॥ ११ ॥ नो० न ॥ क० कल्पे ॥ नि० साधुने ॥ वा० अथवा ॥ नि० साध्वीने ॥ वा० वळी ॥
 अ० अन्न ॥ वा० वळी ४ चारे आहार ॥ प० पेहेली ॥ पो० पोरसीए ॥ प० ग्रहीने ॥ प० पाळळी चोथी ॥
 पो० पोरसीए ॥ उ० राखवो (न कल्पे) ॥ से० ते ॥ य० वळी ॥ आ० कदाचित (अजाण्या) ॥ उ०
 रखाइ ॥ सि० गयो ॥ तं० ते आहार ॥ नो० नहीं ॥ अ० पोते ॥ मु० भोगवे (नहीं) ॥ नो० नहीं ॥ अ०
 अनेरा साधुने ॥ अ० दीए (नहीं) ॥ ए० एकते ॥ व० वणु ॥ फा० प्रासुक अचेत ॥ थं० थंडिल मुमि ॥
 प० प्रतिलेखीने (जोइने) ॥ प० पुंजीने ॥ प० परववो ॥ सि० होय ॥ तं० ते ॥ अ० पोते ॥ मु० भोगवतो
 यको ॥ अ० अनेराने ॥ वा० वळी ॥ अ० आपतो थको ॥ आ० पांमे ॥ चा० चौमासिक ॥ प० प्रायश्चित्तुं ॥
 टा० ठाम ॥ उ० लघु प्रायश्चित ॥ ११ ॥

मूळपाठः—॥ ११ ॥ नो कप्पइ निगन्थाण वा निगन्थीण वा असणं वा ४
पढमाए पोरुसीए^१ पडिग्गहेत्ता पैच्छिमं पोरुसिं^२ उवाइणावेत्तए. से य आहच्च उवाइ-
णाविए सिया, तं नो अप्पणा भुञ्जेज्जा नो अन्नोसिं अणुप्पदेज्जा; एगन्ते^३ बहु फालुए
थण्डिले पडिलेहितां पमज्जिता परिट्ठवेयव्वे सिया. तं अप्पणा भुञ्जमाणे अन्नोसिं वा
अणुप्पदेमाणे आवज्जइ चाउम्मसियं परिहारट्ठाणं उग्घाइयं ॥ ११ ॥

१. पोरिं T. पोरं Bbw. २. चउत्थि Bbw. ३. °एगन्तमन्ते Bbw. ४. पडिले° पम° not in Bbw.

५. अणुग्घाइयं Bbw.

१. टा प्रतमां “पोरुसीए” ने वदले “पोरुसीए” एम पाठ छे. बी, नानी बी ने डवल्यु प्रतोमां “पोरुसीए” ने वदले “पोरुसीए” पाठ छे. २. बी, नानी बी ने डवल्यु प्रतोमां “पच्छिम” ने वदले “चउत्थि” पाठ छे. ३. बी, नानी बी ने डवल्यु प्रतोमां “एगन्ते” ने वदले “एगन्तमन्ते” पाठ छे. ४. बी, नानी बी ने डवल्यु प्रतोमां “पडिलेहिता पमज्जिता” पाठ नथी. ५. बी, नानी बी ने डवल्यु प्रतोमां “उग्घाइयं” वदले “अणुग्घाइयं” पाठ छे.

मूळपाठः—॥ १२ ॥ नो कण्ठ निगन्थाण वा निगन्थीण वा असणं वा ४ परं
 अङ्गोपणमेराए उवाइणावेत्तए. से य आहञ्च उवाइणाविए सिया, तं नो अप्पणा
 भुञ्जेजा नो अन्नोसिं अणुपदेजा; एगन्ते बहुफासुए थण्डिले पडिलेहिंत्ता पमज्जिंत्ता
 परिद्वेयव्वे सिया. तं अप्पणा भुञ्जमाणे अन्नोसिं वा अणुपदेमाणे आवज्जइ चाउ-
 न्मासियं परिहारदूणं उग्घाइयं ॥ १२ ॥

भावार्थः—॥ १२ ॥ साधु अथवा साध्वीने चार प्रकारनो आहार (गाम बहार) वे गाउ उपरंत लइ
 जइ राखवो (तेपज आहार करवो) कल्पे नहीं. जो कदाचित भूखी वे गाऊ उपरंत रही गयो होय तो
 ते आहार पोते भोगवे नहीं तेम अनेरा साधुने भोगववा दीए नहीं पण सारा जीवजंतु रहित अचित जग्घा

१. 'मेरं Bbww. २. एगन्तमन्ते Bbww. ३. पडिले° पमं not in Bbww. ४. अणुग्घाइयं Bbww.

१. वी, नानी वी ने डवल्लु प्रतोमां “मेराए” ने वदले “मेरं” पाठ छे २. वी, नानी वी ने डवल्लु प्रतोमां “एगन्ते”
 ने वदले “एगन्तमन्ते” पाठ छे. ३. वी, नानी वी ने डवल्लु प्रतोमां “पडिलेहिंत्ता पमज्जिंत्ता” पाठ नथी. ४. वी, नानी वी
 ने डवल्लु प्रतोमां “उग्घाइयं” ने वदले “अणुग्घाइयं” पाठ छे.

जोर पुंजीने ते आहार परठवे तं छता जो तं आहर पोते करे अथवा वीजा साशुने करवा आपे तो ते साशुने
सोपासिक छटु पायचित आवे ॥ १२ ॥

अर्थः—॥ १३ ॥ नि० साशु ॥ य० वळी ॥ गा० ग्रहस्थना ॥ कु० घरने विषे ॥ पि० आहारना ॥
आ० काभने अर्थ ॥ प० गये छेते ॥ अ० पेसतां ॥ अ० अनेरो ॥ अ० अचित (आधा कर्मादिक दोष
रहित) ॥ अ० खंकीलादिक दोष सहित ॥ पा० पाणी ॥ भो० भोजन ॥ प० लीधो ॥ सि० होय ॥ अ० छे ॥
या० इहां ॥ य० साशुना मांडला मांही ॥ के० कोइ ॥ से० नवो दिक्षित ॥ अ० छेदोपस्थानीक चारित्र
दशु धार्युं नयी (परवा शिष्यने) ॥ क० कल्पे ॥ से० तेने ॥ त० ते ॥ दा० देवो ॥ वा० अथवा ॥ अ०
आपवो ॥ वा० वळी ॥ न० नयी ॥ या० इहां ॥ थ० साशुना मांडला मांही ॥ के० कोइ ॥ से० नव दिक्षित
शिष्य ॥ अ० छेदोपस्थानीक विना ॥ तं० ते ॥ नो० न ॥ अ० पोते ॥ शु० भोगवे (नहीं) ॥ नो० न ॥
अ० वीजाने ॥ अ० दीए (नहीं) ॥ ए० एकांत ॥ व० यणी ॥ फा० अचेत ॥ थं० परठववानी जग्याए ॥
प० जोरने ॥ प० पुंजीने ॥ प० परठवतो ॥ शि० होय ॥ १३ ॥

मूटपाठः—॥ १३ ॥ निमग्नयेण य गाहावइकुं पिण्डवायपडियाए अणुध्ववि-
दृणं अनपर अचिसे अणेसणिज्जे पाणभोयणे पडिगगाहिए सिया, आस्थि याइं थ

जोइ पुंजीने ते आहार पशुवे ते छता जो ते आहर पति करे अथवा वीजा साधुने करवा अपे तो ते साधुने नौपामिक लघु मायथित आवे ॥ १२ ॥

अर्थः—॥ १३ ॥ नि० साधु ॥ य० वली ॥ गा० ग्रहस्थना ॥ कु० घरने विपे ॥ पि० आहारना ॥ आ० लाभने अर्थे ॥ प० गये छने ॥ अ० पसतां ॥ अ० अनेरो ॥ अ० अचित (आथा कर्मादिक दोष रहित) ॥ अ० संकीतादिक दोष सहित ॥ पा० पाणी ॥ भो० भोजन ॥ प० लीधो ॥ सि० होय ॥ अ० छे ॥ या० इहां ॥ य० साधुना मांडला मांही ॥ के० कोइ ॥ से० नवो दिक्षित ॥ अ० छेदोपस्थानीक चारित्र इतु यापुं नथी (एद्वा शिष्यने) ॥ क० कल्पे ॥ से० तेने ॥ त० ते ॥ दा० देवो ॥ वा० अथवा ॥ अ० आपवो ॥ वा० वली ॥ न० नथी ॥ या० इहां ॥ अ० साधुना मांडला मांही ॥ के० कोइ ॥ से० नव दिक्षित गित्य ॥ अ० छेदोपस्थानीक चिना ॥ तं० ते ॥ नो० न ॥ अ० पति ॥ मु० भोग्धे (नही) ॥ नो० न ॥ अ० वीजाने ॥ अ० दीए (नही) ॥ ए० एकंत ॥ व० वणी ॥ फा० अचेत ॥ थं० परठववानी जग्याए ॥ प० जोइने ॥ प० पुंजीने ॥ प० परठवतो ॥ सि० होय ॥ १३ ॥

मूळपाठः—॥ १३ ॥ निगन्थेण य गाहावइकुलं पिण्डवायपडियाए अणुप्पवि-
द्वेषं अन्नपरं अचित्ते अणसणिज्जे पाणभोयणे पडिगाहिए सिया, अत्थि याइ थ

केइ सेहतराएः अणुवट्टावियए, कप्पइ से तस्स दाउं वा अणुपदाउं वा. नत्थि थाइं थ केइ सेहतराएः अणुवट्टावियए,^२ तं नो अप्पणा भुञ्जेज्जा नो अन्नेसिं अणुप-
देज्जा; एगन्ते बहुफासुए थण्डिले पडिलेहिता पमज्जिता परिद्वेयव्वे सिया ॥ १३ ॥

भावार्थः—॥ १३ ॥ साधु ग्रहस्थानि घेर आहारने अर्थे गया छे अने ग्रहस्थाना घरमां निर्दोष आहार छे छतां ते ग्रहस्थाने ते आहार उपर शंका छे के आ आहार साधुने खपे के नहीं अने ते शंका सहित साधुने बहोराव्यो अथवा कोइ सचेत चीजने अडेलो एहवो आहार साधुने बोहोराव्यो अथवा सेज्यांतरना घरनो होय अने पछी साधुने खवर पडी तो ते आहारहुं शुं करहुं तो के जो ते साधुनी पासे कोइ नवा दिक्षीते दिक्षा लीधी होय ने तेने छेदोपस्थानीक चारित्रि आयुं नथी तेवा साधुने आपे ते साधु आहार करी जाय केमके पछी तेने फरी दिक्षा देवानी छे. जो ते साधुनी पासे तेवो नवो दिक्षीत न होय तो ते आहार ते साधु पोते न भो-
गवे अने बीजाने न आपे, एकांते जइ शुद्ध जमीन जोइ पुजी प्रमार्जन करी ते आहार परठवे ॥ १३ ॥

१. सेहतराए B. २. After अणुवट्टा० add सिया in Bbw.

१. (इटालीक) वी प्रतमां “ सेहतराए ” ने बदले “ सेहंरतए ” पाठ छे. २. वी, नानी. वी ने डबल्यु प्रतोमां “अणुवट्टावियए ” पछी “ सिया ” एटलो पाठ बधारे छे.

अर्थः—॥ १४ ॥ जे० जे आहार ॥ क० क्रियो ॥ क० पेहेला ने छेहेला तिर्थकरना साधुने काजे ॥
 नो० नही ॥ से० ते ॥ क० कल्पे ॥ क० पेहेला ने छेहेला तिर्थकरना साधुने ॥ जे० जे आहार ॥ क० कीथो ॥
 क० पेहेला ने छेहेला तिर्थकरना साधुने काजे ॥ से० ते आहार ॥ अ० २२ तिर्थकरना साधुने ॥
 जे० जे आहार ॥ क० कीथो ॥ अ० २२ तिर्थकरना साधुने काजे ॥ नो० नही ॥ से० ते आहार ॥ ल० कल्पे ॥
 क० पेहेला ने छेहेला तिर्थकरना साधुने ॥ जे० जे आहार ॥ अ० २२ तिर्थकरना साधुने काजे ॥
 क० कल्पे ॥ से० ते आहार ॥ अ० वाकीनां २२ तिर्थकरना साधुने ॥ क० पेहेला ने छेहेला तिर्थकरना साधुने ॥
 सि० नित्य उपयकात्मना आवश्यक ठि० ॥ करवा ते ॥ क० कल्पटिया ॥ अ० अतिचारादिक ल्यागे तो
 आवश्यक ॥ ठि० करवो ते ॥ अ० अकल्पटिया ॥ १४ ॥

मूळपाठः—॥ १४ ॥ जे कडे कल्पटियाणं नो से कल्पइ कल्पटियाणं; जे कडे
 कल्पटियाणं कल्पइ से अकल्पटियाणं. जे कडे अकल्पटियाणं नो से कल्पइ कल्पटियाणं;
 जे कहे अकल्पटियाणं कल्पइ से अकल्पटियाणं. कल्पटिया विकल्पे ठिया कल्पटिया,
 अकल्पे ठिया अकल्पटिया ॥ १४ ॥

भावाधीः—॥ १४ ॥ साधुने आहार लेवानी चौभगी कहे छे ते एवी रीते के पेहेला तिर्थकरने छेहेला तिर्थकरना साधुने माटे कोइ ग्रहस्थे रांध्यु होय तो ते आहार पेहेला ने छेहेला तिर्थकरना साधुने न खपे १, जे आहार कीधो छे पेहेला ने छेहेला तिर्थकरना साधुने माटे ते आहार कल्पे २२ तिर्थकरना साधुने २, जे आहार कीधो छे २२ तिर्थकरना साधुने माटे ते आहार न कल्पे पेहेला ने छेहेला तिर्थकरना साधुने ३, जे आहार कीधो छे २२ तिर्थकरना साधुने माटे ते आहार कल्पे २२ तिर्थकरना साधुने एट्ठे जे २२ तिर्थकरना साधुओभांता साधुं नाम लईने रांध्यो होय ते नाम लीधेला साधुने न कल्पे ते सिवायना २२ तिर्थकरना साधुने कल्पे, पेहेला ने छेहेला तिर्थकरना साधुने नित्य वने काळनो आवश्यक करवो ते कण्पट्टिया अने २२ तिर्थकरना साधुने अतिचार लागे तो आवश्यक करवो ते अकण्पट्टिया ॥ १४ ॥

अर्थः—॥ १५ ॥ भि० साधु (साध्वी) ॥ य० वळी ॥ ग० (पोताना) गण एट्ठे संघाडाथी ॥ अ० नीकळीने ॥ इ० वांछे ॥ अ० बीजा ॥ ग० गण संघाडा प्रमुखने ॥ उ० अंगीकार करवाने (ज्ञानादिक निमित्ते) ॥ वि० विचरुं ॥ नो० नहीं ॥ से० ते साधु अथवा साध्वीने ॥ क० कल्पे ॥ अ० पुछया विना ॥ आ० पोताना आचार्यने ॥ वा० अथवा ॥ उ० उपाध्यायने ॥ वा० अथवा ॥ प० प्रवर्तकने ॥ वा० अथवा ॥ ये० स्थिवरने ॥ वा० अथवा ॥ ग० गणनायकने ॥ वा० अथवा ॥ ग० गणधरने ॥ वा० अथवा ॥ ग० गणा-बच्छेदक (गणती आदेशनानो धणी) ने पुछया विना ॥ वा० वळी ॥ अ० अनेरा ॥ ग० गण (संघाडा)

ने ॥ उ० अंगीकार करीने ॥ वि० विचरवुं (न कल्पे) ॥ क० कल्पे ॥ से० तेने ॥ आ० पुछीने ॥ आ० आचा-
 रीने ॥ वा० बळी ॥ जा० ज्यां लगे ॥ ग० गणावच्छेदक ॥ वा० बळी ॥ अ० अनेरा ॥ ग० संघाडा प्रत्ये ॥
 उ० अंगीकार करीने ॥ वि० विचरवुं ॥ ते० ते ॥ य० बळी ॥ से० तेने ॥ वि० आज्ञा दीए ॥ ए० एम ॥
 से० तेने ॥ क० कल्पे ॥ अ० बीजा ॥ ग० संघाडामां ॥ उ० अंगीकार करीने ॥ वि० विचरवुं ॥ ते० ते ॥
 य० बळी ॥ से० तेने ॥ नो० नही ॥ वि० आज्ञादिए (नही) तो ॥ ए० एम ॥ से० तेने ॥ नो० नही ॥
 क० कल्पे ॥ अ० बीजो ॥ ग० संघाडो ॥ उ० अंगीकार करीने ॥ वि० विचरवुं (न कल्पे) ॥ १५ ॥

मूळपाठः—॥ १५ ॥ भिक्खू य गणायवक्कमं इच्छेज्जा अन्नं गणं उवसंपब्जि-
 ताणं विहरित्तए, नो से कप्पइ अणापुच्छिता आयरियं वा उवज्जायं वा पवतिं वा
 थेरं वा गणिं वा गणहरं वा गणावच्छेइयं वा अन्नं गणं उवसंपब्जित्ताणं विहरित्तए;

१. Always गणाओ B, The first time Bbw. २. Always अन्नगणं Bbw.

१. (दृशलीक) नी प्रतमां हसेशां “ गणाय ” ने वदले “ गणाओ ” शब्द, छे. बी, नानी वी ने इवल्यु प्रतोमां
 पेहेली वरतज १५ मां श्लोकमां उपलो शब्द छे. २. बी, नानी वी ने इवल्यु प्रतोमां “ अन्नगणं ” ने वदले “अन्नगणं”
 शब्द छे.

कण्पइ से आपुच्छिता आयसिं वा जाव गणावच्छेइयं वा अन्नं गणं उवसंपज्जिचाणं विहरित्तए. ते य से वियरन्ति, एवं से कण्पइ अन्नं गणं उवसंपज्जिचाणं विहरित्तए; ते य से नो वियरन्ति, एवं से नो कण्पइ अन्नं गणं उवसंपज्जिचाणं विहरित्तए ॥ १५ ॥

भावार्थः—॥ १५ ॥ साधु अथवा साध्वी पोताना गण एट्ठे संधाडामांथी नीकळ्ठिने बीजा संघाडामां जवानी इच्छा करता होय तो पुछ्या विना जवुं कल्पे नहीं. कोने पुछे तो कहे के पोताना गच्छमांही आचार्य, उपाध्याय, प्रवर्तक, स्थिवर, गणनायक, गणधर, गणावच्छेदक एट्ठाने पुछ्या विना अनेरो, गच्छ अंगीकार करी विचखुं कल्पे नहीं. केवी रीते कल्पे ते कहे छे. पोताना आचार्यादिकने वंदणा नमस्कार करी पुछे के हे स्वामि ! आपनी इच्छा होय तो हुं अमुक कार्य माटे अनेरो गच्छ अंगीकार करी विचहं. जो ते आचार्यादिक खुशीयी आज्ञा आपे तो अनेरो गच्छ अंगीकार करी विचरे. जो ते आचार्यादिक आज्ञा न आपे तो तेने अनेरो गच्छ अंगीकार करी विचखुं कल्पे नहीं. (इहां कोई शंका करेशे के अनेरा गच्छमां जवानुं शुं कारण? तेने उत्तर दे छे. कोई गच्छ मध्ये साधुओ बहु सुपात्र छे अने गुरु पण उत्तम छे पण सूत्रज्ञान थोहुं भण्या छे तो तेने सूत्र ज्ञान देवाने माटे एकांत नीजराने माटे जाय पण क्रोध करीने न जाय अथवा सामगच्छमां जइश तो मारी पूजा बहु थशे अथवा तेनी गादी मने मळ्ठे एहवा कारणथी न जाय इत्यादिक ठाणांग सूत्रनी चौभंगीथी जाणी लेवुं. आ सूत्र

साष्ट साध्वी आश्री कष्टु छे ॥ १५ ॥

अर्थः—॥ १६ ॥ ग० गणावच्छेदक ॥ य० वळी ॥ ग० गणयी ॥ अ० नीकळीने ॥ इ० बछि ॥ अ०
अनेरो ॥ ग० संघाडो ॥ उ० अंगीकार करीने ॥ वि० विचखुं ॥ नो० न ॥ क० कळपे ॥ ग० गणावच्छेद-
कने ॥ ग० गणावच्छेदकपणुं ॥ अ० मुक्याविना ॥ अ० बीजो ॥ ग० संघाडो ॥ उ० अंगीकार करीने ॥
वि० विचखुं (न कळपे) ॥ क० कळपे ॥ ग० गणावच्छेदकने ॥ ग० गणावच्छेदकपणुं ॥ नि० मुकीने ॥
अ० बीजो ॥ ग० संघाडो ॥ उ० अंगीकार करीने ॥ वि० विचखुं (कळपे) ॥ नो० नहीं ॥ से० तेने ॥
क० कळपे ॥ अ० पुछ्या विना ॥ आ० आचार्यने ॥ वा० अथवा ॥ जा० ज्यांलगे ॥ ग० गणावच्छेदकने ॥
वा० वळी ॥ अ० बीजो ॥ ग० संघाडो ॥ उ० अंगीकार करीने ॥ वि० विचखुं (न कळपे) ॥ क० कळपे ॥
से० तेने ॥ आ० पुछीने ॥ आ० आचार्यने ॥ वा० अथवा ॥ जा० ज्यांलगे ॥ ग० गणावच्छेदकने ॥ वा०
वळी ॥ अ० बीजो ॥ ग० संघाडो ॥ उ० अंगीकार करीने ॥ वि० विचखुं ॥ ते० ते ॥ य० वळी ॥ से० तेने
॥ वि० आझादीप ॥ प० एम ॥ से० तेने ॥ क० कळपे ॥ अ० बीजो ॥ अ० संघाडो ॥ उ० अंगीकार करीने ॥
वि० विचखुं ॥ ते० ते ॥ य० वळी ॥ से० तेने ॥ नो० नहीं ॥ वि० आझा दीप (नहीं तो) ॥ ए० एम ॥
से० तेने ॥ नो० नहीं ॥ क० कळपे ॥ अ० बीजो ॥ ग० संघाडो ॥ उ० अंगीकार करीने ॥ वि० विचखुं
(न कळपे) ॥ १६ ॥

मूळपाठः— ॥ १६ ॥ गणावच्छेइए य गणार्यवक्त्रम् इच्छेजा अन्नं गणं उवसं-
पज्जिताणं विहरित्तए, नो कप्पइ गणावच्छेइयस्स गणावच्छेइयत्तं अनिक्खिवित्ता अन्नं
गणं उवसंपज्जिताणं विहरित्तए; कप्पइ गणावच्छेइयस्स गणावच्छेइयत्तं निक्खिवित्ता
अन्नं गणं उवसंपज्जिताणं विहरित्तए. नो से कप्पइ अणापुच्छित्ता आयरियं वा जाव
गणावच्छेइयं वा अन्नं गणं उवसंपज्जिताणं विहरित्तए; कप्पइ से आपुच्छित्ता आय-
रियं वा जाव गणावच्छेइयं वा अन्नं गणं उवसंपज्जिताणं विहरित्तए. ते य से विय-
रन्ति, एवं से कप्पइ अन्नं गणं उवसंपज्जिताणं विहरित्तए; ते य से नो वियरन्ति, एवं
से नो कप्पइ अन्नं गणं उवसंपज्जिताणं विहरित्तए ॥ १६ ॥

१. गणाओ B. २. अन्नगणं° Bbw.

१. (इटालीक) वीमां “गणाय” ने बदले “गणाओ” पाठ छे. का पाठ १७ थी २० मा पाठ सुधी जाणवो. २. बी,
जानी वा-ने उवर्यु, प्रतीमां “ अन्नगणं ” ने बदले “ अन्नगणं ” पाठ छे. का पाठ १७ थी २० मा पाठ सुधी जाणवो.

भात्रार्थः-॥ १६ ॥ गणाविच्छेदक पध्वीनो धरनार साधुने पोताना गच्छमांथी नीकळी अन्य गच्छमां
 ज्वुं होय तो गणाविच्छेदकपणुं मुक्क्या विना अन्य गच्छमां ज्वुं न कळपे. जो तेने अन्य संघाडामां ज्वुं होय तो
 गणाविच्छेदकनी पध्वी मुक्तीने तेमज आचार्य उपाध्यायादिकने पुछे, जो तेने आचार्य उपाध्यायादिक खुशीथी
 आज्ञा आपे तो अन्य गच्छमां ज्वुं कळपे, जो तेने आचार्य उपाध्यायादिक आज्ञा न आपे तो ज्वुं कळपे नही.
 (आज्ञा न आपवातुं कारण एम समजाय छे जे अन्य गच्छमां जवाथी आगळ उपर परिणाम सारु न देखता
 होय तो आज्ञा न पण आपे. जवातुं कारण उपरना सूत्रमां देखाड्युं छे.) ॥ १६ ॥

अर्थः-॥ १७ ॥ आ० आचार्य ॥ उ० उपाध्याय ॥ य० वली ॥ ग० गणथी ॥ अ० नीकळीने ॥ ०६ ॥ बांछे ॥
 अ० अन्य ॥ ग० गणने ॥ उ० अंगीकार करीने ॥ वि० विचखुं ॥ नो० न ॥ क० कळपे ॥ आ० आचा-
 र्येने ॥ उ० उपाध्यायने ॥ आ० आचार्यपणुं ॥ उ० उपाध्यायपणुं ॥ अ० अणसुके ॥ अ० अनेरा ॥ ग० गणने ॥ उ०
 अंगीकार करीने ॥ वि० विचखुं (न कळपे) ॥ क० कळपे ॥ आ० आचार्यने ॥ उ० उपाध्यायने ॥ आ०
 आचार्य ॥ उ० उपाध्यायपणुं ॥ नि० मुक्तीने ॥ अ० अनेरा ॥ ग० गणने ॥ उ० अंगीकार करीने ॥ नि०
 विचखुं (कळपे) ॥ नो० नही ॥ से० तेने ॥ व० कळपे ॥ अ० पुछ्या विना ॥ आ० आचार्यने ॥ वा० अ-
 पना ॥ ना० ज्यां रगे ॥ ग० (गच्छना कार्य चिंतवे ते) गणावच्छेदकने ॥ वा० वली ॥ अ० अनेरा ॥ ग०

गच्छने ॥ उ० अंगीकार करीने ॥ वि० विचरवुं (न कल्पे) ॥ क० कल्पे ॥ से० तेने ॥ आ० पुछीने ॥ आ० आचार्यने ॥ वा० अथवा ॥ जा० ड्यांलगे ॥ ग० गणाविच्छेदकने ॥ वा० वळी ॥ अ० अनेरा ॥ ग० गणने ॥ उ० अंगीकार करीने ॥ वि० विचरवुं (कल्पे) ॥ ते० ते ॥ य० वळी ॥ से० तेने ॥ वि० आशा दीए तो ॥ ए० एम ॥ से० तेने ॥ क० कल्पे ॥ अ० अन्य ॥ उ० अंगीकार करीने ॥ वि० विचरवुं (कल्पे) ॥ ते० ते ॥ य० वळी ॥ से० तेने ॥ नो० नही ॥ वि० आशा दीए तो ॥ ए० एम ॥ से० तेने ॥ नो० न ॥ क० कल्पे ॥ अ० अन्य ॥ ग० गण (गच्छ) ॥ उ० अंगीकार करीने ॥ वि० विचरवुं (न कल्पे) ॥ १७ ॥

मूळपाठः—॥ १७ ॥ आयरियउवज्जाए य गणावयक्कम्म इच्छेज्जा अन्नं गणं उवसंपज्जिताणं विहरित्तए; नो कप्पइ आयरिय उवज्जायस्स आयरियउवज्जायस्स अयनिक्खवित्ता अन्नं गणं उवसंपज्जिताणं विहरित्तए; कप्पइ आयरियउवज्जायस्स आयरियउवज्जायस्स अयनिक्खवित्ता अन्नं गणं उवसंपज्जिताणं विहरित्तए. नो से कप्पइ अणपुच्छित्ता आयरियं वा जाव गणावच्छेइयं वा अन्नं गणं उवसंपज्जिताणं विहरित्तए; कप्पइ से अपुच्छित्ता आयरियं वा जाव गणावच्छेइयं वा अन्नं गणं उवसंपज्जिताणं

विहरित्तए. ते य से वियरन्ति, एवं से कप्पइ अन्नं गणं उवसंपज्जित्ताणं विहरित्तए; ते य से नो वियरन्ति, एवं से नो कप्पइ अन्नं गणं उवसंपज्जित्ताणं विहरित्तए ॥१७॥

भावार्थः—॥ १७ ॥ आचार्य उपाध्यायने पोतानो गच्छ मुक्तीने अन्य गच्छ अंगीकार करी विचखुं होय तो तेने आचार्य उपाध्यायनी पध्वी मुक्कया विना अन्य गच्छ अंगीकार करी विचखुं न कल्पे. आचार्य उपाध्यायनी पदवी मुक्तीने पोतानी पाटे बीजा आचार्य उपाध्याय याय पछी ते नवा आचार्य उपाध्यायने पुछे के अमे अन्य गच्छ अंगीकार करी विचरीए ते वारे ते नवा आचार्य उपाध्याय खुशीथी आज्ञा आपे तो तेने अन्य गच्छ अंगीकार करी विचखुं कल्पे, जो ते आज्ञा न आपे तो विचखुं न कल्पे, ॥ १७ ॥ (उपरना ऋण सूत्र कहाँ ते एक संघाडामांथी बीजा संघाडामां जवा आश्री छे पण ते अधीक गुणवान यवा भयवा वैयावच करवा जाय ते माटे छे, ह्वे ऋण सूत्र आहार पाणी भेलो करवा जाय ते आश्री कहे छे,)

अर्थः—॥ १८ ॥ भि० साधु (साध्वी) ॥ १० वळी ॥ ग० गच्छथी ॥ अ० नीकळीने ॥ ३० इच्छे ॥ अ० बीजा ॥ ग० दोळामां ॥ सं० संभोगने (एटले देवा लेवाने सेवा करवा) ॥ प० अर्थे ॥ उ० अंगीकार करीने ॥ वि० विचखुं ॥ नो० नहीं ॥ से० तेने ॥ फ० कल्पे ॥ अ० पुछया विना ॥ आ० आचार्योदिकने ॥

वा० अथवा ॥ उ० उपाध्यायने ॥ वा० अथवा ॥ प० प्रवर्तकने (साधुने वैयावचने विषे प्रवर्तविते) ॥ वा०
 अथवा ॥ थे० स्थिवरने ॥ वा० अथवा ॥ ग० गच्छना अधिपतिने ॥ वा० अथवा ॥ ग० गणधर ते गच्छ लङ्ने
 प्रवर्ते ॥ वा० अथवा ॥ ग० गणावच्छेदकने ॥ वा० वळी ॥ अ० अन्य ॥ ग० गच्छने ॥ सं० संभोगने ॥ प० अर्थे ॥
 उ० अंगीकार करीने ॥ वि० विचरवुं (न कल्पे) ॥ क० कल्पे ॥ से० तेने ॥ आ० पुळीने ॥ आ० आचार्यने ॥
 वा० अथवा ॥ जा० ज्यां लगे ॥ ग० गणावच्छेदकने ॥ वा० वळी ॥ अ० अन्य ॥ ग० गणने ॥ सं०
 संभोगने ॥ प० अर्थे ॥ उ० अंगीकार करीने ॥ वि० विचरवुं (कल्पे) ॥ ते० ते ॥ य० वळी ॥ से० तेने ॥
 वि० आज्ञा दीए तो ॥ ए० एम ॥ से० तेने ॥ क० कल्पे ॥ अ० अन्य ॥ ग० गच्छ ॥ सं० संभोगने ॥
 प० अर्थे ॥ उ० अंगीकार करीने ॥ वि० विचरवुं (कल्पे) ॥ ते० ते ॥ य० वळी ॥ से० तेने ॥ नो० न ॥ वि०
 आज्ञा दीए तो ॥ ए० एम ॥ से० तेने ॥ नो० न ॥ क० कल्पे ॥ अ० बीजो ॥ ग० गच्छ ॥ सं० संभो-
 गने ॥ प० अर्थे ॥ उ० अंगीकार करीने ॥ वि० विचरवुं (न कल्पे) ॥ ज० ज्यां ॥ उ० उत्तम प्रधान ॥ ध०
 धर्म ॥ वि० विनयादिक गुण विशेष ॥ ल० पामे ॥ ए० एम ॥ से० तेने ॥ क० कल्पे ॥ अ० बीजा ॥ ग०
 गच्छमां ॥ सं० संभोगने ॥ प० अर्थे ॥ उ० अंगीकार करीने ॥ वि० विचरवुं (कल्पे) ॥ ज० ज्यां ॥ उ० उत्तम
 प्रधान ॥ ध० धर्म ॥ वि० विनय ॥ नो० न ॥ ल० पामे ॥ ए० एम ॥ से० तेने ॥ नो० न ॥ क० कल्पे ॥ अ०

अप्य ॥ ग० गच्छ ॥ सं० संभोगने ॥ ५० अर्थे ॥ उ० अंगीकार करीने ॥ वि० विचारुं (न कल्पे) ॥१८॥

मूलपाठः—॥ १८ ॥ भिखू य गणायक्कम्म इच्छेज्जा अन्नं गणं संभोगपडियाए उवसंपज्जित्ताणं विहरित्तए, नो से कप्पइ अणापुच्छित्ता आयरियं वा उवज्जायं वा पवत्ति वा थेरं वा गणिं वा गणहरं वा गणावच्छेइयं वा अन्नं गणं संभोगपडियाए उवसंपज्जित्ताणं विहरित्तए; कप्पइ से आपुच्छित्ता आयरियं वा जाव गणावच्छेइयं वा अन्नं गणं संभोगपडियाए उवसंपज्जित्ताणं विहरित्तए. ते य से वियरन्ति, एवं से कप्पइ अन्नं गणं संभोगपडियाए उवसंपज्जित्ताणं विहरित्तए, ते य से नो वियरन्ति, एवं से नो कप्पइ अन्नं गणं संभोगपडियाए. उवसंपज्जित्ताणं विहरित्तए. जत्थुत्तरियं धम्मविणयं लभेज्जा, एवं से कप्पइ अन्नं गणं संभोगपडियाए उवसंपज्जित्ताणं विहरित्तए; जत्थुत्तरियं धम्मविणयं नो लभेज्जा, एवं से नो कप्पइ अन्नं गणं संभोगपडियाए उवसंपज्जित्ताणं विहरित्तए ॥ १८ ॥

भावर्यः—॥ १८ ॥ साधु अथवा साध्वीने पोताना गच्छमाथी नीकळीने अन्य गच्छमां संभोगेने (एटले आहार पाणी भेगो करवाने) माटे जवुं होय तो जाय पण शुं करवाने जाय तो कहे अन्य गच्छमां गयाथी साधु धर्म सामाचारी तथा विनयादिक गुणनो लाभ वधु थाय तेम होय तो जाय पण ते जनार साधु-साध्वी पोताना आचार्य उपाध्याय वगरेने पुछे एनी आज्ञा मागे, जो ते आज्ञा आपेतो अन्य गच्छमां जह संभोग (एटले (आहार पाणी) भेळा करे अने जो ते आचार्य उपाध्याय आज्ञा न आपे तो ते साधु साध्वीने जवुं कळपे नहीं (क्लेश करी जवुं नहीं) ॥ १८ ॥

अर्थः—॥ १९ ॥ ग० गणावच्छेदक ॥ य० वळी ॥ ग० गच्छथी ॥ अ० नीकळीने ॥ इ० इच्छे ॥ अ० बीजी ॥ ग० दोळीमां (गच्छमां) ॥ सं० संभोगेने ॥ प० अर्थे ॥ उ० अंगीकार करीने ॥ वि० विचखुं ॥ नो० न ॥ क० कळपे ॥ ग० गणावच्छेदकने ॥ ग० गणावच्छेदकपणुं ॥ अ० मुकया विना ॥ अ० बीजा ॥ ग० गच्छमां ॥ सं० संभोग (आहार पाणी भेगो करवाने) ॥ प० अर्थे ॥ उ० अंगीकार करीने ॥ वि० विचखुं (न कळपे) ॥ क० कळपे ॥ ग० गणावच्छेदकने ॥ ग० गणावच्छेदकपणुं ॥ नि० मुकीने ॥ अ० बीजा ॥ ग० गच्छमां ॥ सं० संभोगेने ॥ प० अर्थे ॥ उ० अंगीकार करीने ॥ वि० विचखुं (कळपे) ॥ नो० नहीं ॥ से० तेने ॥ क० कळपे ॥ अ० पुछयाविना ॥ आ० आचार्येने ॥ वा० अथवा ॥ जा० यावत ज्यां लगे ॥ ग० गणावच्छेदकने ॥

बा० वली ॥ अ० वीजा ॥ ग० गणमां ॥ सं० संभोगने ॥ प० अर्थे ॥ उ० अंगीकार करीने ॥ वि० विचरवुं (न कल्पे) ॥
 व० कल्पे ॥ से० तेने ॥ आ० पुछीने ॥ आ० आचार्येने ॥ वा० अथवा ॥ जा० ज्या लगे ॥ ग० गणावच्छे-
 दकने ॥ वा० वळी ॥ अ० अन्य ॥ ग० गण ॥ सं० संभोग ॥ प० अर्थे ॥ उ० अंगीकार करीने ॥ वि० विचरवुं
 (कल्पे) ॥ ते० ते ॥ य० जो ॥ से० तेने ॥ वि० आज्ञा आपे तो ॥ ए० एम ॥ से० तेने ॥ क० कल्पे ॥ अ० अन्य ॥
 ग० गण ॥ सं० संभोगने ॥ प० अर्थे ॥ उ० अंगीकार करीने ॥ वि० विचरवुं (कल्पे) ॥ ते० ते ॥ य० जो ॥
 से० तेने ॥ नो० नही ॥ वि० आज्ञा आपे तो ॥ ए० एम ॥ से० तेने ॥ नो० न ॥ क० कल्पे ॥ अ०
 वीजा ॥ ग० गणने ॥ सं० संभोगने ॥ प० अर्थे ॥ उ० अंगीकार करीने ॥ वि० विचरवुं (न कल्पे) ॥ ज०
 ज्या ॥ उ० उत्तम प्रधान ॥ ध० धर्म ॥ वि० विनयादिक गुण विशेष ॥ ल० पामे ॥ ए० एम ॥ से० तेने ॥ क०
 कल्पे ॥ अ० अन्य ॥ गं० गण ॥ सं० संभोगने ॥ प० अर्थे ॥ उ० अंगीकार करीने ॥ वि० विचरवुं (कल्पे) ॥
 ज० ज्या ॥ उ० उत्तम ॥ ध० धर्म ॥ वि० विनय गुण विशेष ॥ नो० न ॥ ल० पामे ॥ ए० एम ॥ से० तेने ॥
 नो० न ॥ क० कल्पे ॥ अ० अन्य ॥ ग० गण ॥ सं० संभोगने ॥ प० अर्थे ॥ उ० अंगीकार करीने ॥ वि०
 विचरवुं ॥ (न कल्पे) ॥ १९ ॥

मूळपाठः— ॥ १९ ॥ गणावच्छेद् ए य गणायक्वम इच्छेज्जा अन्नं गणं संभोग-

पडियाए उवसंपज्जित्ताणं विहरित्तए, नो कप्पइ गणावच्छेइयस्स गणावच्छेइयत्तं
 अनिखिवित्ता अन्नं गणं संभोगपडियाए उवसंपज्जित्ताणं विहरित्तए; कप्पइ
 गणावच्छेइयस्स गणावच्छेइयत्तं निखिवित्ता अन्नं गणं संभोगपडियाए उव-
 संपज्जित्ताणं विहरित्तए, नो से कप्पइ अणापुच्छित्ता आयसियं वा जाव गणावच्छेइयं
 वा अन्नं गणं संभोगपडियाए उवसंपज्जित्ताणं विहरित्तए. कप्पइ से आपुच्छित्ता
 आयसियं वा जाव गणावच्छेइयं वा अन्नं गणं संभोगपडियाए उवसंपज्जित्ताणं
 विहरित्तए. ते य से वियरन्ति, एवं से कप्पइ अन्नं गणं संभोगपडियाए उवसंपज्जि-
 त्ताणं विहरित्तए; ते य से नो वियरन्ति, एवं से नो कप्पइ अन्नं गणं संभोगपडियाए
 उवसंपज्जित्ताणं विहरित्तए. जत्थुत्तरियं धम्मविणयं लभेज्जा, एवं से कप्पइ अन्नं
 गणं संभोगपडियाए उवसंपज्जित्ताणं विहरित्तए; जत्थुत्तरियं धम्मविणयं नो लभेज्जा,
 एवं से नो कप्पइ अन्नं गणं संभोगपडियाए उवसंपज्जित्ताणं विहरित्तए ॥ १९ ॥

भाचार्यः—॥ १९ ॥ गणाविच्छेदक पोताना गच्छमार्थी नीकळीने अन्य गच्छमां संभोग (एटले
 आहार पाणी एकदो करवाने) माटे जवा इच्छा करता होय तो जाय पण शुं करवाने जाय तो कहेके अन्य
 गच्छमां गयार्थी साधुधर्म समाचारी तथा विनयादिक गुणनो लाभ बहु थाय तेम होय तो जाय पण ते जनार
 गणाविच्छेदक पोताना आचार्य उपाध्यायने पुळे, एमनी आज्ञा मागे, जो ते आज्ञा आपेतो ते गणाविच्छेदक
 पोतानी गणाविच्छेदकनी पदवी वीजा कोई साधुने आपे पछी अन्यगच्छमां जाय ने संभोग (आहार पाणी
 करे) घेळो करे, जो तेने आज्ञा न आपेतो जवुं कल्पे नहीं ॥ १९ ॥

अर्थः—॥ २० ॥ आ० आचार्य ॥ उ० उपाध्याय ॥ य० वळी ॥ ग० गच्छथी ॥ अ० नीकळीने ॥ इ०
 इच्छे ॥ अ० अन्य ॥ ग० गण ॥ सं० संभोगने ॥ प० अर्थे ॥ उ० अंगीकार करीने ॥ वि० विचखुं ॥ नो० न ॥
 क० कल्पे ॥ आ० आचार्य ॥ उ० उपाध्यायने ॥ आ० आचार्यपणुं ॥ उ० उपाध्यायपणुं ॥ अ० मुकयविना ॥
 अ० वीजा ॥ ग० गणमां । सं० संभोगने ॥ प० अर्थे ॥ उ० अंगीकार करीने ॥ वि० विचखुं (न कल्पे) ॥
 क० कल्पे ॥ आ० आचार्यने ॥ उ० उपाध्यायने ॥ आ० आचार्यपणुं ॥ उ० उपाध्यायपणुं ॥ नि० मुकीने ॥
 अ० वीजा ॥ ग० गण ॥ सं० संभोगने ॥ प० अर्थे ॥ उ० अंगीकार करीने ॥ वि० विचखुं (कल्पे) ॥
 नो० नहीं ॥ से० तेने ॥ क० कल्पे ॥ अ० पुछया विना ॥ आ० आचार्यने ॥ वा० अथवा ॥ जा० ज्या

लगे ॥ ग० गणान्छेदकने ॥ वा० वळी ॥ अ० अन्य ॥ ग० गण ॥ सं० संभोगने ॥ प० अर्थे ॥ उ० अंगी-
 कार करीने ॥ वि० विचरवुं (न कल्पे) ॥ क० कल्पे ॥ से० तेने ॥ आ० पुछीने ॥ आ० आचार्यने ॥ वा०
 अथवा ॥ जा० ज्यां लगे ॥ ग० गणावच्छेदकने ॥ वा० वळी ॥ अ० अन्य ॥ ग० गण ॥ सं० संभोगने ॥
 प० अर्थे ॥ उ० अंगीकार करीने ॥ वि० विचरवुं (कल्पे) ॥ ते० ते ॥ य० जो ॥ से० तेने ॥ वि० आज्ञा आपे
 तो ॥ ए० एम ॥ से० तेने ॥ क० कल्पे ॥ अ० अन्य ॥ ग० गण ॥ सं० संभोगने ॥ प० अर्थे ॥ उ० अंगी-
 कार करीने ॥ वि० विचरवुं (कल्पे) ॥ ते० ते ॥ य० जो ॥ से० तेने ॥ नो० नही ॥ वि० आज्ञा आपे तो ॥ ए०
 एम ॥ से० तेने ॥ नो० नही ॥ क० कल्पे ॥ अ० अन्य ॥ ग० गण ॥ सं० संभोगने ॥ प० अर्थे ॥ उ०
 अंगीकार करीने ॥ वि० विचरवुं (न कल्पे) ॥ ज० ज्यां ॥ उ० उत्तम ॥ ध० धर्म ॥ वि० विनयादिक गुण
 विशेष ॥ ल० पांमे ॥ ए० एम ॥ से० तेने ॥ क० कल्पे ॥ अ० अन्य ॥ ग० गण ॥ सं० संभोगने ॥ प० अर्थे ॥
 उ० अंगीकार करीने ॥ वि० विचरवुं (कल्पे) ॥ ज० ज्यां ॥ उ० उत्तम ॥ ध० धर्म ॥ वि० विनयादि गुण
 विशेष ॥ नो० न ॥ ल० पांमे ॥ ए० एम ॥ से० तेने ॥ नो० न ॥ क० कल्पे ॥ अ० अन्य ॥ ग० गण ॥ सं०
 संभोगने ॥ प० अर्थे ॥ उ० अंगीकार करीने ॥ वि० विचरवुं ॥ (न कल्पे) ॥ २० ॥

मूढपाठः—॥ २० ॥ आयरियउवञ्जाए य गणायक्कम्म इच्छेज्जा अन्नं गणं सं-
भोगपडियाए उवसंपज्जित्ताणं विहरित्तए, नो कप्पइ आयरियउवञ्जायस्स आयरियउ-
वञ्जायत्तं अनिखिवित्ता अन्नं गणं संभोगपडियाए उवसंपज्जित्ताणं विहरित्तए; कप्पइ
आयरियउवञ्जायस्स आयरियउवञ्जायत्तं निखिवित्ता अन्नं गणं संभोगपडियाए
उवसंपज्जित्ताणं विहरित्तए. नो से कप्पइ अणापुच्छित्ता आयरियं वा जाव गणावच्छे-
इयं वा अन्नं गणं संभोगपडियाए उवसंपज्जित्ताणं विहरित्तए; कप्पइ से आपुच्छित्ता
आयरियं वा जाव गणावच्छेइयं वा अन्नं गणं संभोगपडियाए उवसंपज्जित्ताणं विहरित्तए.
ते य से वियरन्ति, एवं से कप्पइ अन्नं गणं संभोगपडियाए उवसंपज्जित्ताणं विहरित्तए;
ते य से नो वियरन्ति, एवं से नो कप्पइ अन्नं गणं संभोगपडियाए उवसंपज्जित्ताणं

१. आयरित्तं and आयरिओव Bbw.

१. ३, नानी श्री ने उम्ह्यु प्रतोणा “आयरियउवञ्जाए” ने वदले “आयरिउवञ्जाए” अने आयरिओवञ्जाए” पाठ छे.

विहरित्तए. जत्थुत्तरियं धम्मविणयं लभेज्जा, एवं से कप्पइ अन्नं गणं संभोगपडियाए
उवसंपज्जित्ताणं विहरित्तए; जत्थुत्तरियं धम्मविणयं नो लभेज्जा, एवं से नो कप्पइ
अन्नं गणं संभोगपडियाए उवसंपज्जित्ताणं विहरित्तए ॥ २० ॥

भावार्थ:- ॥ २० ॥ आचार्य उपाध्यायने पोताना गच्छमार्थी नीकळीने अन्य गच्छमां संभोग (आहार
पाणी भेळा करवाने) अर्थे जवा इच्छा होय के जेथी साधुधर्म सामाचारी तथा विनयादिक गुणनो लाभ वधु
थाय तो आचार्य उपाध्याय पोतानी पदवी मुकी बीजाने पोतानी पाटे स्थायी तेओनी आज्ञा मागी संभोगने अर्थे
जाय पण जो ते आचार्य उपाध्याय आज्ञा न आपे तो संभोगने अर्थे (आहारपाणी भेगो करवा) जवुं कळपे
नही ॥ २० ॥

अर्थ:- ॥ २१ ॥ भि० साधु (साध्वी) ॥ य० वळी ॥ इ० वांच्छे ॥ अ० अन्य गणना ॥ आ० आचार्य ॥
उ० उपाध्यायने ॥ उ० सूत्रार्थनुं भणाववुं ॥ नो० नहीं ॥ से० तेने ॥ क० कळपे ॥ अ० पुछ्या विना ॥ आ०
आचार्यने ॥ वा० अथवा ॥ जा० ज्यांलगे ॥ ग० गणावच्छेदकने ॥ वा० वळी ॥ अ० अन्य ॥ आ० आचार्य
॥ उ० उपाध्यायने ॥ उ० भणाववो (न कळपे) ॥ क० कळपे ॥ से० तेने ॥ आ० पुछीने ॥ आ० आचार्यने ॥ वा०

अथवा ॥ जा० उपाध्याये ॥ ग० गणावच्छेदकने ॥ वा० वली ॥ अ० अन्य ॥ आ० आचार्य ॥ उ० उपाध्यायने ॥
 उ० भणाववो (कल्पे) ॥ ते० ते ॥ य० जो ॥ से० तेने ॥ वि० आज्ञा ओपे तो ॥ ए० एम ॥ से० तेने ॥ क०
 कल्पे ॥ अ० अन्य ॥ आ० आचार्य ॥ उ० उपाध्यायने ॥ उ० भणाववो (कल्पे) ॥ ते० ते ॥ य० जो ॥
 से० तेने ॥ नो० न ॥ वि० आज्ञा दीए तो ॥ ए० एम ॥ से० तेने ॥ नो० न ॥ क० कल्पे ॥ अ० अन्य ॥
 आ० आचार्य ॥ उ० उपाध्यायने ॥ उ० भणाववो (न कल्पे) ॥ नो० नही ॥ से० तेने ॥ क० कल्पे ॥ ते०
 ते आचार्यादिकने ॥ का० कारण ॥ अ० अणजणावीने ॥ अ० अन्य ॥ आ० आचार्य ॥ उ० उपाध्यायने ॥
 उ० भणाववो (न कल्पे) ॥ क० कल्पे ॥ से० तेने ॥ ते० आचार्यादिकने ॥ का० कारण ॥ दी० जणावीने
 ॥ अ० अन्य ॥ आ० आचार्य ॥ उ० उपाध्यायने ॥ उ० भणाववो (कल्पे) ॥ २१ ॥

मूळपाठः—॥ २१ ॥ भिक्खू य इच्छेज्जा अन्नं-आयरियउवज्झायं उद्विसावेत्तए, नो
 से कप्पइ अणापुच्छित्ता आयरियं वा जाव गणावच्छेइयं वा अन्नं आयरियउवज्झायं
 उद्विसावेत्तए; कप्पइ से आपुच्छित्ता आयरियं वा जाव गणावच्छेइयं वा अन्नं आयरि-

१. उद्विसां B. १. (इटालीक) वा प्रतमां "उद्विसावेत्तए" ने बदले " उद्विसावेत्तए " पाठ छे. आ पाठ २३-२३
 मृतमो ण्य यमनो.

यउवज्ज्ञायं उद्दिसावेत्तए. ते य से वियरन्ति, एवं से कप्पइ अन्नं आयरियउवज्ज्ञायं उद्दिसावेत्तए; ते य से नो वियरन्ति, एवं से नो कप्पइ अन्नं आयरियउवज्ज्ञायं उद्दिसावेत्तए. नो से कप्पइ तेसिं कारणं अदीवेत्ता अन्नं आयरियउवज्ज्ञायं उद्दिसावेत्तए; कप्पइ से तेसिं कारणं दीवेत्ता अन्नं आयरियउवज्ज्ञायं उद्दिसावेत्तए ॥ २१ ॥

भावार्थः— ॥ २१ ॥ हवे त्रण प्रकारे सूत्र भणाववा आश्री जाय तेनुं कारण देखाडे छे. कोइ गच्छमां आचार्य काळ करीगया छे अने कोइ उत्तम वंशमां उत्पन्न थएळो तेणे दिक्षा लीधी छे पण हजी नचो दिक्षीत छे. वळी तेने आचार्य पदवीने लायक जाणीने ते नाना अने नवा दिक्षितने आचार्य पदवी आपी होय (वहेवार सूत्रनी साखे) पछी ते तरतना आचार्यने कोइ स्थिवर साधु भणावे छे (जेम बाळराजाने प्रधान न्याय शीखेवे तेवीरिते), एवामां ते स्थिवर साधु भणावनार पण काळ करीगया तो अन्य गच्छना पवीत्र साधु बहु सूत्री होय ते अन्य गच्छना उपला आचार्यने भणाववा माटे जाय कारणके तेमां साधुनो संप्रदाय-सारी छे तेमने ज्ञान देवाथी जैन धर्मनी स्थिति उभी रहे एटलामादे सामुजइ भणाववुं कहुं छे (ए परमार्थ जणाय छे पछीतो बहु सूत्री जाणे). उपरमुजब साधु साध्वी अन्य गच्छना आचार्य-उपाध्यायने सूत्रार्थ भणाववा जवानी

इच्छा करता होय तेने पीताना गच्छना आचार्य उपाध्यायदिकने पुछयाविना जहुं न कल्पे. पीताना गच्छना आचार्य उपाध्याय जो आज्ञा आपे तो अन्यगच्छमां अन्यगच्छना आचार्य उपाध्यायने सूत्र भण. ववा जाय (एटले के भणावा जता पहेला भणावा जत्रानुं कारण जणावे कारण जणाव्याविनां भणावा जायनहीं) ॥२१॥

अर्थ:- ॥ २२ ॥ ग० गणावच्छेदक ॥ य० वळी ॥ इ० इच्छे ॥ अ० अन्य ॥ आ० आचार्य ॥ उ० उपाध्यायने ॥ उ० भणावतुं ॥ नो० नहीं ॥ से० तेने ॥ क० कल्पे ॥ अ० पुछयाविना ॥ आ० आचार्यने ॥ वा० अथवा ॥ जा० ज्यांलगो ॥ ग० गणावच्छेदकने ॥ वा० वळी ॥ अ० अन्य ॥ आ० आचार्य ॥ उ० उपाध्यायने ॥ उ० भणावतो ॥ (नकल्पे) ॥ क० कल्पे ॥ से० तेने ॥ आ० पुछीने ॥ आ० आचार्य ॥ वा० अथवा ॥ जा० ज्यांलगो ॥ ग० गणावच्छेदकने ॥ वा० वळी ॥ अ० अन्य ॥ आ० आचार्य ॥ उ० उपाध्यायने ॥ उ० भणावतुं ॥ (कल्पे) ॥ ते० ते ॥ य० जो ॥ से० तेने ॥ वि० आज्ञा आपेतो ॥ ए० एष ॥ से० तेने ॥ क० कल्प ॥ अ० अन्य ॥ आ० आचार्य ॥ उ० उपाध्यायने ॥ उ० भणावतुं (कल्पे) ॥ ते० ते ॥ य० जो ॥ से० तेने ॥ नो० नहीं ॥ वि० आज्ञा आपेतो ॥ ए० एष ॥ से० तेने ॥ नो० न ॥ क० कल्पे ॥ अ० अन्य ॥ आ० आचार्य ॥ उ० उपाध्यायने ॥ उ० भणावतो (न कल्पे) ॥ नो० नहीं ॥ से० तेने ॥ क० कल्पे ॥ ते० ते आचार्यने ॥ का० कारण ॥ अ० अणकहे ॥ अ० अन्य ॥ आ० आचार्य ॥ उ० उपाध्यायने ॥ उ० भणा-

ववो (न कल्पे) ॥ क० कल्पे ॥ स० तैने ॥ तै० तै आचार्यने ॥ का० कारणे ॥ दी० जणावीने ॥ अ०
अन्य ॥ आ० आचार्य ॥ उ० उपाध्यायने ॥ उ० भणाववो (कल्पे) ॥ २२ ॥

मूलपाठः—॥ २२ ॥ गणावच्छेद ए य इच्छेत्ता अन्नं आयसियउवज्ज्ञायं उदिसा-
वेत्तए, नो से कप्पइ अणापुच्छित्ता आयसियं वा जाव गणावच्छेदयं वा अन्नं आयसि-
यउवज्ज्ञायं उदिसावेत्तए; कप्पइ से आपुच्छित्ता आयसियं वा जाव गणावच्छेदयं वा
अन्नं आयसियउवज्ज्ञायं उदिसावेत्तए. ते य से वियरन्ति, एवं से कप्पइ अन्नं आय-
सियउवज्ज्ञायं उदिसावेत्तए, ते य से नो वियरन्ति, एवं से नो कप्पइ अन्नं आयसियउ-
वज्ज्ञायं उदिसावेत्तए. नो से कप्पइ तेसिं कारणं अदीवेत्ता अन्नं आयसियउवज्ज्ञायं
उदिसावेत्तए; कप्पइ से तेसिं कारणं दीवेत्ता अन्नं आयसियउवज्ज्ञायं उदिसावेत्तए ॥ २२ ॥

भावार्थः—॥ २२ ॥ गणाविच्छेदक पोताना गच्छमांथी नीकली अन्य गच्छना आचार्य उपाध्यायने सू-
त्रार्थ-भणाववा जवा इच्छा करता होय तो तेमने पोताना आचार्य उपाध्याय विगेरेने पुछया विना जवुं कल्पे

नहीं, जो ते आचार्य उपाध्याय रजा आपे तो जहुं कल्पे (एटले के भणावा जता पेहेळां भणावा जवाहुं कारण
अणवे कारण जणाव्या विना भणावा जाय नहीं) ॥ २२ ॥

अर्थ:—॥ २३ ॥ आ० आचार्य ॥ उ० उपाध्याय ॥ य० वळी ॥ इ० इच्छे ॥ अ० अन्य ॥ आ०
आचार्य ॥ उ० उपाध्यायने ॥ उ० भणावहुं ॥ नो० न ॥ से० तेने ॥ क० कल्पे ॥ अ० पुछया विना ॥
आ० आचार्यने ॥ वा० अथवा ॥ जा० ज्यां लगे ॥ ग० गणावच्छेदकने ॥ वा० वळी ॥ अ० अन्य ॥
आ० आचार्य ॥ उ० उपाध्यायने ॥ उ० भणावहुं (न कल्पे) ॥ क० कल्पे ॥ से० तेने ॥ आ० पुछीने ॥
आ० आचार्यने ॥ वा० अथवा ॥ जा० ज्यां लगे ॥ ग० गणावच्छेदकने ॥ वा० वळी ॥ अ० अन्य ॥ आ०
आ० आचार्यने ॥ उ० उपाध्यायने ॥ उ० भणाववो (कल्पे) ॥ ते० ते ॥ य० जो ॥ से० तेने ॥ वि० आज्ञा आपे
तो ॥ ए० एम ॥ से० तेने ॥ क० कल्पे ॥ अ० अन्य ॥ आ० आचार्य ॥ उ० उपाध्यायने ॥ उ० भणाववुं
(कल्पे) ॥ ते० ते ॥ य० वळी ॥ से० तेने ॥ नो० न ॥ वि० आज्ञा आपे तो ॥ ए० एम ॥ से० तेने ॥ नो०
न ॥ क० कल्पे ॥ अ० अन्य ॥ आ० आचार्य ॥ उ० उपाध्यायने ॥ उ० भणाववो (न कल्पे) ॥ नो० नहीं ॥
से० तेने ॥ क० कल्पे ॥ ते० ते आचार्यने ॥ का० कारण ॥ अ० जणाव्या विना ॥ अ० अन्य ॥ आ०
आचार्य ॥ उ० उपाध्यायने ॥ उ० भणाववो (न कल्पे) ॥ क० कल्पे ॥ से० तेने ॥ ते० ते आचार्यने ॥ का०
कारण ॥ दी० जणावीने ॥ अ० अन्य ॥ आ० आचार्य ॥ उ० उपाध्यायने ॥ उ० भणाववो (कल्पे) ॥ २३ ॥

मूलपाठः—॥ २३ ॥ आयरियउवज्जाए य इच्छेज्जा अन्नं आयरियउवज्जायं उद्विसावेत्तए, नो से कप्पइ अणापुच्छित्ता आयरियं वा जाव गणावच्छेइयं वा अन्नं आयरियउवज्जायं उद्विसावेत्तए; कप्पइ से आपुच्छित्ता आयरियं वा जाव गणावच्छेइयं वा अन्नं आयरियउवज्जायं उद्विसावेत्तए. ते य से वियरन्ति, एवं से कप्पइ अन्नं आयरियउवज्जायं उद्विसावेत्तए, ते य से नो वियरन्ति, एवं से नो कप्पइ अन्नं आयरियउवज्जायं उद्विसावेत्तए. नो से कप्पइ तेसिं कारणं अदीवेत्ता अन्नं आयरियउवज्जायं उद्विसावेत्तए; कप्पइ से तेसिं कारणं दीवेत्ता अन्नं आयरियउवज्जायं उद्विसावेत्तए ॥ २३ ॥

भावार्थः—॥ २३ ॥ आचार्य उपाध्याय अन्य गच्छना आचार्य उपाध्यायने सूत्रार्थ भणाववा इच्छे तो पोताना आचार्य उपाध्याय वगरेने पुछया विना जलुं न कल्पे. आचार्य उपाध्याय जो आज्ञा आपे तो जलुं कल्पे, एटके के भणावा जता पेहेकां भणावा जवानुं कारण जणाने, कारण जणान्या विना भणावा जाय नहीं ॥ २३ ॥

अर्थः—॥ २४ ॥ भि० कीइ साधु ॥ य० वळी ॥ रा० रात्रीने विपे ॥ वा० अथवा ॥ वि० संध्याने वेळाए ॥
 वा० वळी ॥ आ० रुदाचित्त ॥ वी० काळ करे ॥ तं० तेना ॥ च० वळी ॥ स० शरीरने ॥ वे० वैयावचनो ॥
 क० करणहारो ॥ इ० इच्छे ॥ ए० एकांते ॥ व० घणुं ॥ फा० प्रासुक ॥ थं० प्रदेश (जंगलने विपे) ॥
 प० परश्वती होय ते स्थानके ॥ अ० छे ॥ या० इहां ॥ य० साधुना मांडला मांदि ॥ के० कोइ ॥ सा० ग्रहस्थ ॥
 स० सत्तन्ही ॥ उ० उपगरण ॥ जा० जाती (वांस प्रमुख) ॥ अ० अचित्त ॥ प० भोग आवे तेहवो ॥ क०
 कळपे ॥ से० तेने ॥ सा० ग्रहस्थनो ॥ क० पाढीयारो ॥ ग० ग्रहीने ॥ तं० ते ॥ स० शरीरने ॥ ए० एकांते ॥
 व० घणा ॥ फा० निर्दोष ॥ थं० प्रदेशे ॥ प० परश्वतीने ॥ त० ते उपगरण (ते यानकने विशेष धणीने जणा-
 वीने) ॥ उ० पाडुं मुकडुं ॥ सि० होय (कळपे) ॥ २४ ॥

मूळपाठः—॥ २४ ॥ भिक्खू य राओ वा वियाले वा आहच्च वीसुम्भेजा, तं चं
 सरीरगं वेयावच्चकरा इच्छेज्जा एगन्ते^३ बहुफासुए थण्डिले परिट्ठवेत्तए, अत्थि याइ थकेइ

१. च not in B २. केइ वेयावच्चकरो भिक्खू इं B. ३. एगन्तमन्ते Bbw.

१. (इटानीक) वी प्रतमा " च " नर्था. २. (इटालीक) वी प्रतमा " वेयावचक(इच्छेजा " ने बदले " केइ
 वेयावचकरो भिक्खू इच्छेजा " पाठ छे. ३. वी, नानी वी ने उक्खु प्रतोमां " एगन्ते " ने बदले " एगन्तमन्ते " पाठ छे.

सागारियसन्ति ए उवगरणजाए अचिन्ते परिहरणारिहे, कप्पइ से सागारकडं गहाय तं सरीरं एगन्ते बहुफासुए थण्डिले परिट्टवेत्ता तत्थेव उवनिक्खेवियेवे सिया ॥ २४ ॥

भावार्थः—॥ २४ ॥ साधु (अथवा साध्वी) कोई गामादिकर्मा (ज्यां कोई श्रावक नहीं) त्यां संध्या वखते अथवा रात्रे कोई साधु (साध्वीए) काळ कर्यो होय तो कोई हुशीयार साधु (साध्वी) ते मृतक साधु (साध्वी) नी वैयावच करे एटले के ते मृतक शरीरने आखी रात साचवे पछी प्रभाते ग्रहस्थीने घेरथी वांस अथवा वळी पाढीयारा मागी ळावीने ते मृतकने बांधी जंगलमां चोखी जमीन जोइने त्यां परठवे अने ळावेळा वांस प्रमुख ते ग्रहस्थने आपे (पछी चार लोगस्सनो काउस्सग करे) ॥ २४ ॥

अर्थः—॥ २५ ॥ भि० साधु ॥ य० के साध्वी ॥ अ० (क्लेशादिक) अधिकरण ॥ क० करीने ॥ तं० ते ॥ अ० क्लेशादिक कीधो ते ॥ अ० उपसमाव्या विना (खभाव्या टाळ्या विना) ॥ नो० नहीं ॥ से० तेहने ॥ क० कल्पे ॥ गा० ग्रहस्थना ॥ कु० घरने विषे ॥ भ० भात ॥ वा० अथवा ॥ पा० पाणीने अर्थे ॥

१. तं एगं तुच्छसरिरं एगं B.

१, (इटालीक) वी शतमां “ तं सरिरं एगन्ते ” ने बदले “ त एगं तुच्छसरिर एगन्ते ”, पाठ छे.

वा० वळी ॥ नि० गोचरीण नीकळुं ॥ वा० अथवा ॥ प० पेसतुं (न कळपे) ॥ त्रा० वळी ॥ नो० न ॥
 से० तेने ॥ क० कळपे ॥ व० वाहार ॥ वि० सझाय ॥ भू० भूमिने विषे ॥ वा० अथवा ॥ वि० थंण्डिक
 ॥ भू० भूमिकाने विषे ॥ वा० वळी ॥ नि० नीकळुं ॥ वा० अथवा ॥ प० पेसतुं (न कळपे) ॥ वा० अथवा
 ॥ नो० नहीं ॥ से० तेने ॥ क० कळपे ॥ गा० ग्रामातुं गामने विषे ॥ दू० विचरतुं (न कळपे) ॥ ज० ज्यां ॥
 ए० वळी ॥ अ० पोताना ॥ आ० आचार्य ॥ उ० उपाध्याय ॥ पा० देखे ॥ व० बहु ॥ स्सु० श्रुत ॥ व० घणा ॥
 आ० आगम यण्या छे ॥ क० कळपे ॥ से० तेने ॥ त० तेमनी ॥ अ० पाले ॥ आ० पोतानो अपराध कहे ॥
 प० शिथ्यादकृत दीए ॥ नि० निन्दे आत्मा सापे ॥ ग० गुरुनीसापे ग्रहे ॥ वि० वीजी वार न करे (निव्रते)
 ॥ वि० आत्मा विशुद्ध करे ॥ अ० आज पळी हवे नहीं करं एम कहे ॥ अ० उठी सावधान थाय (प्रायश्चित
 लेवा) ॥ अ० यथायोग ॥ पा० प्रायश्चित ॥ प० अंगीकार करवो कळपे ॥ से० ते आचार्य ॥ य० वळी ॥
 सु० सुत्रने अनुसारे ॥ प० प्रायश्चित दीए तो ॥ आ० अंगीकार करवो ॥ सि० होय ॥ से० ते आचार्य ॥
 य० जो ॥ सु० सुत्रने अनुसार ॥ नो० नहीं ॥ प० प्रायश्चित दीए तो (एटले ओछो अधीको दीए तो) ॥ नो०
 नहीं ॥ आ० अंगीकार करवो ॥ सि० होय ॥ से० ते आचार्य ॥ य० वळी ॥ सु० सुत्रने अनुसारे ॥ प० प्राय-
 श्चित देता यका ॥ नो० न ॥ आ० अंगीकार करे ते ॥ से० तेने ॥ नि० गणथी दुर ॥ सि० करवो ॥ २५ ॥

मूळपाठः—॥ २५ ॥ भिक्खू य अहिगरणं कट्टु तं अहिगरणं अविओसेवेत्ता-
नो से कप्पइ गाहावइकुलं भत्ताए वा पाणाए वा निक्खमित्तए वा पविसित्तए वा,
नो से कप्पइ बहिया वियारभूमिं वा विहारभूमिं वा निक्खमित्तए वा पविसित्तए वा,
नो से कप्पइ गमाणुगामं दूइजित्तए^२. जत्थेव अण्णो आयरियेउवज्झायं पासेज्जा
बहुरसुथं बन्भागमं, कप्पइ से तस्सन्तिए^३ आलोएत्तए पडिक्कमित्तए निन्दित्तए गर-
हित्तए विउट्टित्तए विसोहित्तए अकरणाए अब्भुट्टित्तए अहारिहं पायच्छित्तं^४ पडिवज्जि-

१. °कुलं पिण्डवाय पडियाए म° B. २. दूइजित्तए वा गणाओ वा गणं संकामित्तए वासावासं वा वत्थए B.
३. आयरिओव° Bbw. ४. अन्तियं Bbw. ५. °च्छित्तं तवोकम्मं पडि° B.

१. (इटालीक) बी प्रतमां “गाहावइकुलं” ने बदले “गाहावइकुलं पिण्डवाय पडियाए ” पाठ छे. २. (इटालीक) बी प्रतमां “दूइजित्तए” पछी “ वा गणाओ वा गणं सकमित्तए वासावास वा वत्थए” पाठ छे. ३. बी, नानी बी ने डबल्यु प्रतोमां “ आयरियउवज्झायं ” ने बदले “आयरिओवज्झायं” पाठ छे ४. बी, नानी बी ने डबल्यु प्रतोमां “ अन्तिए ’ ने बदले “अन्तियं” पाठ छे. ५. (इटालीक) बी प्रतमां “पायच्छित्तं पडिवज्जित्तए” ने बदले ‘ पायच्छित्तं तवोकम्मं पडिवज्जित्तए” पाठ छे.

नए. से य सुएणं पडुविए आइयवे सिया, से य सुएणं नो पडुविए नो आइयवे सिया.

से य सुएणं पडुविल्लमाणे नो आइयइ, रो' निज्जहियेवे सिया ॥ २५ ॥

भाचार्यः—॥ २५ ॥ साधुसाध्वीने मांहेमांही कळेप कर्जीयो थंयो होय तो ते खमाव्या विना शांत यथा विना ते साधुसाध्वीए गृहस्थने घेर आहारपाणीने अर्थे जवुं कल्पे नहीं, सझाय करवी तथा ठंडील जवुं पण कळपे नहीं. एक गामयी बीजे गाम विहार करवो कल्पे नहीं (चोमासुं रहेवुं कल्पे नहीं). शुं करवुं कल्पे तो कहे ज्यां पोताना आचार्य उपाध्याय होय तेनी पासे जइ पोतानो अपराध प्रगट करी आचार्य उपाध्याय जे प्रायश्चित (सूत्रने अनुसारे) आपे ते अंगीकार करे. जो सूत्रने अनुसारे प्रायश्चित न आपे तो अंगीकार न करवुं. सूत्रने अनुसारे प्रायश्चित देतां अंगीकार न करे तो ते साधुने संघाडाथी दूर करवो ॥ २५ ॥

अर्थः—॥ २६ ॥ ५० परिहार ॥ क० विशुद्ध चारित्रना घणीने ॥ णं० वळी ॥ भि० साधुने ॥ क० कल्पे ॥ त० ते ॥ दि० दिवसे ॥ ए० एक ॥ गि० धरने विषे ॥ पि० आहारने ॥ द० देवराववो कल्पे ॥ ते० ते दीवसे ॥ ५० उपरांत ॥ नो० नहीं ॥ से० तेने ॥ क० कल्पे ॥ अ० अन्न ॥ वा० अथवा ॥ ४० चार आहार ॥ दा० देवराववो ॥ वा० अथवा ॥ अ० घणीवार ॥ दा० देवराववो ॥ वा० वळी न कल्पे ॥ क० कल्पे ॥

१. से not in Bbvw. १. धी, नानो धी ने डवल्लु प्रतोमा "से" नर्थी.

से० तेने ॥ अ० अनरी ॥ वे० वैयावच ॥ क० कारवी (कल्पे) ॥ तं० ते ॥ ज० जेम छे तेम कहे छे ॥ उ० उभा रही काउस्सग करवो ॥ वा० अथवा ॥ अ० क्रीया करवी ॥ वा० अथवा ॥ नि० वेसारवो ॥ वा० अथवा ॥ तु० सुआरवो ॥ वा० अथवा ॥ उ० वहिनीत ॥ पा० लघुनीत ॥ खे० बळखो ॥ ज० मळ ॥ सि० नाकनो मेल ॥ वि० निवर्ताववो ॥ वा० अथवा ॥ वि० विशुद्ध लचारादिके शरीर खरड्युं होय ते असज्ञाई टालवा ॥ वा० वळी ॥ क० करावतुं ॥ अ० हवे ॥ पु० वळी ॥ ए० एम ॥ जा० जाणे ॥ छि० कोइ आवतो जतो नथी एहवा ॥ प० पंथने विषे ॥ त० तपस्वी ॥ दु० शरीरे दुर्बळ ॥ कि० क्लियामना पामे ॥ मु० मुच्छी पामे ॥ वा० अथवा ॥ प० निर्बळ पणे पहे ॥ वा० वळी ॥ ए० एम ॥ से० तेने ॥ क० कल्पे ॥ अ० अन्न ॥ वा० वळी ॥ ४० चार आहार ॥ दा० एकवार आणी देवुं ॥ वा० अथवा ॥ अ० घणीवार ॥ दा० अपावतुं ॥ वा० वळी ॥ २६ ॥

मूळपाठः—॥ २६ ॥ परिहारकप्पट्टियस्स णं भिक्खुस्स कप्पइ^१ तद्विवसं^२ एग-

१, आयरियउवज्जाएणं after कप्पइ B. २. तं दि० एगंसि गि० B.

१. (इटालीक) वी प्रतमां “ कप्पइ ” पछी “ आयरिय उवज्जाएणं ” पाठ छे. २. (इटालीक) वी प्रतमां “ त द्विवसं एगगिहांसि ” ने बदले “ तं दिवसं एगंसि गिहांसि ” एहवो पाठ छे.

गिहंसि पिण्डवायं द्वावेत्तए' तेण परं नो से कप्पइ असणं वा ४ दाउं वा अणुप्प-
दाउं वा. कप्पइ से अन्नयरं वेयावडियं करेत्तए, तंजहा-उट्टावणं वा अणुट्टावणं वा
निसीयवणं वा लुयट्टावणं वा, उच्चारंपासवणखेलजलसिद्धाणविगिञ्चणं वा विसोहणं
वा करेत्तए. अह पुण एवं जाणेजा-छिन्नांवाएसु पन्थेसु तवस्सी दुब्बले किलन्ते सु-
च्छेज्ज वा पवडेज्ज वा, एवं से कप्पइ असणं वा ४ दाउं वा अणुप्पदाउं वा ॥ २६॥

भावार्थः-॥ २६ ॥ परिहार विच्छिन्न चारित्र्य सेवनार साधुने विधि देखाडवाने माटे पारणाने दिवसे एक
दिवस ग्रहस्थने त्रेर जइ आचार्य उपाध्याय तेने आहार केवानी विधि देखाडे ते फक्त एकज दिवसने माटे

१. पडिग्गाहेत्तए for दथा० Bbw. २. उच्चारं-करेत्तए only in B. ३. छि० प० after किलन्ते Bbw.
४. आउरे जजरिए पियासिए boforo तवस्सी B.

१. बी, नानी बी ने डबल्लु प्रतमा " द्वावेत्तए " ने बदले " पडिग्गाहेत्तए " पाठ छे. २. (इटालीक) बी
प्रतमा " उच्चार " ने बदले "उच्चारं" पाठ छे. ३. बी, नानी बी ने डबल्लु प्रतोमां " किलन्ते " पछी " छिन्नावाएसु
पन्थेसु " पाठ छे. ४. (इटालीक) बी प्रतमां " तवस्सी " नी पहिला " आउरे जजरिए पियासिए " पाठ छे.

आहार देवरवे तेमज वळी तेने स्थानके जइ परिहार विशुद्ध चारित्र केम सेववुं तेनी विधि देखाडे तेमज वळी कोइ वखत ए परिहार विशुद्ध चारित्रयो किलामना दुख पामतो होय तो तेने एक दिवस आचार्य उपाध्याय आहार पाणी पण आणी आपे ॥ २६ ॥

अर्थः—॥ २७ ॥ नो० न ॥ क० कल्पे ॥ नि० साधुने ॥ वा० अथवा ॥ नि० साध्वीने ॥ वा० वळी ॥ इ० ए ॥ पं० पांच ॥ म० मोटी ॥ न० नदीयो ॥ उ० कही ॥ ग० गणी (संख्यामां) ॥ व० नामे करी प्रगट करी छे ॥ अ० एक ॥ मा० मासमाही ॥ दु० बे वार ॥ वा० अथवा ॥ ति० त्रण वार ॥ वा० वळी ॥ उ० उतरवी ॥ वा० अथवा ॥ सं० नावाए करी उतरवी ॥ वा० वळी न कल्पे ॥ तं० ते ॥ ज० कहे छे ॥ ग० गंगा ॥ ज० जमना ॥ स० सरयु ॥ को० कोसीया ॥ म० मर्हा ॥ अ० हवे ॥ पु० वळी ॥ ए० एम ॥ जा० जाणे ॥ ए० एरावती ॥ दु० कुणाल नगर पासे वहे छे (आ अर्ध जंघा प्रमाणे डंडी छे) ॥ ज० ज्यां ॥ च० एम ॥ कि० करी शकीए ॥ ए० एक ॥ पा० पग ॥ ज० जलने विषे ॥ कि० करीने ॥ ए० एक ॥ पा० पग ॥ थ० थळे ॥ कि० उचो राखीने चाले (एटके पाणी डोळाय नही) ॥ ए० एम ॥ से० तेने ॥ क० कल्पे ॥ अ० एक ॥ मा० मास माहे ॥ दु० बे वार ॥ वा० अथवा ॥ ति० त्रणवार ॥ वा० वळी ॥ उ० उतरवुं ॥ वा० अथवा ॥ सं० नावाए करी उतरवुं ॥ वा० वळी ॥ ज० ज्यां ॥ नो० न ॥ ए० एम ॥ च० वळी ॥ कि० करी शकीए ॥ ए० एम ॥ से० तेने ॥ नो० न ॥ क० कल्पे ॥ अ० एक ॥ मा० मास माहे ॥

दु० ने वार ॥ वा० अथवा ॥ ति० त्रणवार ॥ वा० वळी ॥ उ० उतरवी ॥ वा० अथवा ॥ सं० नावाए करी
(वारंवार) उतरवी ॥ वा० वळी (न कल्पे) ॥ २७ ॥

मूळपाठः—॥ २७ ॥ नो कप्पइ निगन्थाण वा निगन्धीण वा इमाओ पञ्च
महानईओ उड्ढिआओ गणियाओ वञ्जियाओ^२ अन्तो मासस्स दुक्खुत्तो वा तिक्खु-
त्तो वा उत्तरित्तए वा संतरित्तए वा, तंजहा-गङ्गा जउणा सरथू कोसिया^३ मही.^{*} अह
पुण एवं जाणेज्जा-एरवई^४ कुणालाए^५—जत्थ चक्किया एगं पायं जले किच्चा एगं पायं थले

? महण्णयाओ महा० CB. २. विवेजियाओ for वञ्जि० Bbw. ३. एरवई Th. instead of कोसिया.

४. महानई w. ६. एरा० B. एरवई—कु० C Bbw. ६. कुणालाए Bbw

१. मी ने (इटालीक) वो प्रतोमां “ महा नईओ ” ने बदले “ महण्णवाओ महानईओ ” पाठ छे.
२. वी, नानी वी ने उवल्लु प्रतोमा “ वञ्जियाओ ” ने बदले “ विवेजियाओ ” पाठ छे, ३, टुणागमां “ कोसिया ” ने बदले “ एराई ” पाठ छे. ४, उवल्लु प्रतमां “ मही ” ने बदले “ महानई ” पाठ छे. ५, (इटालीक) वी प्रतोमां “ एरवई ” ने बदले “ एरावई ” पाठ छे, सी. वी, नानी वी ने उवल्लु प्रतोमा “ एरवई ” ने बदले “ एरवई ” पाठ छे, ६. वी, नानी वी ने उक्कयु प्रतोमा “ कुणालाए ” ने बदले “ कुणालाए ” पाठ छे.

किञ्चा, एवं से कप्पइ अन्तो मासस्स दुक्खुत्तो वा तिक्खुत्तो वा उत्तरत्तिए वा संतरत्तिए वा. जत्थ^१ नो एवं चक्किया, एवं से नो कप्पइ अन्तो मासस्स दुक्खुत्तो वा तिक्खुत्तो वा उत्तरत्तिए वा संतरत्तिए वा ॥ २७ ॥

भावार्थः—॥ २७ ॥ साधुने साध्वीने पांच नदी मोटी देखाडे छे तेमार्था कोइ पण नदी एक महिनानी अंदर बे वार अथवा त्रणवार पणे अथवा नावाए (वक्षणे) उतरवी कल्पे नही. ए पांच नदीयोना नाम देखाडे छे, १ गंगा, २ जमना, ३ सरजु, ४ कोषीया, ५ मही ए पांच नदीमां पाणी घणु होय तथा विधि पुर्वक उतरौ शक्य नही. नदीमां केवी रीते उतरखुं ते देखाडे छे. जेमके एरावती नदी कुणाळानी पासे वहे छे तेनुं पाणी अर्ध अंधा प्रमाणे छे तो ते नदीमां उतरता एक पग जळमां मुके अने बीजो पग स्थळमां मुके (एटले उंचो करी पाणी नीतरवा दइ फरी जळमां मुके जेथी पाणी डोळाय नही तेवी रीते मुके) जो तेम होय तो एह्वी नदी एक महिना मांहि बे वार त्रण वार पणे अथवा नावाए उतरवी कल्पे पण उपली मोटी नदीओ ज्या

१. जत्थ नो not in Bbw. १. वी, नानी वी ने डवल्यु प्रंतोमां “ जत्थ नो ” पाठ नथी.

एक पग मळमां मुक्ती वीजो पग उंचो करी न शकाय त्यां वै वार त्रण वार पग अथवा नावाए करी उत्तरी
न कल्पे ॥ २७ ॥

अर्थः—॥ २८ ॥ से० (हवे) ते ॥ त० तरणाने विषे ॥ वा० अथवा ॥ त० तरणाना ॥ पु० ढगलाने
विषे ॥ वा० अथवा ॥ प० पराळने विषे ॥ वा० अथवा ॥ प० पराळना ॥ पु० ढगलाने विषे ॥ वा० अ-
थवा ॥ अ० इंद्रादिक रहित ॥ अ० वै इन्दियादिक रहित ॥ अ० नथी सचित वीज ॥ अ० नथी ॥ ह० हरि-
काय ॥ अ० नथी ॥ ओ० ठार ॥ अ० नथी ॥ उ० कीर्डीना नगरादिक ॥ प० पांचवर्णी कील फुल ॥ द०
पाणी (सजेत) ॥ म० माटी ॥ म० करोळीयानां पड ॥ सं० करोळीयानी जाळ ॥ अ० नीचो ॥ स० कान-
थी (एटले उभाथइ आचश्यकने सचवाय ते मोटे) ॥ नो० नहि ॥ क० कल्पे ॥ नि० सावुने ॥ वा० अथ-
वा ॥ नि० साध्वीने ॥ वा० वळी ॥ त० एहवा प्रकारना ॥ उ० उपाश्रयने विषे ॥ हे० शीयाळे ॥ गि०
उताळे ॥ व० र्हेहुं (नकल्पे) ॥ २८ ॥

मूळपाठः—॥ २८ ॥ से तणसु वा तणपुञ्जसु वा पलालसु वा पलालपुञ्जसु वा

अप्पण्डेसु अप्पपाणेसु अप्पवीएसु अप्पहरिएसु अप्पोस्सेसु अप्पुत्तिङ्गपणगदगमाडि
यामक्काडासंताणएसु अहेसवणमायाए नो कप्पइ निगन्थाण वा निगन्धीण वा
तहप्पगारे उवस्सए हेमन्तगिम्हासु वत्थए ॥ २८ ॥

भावार्थः—॥२८॥ साधुने तरणानाधर रहेवा आश्री कहेछे. घासतुं वनावेलुं घर अथवा घासना ढगलानुं
घर, उपर पण घासज ढाकिंलुं छे पण ते स्थानक केवुं छे तो के निर्दोष, ज्यां इडां नथी, वे इन्दीजीवो नथी,
वनस्पती नथी, पांचवरणी लीळ फुल नथी, काची माटी पण नथी, करोळीयानी जाळ नथी पण
माणसेने पुरुं उभा रहीशकाय तेम नथी एटले उभारहेतां कान सुधी उचुं छे त्यां साधु ने साध्वीने उनाळे
शीयाळे मास कळप करवो कळपे नही ॥ २८ ॥

१. अप्पण्डेसु not in Bbw. In २९ अप्पण्डे. २. अप्पोस्सेसु B, अप्पोस्से Bbw. ३. °दगमाडि० B.

४. °संताणए Bbw.

१. वी, नानी वी ने डवल्यु प्रतोमां “ अप्पण्डेसु ” शब्द नथी. २९ पाटमां “अप्पण्डे” पाठ छे २. (इटालीक)
वी प्रतोमां “ अप्पोस्सेसु ” ने बदले “ अप्पोस्सेसु ” शब्द छे अने वी, नानी वी ने डवल्यु प्रतोमां “ अप्पोस्से ” शब्द
छे. ३. (इटालीक) वी प्रतोमा “ दगमट्टिया ” पाठ हेमेशा छे. ४. वी, नानी वी ने डवल्यु प्रतोमां “ सताणएसु ” ने
बदले “ सताणए ” पाठ छे.

अर्थः—॥ २९ ॥ से० हवे ते ॥ त० तरणाने विषे ॥ वा० वळी ॥ जा० ज्यांलगे ॥ सं० करोळीयानी
 जाल नथी ने ॥ उ० उंचो ॥ स० कानथी कांइक ॥ क० कळपे ॥ नि० साधुने ॥ वा० अथवा ॥ नि०
 साध्वीने ॥ वा० वळी ॥ त० तथा प्रकारना ॥ उ० उपाश्रये ॥ हे० शीयाळे ॥ गि० उनाळे ॥ व० रेहें
 (कळपे) ॥ २९ ॥

मूळपाठः—॥ २९ ॥ से तणसु वा जाव संताणएसु उर्पिसवणमायाए कप्पइ
 निरगन्थाण वा निरगन्थीण वा तहप्पगारे उवस्सए हेमन्तगिम्हासु वत्थए ॥ २९ ॥

भावार्थः—॥ २९ ॥ ह्वे उपर वताव्याज प्रमाणे घासनुं घर, उपर वताव्या प्रमाणे जीवादिक रहित,
 कानथी कांइक उंचुं छे तो साधु ने साध्वीने ते मकानमां शीयाळे उनाळे एक महीनो रेहें कळपे ॥ २९ ॥

अर्थः—॥ ३० ॥ से० हवे ते ॥ त० तरणाने विषे ॥ वा० वळी ॥ जा० ज्यां लगे ॥ सं० करोळीयानी
 जाल नथी पण ॥ अ० हेवो ॥ र० हाथ ॥ मु० एटके वे हाथ जोडी उंचा करी ॥ म० उभा रहे ते “मुकुट मडह”
 कर्हीण तेथो नीचो ॥ नो० न ॥ क० कळपे ॥ नि० साधुने ॥ वा० अथवा ॥ नि० साध्वीने ॥ वा० वळी ॥
 त० तथा प्रकारना ॥ उ० उपाश्रये ॥ वा० चोमासुं ॥ व० रेहें (न कळपे) ॥ ३० ॥

मूळपाठः—॥३०॥ से तणेसु वा जाव ०संताणएसु अहेस्यणिमुक्कमउडे^१ नो कप्पइ
निगगन्थाण वा निगगन्धीण वा तहप्पगारे उवस्सए वासवासं वत्थए ॥ ३० ॥

भावार्थः—॥ ३० ॥ पूर्वे देखाहेळां तेवां मकान छे, ज्वादिक् रहित छे पण ते मकान माणसथी एक
हाथ उंचु नथी तो साधु ने साध्वीने ते मकानमां चोमासुं रहेवुं कल्पे नहीं ॥ ३० ॥

अर्थः—॥ ३१ ॥ से० ते ॥ त० तरणाने विषे ॥ वा० वळी ॥ जा० ज्यां लगे ॥ सं० करोळीयानी
जाळ नथी पण ॥ उ० उपर ॥ र० हाथ ॥ सु० मुकुट ॥ म० उंचो ॥ क० कल्पे ॥ नि० साधुने ॥ वा० अथवा ॥
नि० साध्वीने ॥ वा० वळी ॥ त० तथा प्रकारना ॥ उ० उपाश्रये ॥ वा० चोमासुं ॥ व० रहेवुं (कल्पे)
॥ ३१ ॥ ति० एम ॥ बे० हुं कहुं छे.

मूळपाठः—॥३१॥ से तणेसु वा जाव ०संताणएसु उप्पिस्यणिमुक्कमउडे^१ कप्पइ नि-
गन्थाण वा निगगन्धीण वा तहप्पगारे उवस्सए वासावासं वत्थए ॥३१॥—त्तिबेमि.

१. ०मउडेसु Mss. १. वधी प्रतीमां “ मउडे ” ने वदले “ मउडेसु ” शब्द छे.

भात्रार्थः—॥ ३१ ॥ पुत्रं देखाड्युं तेहुंज मकान निदोष छे तेमज माणसथी एक हाथ उंचुं छे तेवा
 पकानमां साशु साधीण चोमासुं रेहुं कल्पे ॥ ३१ ॥ एम सुधर्मा स्वामी जंनू स्वामीने कहेता हवा के हे जंनू !
 तेम मे श्री महावीर देव सभीपे सांभव्युं तेम हुं तुज प्रत्ये कहुं छुं.

अर्थः—॥ ४ ॥ क० कल्प सुत्रनो ॥ च० चोयो ॥ उ० उदेसो ॥ स० पुरो थयो ॥ ४ ॥

मूळपाठः—॥ ४ ॥ कल्पे चउत्थो उद्देसओ समत्तो ॥ ४ ॥

भात्रार्थः—॥ ४ ॥ इति बृहत् कल्प सुत्रनो चोयो उदेसो संपूर्ण ॥ ४ ॥

अथ बृहत् कल्प सूत्र पञ्चमो उद्देशो. ॥

(बृहत् कल्प सूत्रनो पांचमो उद्देशो.)

अर्थः--॥ १ ॥ दे० देवता ॥ य० वली ॥ इ० क्षीनुं ॥ ह० रूप ॥ वि० विक्रय करीने ॥ नि० साधुने ॥
प० ग्रहे (स्पर्शे) ॥ तं० ते ॥ च० वली ॥ नि० साधु ॥ सा० साहज्ज (स्पर्श) वांछे तो ॥ मे० मैथुन ॥ प०
सेवानी ॥ प० प्राप्ति ॥ आ० पामे ॥ चा० चौमासीक ॥ प० पायश्चित्तो ॥ द्वा० ठाम (स्थानक) ॥ अ०
गुरुपायश्चित्त (केटलाक उपवास पामे) ॥ १ ॥

मूळपाठः--॥ १ ॥ देवे य इत्थिरूवं विउवित्ता निगगन्थं पडिगाहेज्जा^१, तं च निगगन्थे
साइजेज्जा^२, मेहुणपडिसेवणपत्ते आवज्जइ चाउम्मासियं परिहारद्वाणं अणुग्धाइयं ॥ १ ॥

१. गण्हेज्जा for पडिगां C. २. साइज्जइ Bbw.

१. सीमां " पडिगाहेज्जा " ने बदले " पडिगेहेज्जा " पाठ छे. २. बी, नानी बी ने डबल्यु प्रतोमां " साइजेज्जा " ने बदले " साइज्जइ " पाठ छे. नीचेना २ थी ४. पाठमां उपर मुजव पाठ छे.

भाचार्यः—॥ १ ॥ कोऽ एक देव स्त्रीनुं रूप विकृतीने सायुनो हाथ पकडे पछी ते सायु ते देवांगनाना
 शयनो स्पर्श जो भलो जाणे तो ते सायुने अब्रह्मनी पाप्नी थाय ने ते सायु चौमासिक प्रायश्चित्त गुरुप्रा-
 यश्चित्त पाप्मे ॥ १ ॥

अर्थः—॥ २ ॥ दे० देवता ॥ य० वळी ॥ पु० पुरुषनुं ॥ रु० रूप ॥ वि० विक्रय करीने ॥ नि० सा-
 ध्वीने ॥ प० ग्रहे फरसे ॥ तं० ते ॥ च० वळी ॥ नि० साध्वी ॥ सा० साहज वांछे ॥ मे० मैथुन ॥ प०
 सेवनाती ॥ प० पाप्मी ॥ आ० पाप्मे ॥ चा० चौमासीक ॥ प० प्रायश्चित्तनुं ॥ द्वाः स्यात्क ॥ अ० गुरुपायश्चित्त
 (पट्टे केटलाक उपवास पाप्मे) ॥ २ ॥

मूलपाठः—॥ २ ॥ देवे य पुरिसखुवं विउवित्ता निगन्थि पडिगगाहेजा, तं च
 निगन्थी साइजेजा, मेहुणपडिसेवणपत्ता आवजइ चाउम्मासियं परिहारडाणं
 अणुग्याइयं ॥ २ ॥

१. Sutras 2 & 3 have changed their places in B. १. (इटालीक) वी प्रतमां वीजा ने त्रीजा
 सुत्तना अनुक्रममां देरकर छे.

भावार्थः—॥ २ ॥ देवपुरुषतुं रूप विकुर्वन्नि साध्वीने ग्रहे अने ते साध्वी जो ते पुरुषना हाथनो स्वर्षे भलो जाणे तो अवह्मनी प्राप्तीथी उपर प्रमाणे चौमासिक प्रायश्चित पांमे ॥ २ ॥

अर्थः—॥ ३ ॥ दे० देवी ॥ य० वळी ॥ इ० स्त्रीतुं ॥ रु० रूप ॥ वि० विकुर्वन्नि ॥ नि० साधुने ॥ प० फरसे ॥ तं० ते ॥ च० वळी ॥ नि० साधु ॥ सा० साहज्य वळि तो ॥ मे० मैथुन ॥ प० सेववानी ॥ प० प्राप्ती ॥ आ० पांमे ॥ चा० चौमासिक ॥ प० प्रायश्चित्तुं ॥ द्वा० स्थानक ॥ अ० गुरु प्रायश्चित्त (उपवासादिक) ॥ ३ ॥

मूळपाठः—॥ ३ ॥ देवी य इत्थिरूवं विउवित्ता निगन्थं पडिग्गाहेज्जा, तं च निगन्थे साइजेज्जा, मेहुणपडिसेवणपत्ते आवज्जइ चाउम्मासियं परिहारट्ठाणं अणुग्घाइयं ॥ ३ ॥

भावार्थः—॥ ३ ॥ कोइ देवी स्त्रीतुं रूप विकुर्वन्नि साधुने ग्रहे अने साधु तेने भलुं जाणे तो अवह्मनी प्राप्तीथी चौमासिक प्रायश्चित्त गुरुप्रायश्चित्त पांमे ॥ ३ ॥

अर्थः—॥ ४ ॥ दे० देवी ॥ य० वळी ॥ पु० पुरुषतुं ॥ रु० रूप ॥ वि० विकुर्वन्नि ॥ नि० साध्वीने ॥ प० फरसे ॥ तं० ते ॥ च० वळी ॥ नि० साध्वी ॥ सा० साहज्य वळि तो ॥ मे० मैथुन ॥ प० सेववानी ॥ प० प्राप्ती ॥ आ०

पापे ॥ चा० चौमासिक ॥ प० प्रायश्चित्तो ॥ द्वा० ठाम (स्थानक) ॥ अ० गुरु प्रायश्चित्त (उपवासादिक) ॥ ४ ॥

मूळपाठः—॥ ४ ॥ देवी य पुरिसरूवं विउवित्ता निगन्थि पडिगाहेल्ला, तं च
निगन्थी साइज्जेज्जा, मेहुणपडिसेवणपत्ता आवज्जइ चाउम्मासियं परिहारट्ठाणं
अणुगघइयं ॥ ४ ॥

भावार्थः—॥ ४ ॥ देवी पुरुपतुं रूप विकुर्वीने साध्वीने ग्रेह (फरसे), साध्वी तेने भलुजाणे तो अत्र-
सनी प्राप्तीर्था चौमासिक प्रायश्चित्त गुरु प्रायश्चित्त पापे ॥ ४ ॥

अर्थः—॥ ५ ॥ भि० साधु (साध्वी) ॥ य० वळी ॥ अ० केल्लश ॥ क० करीने ॥ सं० ते ॥ अ०
केल्लश ॥ अ० उपशमाव्याविना ॥ इ० इच्छे ॥ अ० अनेरा ॥ ग० गच्छने ॥ उ० अंगीकार करीने ॥ वि०
निपय्त्तुं ॥ क० कल्पे ॥ त० तेने ॥ पं० पांच ॥ रा० रात्रीनो ॥ छे० छेद (गुरुप्रायश्चित्त) ॥ क० दइने ॥ प०
कोमल वचने सीखावण दीण दइने (शीतळ करीने) ॥ ता० ज्यांथी आव्यो ॥ ए० तेज ॥ ग० गच्छमां ॥ प०
पाळोवळि ॥ सि० प् रीत छे ॥ ज० जेम ॥ वा० वळी ॥ त० ते ॥ ग० गच्छने ॥ प० प्रतीत ॥ सि० उपजे
(साधु धर्म ते पृहन कहेवाय) ॥ ५ ॥

मूळपाठः—॥ ५ ॥ भिक्खू य अहिगरणं कट्टु तं अहिगरणं अविओसवेत्ता इच्छे-
ज्जा अन्नं 'गणं उवसंपज्जित्ताणं विहरस्सिए, कप्पइ तस्स पञ्च राइंदियाइं छेयं कट्टु-प-
रिणिव्विय २ तामेव गणं पडिनिज्जाएय्वेसिया, जहा वा तस्स गणस्स पत्तियं सिया ॥५॥

भावार्थः—॥ ५ ॥ साधु साधूने माहोमाहे कलेश थयो होय तो तरत तेने उपसमावचो, शांतथइज्जवुं अने तेम थयाविना कलेश सहित अनेरा (बीजा) संघाडाने अंगीकार करीने साधु साध्वी विचरे अने ते संघा-
डाना मोटा साधुना जाणवामां आवुं के आ साधु कलेश करीने आवेला छे तो तेने पांच रात्रीनुं छेद प्राय-
श्चित्त दइने पोतानी पासे राखवो कल्पे. पछी तेमने कोमळ वचने करी शीतळ करे ते शांत थया पछी बीजीवार
ज्याथी आव्यो होय ते संघाडामां पाछो मोकले जेम बीजा गच्छने अपतीत नथाय ए सिद्धांतनो न्याय छे ॥५॥

अर्थः—॥ ६ ॥ भि० साधु ॥ य० (साध्वी) जेनी ॥ उ० सूर्य उग्या पछी ॥ वि० वहोरवानी वृती
छे ॥ अ० सूर्य आथमो नथी त्यासुधी आहार करवानी ॥ सं० मर्यादा छे ॥ सं० निरोगी (शरीरे समर्थ छे) ॥
नि० संदेहराहत ॥ अ० अन्न ॥ वा० वळी ॥ ४० चार आहार ॥ आ० आहार ॥ आ० करतो
थको ॥ अ० हवे ॥ प० पछी ॥ जा० जाणे जे ॥ अ० नथी ॥ उ० उग्यो ॥ सूर्य ॥ अ० आथम्यो दीसे

१. अन्नगणं Bbhw. १. बी. नानी बी ने डवल्लु प्रतोमां "अन्नगणं" ने वदले "अन्नगणं" पाठ छे.

छे ॥ वा० वळी ॥ से० ते ॥ जं० जे आहार ॥ च० वळी ॥ मु० मुप मांहे होय ॥ जं० जे ॥ व० वळी ॥
 पा० हाथमां होय ॥ जं० जे ॥ च० वळी ॥ प० पात्रामांहे होय ॥ तं० ते सर्व ॥ वि० परवतो यको ॥
 वि० (मोडें लुंजीनाखी) शुद्ध कस्तो यको ॥ न० न ॥ अ० तिर्थकरनी आझा अतिक्रमे नहीं ॥ तं० ते आ
 हार ॥ अ० पोते ॥ मु० भोगवतो यको ॥ अ० अनेरा सायुजे ॥ वा० वळी ॥ अ० देतो यको ॥ आ०
 पापे ॥ वा० चौमासिक ॥ प० प्रायश्चित्तुं ॥ द्वा० स्थानक ॥ अ० गुरु प्रायश्चित ॥ ६ ॥

मूळपाठः—॥ ६ ॥ भिक्खू य उगगयवित्तीए अणत्थमियसंक्कपे संथडिए
 निविइगिच्छे असणं वा ४ पडिगोहत्ता आहारमाहारेमाणे अह पच्छा जाणेज्जा-
 अणुगए सूरिए अत्थमिए वा, से जं च मुहे^२ जं च पाणिंसि जं च पडिगहे^३ तं

१. विइगिछा (or °गिच्छा) -समावन्ने for निविइगिच्छे in Bbw. २. आसयंसि for मुहे in Bbw.

३. पडिगहयंसि (also °हिं) Bbw.

१. धी, नाना धी ने उक्खु प्रतोमां " निविइगिच्छे " ने चदले " विइगिछा (अथवा निविइगिच्छा) समावन्ने" पाठछे
२. धी, नाना धी ने उक्खु प्रतोमां " मुहे " ने चदले " आसयमि " पाठ छे ३. धी, नाना धी ने उक्खु प्रतोमां " पडिगहे " ने चदले " पडिगहयमि " (तथा पडिगहियमि) पाठ छे.

विगिञ्जमाणे 'विसोहेमाणे नाइक्कमइ; तं अप्पणा भुञ्जमाणे अन्नोसिं वा अणुप्पदेमाणे
आवज्जइ चाउम्मसियं परिहारट्टाणं अणुग्घाइयं ॥ ६ ॥

भार्वार्थः ॥ ६ ॥—साधु साध्वीने दिवस उग्या पछी अने आथमतां पहेलां आहारादिक लेवा आश्री
चोभंगी कहे छे. प्रथम भांगे साधु अथवा साध्वीने कोइ रोगादिक कारण रहित शरीरे समर्थ छे तेवा साधु
साध्वीने दिवस उग्या पछी अने दिवस आयम्या पहेलां आहार करवो (विहार करवो अने दिशाए जवुं
ए त्रणवानां शक्तिवान साधु साध्वी आश्री जाणवा.) अहीं कोइ शंका करशे के साधु साध्वीने दिवस उग्या
पछी तरत आहार करवानुं शुं कारण हशे—उत्तर—कारण एहवुं छे के कोइ साधु साध्वी घणा दूर देशथी विहार
करी चाल्या आवेछे, रस्तामां घणा दिवस सुधी आहार पाणी नथी मळ्या अने मळ्या हशे तो बहुज थोडा
प्रमाणमां मळ्या हशे जेथी खुधाए ते साधु साध्वी घणां अतुर थइ गया छे, एवामां कोइ गामने विषे बजारमां
दुकाननी अंदर साधु साध्वी उतर्यो छे अने जोडे कोइ कंदोइनी दुकान छे अने ते कंदोइए सांज बखते अथवा

१. विगिं वा विसों वा B. २. दलमाणे (added after अणुप्पदेमाणे) राइभोयण पडिसेवणपत्तेआवं B.

१. (इटालीक) बीमां “विगिञ्जमाणे वा विसोहेमाणे वा” पाठछे. २. (इटालीक) बी मां “ अणुप्पदेमाणे दलमाणे
राइभोयण पडिसेवणपत्ते आवज्जइ ” पाठ छे.

द्विस उगतां वखते मीठाइ प्रमुखनुं निमंत्रण कर्तुं पछी ते खुधाए व्यपिला पण समर्थ साधु-साध्वीए विचार्युं
के सूर्य उगयो छे आयम्यो नथी एवा संदेह रहित मुखडी प्रमुख कइ आहार करवा वेठा. थोडो आहार कर्यो
पछी सूर्य उगयो अथवा आयम्यो एम जाणवामां आबुं तो पछी ते आहार न करे, जे मोढामां होय ते गळे
न उतारतां वादर काढी नाखे, हाथमां होय ते भोंय मुकी दे तेमज पात्रामां होय ते सर्वे आहार एकति जंगलमां
जइने परठवी देतो तिर्थकरनी आज्ञा छे ने ते आहार पोते खाय, वीजा साधुने खावा आपेतो रात्री भोजननो
दोप लागे अने तेने एकसो वीस उपवासनुं चैमासिक प्रायश्चित लागे ए पहेलो भांगो ॥ ६ ॥

अर्थः ॥ ७ ॥—भि० साधु ॥ य० (साध्वी) जेने ॥ उ० सूर्य उग्या पछी ॥ वि० वोहरवानी वृती छे ॥
अ० सूर्य आयमतो नथी त्यां सुधी आहार करवानी ॥ सं० मर्यादा छे ॥ सं० शरीरे समर्थ छे ॥ वि०
संदेह ॥ स० सहित ॥ अ० अल्पाद्रिक ॥ वा० वळी ॥ ४० चारे आहार ॥ प० कइने ॥ आ० आहार ॥
आ० करतो थको ॥ अ० हवे ॥ प० पछी ॥ जा० जाणेजे ॥ अ० नथी ॥ उ० उगयो ॥ सु० सूर्य ॥ अ० आयम्यो
दोसे छे ॥ वा० वळी ॥ से० ते ॥ जं० जे आहार ॥ च० वळी ॥ मु० मुप माहे ॥ जं० जे ॥ च० वळी ॥ पा०
हाथमां होय ॥ जं० जे ॥ च० वळी ॥ प० पात्रामाहे होय ॥ तं० ते सर्व ॥ वि० परठवतो थको ॥ वि०
(मोडुं लुझी नांवी) विशुद्ध करतो थको ॥ न० न ॥ अ० तिर्थकरनी आज्ञा अतिक्रमे (नर्ही) ॥ तं० ते

आहार ॥ अ० पोते ॥ भुं० भोगवतो यको ॥ अ० अनेरा साधुने ॥ वा० वळी ॥ अ० देतो यको ॥
आ० पामे ॥ चा० चौमासिक ॥ प० प्रायश्चित्तुं ॥ द्वा० स्थानक ॥ अ० गुरुप्रायश्चित्त ॥ ७ ॥

मूळपाठः—॥ ७ ॥ भिक्खू य उग्गयवित्तीए अणत्थमियसंकप्पे संथडिए विइगि-
च्छासमावन्ने असणं वा ४ पडिग्गहेत्ता आहारमाहारमाणे अह पच्छा जाणेज्जा-अ-
णुग्गए सूरिए अत्थमिए वा, से जं च सुहे जं च पाणिंसि जं च पडिग्गहे तं विगि-
अमाणे विसोहेमाणे नाइक्कमइ; तं अप्पणा सुअमाणे अन्नेसिं वा अणुप्पदेमाणे
आवज्जइ चाउम्मासियं परिहारट्ठाणं अणुग्घाइयं ॥ ७ ॥

भावार्थः ॥ ७ ॥ साधु साध्वी शरीरे समर्थ छे, पोताने दिवस उग्यानी अथवा आथम्यानी शंका छे जेथी
कोइ ग्रहस्थने अथवा दातारने पुछे के दिवस उग्यो दृशे अथवा आथमी गयो नही होय एम पुछयाथी दातार
के ग्रहस्थ कहे के दिवस उग्यो छे अथवा आथम्यो नथी एम सांभळी साधु साध्वीए आहार वोहोयो अने आ-

? निव्विइगिछा (or गिच्छा) for विइगिच्छा in Bbw.

१. वी, नानी वी ने डवल्लु प्रतोमां “ विइगिच्छा ” ने वदले निव्विइगिछा (अथवा निव्विइगिच्छा) पाठ छे.

हार करवा मांडयो अने वादळ वेराइ गयुं, पछीं सूर्य उग्यो अथवा आथमी गयो छो एम जाणवामां आवुं
 तो पछीं ते आहार पात्रामाहिथी, हाथमाहिथी, मुख माहिथी दुर करी मों (लुछी नाखी) शुद्ध करी ते
 आहार एकांत जंगळर्षां जइ परठवे तो तिर्थकरनी आज्ञा छे, ते आहार पोते करे, बीजनि खावा आपे तो रात्रि
 भोजन प्रतिसेवणा दोष कागे तेने एकसो वीस उपवासनुं चौमासिक प्रायश्चित आवे, ए बीजो भांगो जाणवो ॥७॥

अर्थः—॥ ८ ॥ भि० साधु (साध्वी) ॥ य० जेने वळी ॥ उ० सूर्य उग्या पळी ॥ वि० वोहरवानी
 वृती छे ॥ अ० सूर्य आथम्यो नथी त्यां सुधी आहार करवानी ॥ सं० मर्यादा छे ॥ अ० असमर्थ रोगी ॥ नि०
 संदेह रहित ॥ अ० अस्नादिक ॥ वा० वळी ॥ ४० चार प्रकारनो आहार ॥ प० ल्हने ॥ आ० आहार ॥ आ०
 करतो थको ॥ अ० हवे ॥ प० पछीं ॥ जा० जाणे जे ॥ अ० नथी ॥ उ० उग्यो ॥ सू० सूर्य ॥ अ० आथम्यो
 दीसे छे ॥ वा० वळी ॥ से० ते ॥ जं० जे आहार ॥ च० वळी ॥ मु० सुपमहि ॥ जं० जे ॥ च० वळी ॥ पा०
 हाथमहि होय ॥ जं० जे ॥ च० वळी ॥ प० पात्रा महि होय ॥ तं० ते सर्व ॥ वि० परठवतो थको ॥
 वि० विशुद्ध करतो थको ॥ न० न ॥ अ० तिर्थकरनी आज्ञा अतिक्रमे नहीं ॥ तं० ते आहार ॥ अ० पोते ॥
 भुं० भोगवतो थको ॥ अ० अनेरा साधुने ॥ वा० वळी ॥ अ० देतो थको ॥ आ० पामे ॥ चा० चौमासिक ॥
 प० प्रायश्चित ॥ द्वा० स्थानक ॥ अ० गुरुप्रायश्चित ॥ ८ ॥

मूळपाठः—॥ ८ ॥ भिक्खू य उग्गयवितीए अणत्थमियसंक्खे असंथडिए निवि-
इगिच्छे असणं वा ४ पडिग्गहेत्ता आहारमाहारमाणे अह पच्छा जाणेजा-अणुग्गए
सूरिए अत्थमिए वा, से जं च मुहे जं च पाणिंसि जं च पडिग्गहे तं विगिञ्चमाणे
विसोहेमाणे नाइक्कमइ; तं अध्पणा भुञ्जमाणे अन्नोसिं वा अणुप्पेदमाणे आवज्जइ
चाउम्मासियं परिहारट्टाणं अणुग्घाइयं ॥ ८ ॥

भावार्थः—॥ ८ ॥ हेव त्रीजो भांगो कहे छे. साधु (साध्वी) रोगादिके करी अथवा तपश्चर्याए करी शरीरे
अशक्त थइ गया छे तेना कारणथी दिवस उग्या आथम्यानी शंका नथी अने आहार पाणी लाव्या. आहार
करवा मांडयो अने सूर्य उग्यो अथवा आथम्यो तो ते आहार पोते नकरे बीना ने न आपे, एकांत जग्या जोइ
परठवे. जो पोते आहार करे तो उपर प्रमाणे चौमासिक प्रायश्चित आवे ॥ ८ ॥

अर्थः—॥ ९ ॥ भि० साधु (साध्वी) ॥ य० जेने ॥ उ० सूर्य उग्या पछी ॥ वि० वहोरचानी वृती छे ॥
अ० सूर्य आथम्यो नथी त्यां सुधी आहार करवानी ॥ सं० मर्यादा छे ॥ अ० असमर्थ रोगी ॥ वि० संदेह ॥
स० सहित ॥ अ० अस्नादिक ॥ वा० वळी ॥ ४० चार प्रकारनो आहार ॥ प० लइने ॥ आ० आहार ॥

आ० करतो यको ॥ अ० हवे ॥ प० पछी ॥ जा० जाणेजे ॥ अ० नथी ॥ उ० उग्यो ॥ सु० सूर्य ॥ अ०
 आयम्यो दीसे छे ॥ वा० वळी ॥ से० ते ॥ जं० जे आहार ॥ च० वळी ॥ मु० मुखमाहे ॥ जं० जे ॥
 च० वळी ॥ पा० हायमां होय ॥ जं० जे ॥ च० वळी ॥ प० पात्रामां होय ॥ तं० ते सर्वे ॥
 वि० परवतो थको ॥ वि० विशुद्ध करतो थको ॥ न० न ॥ अ० तिर्थंकरनी आज्ञा अतिक्रमे (नही) ॥ तं०
 ते आहार ॥ अ० पेतें ॥ भुं० भोगवतो थको ॥ अ० अनेरा साधुने ॥ वा० वळी ॥ अ० देतो थको ॥ आ०
 पापें ॥ चा० चौमासिक ॥ प० पायश्चित्तुं ॥ द्वा० यानक ॥ अ० गुरुप्रायश्चित ॥ ९ ॥

मूत्रपाठः—॥ ९ ॥ भिक्षू य उगयवितीए अणत्थमियसंकप्पे असंथडिए विइगि-
 च्छासमावन्ने असणं वा ४ पडिग्गहित्ता आहारमाहारेमाणे अह पच्छा जाणेज्जा-अ-
 णुग्गए सूरिए अत्थमिए वा, से जं च मुहे जं च पाणिंसि जं च पडिग्गहे तं विगि-
 अमाणे विसोहेमाणे नाइक्कमइ; तं अप्पणा सुअमाणे अन्नोसिं वा अणुप्पदेमाणे
 आवज्जइ चाउम्ममासियं परिहारह्माणं अणुग्घाइयं ॥ ९ ॥

भावार्थः—॥ ९ ॥ हवे चायो भांगो कहे छे. साधु-साध्वी रोगादिके करी शरीरे अगत छे अने दिवस

उग्या आथम्यानी शंका पण छे अने रोगादिकना प्रभावयी आहार पाणी लई आव्या अने आहार करवा मांडयो अने ते पछी सूर्य उग्यो अथवा आथमी गयो एम जाणवामां आवे अने जो ते आहार पोते करेतो उपर प्रमाणे चौमासिक प्रायश्चित आवे ॥ ९ ॥

अर्थः—॥ १० ॥ इ० एजिन मतने विषे ॥ ख० निश्चे ॥ नि० साधुने ॥ वा० वळी ॥ नि० साध्वीने ॥ वा० वळी ॥ रा० रात्रीने विषे ॥ वा० अथवा ॥ वि० विकाल वेळा (संजि) ॥ वा० वळी ॥ स० सहित ॥ पा० पाणी (पाणी सहित) ॥ स० सहित ॥ भो० भोजन (भोजन सहित) ॥ उ० डकार ॥ आ० पाछो आवे मोढा माहे ॥ तं० ते (सुष मांहेथी) ॥ वि० बाहार परठवतो थको ॥ वि० विशुद्ध करतो थको ॥ न० न ॥ अ० (आज्ञा) अतिक्रमे (आज्ञा अतिक्रमे नही) ॥ तं० ते ॥ उ० डकार ॥ प० पाछो ॥ गि० गळे उत्तारे तो ॥ रा० रात्री ॥ भो० भोजन ॥ प० सेवतो ॥ आ० थको ॥ आ० पामे ॥ चा० चौमासिक ॥ प० प्रायश्चित ॥ द्वा० थानक ॥ अ० गुरु प्रायश्चित ॥ १० ॥

मूळपाठः—॥ १० ॥ इह खलु निगन्थस्स वा निगन्थीए वा राओ वा वियाले वा सपाणे सभोयणे उग्गाले आगच्छेज्जा; तं विगिञ्चमाणे विसोहेमाणे नाइक्कमइ; तं

उभिलिता पञ्चैगिलमाणे राइभोयणपडिसेवणपत्ते आवज्जइ चाउम्मासियं परिहारद्धानं
अणुगघाइयं ॥ १० ॥

भावार्थः—॥ १० ॥ सावु अथवा साध्वीने रात्रीने विषे अथवा संध्याने विषे पाणी सहित भोजननो
ओगालो (धचरको) डकार पाछो मुख मांहे आवे ते मुखमांथी तरत वहार परठवी देवो एम आशा छे अने
जो ते ओगालो (डकार) पाछो गलामां उतारे तो रात्रि भोजन प्रतिसेवना दोष चौमासिक प्रायश्चित
आवे ॥ १० ॥

अर्थः—॥ ११ ॥ नि० सावु (साध्वी) ने ॥ य० वळी ॥ गा० ग्रहस्थने ॥ कु० घरे ॥ पि० आहा-
रने ॥ प० अर्थे ॥ अ० पेहेठा (एहवा साधुना) ॥ अ० मांहे ॥ प० पात्रा मांहे बोहरतो थको ॥ पा०
बेइन्नीयादिक प्राणी ॥ वा० अथवा ॥ वी० (संचेत) वीज ॥ वा० अथवा ॥ र० (सचेत) रज ॥ वा० वळी ॥
प० प्राणीने पडे ॥ तं० ते (प्राणीने) ॥ च० वळी ॥ सं० समर्थ होय ॥ वि० काढवाने ॥ वा० अथवा ॥
वि० (जीव काढी) शुद्ध करवा समर्थ होय ॥ वा० वळी ॥ तं० तेवार पळी ॥ सं० संजमवंत थको ॥
ए० एणी रीते ॥ सुं० (आहार) ने भोगवे ॥ वा० अथवा ॥ पि० पाणी पीए ॥ वा० वळी ॥ तं० ते प्रा-
णीने ॥ च० वळी ॥ नो० नही ॥ सं० समर्थ ॥ वि० काढवाने ॥ वा० अथवा ॥ वि० शुद्ध करवाने (सम-
र्थ न होय) ॥ वा० तो ॥ तं० ते आहारने ॥ नो० न ॥ अ० पोते ॥ सुं० भोगवे ॥ नो० नही ॥ अ०

वीजाने ॥ अ० दीए ॥ ए० एकांत ॥ व० घणुं ॥ फा० प्रासुक (अचेत) ॥ थं० थंहिके ॥ प० पडिकेहीने
॥ प० पुंजीने ॥ प० परठवे ॥ सि० एम होय (करे) ॥ ११ ॥

मूळपाठः—॥११॥ निगगन्थस्स य गाहावइकुलं पिण्डवायपाडियाए अणुप्पविट्टस्स
अन्तो पडिगगंहीसि पाणे वा बीए वा ए वा परियावजेजा तं च संचाएइ विगिञ्चि-
त्तए वा विसोहेत्तए वा, तओ संजयामेव भुञ्जेज्जा वा पिएज्जा वा; तं च नो संचाएइ
विगिञ्चित्तए वा विसोहेत्तए वा, तं नो अप्पणा भुञ्जेजा नो अन्नेसिं अणुप्पदेजा; ए-
गन्ते बहुफासुए थण्डिले पडिलेहिता पमज्जिता परिट्टवेयव्वे सिया ॥ ११ ॥

१. तं पुब्बामेव लोएया विसोहिया before तओ B. २. भोकखामो वा पाहामो वा Bbw for मु० वा
पि० वा. ३. तं नो-अणु० only in B. ४. एगन्तमन्ते वं थण्डिल्ले Bbw.

१. (इटालीक) वीमां “ तओ ” पेहेल “ त पुब्बामेव लोएया विसोहिया ” पाठ छे. २. बी, नानी बी ने डब-
ल्यु प्रतोमां “ भुञ्जेज्ज वा पिएज्ज वा ” ने बदले “भोकखामो वो पाहामो वा” पाठ छे. ३. (इटालीक) वी प्रतोमां “तं-
नो ” थी “ अणुप्पदेजा ” सुधी पाठ छे. ४. वी, नानी बी ने डबल्यु प्रतोमां “ एगन्ते बहु फासुए थण्डिले ” ने
बदले “ एगन्तमन्ते बहु थण्डिल्ले ” पाठ छे.

भावार्थः—॥ ११ ॥ साधु अथवा साध्वीनि ग्रहस्थना घेर आहारने अर्थे जवुं थयुं, आहार वोहोयो अने
 गणनामहे बे इन्द्रीयादिक जीव आधीने पडे अथवा सचेत रज मांहे पडे तो शुं करवुं तो के बे इन्द्रीयादिक
 जीव तथा सचेत रजने यतना पूर्वक दूर करे अने शुद्ध करीनि पछी ते आहारने जमे अने जो ते बे इन्द्रीयादिक
 जीव तथा सचेत रज दूर थइ शके तेम न होय तो ते आहार पोते न जमे, बीजा साधुने जमवा न आपे परंतु
 एकांत जग्या जोइ परठवे ॥ ११ ॥

अर्थः—॥ १२ ॥ नि० साधु (साध्वीने) ॥ य० वळी ॥ गा० ग्रहस्थना ॥ कु० धरे ॥ पि० आहारने ॥
 प० अर्थे ॥ अ० पेठा (पहावा साधुना) ॥ अ० मांहे ॥ प० पात्रा (मांहे) वोहरतो यको ॥ द० पाणी ॥
 वा० अथवा ॥ द० पाणीनी ॥ र० रज (विंदु) ॥ वा० अथवा ॥ द० पाणीनी ॥ फु० नानी रज ॥ वा० वळी ॥
 प० आधीने पडे ॥ से० ते ॥ य० जो ॥ उ० उन्हो छे ॥ भो० आहार ॥ जा० (ते मध्ये पडयो होय) तो ॥
 प० ते भोगववो ॥ सि० होय (केमके ते विन्दु अचित थाय) ॥ से० ते ॥ य० जो ॥ सी० शीतल (टाडुं) ॥
 भो० भोजन ॥ जा० होय ॥ तं० ते ॥ नो० नहीं ॥ अ० पोते ॥ भुं० जमे ॥ नो० नहीं ॥ अ० बीजाने ॥
 अ० दीए ॥ ए० एकांत ॥ व० घणी ॥ फा० प्रासुक (निर्दोष, ॥ य० थण्डिल ॥ प० पडिलेहिने ॥ प० पुंजीने ॥
 प० परठवो ॥ सि० एम होय (करे) ॥ १२ ॥

मूळपाठः—॥ १२ ॥ निगन्थस्स य गाहावइक्कुलं पिण्डवायपडियाए अणुप्प-
विट्ठस्स अन्तो पडिगहंसि दए वा दगरए वा दगफुसिए वा परियावज्जेजा, सें य
उसिणभोयणजाए, परिभोत्तवे सिया, से य सीयभोयणजाए, तं नो अण्णणा मुञ्जेजा
नो अन्नोसिं अणुप्पदेजा; एगन्ते^२ बहुफासुए थण्डिले पडिलेहित्ता पमज्जित्ता परिट्टवे-
यवे सिया ॥ १२ ॥

भावार्थः—॥ १२ ॥ साधु अथवा साध्वी ग्रहस्थना घेर आहार ने अर्थे गया छे, आहार पाणी बोहोखुं
छे अथवा बोहोरे छे एवामां सचेत पाणी आहार माही पडे. हवे जो ते आहार उन्हो होय तो ते सुक्ष्म पाणीनां

१. से य उसिणे आईयव्वे सिया, से य नो उसिणे आईयव्वे सिया Bb^w. से य उसिणे आईयव्वे सिया, से य नो
उसिणे नो आईयव्वे सिया M^{ss}. २. एगन्तमन्ते व^० थण्डिले Bb^w.

१. बी, नानी बी ने डबल्यु प्रतोमा “से य उसिणभोयण जाए” ने बदले “सेय उसिणे आईयव्वे सिया से य नो उसिणे
आईयव्वे सिया” पाठ छे. बीजी प्रतोमां नीचे मुजव पाठ छे “से य उसिणे आईयव्वे सिया, से य नो उसिणे नो आईयव्वे
सिया” पाठछे. २. बी, नानी बी ने डबल्यु प्रतोमां “एगन्ते बहु फासुए थण्डिले” ने बदले “एगन्तमन्ते बहु थण्डिले” पाठ छे.

विद्म प्रवेत र्थं जाय तो ते आहार भोगववो अने जो ते आहार ठंडो होय तो ते आहार पोते न भोगवे वीजाने पण न ओपे परंतु एकत जग्या जोइ तेने पसठवे ॥ १२ ॥

अर्थः—॥ १३ ॥ नि० सार्ध्वीने ॥ य० वळी ॥ रा० रात्रिने विपे ॥ वा० अथवा ॥ वि० विकाल
 वेळा (सांजने विपे) ॥ वा० वळी ॥ उ० वडिनीत (जाजरु जातां) ॥ वा० अथवा ॥ पा० मातुं (पेशाव)
 करवा वेठी ॥ वा० वळी ॥ वि० निवर्तावती होय ॥ वा० अथवा ॥ वि० शरीर शुद्ध करती होय ते वेळाए ॥
 वा० वळी ॥ अ० अनेरो कोड ॥ प० पशुनी ॥ जा० जाती ॥ वा० अथवा ॥ प० पंखीनी ॥ जा० जाती ॥
 वा० वळी ॥ अ० (सार्ध्वीने पांचे इन्द्री मांहे) अनेरी ॥ इ० इन्द्री ॥ जा० (जाती) ने ॥ तं० ते ॥ प०
 फरसे ॥ तं० ते (फरसीने) ॥ च० वळी ॥ नि० सार्ध्वी ॥ सा० वांछती ॥ ह० हस्ताक० कर्म ॥ प० पडिसेव-
 वानो ॥ प० दोप लागे थके ॥ आ० पांमे ॥ चा० चौमासिक ॥ प० प्रायश्चित ॥ द्वा० स्थानक ॥ अ० गुरु
 प्रायश्चित ॥ १३ ॥

मूलपाठः—॥ १३ ॥ निगगन्धीए य राओ वा वियाले वा उच्चारं वा पासवणं
 वा विगिञ्चमाणीए वा विसोहेमाणीए वा अन्नयेरे पसुजाईए वा पखिखजाईए वा

अन्नयइन्द्रियंजाए तं परामुसेज्जां, तं च निगन्धी साइजेज्जां, हत्थकम्मपडिसेवणपत्ता आवज्जइ चाउम्मासियं परिहराट्ठाणं अणुग्घाइयं ॥ १३ ॥

भावार्थः—॥ १३ ॥ साध्वी रात्रीए अथवा संध्याए वडिनीती (जाजरु), लघुनीती (पेशाव) करती होय एवामां कोइ पशुनी जाती अथवा पंखीनी जाति ते साध्वीनी पांच इद्रिमांहे अनेरी कोइ इन्द्रिने विषे ते पशु पंखी पोतानो फरस फरशे, हवे जो ते साध्वी विषय बुद्धिए ते फरसेने भळो जाणे तो हस्त कर्म करवावुं चौमासिक प्रायश्चित पाये ॥ १३ ॥

अर्थः—॥ १४ ॥ नि० साध्वीने ॥ य० वळी ॥ रा० रात्रीने विषे ॥ वा० अथवा ॥ वि० सांजने विषे ॥ वा० वळी ॥ उ० वडिनीती (जाजरुजवुं) ॥ वा० अथवा ॥ पा० मातु (पेशाव) करवा वेठी ॥ वा० वळी ॥ वि० निवर्तावती होय ॥ वा० अथवा ॥ वि० शरीर शुद्ध करती होय ते वेळाए ॥ वा० वळी ॥ अ० अनेरो कोइ ॥ प० पशुनी ॥ जा० जातीनो ॥ वा० अथवा ॥ प० पंखीनी ॥ जा० जातीनो ॥ वा०

१. ° इन्द्रियजातं परां Bw. २. परमासेज्जा C. ३. साइज्जइ Bbw.

१. बी ने हवल्यु प्रतोमां “ इन्द्रियजाए ” ने बदले “ इन्द्रिय जातं परामुसेज्जा ” पाठ छे. २. सी प्रतमां “ परामुसेज्जा ” ने बदले “ परमासेज्जा ” पाठ छे. ३. बी, नाती वी. ने हवल्यु प्रतोमां “ साइजेज्जा ” ने बदले “ साइज्जइ ” पाठ छे.

वर्त्ती ॥ अ० साध्वीना अनेरा ॥ सो० अधो श्रोत (स्त्रीना अवयव) तेहने विषे ॥ ओ० फरस लाग्यो ॥
 तं० ते फरसने ॥ च० वळी ॥ नि० साध्वी ॥ सा० वांछे तो ॥ मे० मैथुन ॥ प० प्रति सेवनानो ॥ प०
 दोप लाग्ये यके ॥ आ० पामे ॥ चा० चौमासिक ॥ प० पायश्चित्तो ॥ द्वा० थानक ॥ अ० गुरुपायश्चित्त ॥ १४ ॥

मूळपाठः—॥ १४ ॥ निगन्धीए य राओ वा वियाले वा उच्चारं वा पासवर्णं
 वा विगिञ्चमाणीए वा विसोहेमाणीए वा अन्नरं पसुजर्ईए वा पक्खिजर्ईए वा
 अन्नरंसि सोयंसि ओगाहेजा, तं च निगन्धी साइजेजा, मेहुणपडिसेवणपत्ता
 आवज्जइ चाउम्मासियं परिहारट्ठाणं अणुग्धाइयं ॥ १४ ॥

भावार्थः—॥ १४ ॥ साध्वीने रात्रिने विषे वडिनीती, लघुनीती विशुद्ध करती होय एवामां कोइ पशुनी
 त्रानी अथवा पंखीनी जाती आधीने ते साध्वीने अभोश्रोतने विषे ते पशु पोतानो स्पर्श लगाडे अने ते विषय
 बुद्धिण भलु जाणे तो मैथुन प्रति सेवना दोष लागे ने चौमासिक प्रायश्चित्त पामे ॥ १४ ॥

अर्थः—॥ १५ ॥ नो० न ॥ क० कल्पे ॥ नि० साध्वीने ॥ ए० एकाकीपणे ॥ हो० रेवुं(न कल्पे) ॥ १५ ॥

१. साइजइ Bbbw. १. था, गाभी धा ने उच्यत्यु प्रतोमां “ साइजेजा ” ने वदळे “ साइजइ ” पाठ छे.

मूळपाठः—॥ १५ ॥ नो कप्पइ निगन्थीए एगाणियाए होत्तए ॥ १५ ॥

भावार्थः—॥ १५ ॥ साध्वीनि एकलां ररेवुं कल्पे नही ॥ १५ ॥

अर्थः—॥ १६ ॥ नो० न ॥ क० कल्पे ॥ नि० साध्वीने ॥ ए० एकलीने ॥ गा० ग्रहस्यना ॥ कु० घरने विषे ॥ भ० भात ॥ वा० अथवा ॥ पा० पाणीने अर्थे ॥ वा० वळी ॥ नि० नीकळवुं ॥ वा० अथवा ॥ प० पेसवुं ॥ वा० वळी (न कल्पे) ॥ १६ ॥

मूळपाठः—॥ १६ ॥ नो कप्पइ निगन्थीए एगाणियाए गाहावइकुलं भत्ताए वा पाणाए वा निक्खमित्तए वा पविसित्तए वा ॥ १६ ॥

भावार्थः—॥ १६ ॥ साध्वीने एकलां ग्रहस्यने घेर आहार पाणीने अर्थे गोचरीए जवुं कल्पे नही ॥ १६ ॥

अर्थः—॥ १७ ॥ नो० न ॥ क० कल्पे ॥ नि० साध्वीने ॥ ए० एकलीने ॥ व० बहारा ॥ वि० सज्ञाय ॥ भू० भुमीने विषे ॥ वा० अथवा ॥ वि० थाण्डल ॥ भू० भुमीने विषे ॥ वा० वळी ॥ नि० नीकळवुं ॥ वा० अथवा ॥ प० पेसवुं ॥ वा० वळी (न कल्पे) ॥ १७ ॥

मूळपाठः—॥ १७ ॥ नो कपइ निगन्धीए एगाणियाए वहिया वियारभूमि
वा विहारभूमिं वा निखलमित्तए वा पविसित्तए वा ॥ १७ ॥

भावार्थः—॥ १७ ॥ साध्वी एकलीने वाहार सज्ञाय भूमिने विषे अथवा ठंडिक भूमिकाने विषे जवुं
अने त्यांगी पाट्टे आनवुं कल्पे नहीं ॥ १७ ॥

अर्थः—॥ १८ ॥ नो न ॥ क० कल्पे ॥ नि० साध्वीने ॥ ए० एकलीने ॥ गा० ग्रामांतुं ॥ गा० ग्राम ॥

दू० विहार करवो (न कल्पे) ॥ १८ ॥

मूळपाठः—॥ १८ ॥ नो कपइ निगन्धीए एगाणियाए गामाणुगामं दूइजित्तए ॥ १८ ॥

भावार्थः—॥ १८ ॥ साध्वीने एकलीने गामांतुं गाम विहार करवो अथवा चोमासुं रवेतुं (कल्पे नहीं) ॥ १८ ॥

अर्थः—॥ १९ ॥ नो न ॥ क० कल्पे ॥ नि० साध्वीने ॥ अ० वस्त्रादिक रहित ॥ हो० रवेतुं
(न कल्पे) ॥ १९ ॥

१. दूइं वासावासं (वा) कथए B. १. इदलीक वीमा “ दूइजित्तए ” ने बदले “ दूइजित्तए वासावासं
(गा) कथए ” पाठ छे.

मूळपाठः—॥ १९ ॥ नो कप्पइ निगन्थीए अचेळियाए होत्तए ॥ १९ ॥

भार्य्यः—॥ १९ ॥ साध्वीने वस रहित (नग्न) रहेवुं कल्पे नहीं ॥ १९ ॥

अर्थः—॥ २० ॥ नो० न ॥ क० कल्पे ॥ नि० साध्वीने ॥ अ० कर पात्री ॥ हो० हेवुं (न कल्पे)
पात्रा रहित होवानी आज्ञा नहीं ॥ २० ॥

मूळपाठः—॥ २० ॥ नो कप्पइ निगन्थीए अपाइयाए होत्तए ॥ २० ॥

भार्य्यः—॥ २० ॥ साध्वीने पात्ररहित करपात्र करवा कल्पे नहीं ॥ २० ॥

अर्थः—॥ २१ ॥ नो० न ॥ क० कल्पे ॥ नि० साध्वीने ॥ वो० उघाडी ॥ का० कायाए ॥ (डीले) ॥
हो० वेसवुं (रहेवुं न कल्पे) ॥ २१ ॥

मूळपाठः—॥ २१ ॥ नो कप्पइ निगन्थीए वोसट्टुकाइयाए होत्तए ॥ २१ ॥

भार्य्यः—॥ २१ ॥ साध्वीने उघाडी कायाए (डिके) वेसवुं रहेवुं कल्पे नहीं ॥ २१ ॥

अर्थः—॥ २२ ॥ नो० न ॥ क० कल्पे ॥ नि० साध्वीने ॥ व० वहार ॥ गा० गामने विषे ॥ वा०
अथवा ॥ जा० ज्यां लगे ॥ सं० संनिवेश वाहर जइने ॥ वा० वळी ॥ उ० उंची ॥ वा० बाह ॥ प० करीने

२॥ मू० सूर्य सापे ॥ मु० रहीने ॥ ए० एक ॥ पा० पग धरतीए ॥ ठि० राखी (बीजो उंचो राखी) ॥ आ०
आतापनानी भूमिने त्रिपे ॥ आ० आतापना लेवी (न कल्पे) ॥ २२ ॥

मूळपाठः—॥ २२ ॥ नो कप्पइ निगन्थीए बहिया गामस्स वा जाव संनिवे'-
सस्स वा उडुं बाहाओ पगिञ्झिय २ सूराभिमुहाए एगपइयाए ठिच्चा आयावणाए
आयावेत्तए ॥ २२ ॥

भावार्थः—॥ २२ ॥ साध्वीने गामादिकनी बाहेर जइ वे हाथ उंचा करी सूर्ये साभी द्रष्टि राखी सूर्येनी
आतापनानी तपश्चर्या करवी कल्पे नहीं ॥ २२ ॥

अर्थः—॥ २३ ॥ क० कल्पे ॥ से० ते साध्वीने ॥ उ० उपाश्रयने ॥ अ० मांहे ॥ व० वरडीमांही ॥
सं० (वारणा आडी) पछेडी ॥ प० बांधीने ॥ स० धरतीए ॥ त० तळां ॥ पा० वे पगना ॥ ठि० कगाडीने ॥
प्रा० आतापनानी भूमिने त्रिपे ॥ आ० आतापना लेवी (कल्पे) ॥ २३ ॥

? रायहाणीए for संनिं B. १. (ब्यालीक) बी प्रतमा “सनिविसस्स” ने वक्के “ रायहाणीए ” पाठ छे.

मूळपाठः—॥ २३ ॥ कप्पइ से उवस्सयस्स अन्तो वगडाए संघाडिपडिबद्धाए
समतलपाइयाए' ठिच्चा आयावणाए आयवेत्तए ॥ २३ ॥

भावार्थः—॥ २३ ॥ साध्वीने तपश्चर्या करवी होय तो उपाश्रय मांही वंडीके वाडो चोतरफ बांधिलो होय,
वळी तेने फरती एक पछेडी पडदा तरिखेबांधी बे हाथ नीचा राखी जमीन उपर उभा रही सूर्यनी आतापना
लेवी कल्पे ॥ २३ ॥

अर्थः—॥२४॥ नो० न ॥ क० कल्पे ॥ नि० साध्वीने ॥ ठा० ठाणाइयाथी मांडीने एक पासे १० बोल
अभिग्रह आश्रीना करण ॥ हो० जाणवा (न कल्पे) ॥ २४ ॥

मूळपाठः—॥ २४ ॥ नो कप्पइ निगन्थीए ठाणाइयाए' होत्तए ॥ २४ ॥

भावार्थः—॥२४॥ साध्वीने अभिग्रह धारी दस बोल आश्री करवा कल्पे नहीं ते अगाडी जणावशे॥२४॥

१. पलम्बिय बाहियाए after समतल° B. २. पडिज्जइ य पाणाईयाए C.

१. (इटालीक) बी प्रतमां “ समतलपाइयाए ” पछी “ पलम्बिय बाहियाए ” पाठ छे. २. सी प्रतमां “ ठाणाइयाए ”
ने बदले “ पडिज्जइ य पाणाईयाए ” पाठ छे.

अर्थः—॥ २५ ॥ नो० न ॥ क० कल्पे ॥ नि० साध्वीने ॥ प० १२ मी पडिमा वहेवी ॥ ट्ठा० अभिग्रह
मुळथी ॥ हो० करवो (न कल्पे) ॥ २५ ॥

मूळपाठः—॥ २५ ॥ नो कप्पइ निगन्थीए पडिमड्ढावियाए होत्तए ॥ २५ ॥

भावार्थः—॥ २५ ॥ साध्वीने चार भीक्षुनी पडिमा आदरवी कल्पे नहीं ॥ २५ ॥

अर्थः—॥ २६ ॥ नो० न ॥ क० कल्पे ॥ नि० साध्वीने ॥ ठा० एक स्थानके ॥ उ० उकडुं ॥ आ०
आसने ॥ हो० वेसवुं (न कल्पे) ॥ २६ ॥

मूळपाठः—॥ २६ ॥ नो कप्पइ निगन्थीए ठाणुक्कडियासणियाए होत्तए ॥ २६ ॥

भावार्थः—॥ २६ ॥ साध्वीने उकडां आसने त्रेसीने कार्योत्सर्ग करवो कल्पे नहीं ॥ २६ ॥

अर्थः—॥ २७ ॥ नो० न ॥ क० कल्पे ॥ नि० साध्वीने ॥ ने० पलांठी उपर पलांठी वाळी
पारीने ॥ हो० वेसवुं (न कल्पे) ॥ २७ ॥

1. This sutra not in Bbw, १. आ सूत्र था, नानी था ने उवत्यु प्रतोमां नथी.

३. This Sūtra not in C. ३. थी प्रतमां आ सूत्र नथी.

मूळपाठः—॥ २७ ॥ नो कण्ड निगन्थीए नेसांजियाए होत्तए ॥ २७ ॥

भावार्थः—॥२७॥ साध्वीने पळाठी उपर पळाठी वाळी अभिग्रहधा री कार्योत्सर्ग करवो कळपे नहीं ॥२७॥
अर्थः—॥२८॥ नो० न॥ क० कळपो॥ नि० साध्वीने ॥ वी० वीरसणे ॥ हो० बेसवुं (कळपे नहीं)॥२८॥

मूळपाठः—॥ २८ ॥ नो कण्ड निगन्थीए वीरसाणियाए होत्तए ॥ २८ ॥

भावार्थः—॥ २८ ॥ साध्वीने वीरसने (एटले खुरशी उपर वेठ। हए अने नीचेथी खुरशी खेंची ले
अने तेमज रहेवुं तेतुं नाम वीर आसन) कार्योत्सर्ग करवो कळपे नहीं ॥ २८ ॥

अर्थः—॥ २९ ॥ नो० न ॥ क० कळपे ॥ नि० साध्वीने ॥ दं० दंडासणे काउसणे ॥ हो० रहेवुं
(न कळपे) ॥ २९ ॥

मूळपाठः—॥ २९ ॥ नो कण्ड निगन्थीए दण्डासणियाए होत्तए ॥ २९ ॥

१. दण्डाईयाए Bbw. १. वी, नानी वी ने डवल्यु प्रतोमा “ दण्डासणियाए ” ने बडले “ दण्डाईयाए ” पाठ छे.
These mss add पलम्बियवाहियाए as a special sutra, the words नो क० नि० and हो० being dropped for abbreviation. आ प्रतोमां “ पलम्बिय वाहियाए ” एटलो पाठ वधारे छे अने “ नो कण्ड निगन्थीए ” अने “ होत्तए ” पाठ दुक्कणने साटे २९ थी ३४ पाठ सुधी मुक्केल नथी.

भावार्थः—॥२९॥ साध्वीने दंडा आसन एटले थांभलानी पेरे उभा रही अभिग्रह धारवो कल्पे नहीं॥२९॥
अर्थः—॥ ३० ॥ नो० न ॥ क० कल्पे ॥ नि० साध्वीने ॥ क० कागडासणे ॥ हो० रहेवुं

(न कल्पे) ॥ ३० ॥

मूळपाठः—॥ ३० ॥ नो कप्पइ निगन्थीए लगण्डसाइयाए होत्तए ॥ ३० ॥

भावार्थः—॥ ३० ॥ साध्वीने लगडा आसन एटके चता सुइ माथुं अने पगनी पानी जमीन उपर लगा-
द्वी सिवाय चीजुं गरीर अधर राखवुं अने कार्योत्सर्ग करवो कल्पे नहीं ॥ ३० ॥

अर्थः—॥३१॥ नो० न ॥ क० कल्पे ॥ नि० साध्वीने ॥ ओ० उंधे मुखे ॥ हो० सुवुं (न कल्पे) ॥३१॥

मूळपाठः—॥ ३१ ॥ नो कप्पइ निगन्थीए ओमंथियाए होत्तए ॥ ३१ ॥

भावार्थः—॥ ३१ ॥ साध्वीने उंधा सुइ कार्योत्सर्ग करवो कल्पे नहीं ॥ ३१ ॥

अर्थः—॥ ३२ ॥ नो० न ॥ क० कल्पे ॥ नि० साध्वीने ॥ उ० चीती ॥ हो० सुवुं ॥ ३२ ॥

1. This sutra is nob in C. 1. ची प्रतमां था सुत्र नथी. Itis after ३४ in Bbw. ची, नानी ची ने
दयल्लु प्रतोमां ३४ मा पाठ पठी था पाठ छे.

मूळपाठः—॥ ३२ ॥ नो कप्पइ निगन्धीए उत्ताणियांए होत्तए ॥ ३२ ॥

भावार्थः—॥ ३२ ॥ साध्वीने चत्ता सुइ कार्योत्सर्ग करवो कल्पे नहीं ॥ ३२ ॥

अर्थः—॥ ३३ ॥ नो० न ॥ क० कल्पे ॥ नि० साध्वीने ॥ अ० हुंटीयावाळी ॥ हो० सुवुं (न कल्पे) ॥ ३३ ॥

मूळपाठः—॥ ३३ ॥ नो कप्पइ निगन्धीए अम्बखुजियाए होत्तए ॥ ३३ ॥

भावार्थः—॥ ३३ ॥ साध्वीने हुंटीयावाळी सुइ कार्योत्सर्ग करवो कल्पे नहीं ॥ ३३ ॥

अर्थः—॥ ३४ ॥ नो० न ॥ क० कल्पे ॥ नि० साध्वीने ॥ ए० एग ॥ पा० पासे ॥ हो० सुवुं (न कल्पे) ॥ ३४ ॥

मूळपाठः—॥ ३४ ॥ नो कप्पइ निगन्धीए एगपासियाए होत्तए ॥ ३४ ॥

भावार्थः—॥ ३४ ॥ साध्वीने एकपासाभर सुइ कार्योत्सर्ग करवो कल्पे नहीं ॥ ३४ ॥
आ देसे वोळ ब्रह्मचर्यनी रक्षाने माटे छे.

१. उत्ताणसाइयाए C. १. सी प्रतमा “उत्ताणियाए” ने बदले “उत्ताणसाइयाए” पाठ छे.

२. This sutra is wanting in C. २. सी प्रतमां आ सूत्र नथी.

भावार्यः—॥ ३९ ॥ साध्वीने हेठे चार पाया छे तेमज उपर पण चार पाया सहित एवी पाठ तथा वाजोठ उपर उरुं रहेतुं अथवा वेसतुं कल्पे नही ॥ ३९ ॥

अर्थः—॥४०॥ क० कल्पे ॥ नि० साधुने ॥ जा० ज्यां लगे ॥ नि० वेसतुं ॥ वा० वळी (कल्पे) ॥४०॥

मूलपाठः—॥ ४० ॥ कप्पइ निगन्थाणं जाव^२ निसिद्धत्तए^३ वा ॥ ४० ॥

भावार्यः—॥ ४० ॥ साधुने उपर प्रमाणे हेठक उपर पायावाळी पाठ के वाजोठ उपर उरुं रहेतुं अथवा वेसतुं कल्पे ॥ ४० ॥

अर्थः—॥ ४१ ॥ नो० न ॥ क० कल्पे ॥ नि० साध्वीने ॥ स० सहित ॥ वे० नाळ (सहित) ॥ ला०

तुंवडुं ॥ धा० राषतुं ॥ वा० अथवा ॥ प० भोगवतुं ॥ वा० वळी (न कल्पे) ॥ ४१ ॥

मूलपाठः—॥ ४१ ॥ नो कप्पइ निगन्थाणं सवेणटयं लाउयं धरितए वा परि-

हरितए वा ॥ ४१ ॥

१. मूल पाठ ३९ नी माफक पाठांतर जाणवो. २. This sutra runs in Bhw as follows. नो कप्पइ

निगन्थाणिं सनालयाइं (सनालाइं b) पायाइं अहिट्टितए.

२. वी, नानी वी ने डवलु प्रतीसां 'नो कप्पइ निगन्थाणिं सनालयाइं (व. प्रतसां सनालाइं) पायाइं अहिट्टितए" पाठ छे.

भावार्यः—॥ ४१ ॥ साध्विने दीटा (नाळ) सहित तुंवडुं राखवुं कर्कपे नरीं ॥ ४१ ॥

अर्यः—॥ ४२ ॥ क० कर्कपे ॥ नि० साधुने ॥ स० नाळ सहित ॥ का० तुंवडुं ॥ धा० राखवुं ॥

धा० अथवा ॥ प० भोगववुं ॥ वा० वळी (कर्कपे) ॥ ४२ ॥

मूळपाठः—॥ ४२ ॥ कप्पइ निगान्थाणं सेवेणट्ठयं लाउयं धरित्ता वा परि-

हरित्ता वा ॥ ४२ ॥

भावार्यः—॥ ४२ ॥ साधुने दीटा (नाळ) सहित तुंवडुं राखवुं कर्कपे ॥ ४२ ॥

अर्यः—॥ ४३ ॥ नो० न ॥ क० कर्कपे ॥ नि० साध्विने ॥ स० टांडी सहित ॥ पा० तुंजणी ॥ धा०

रापयी ॥ वा० अथवा ॥ प० भोगववी ॥ धा० वळी (न कर्कपे) ॥ ४३ ॥

१. This sutra runs as follows in Bb^w कप्पइ निगान्थाणं सनाल्लयाइं (सनाल्लाइं b) पायाइं

अहिट्टित्ताए. १. धी, नानी धी ने टवत्तु प्रतीमां नीचे सुजव पाठ छे. “ कप्पइ निगान्थाणं सनाल्लयाइं (सनाल्लाइं

नात्ता (अ) प्रतमां) पायाइ अहिट्टित्ताए ”

भावार्यः—॥ ३९ ॥ साध्वीने हेठे चार पाया छे तेमज उपर पण चार पाया सहित एवी पाठ तथा वाजोठ उपर उभुं रहेवुं अथवा वेसवुं कल्पे नही ॥ ३९ ॥

अर्थः—॥४०॥ क० कल्पे ॥ नि० साधुने ॥ जा० ज्यां लगे ॥ नि० वेसवुं ॥ वा० वळी (कल्पे) ॥४०॥

मूळपाठः—॥ ४० ॥ कपइ निगन्धीणं जाव^३ निसीइत्तए^३ वा ॥ ४० ॥

भावार्यः—॥ ४० ॥ साधुने उपर प्रमाणे हेठक उपर पायावळी पाठ के वाजोठ उपर उभुं रहेवुं अथवा वेसवुं कल्पे ॥ ४० ॥

अर्थः—॥ ४१^१ ॥ नो० न ॥ क० कल्पे ॥ नि० साध्वीने ॥ स० सहित ॥ वे० नाळ (सहित) ॥ ला० तुंवडुं ॥ धा० राषवुं ॥ वा० अथवा ॥ प० भोगवुं ॥ वा० वळी (न कल्पे) ॥ ४१ ॥

मूळपाठः—॥ ४१^२ ॥ नो कपइ निगन्धीणं सवेण्टयं लाउयं धरेत्तए वा परि-
हरितए वा ॥ ४१ ॥

१. मूळ पाठ ३९ नी माफक पाठांतर जाणवो. २. This sutra runs in Bbww as follows. नो कपइ निगन्धीणं सनालयाइं (सनालाइं b) पायाइं आहिट्टितए.

३. वी, नानी वी ने डक्कय्य प्रतोमां 'नो कपइ निगन्धीणं सनालयाइं (व.- प्रतमां सनालाइं) पायाइ अहिट्टितए" पाठ छे.

अर्थः—॥ ४५ ॥ नो० न ॥ क० कल्पे ॥ नि० साध्वीने ॥ दा० लाकडानो ॥ द० टांढीनो ॥
पा० रजोहरण ॥ धा० राखवो ॥ वा० अथवा ॥ प० भोगववो ॥ वा० वळी (न कल्पे) ॥ ४५ ॥

मूळपाठः—॥ ४५ ॥ नो कपइ निगन्धीणं दारुदण्ड्यं पायजुञ्छणं धारेत्तए
वा परिहरित्तए वा ॥ ४५ ॥

भावार्थः—॥ ४५ ॥ साध्वीने लाकडानीं टांढीनो रजोहरण राखवो अथवा भोगववो कल्पे नहीं (एटके उघादि
टांढीनो कल्पे नहीं पण आचारंग मश्र व्याकरण वगेरे वीजा सूत्रनी साखे निसिथियो वांधेथी कल्पे) ॥ ४५ ॥

अर्थः—॥ ४६ ॥ क० कल्पे ॥ नि० साधुने ॥ दा० लाकडानो ॥ द० टांढीनो ॥ पा० रजो
हरण ॥ धा० राखवो ॥ वा० अथवा ॥ प० भोगववो ॥ वा० वळी (कल्पे) ॥ ४६ ॥

मूळपाठः—॥ ४६ ॥ कपइ निगन्धीणं दारुदण्ड्यं पायजुञ्छणं धारेत्तए वा
परिहरित्तए वा ॥ ४६ ॥

भावार्थः—॥ ४६ ॥ साधुने लाकडानीं टांढीनो रजोहरण राखवो अथवा भोगववो कल्पे (पण आचारंग
मश्र व्याकरण वगेरे वीजा सूत्रना आधारे निसिथियो वांधवो कल्पे) ॥ ४६ ॥

अर्थः—॥ ४७ ॥ नो० न ॥ क० कर्त्वे ॥ नि० साधुने ॥ वा० अथवा ॥ नि० साधीने ॥ वा० वळी ॥
 अ० सधिसाधि (एटले साधुने साधीतुं ने साधीने साधुतुं ॥ मो० मातुं ॥ आ० क्वेत्तुं (न कर्त्वे) ॥ न०
 एटले विशेष ॥ आ० गाडागाढ कारणे ॥ रो० रोगना कारणे (कर्त्वे) ॥ ४७ ॥

मूळपाठः—॥ ४७ ' नो कपद्द निगन्थाण वा निगन्धीण वा अन्नमन्नस्स
 ३मोएणं आयमित्तए, 'नन्नत्थ आगाढेहि रोगायङ्केहि ॥ ४७ ॥

१. The sutras 47 and 48 form one in C B. २. "नन्नत्थ आगाढेहि रोगायङ्केहि" not in C.
 १. सी ने (इटलीक) वी प्रतोमां ४७ तथा ४८ सूत्रो एकज छे ने ते नीचे मुजव छे. "नो कपद्द नि-
 गन्थाण वा निगन्धीण वा अन्नमन्नस्स मोयं आदिहत्तए वा आयमित्तए वा." २. सी प्रतमां "नन्नत्थ आगाढे-
 हि रोगायङ्केहि" शब्दो नथी.

३. (१) मोय (मोक) शब्दनो अर्थ "मातुं" (पेशाव) थाय छे. बहुदकल्प सूत्रना अंग्रेजी तरजुमापां
 " मोय " शब्दनो अर्थ " शुक्र " करेळ छे अने आ सूत्रनी वृत्तिमां " मोय " शब्दनो अर्थ " मातुं " करेळ
 छे ने ते रोगादिक सर्पादिक कारणे पीवाना काममां वपराय छे एष कर्त्वेळ छे.

(२) आचारंग, उववाह, टाणांग (बीजे टाणे) ने व्यवहार (नवमे उद्देशे) वगेरे सूत्रोपां "मोयपट्टिमा"

भावार्थः—॥ ४७ ॥ साधु साध्वीने मांशेमांशे मातुं लेवुं कल्पे नही पण कोइ गाढागाढ कारणे
 रोगादिक कारणे पदके सर्पादिक करडयो शैय अने क्षेर उत्तरवाना कारण माटे केवुं पडे तो
 आगार छे ॥ ४७ ॥

चाकी छे त्यां “ मोय ” नो अर्थे “ मातुं ” (पेशाव) थाय छे, ते सुत्रोना पाठ नीचे सुजव छे,
 उववाह, टाणांगमां “खुडिया मोय पडिमा, महल्लिया मोय पडिमा” एहवो पाठ छे.

व्यवहारसूत्रमां “ दो पडिमाओ पत्रताओ तंजहा खुडिया चैव मोय पडिमा महल्लिया चैव मोय पडिमा ”
 एहवो पाठ छे.

अत्रे त्रिनकल्पिं साधु आश्री वात छे ते हतिमां कल्प्या सुजव मातु पीवानी वात व्यवहार सूत्रमां पण छे,
 (३) हने मनुष्यतुं मातुं (पेशाव)ना गुण वैदक विंगेरे ग्रंथोने आधारे कहे छे,

१ द्यालिग्राम निघण्ट भूषण भाग ७ मो पातुं ९९५ सं. १९५३ वेमराज श्री कृष्णदास कृत.

मातुपमूत्र गुणाः

श्लोकः—मातुपं क्षार कटकं मधुरं कष्टु चोच्यते ।

चक्षु रोगहरं वक्यं दीपनं कफ नाशनम् ॥

अर्थः—॥ ४८ ॥ नो० न ॥ क० कश्ये ॥ ति० साधुने ॥ वा० अथवा ॥ ति० साध्वीने ॥ वा० वर्डी ॥

भावार्थः—मनुष्यतुं मुत्र खारुं, कद्वुं, मधुर, हळकुं, नेत्ररोग नाशक, बलकारक, दीपन, भूख उपादनार, कफ नाशक छे.

२ हरित संहिता—जयराम रघुनाथतुं सं. १९४८ पा. ९६. आ ग्रंथमां उपक्रा निषण्ट ग्रंथना जेवज श्लोक छे.
३ भावप्रकाश पूर्वखंड संवत १९६२ पा. ४८२ जयराम रघुनाथकृत. आ ग्रंथमां माणसना मूत्रना गुण संबंधी नीचे मुजब श्लोक छे.

श्लोकः—नर मूत्रं नरं हन्ति सेवितं तद्र सायनम् ।

रक्त पामाहरं तीक्ष्णं सक्षार कवणं रघुतम् ॥

भावार्थः—माणसतुं मूत्र खारवाळुं, खारुं, तीक्ष्ण, राती खसने मटादनार, झेरने हणनार अने सेवन कर-
वायी रसायण जेवा गुण करे छे.

४ निषण्ट संग्रह ग्रंथमां “ मातुषं विषजिन् मूत्रं विशुच्यामहरं च तव ” एटके माणसतुं मूत्र विष जीतनार
छे तेमज विशुची तथा आम एटके कोकरा अने अर्जाणिते पण मटाडे छे.

५ चरकमां नीचे मुजब पाठ छे.

अ० महिषाक्षी (एटके साधुने साध्वीतुं साध्वीने साधुतुं) ॥ मो० मातुं ॥ आ० आपतुं (न कल्पे) ॥

श्लोकः—शोक कुष्ठोदरोन्माद मारुतं कुप नाशनं ।

अशौचनं कारमं मूत्रं मातुषं तु विषापहम् ॥

भावार्थः—उंटतुं मूत्र (कारमं) सोजा, कोद, उदररोग, उन्मादरोग, वायु, कृमि तथा हरसने दूर करे छे

अने माणसतुं (मूत्र) विषने हणनारं छे, एटके मूत्र पावार्थी विष (झेर) नो नाश थाय छे.

एपर मुजब पेयाव रोगादिक कारणे वपराय छे अने वाह्य उपचार तरिखे केटलाक देशोर्मा“वाढी आंगळी”
एटके या उपर पेशावनो पाटो बंधाय छे ने तेथी या स्त्राय छे.

६ उपरना वैदक ग्रंथो सिवाय श्रावक भीमसिंह माणेकतुं वनावेक प्रतिश्रमण सूत्र सने १८८८ तुं
पाने ४७९—४८० मां “मोय” शब्द आवे छे ते नीचे मुजब.

मूळपाठः—स्वाहमे भत्तोस फकाइ, साहमे सुंठि जीर अजमाई ।

महु गुट तंबोकाइ, अणाहरे मोय निवार्डि ॥ १६ ॥ दारं ॥ ३ ॥

भावार्थः—देवे श्रीजो स्वादिप आहार करे छे. “स्वाहमे ” केहेतां अन्न समान, “ भत्तोस ” केहेतां शोकेका

न० एत्को विशेष ॥ आ० गाहा गाढ कारणे (सर्व विषादिक) ॥ रो० रोगना कारणे (कर्षे) ॥ ४८ ॥

मूत्रपाठः—॥ ४८ ॥ नो कपद्द निगन्थाण वा निगन्थीण वा अन्नमन्नरस

धान्य, चणा प्रमुख, “ फलाइ ” केहेतां आंब, केळां प्रमुख सर्व फळ, “ साहमे ” केहेतां आस्वादकारी चीज ते “ सुंठि ” केहेतां सूठ, “ जीर ” केहेतां जीरं, “ अजमाइ ” केहेता अजमादिक “महु” केहेता मध, “गुड” केहेतां गोल, खांद, “ तंबोकाइ ” केहेतां तंबोकादिक ते पण स्वादिप जाणवा.

हवे “ अणाहार ” वस्तु कहे छे. ते पूर्वे कहेला चारे आहार माहेला कोइपण आहारमां न आवे परंतु चजविहार उपवासे तथा रात्रिने चजविहारे वावरवी कल्पे ते “अणाहार” वस्तु जाणवी तेना नाम कहे छे.

“ अणाहारे ” केहेता अणाहारने विषे कल्पे ते वस्तु कहे छे. “ मोय ” केहेता लघुनीति जाणवी अने

“ निवार्ह ” केहेतां निवर्नी सळी जाणवी. ए सर्व अनाहार वस्तुमां गोमूत्र आदि दइने “सर्व जातिना” अनिष्ट मूत्र पण आवे छे. ए उपवासमां पण केवी सूजे अने आर्यविक मध्ये पाणहार पञ्चखण कर्मा पळी सूजे ए

आहारतुं वीजुं द्वार थ्युं.

उपर मुजव “ मोय ” शब्दे माहुं (लघुनीति-पेशाव) जाणहुं पण तेनो अर्थ “शुक” जाणवो नही.

मोए आइत्तए, 'नन्नत्थ आगादेहिं रोगायक्कोहिं ॥ ४८ ॥

भावार्थः—॥ ४८ ॥ साधुने साध्वीने माहीमाहे माहुं (पेयाव) आपहुं कल्पे नहीं, गाढागाढ कारणे के रोगना कारणे आगार ॥ ४८ ॥

अर्थः—॥ ४९ ॥ नो० न ॥ क० कल्पे ॥ नि० साधुने ॥ वा० अथवा ॥ नि० साध्वीने ॥ वा० वकी॥
पा० पेहेला पेहेरानो वोहेरेको पाउला पेहेरे ॥ आ० आहार ॥ जा० ज्यां लगे ॥ त० त्वचा ॥ ए० प्रमाणा॥
ए० एटको मात्र ॥ अ० वकी ॥ भू० भूमि प्रमाण चोपडे वळगी अवे ॥ ए० एटको मात्र ॥ अ० वकी ॥ वि०
पाणी विन्दुआ ॥ ए० प्रमाण ॥ ए० एटलो मात्र ॥ अ० वकी ॥ आ० आहार ॥ आ० करवी (न कल्पे) ॥
न० एटको विशेष ॥ आ० गाढागाढ कारणे ॥ रो० रोगना कारणे (कल्पे) ॥ ४९ ॥

मऊपठिः—॥ ४९ ॥ नो कएइ निगन्थाण वा निगन्धीण वा पारियासियस्स^२

१. नन्नत्थ आगादेहिं रोगायक्कोहिं p08 in BbW. १. धी, नानी वा ने दवत्तु प्रतोमां आ पाठ नधी.

२. पारियासिए भोयणजाए जा० BbW.

३. धी, नानी धी ने दवत्तु प्रतोमा "पारियासियस्स आइत्तस्स जाव" ने वदले "पारियासिए भोयणजाए जाव"पाठ छे.

आहारस्स जाव तयप्यमाणमेत्तमवि^२ भूइप्यमाणमेत्तमवि^३ विन्दुप्यमाणमेत्तमवि आहा-
रमाहारत्तए, नन्नत्थ आगाढेहि रोगायक्केहि । ४९ ॥

भावार्थः—॥ ४९ ॥ साधु अथवा साध्वीने पेहेका पोहोरनो बोहोरलो आहार छगार मात्र पण चौथे पोहारे भोगवचो कल्पे नहीं पण एटलो आगार छे के गाढगाढ कारणे कोई रोगादिक कारणयी चौथा पोहोर सुधी राखवो पडे तो राखी शके (पण रात्रीए राखी न शके) ॥ ४९ ॥

अर्थः—॥ ५० ॥ नो० न ॥ क० कल्पे ॥ नि० साधुने ॥ वा० अथवा ॥ नि० साध्वीने ॥ वा० वली ॥ पा० पेहेका पोहरनो लीथेक पाछला पोहोर सुधी राखीने ॥ आ० छेप मात्र ओषधनी ॥ जा० जाती

१. तट्टय for तय B. २. वा for अवि Bb.w. ३. नन्नत्थ आ० रो० not in Bb.w. ४. गाढगाढेहि रो० B.

१, (इटालीक) वी मां “ तय ” ने वदले “ तट्टय ” पाठ छे. २. वी, नानी वी ने इवल्लु प्रतोमां “अवि” ने वदले “ वा ” छे, ३. वी, नानी वी ने इवल्लु प्रतोमां “नन्नत्थ आगाढेहि रोगायक्केहि” पाठ नथी. ४. (इटालीक) वी प्रतमां “ आगाढेहि रोगायक्केहि ” ने वदले “ गाढगाढेहि रोगायक्केहि ” पाठ छे.

कानि ॥ गा० क्षरीरने ॥ आ० एक वार चोपढतुं ॥ वा० अथवा ॥ वि० वारंवार चोपढतुं (न कल्पे) ॥
 वा० वळी ॥ न० एटळो विशेष ॥ आ० गाढगाढ कारणे ॥ रो० रोगने कारणे (कल्पे) ॥ ५० ॥

मूळपाठः—॥ ५०' ॥ नो कल्पइ निगन्धीण वा निगन्धीण वा पारियासिष्णं
 अलेवणजाष्णं गायदं अलिभिन्नए वा विलिभिन्नए वा, नन्नत्थ आगा-
 देहि रोगायङ्गेहि ॥ ५० ॥

भाषार्थः—॥ ५० ॥ साधुने अथवा साध्वीने पहेला पोहोरतुं बोहोरतुं ओषध केपादिक चोथे पोहरे
 एकवार वापरे नही, वारंवार वापरे नही, पण एटळो आगार के कोइ रोगादिक कारणधी अने चोथे पहेरे
 मळी शकें तैम न देख्य तो चोया पोहोर सुधी राखी शकें (रात्रे न राखे) ॥ ५० ॥

अर्थः—॥ ५१ ॥ नो० न ॥ क० कल्पे ॥ नि० साधुने ॥ वा० अथवा ॥ नि० साध्वीने ॥ वा० वळी ॥
 पा० पेरळा पोहोरनो पाळला पहेर सुधी राखीने ॥ ते० तेलि करी ॥ वा० अथवा ॥ घ० घीए करी ॥
 वा० अथवा ॥ न० सापणे करी ॥ वा० अथवा ॥ व० सुगंध कारी चीजोए करी ॥ वा० वळी ॥

गा० शरीरने विषे ॥ अ० एक वार मर्दन करवो ॥ वा० अथवा ॥ म० घणी वार मर्दन करवो ॥ वा० वळी (न कळपे) ॥ न० एटळो विशेष ॥ आ० गाढगाढ कारणे ॥ रो० रोगने कारणे (कळपे) ॥ ५१ ॥

मूळपाठः—॥ ५१ ॥ नो कण्डू निगन्थाण वा निगन्थणि वा पारियासिणं
तेहेण वा घण्ण वा नवणीण वा वसाए वा गायइं अब्बङ्केत्तए वा मक्खत्तए वा,
नन्नत्थ आगाढेहिं रोगायक्केहिं ॥ ५१ ॥

भावार्थः—॥ ५१ ॥ साधुने अथवा साध्वीने पेहेळा पोहोरतुं वेळ-धी-माखण-सुगंध
कारी चीज इत्यादिक वस्तुए करी शरीरने विषे एकवार अथवा वारंवार चोथे पोहोरे चोपटवुं नही पण जो
ते वस्तु चोथे पोहोरे मळी शके तेम न होय तो अने शरीरे रोगादिकतुं कारण होय तो चोथे पोहोरे
पण खपे ॥ ५१ ॥

अर्थः—॥ ५१ ॥ नो० न ॥ अ० कळपे ॥ नि० साधुने ॥ वा० अथवा ॥ नि० साध्वीने ॥ वा० वळी ॥
क० कोइएक सुगंधी द्रव्य ॥ वा० अथवा ॥ लो० कोइ सुगंधे करी द्रव्य ॥ वा० अथवा ॥ प० धूप सुगंधनी
जाती ॥ वा० वळी ॥ अ० अनेरो कोइ सुगंध ॥ वा० वळी ॥ आ० चोपटवानी ॥ जा० जातीए करी ॥ गा०

आ० आगम हाने करी ॥ अ० अनेरा साधुनी ॥ वा० वळी ॥ अ० समीपे ॥ सो० साभळीने ॥ त०
तेवार ॥ प० पळी ॥ त० ते साधु आवे ते वारे तेने ॥ अ० थोडुं एक प्रायश्चितरूप ॥ ना० नाम मात्र रूप
॥ व० व्यवहारचुं ॥ प० प्रायश्चित ॥ सि० दीए (थोडुं प्रायश्चित आपे) ॥ १३ ॥

मूळपाठः—॥ ५३ ॥ परिहारकण्णट्टिए 'णं भिक्खु वहिया थेराणं वेयावडियाए ग-
च्छेज्जां; से य आहच्च अइक्कमेज्जा, तं च थेरा जाणेज्ज अप्पणो आगमेणं अन्नेसिं वा
अन्तिएँ सोच्चा, तओ पच्छा तस्स अहाँलहुसए नाम ववहारे पट्टवियेवे सिया ॥५३॥

भावार्थः—॥ १३ ॥ परिहार विशुद्ध चारीत्रीओ परिहार विशुद्ध चारित्र सेवे छे अने बीजे गाम स्थिवरने
ते परिहार विशुद्ध चारित्रीया साधुनी जरूर पडी अने ते साधुने स्थिवर बोलावे तो तुरत स्थिवर पासे आवे,

१. णं not in Bbw. २. After गच्छेज्जा w adds वीसुम्मज्ज. ३. अन्तिए only in B. ४. आहां B.

१. बी, नानी बी ने डवल्यु प्रतोमां " णं " नथी. २. डवल्यु प्रतोमां " गच्छेज्जा " पछी " वीसुम्मज्ज " पाठ छे,
३. (इटालीक) नां प्रतोमांज " अन्तिए " शब्द छे. ४. (इटालीक) बी प्रतोमां " अहा " ने बदले "आहा" शब्द छे.

स्थिवरनुं जे काम होय ते करे. पछी स्थिवर आगम ज्ञाने अथवा बीजा साधुथी जाणे जे परिहार विशुद्ध चारित्रिण् कांइ दोष सेव्यो छे तो ते परिहार विशुद्ध चारित्र मुकीने आव्या ने वहेवार साचववा मांटे नामनुं प्रायथित तेमने दइ परिहार विशुद्ध चारित्र सेववा पाछा मोकले. (कोइ शंका करे के एटलुं वहुं स्थिवरने शुं काम हशे के परिहार विशुद्ध चारित्र सेवतां बोलाववा पडया ? उत्तर—कोइ राजा चक्रवत्या-दिक स्थिवरने प्रश पुछवा आव्या छे ने ते प्रश्नो जवाव देवानो परिहार विशुद्ध चारित्रियोज समर्थ छे एटला मांटे बोलावे ए परमार्थ) ॥ ५३ ॥

अर्थ:—॥ ५४ ॥ नि० साध्वीने ॥ य० वळी ॥ गा० ग्रहस्थने ॥ कु० घरे ॥ पि० आहारने ॥ प० अर्थे ॥ अ० पेडी त्वां ॥ अ० अनेरी कोइ ॥ पु० सरस ॥ भ० वस्तु नीपजावी छे ॥ प० वोहोरी ॥ सि० होय ॥ सा० ते साध्वी ॥ य० वळी ॥ सं० ते आहारे संतोष पामे तो ॥ ए० एम ॥ से० तेने ॥ क० कल्पे ॥ ते० तेज ॥ ए० वळी ॥ भ० पुलाक भक्ते (भोजने) ॥ प० तेमज रहेनुं (कल्पे) ॥ सा० ते साध्वी ॥ य० वळी ॥ नो० न ॥ सं० ते आहारे संतोष (न) पामे तो ॥ ए० एम ॥ से० तेने ॥ क० कल्पे ॥ दो० बीजीवार ॥ पि० पण ॥ गा० ग्रहस्थने ॥ कु० घरे ॥ भ० भातने अर्थे ॥ वा० अथवा ॥ पा० पार्णाने अर्थे ॥ वा० वळी ॥ नि० निकळनुं ॥ वा० अथवा ॥ प० पेसनुं ॥ वा० वळी (कल्पे) ॥ ५४ ॥ ति० एम ॥ वे० हुं कहुं छे ॥

मूळपाठः—॥ ५४ ॥ निगन्धीए य गाहावइकुलं पिण्डवायपडियाए अणुप्पवि-
 ट्ठाए अन्नयेरे पुलागभत्ते पडिगाहिए सिया, सा य संथेरेजा, एवं से कप्पइ तेणेवं
 भत्तट्ठेणं पज्जोसवेत्तए; सा य नो संथेरे, एवं से कप्पइ दोच्चं पि गाहावइकुलं^३ भत्ताए
 वा पाणाए वा निक्खमित्तए वा पविसित्तए वं ॥ ५४ ॥ ति बेमि.

भावार्थः—॥ ५४ ॥ साध्वी गृहस्थने घेर आहारने अर्थे गया छे अने त्यां ते गृहस्थे पोताने अर्थे कांई
 सरस आहार निपजाव्यो छे अने ते साध्वीने वोहाराव्यो तो ते दिवस ते आहारथी संतोष पामी बीजे घेर
 गोचरी न जाय कारण के ते सरस आहार पाचन करवो घणो कठण छे तेमज खीनुं शरीर छे एटला माटे

१. कप्पइ से without एवं Bbbw. २. तं दिवसं before तेणेव B. ३. कुलं पिण्डवायपडियाए अं B.
 ४. वा Bbbw.

१. बी, नानी बी ने डवल्यु प्रतोमां “ कप्पइ तेणेव ” ने बदले “ कप्पइ से तेण ” पाठ छे. २. (इटालीक) बी
 प्रतमां “ तेणेव ” नी पेहेल “ त दिवसं ” पाठ छे. ३. (इटालीक) बी प्रतमां “ गाहावइकुल ” ने बदले “ गाहावइ
 कुलं पिण्डवाय पडियाए अणुप्पविट्ठाए ” पाठ छे. ४. बी, नानी बी ने डवल्यु प्रतोमा “ व ” ने बदले “ वा ” छे.

योडा आशरथी संतोप माने अने जो ते आहारथी पुरण उदर न भराय तो बीजी वलत भात पाणीनी गो-
चरी करे ॥ ५४ ॥

एष सुधर्मा स्वामी जंजू स्वामीने कहेता हवा के हे जंजू ! जेम मे श्री महावीर देव सपिपे सांभळ्युं हतुं
तेम तुज मरये करुं.

अर्थः—॥ ५ ॥ क० कल्प सूत्रनो ॥ पं० पांचमो ॥ उ० उद्देशो ॥ स० पुरो यथो ॥ ५ ॥

मूळपाठः—॥ ५ ॥ कल्पे पञ्चमो उद्देशो समतो ॥ ५ ॥

भावार्थः—॥ ५ ॥ इति श्री बृहत्कल्प सूत्रनो पांचमो उद्देशो संपूर्ण ॥ ५ ॥

॥ अथ बृहत् कप्प सूत्र छट्ठो उद्देशो. ॥

(बृहत् कल्प सूत्रनो छट्ठो उद्देशो.)

अर्थः—॥ १ ॥ नो० न ॥ क० कल्पे ॥ नि० साधुने ॥ वा० अथवा ॥ नि० साध्वीने ॥ वा० बली ॥
इ० ए आगळ कश्चिंते ॥ छ० छ ॥ अ० अवर्णवाद ॥ व० बोलवा ॥ तं० ते ॥ ज० कहे छे ॥ अ० अ-
नाहुत ॥ व० वचन ॥ ही० आगळानी हीलना थाय तेवा ॥ व० वचन ॥ खि० आगळयो खिसाय
(खिष्ट पडे) तेवा ॥ व० वचन ॥ फ० कठोर ॥ व० वचन ॥ ग० ग्रहस्थ बोले तेवां निर्लज ॥ व० वचन ॥
वि० उपशम्या कलेशने ॥ वा० बली ॥ पु० फरी ॥ उ० उद्देशो एहवा वचन बोलवा (न कल्पे) ॥ १ ॥

मूळपाठः—॥ १ ॥ नो कप्पइ निगन्थाण वा निगन्धीण वा इमाइं छ अवत्ते-
वाइं वइत्तए, तंजहा-अलियवयणे हीलियवयणे खिसियवयणे फरुसवयणे गारत्थियव-
यणे, विओसवियं वा पुणो उदीरेत्तए ॥ १ ॥

१. अवयणाइं BTh. १. (इटालीक) बी प्रत ने द्वाणांग सूत्रमा “ अवत्तवाइं ” ने बदले “अवयणाइं” पाठ छे.

भावार्थः—॥ १ ॥ साधुने साध्वीने छ प्रकारनो अवर्णवाद (खोटा वचन) बोलवा नहीं तेना नाम कहे छे, (१) अनाहुत खोटें वचन, २ आगला माणसनी हीलणा याय तेवुं वचन, ३ सामो माणस खीस्ट पडे नीचुं यात्री फरी बोले नहीं तेवुं वचन, ४ कठोर वचन (मुरख गधेडा वगैरे), ५ ग्रहस्थीतुं निर्लेज वचन, ६ कर्त्तियो थइ गीत थएल तेने फरी उभो करे तेवुं वचन ॥ ? ॥

अर्थः—॥ २ ॥ छ० छ ॥ क० साधुना भला आचारने ॥ प० प्रायश्चित दइने शुद्ध करवानी रचना ॥ प० कही ॥ तं० ते ॥ ज० कहे छे ॥ पा० प्राणातिपात ए भाइए कीधो छे एहवो अछतो ॥ वा० वचन ॥ व० बोलतो यको ॥ मु० ए भाई मुपा वचन बोल्यो छे एहवो अछतो ॥ वा० वचन ॥ व० बोलता यको ॥ अ० ए भाइए अदत्तादान लीधो छे एहवो अछतो ॥ वा० वचन ॥ व० बोलतो यको ॥ अ० ए भाइए अष्ट सेव्यो छे एम अछतो ॥ वा० वचन ॥ व० बोलतो यको ॥ अ० नपुंसक छे एहवुं ॥ वा० वचन ॥ व० बोलतो यको ॥ दा० ए भाइ (मुल्लगो) दास हतो एहवुं ॥ वा० वचन ॥ व० बोलतो यको ॥ इ० ए पुर्वे कया ॥ ए० ते ॥ क० आचारना ॥ छ० छ ॥ प० पथारा एटले प्रायश्चित लेवाना ठाम(जो ए छ माहिळो कोइ बोल साचो होय तो साधु प्रायश्चित लइ शुद्ध याय) अने जो ॥ (छ० छ ॥ प० प्रायश्चितना ठाम) ॥ प० कहीने केहे- नारो ॥ स० समो (सावैती) ॥ अ० न ॥ प० पुरी पाडे तो (जे प्रायश्चित सेवनारने आवनुं होय) ॥ त० ते ॥ टा० ठाम ॥ प० प्रायश्चितनुं (ठाम) ॥ सि० (खोटें बोलनारने) आवे ॥ २ ॥

मूळपाठः—॥ २ ॥ छ कप्पस्स पत्थारां पन्नता, तंजहा-पाणाइवायस्स वायं वयमाणे,
सुसावायस्स वायं वयमाणे, अदिन्नादाणस्स वायं वयमाणे, अविइयावायं वयमाणे,
अपुरिसवायं वयमाणे, दासवायं वयमाणे. इच्चए कप्पस्स छप्पत्थारे पत्थरेत्ता सम्भं
अप्पडिपूरमाणे तद्दाणपत्ते सिया ॥ २ ॥

भावार्थः—॥ २ ॥ कळपे भला आचारवाळा साधुने छ प्रकारनुं प्रायश्चित लेवुं ते कहे छे, (१) कोइने
माथे खोटा तोहमत मुकवा निमित्ते एम कहे छे, आ माणसे अमुक ठेकाणे जीव मारी नारुयो छे (जेमके गुरु
चेला गोचरी जता गुरुना पगतळे सुकी देडकीनुं कलेवर आवुं, घेलाए गुरुना माथे आळ मुक्युं के तमारा
पग नीचे जीवतुं देडकुं कचराइ मरी गयुं एम स्थानके आवी आचार्यने कहयुं एवीज रीते अनाहुतआळनुं प्रा-
यश्चित तेने देवुं जोके ते जीवने तणे मार्यो नथी पण जीव मार्यो जेटलुं प्रायश्चित खोडुं बोल्नारने आपवुं, (२)

१. कप्पस्स छप्पत्थारा प० B.Bbw. २. छ कप्पस्स प० Bbw. Th.

१. (इटालीक) बी, वी, नानी वीने डबल्यु प्रतोमा “ छ कप्पस्सपत्थारा ” ने वदले “कप्पस्स छप्पत्थारा” पाठ छे.
२. वी, नानी वी ने डबल्यु प्रतो ने ट्टाणांगसूत्रमा “छप्पत्थारे” ने वदले “ छ कप्पस्स पत्थारे ” पाठ छे.

मृगावाद् एटले जुटं कोइ वोल्या नयीं अने आळ मुकवा माटं कहक आ साधु जुड वाकला छ ता त जुड
 वोळवाना जेटलुं प्रायश्चित आळ मुकनारने देवुं, (३) एमज अदत्तादान एटले चोरी नथी करी पण आळ देवा
 माटे कोइ तोहपत मुक्तेतो तेटलुं प्रायश्चित तेने आवे, (४) एमज अटत्त (अब्रह्म) सेववानुं आळ मुक्तेतो ते
 प्रायश्चित आळ मुकनारने माये आवे, (५) कोइने माये आळ मुकवा माटे एम कहेके ए साधु थयो छे पण
 नपुंसक छे, एना वापे मने छातुंमातुं कछुं हतुं इत्यादिक एवुं आळ मुके तो तेने पण तेनुं प्रायश्चित लेवुं, (६)
 ए साधु थयो छे, आळ निमित्ते एम कहे के आ साधु थएल छे पण दास छे एटले के अमुकने घेर वेचाएलो
 हतो तो तेनुं प्रायश्चित तेने (खोटुं आळ मुकनारने) शीर आवे, ए छवानानुं प्रायश्चित जाणवुं (अथवा गुरु
 देश कालने अनुसरीने प्रायश्चित दीए) एटले ए खोटुं वोळनारने (माये) ए प्रायश्चित आवे, जो ए साधुं होयतो
 जे धणी ए गुन्तो कयों छे ते धणीने प्रायश्चित दीए ए परमार्थ ॥ २ ॥

अर्थः—॥ ३ ॥ नि० साधुने ॥ य० वळी ॥ अ० हेठे तळाने विपे ॥ पा० पगमां ॥ खा० पीलो ॥
 वा० अथवा ॥ क० कांटो ॥ वा० अथवा ॥ ही० फांस ॥ वा० वळी ॥ प० भांगयो प्रवेश कीधो छे ॥ तं०
 ते ॥ च० वळी ॥ नि० साधु ॥ नो० नही ॥ सं० समर्थ ॥ नी० काढवाने ॥ वा० अथवा ॥ वि० विशेष
 शुद्ध करवा ॥ वा० वळी ॥ तं० तेने ॥ नि० साध्वी ॥ नी० काढती थकी ॥ वा० अथवा ॥ वि० विशुद्ध
 करती थकी ॥ वा० वळी ॥ न० न ॥ अ० (तिर्थकरनी आज्ञा) अतिक्रमे (नहीं) ॥ ३ ॥

सूळपाठः--॥ ३ ॥ निगन्थस्सं यं अहे पायंसि खाणूए^३ वा कण्टए^३ वा हीरे^३
वा परियावजेज्जा, तं च निगन्थे नो संचाणइ नीहरित्तए वा विसोहेत्तए वा, तं
निगन्थी नीहरमाणी वा विसोहेमाणी वा नाइक्कमइ ॥ ३ ॥

भावार्थः--॥ ३ ॥ साधुने पगना तळाने विपे खीळो, कांटो, फांस, (कांक्रो) प्रमुख अंदर भांगी गयो
होय अने ते साधु पोते काढवा समर्थ न होय तो ते साधुनो कांटो प्रमुख साध्वी काढे तो तिर्थकरनी आज्ञा
छे (आठेकोण मतळव एहवी समजवानी छे के जो ते साधु महा धैर्यवंत होय, महा तपस्वी होय अने शरीर
मांथी कामविकार तदन वाली मुक्या छे, वळी कांटो काढनार बीजो साधु अथवा ग्रहस्थी नथी तो वाप दी
करिनी बुद्धीए साधु ते साध्वीने अडवा देतो आज्ञा अतिक्रमे नहीं अने जो उपर कक्षा मुजव शक्तिवंत नहोय
अने जुवान अत्रस्या काम विकारे करी सहित होय तो साधु ने साध्वीने अडवानी आज्ञा तिर्थकरे आपी नथी) ॥३॥

१. खाणुं. B, also खाणू Bbw. २. कणूए for कण्टए in Bbw. ३. सक्क्रे वा परि° adds B.

१. (इटलीक) वी प्रतमां “ खाणू ” ने बदले “ खाणु ” पाठ छे, वी, नानी वी ने डवल्यु प्रतोमां
“ खाणू ” पाठ छे. २. वी, नानी वी ने डवल्यु प्रतोमा “ कण्टए ” ने बदले “ कणूए ” पाठ छे. ३. (इटलीक)
वी प्रतमां “ वा परियावजेज्जा ” ने बदले “ सक्क्रे वा परियावजेज्जा ” पाठ छे,

नीचे आठ सूत्रो देखाइये ते सर्वे साधु साध्वी आश्री समजवां नही पण उपर देखाइयेला महार्थीयंत तप-
स्वीने कोइ गाढगाढ कारणे समजवुं, चाकी नीचे बतवेलीं सूत्र वेहेवारिक समजवां ए परमार्थ.

अर्थः—॥ ४ ॥ नि० साधुने ॥ य० वळी ॥ अ० आपने विषे ॥ पा० जीव ॥ वा० अथवा ॥ वी०
बीज ॥ वा० अथवा ॥ र० रज ॥ वा० वळी ॥ प० आवीने पडे ॥ तं० ते ॥ च० वळी ॥ नि० साधु ॥
नो० नही ॥ सं० समर्थ ॥ नी० काढवाने ॥ वा० अथवा ॥ वि० विशुद्ध करवाने ॥ वा० वळी ॥ तं० तेने ॥
नि० साध्वी ॥ नी० काढती यकी ॥ वा० अथवा ॥ वि० विशुद्ध करती यकी ॥ वा० वळी ॥ न० न ॥
अ० (तिर्थकरनी आज्ञा) अतिक्रमे (नहीं) ॥ ४ ॥

मूळपाठः—॥ ४ ॥ निगन्थस्स य अञ्छिसि पाणे वा बीए वा ए वा
परियावजेजा, तं च निगन्थे नो संचाएइ नीहरितिए वा विसोहेत्तए वा, तं निगन्थो
नीहरमाणी वा विसोहेमाणी वा नाइकमइ ॥ ४ ॥

भावार्थः—॥४॥ साधुनी आंखने विषे कोइ उडतो जीव, बीज, कांकारी आवीने पडी होय अने कांकारी
प्रमुप साधु पोते (अथवा बीजो साधुके गहस्थ) काढवा समर्थ न होय तो तेने साध्वी (वाप वेदीनी बुडीए)

काढती थकी आज्ञा अतिक्रमे नहीं (परमार्थे उपर प्रमाणे समजवो) ॥ ४ ॥

अर्थः—॥ ५ ॥ नि० साध्वीने ॥ य० वळी ॥ अ० हेठे (तळीए) ॥ पा० पगने ॥ खा० धीळो ॥ वा० अथवा ॥ क० कांटो ॥ वा० अथवा ॥ ही० फांस ॥ वा० वळी ॥ प० लांग्यो प्रवेश कीधो छे ॥ तं० ते ॥ च० वळी ॥ नि० साध्वी ॥ नो० नही ॥ सं० समर्थ ॥ नी० काढबा ॥ वा० अथवा ॥ वि० विशुद्ध करवा ॥ वा० वळी ॥ तं० तेने ॥ नि० साधु ॥ नी० काढतो थको ॥ वा० अथवा ॥ वि० विशुद्ध करतो थको वा० वळी ॥ न० न ॥ अ० (तिर्थकरनी आज्ञा) अतिक्रमे (नहीं) ॥ ५ ॥

मूळपाठः—॥ ५ ॥ निगन्धीए य अहे पायंसि खाणूँ वा कण्टए वा हीरे वा परियावज्जेज्जा, तं च निगन्धी नो संचाएइ नीहरित्तए वा विसोहेत्तए वा, तं निगन्धे नीहरमाणे वा विसोहेमाणे वा नाइक्कमइ ॥ ५ ॥

१. खाणुं B. २. कणू for कण्टए in Bbw.

१. (इटालीक) वी प्रतथां “ खाणू ” ने बदले (खाणुं) पाठ छे. २. वी, नानी वी ने हवल्तू प्रतोमां “कण्टए” ने बदले “ कणू ” पाठ छे,

भावार्यः—॥ ५ ॥ साध्वीना पग तळे खोळो, कांटो, फांस, कांकारी प्रमुख वागी अंदर भांगी गह होय ने-
ते साध्वी (अथवा बीजा साध्वी के बीजा स्त्री) ते फांस प्रमुखने काढवा समर्थ न होय तो तेने साधु (बेटनी
बुद्धि) काढतो यको आज्ञा अतिक्रमे नर्ही ॥ ५ ॥

अर्थः—॥ ६ ॥ नि० साध्वीनी ॥ य० वळी ॥ अ० आप मोहे ॥ पा० जीव ॥ वा० अथवा ॥ बी०
बीज ॥ वा० अथवा ॥ र० रज ॥ वा० वळी ॥ प० आबीने पडे ॥ तं० तेने ॥ च० वळी ॥ नि० साध्वी ॥
नो० नर्ही ॥ सं० समर्थ ॥ नी० काढवाने ॥ वा० अथवा ॥ वि० विशुद्ध करवाने ॥ बा० वळी ॥ तं० तेने ॥
नि० साधु ॥ नी० काढतो यको ॥ वा० वळी ॥ वि० विशुद्ध करतो यको ॥ वा० वळी ॥ न० न ॥ अ०
(तिर्यकरनी आज्ञा) अतिक्रमे (नर्ही) ॥ ६ ॥

मूळपाठः—॥ ६ ॥ निगन्धीए य अच्छिसि पाणे वा बीए वा एण वा परिया-
वज्जेज्जा, तं च निगन्धी नो संचाएइ नीहरित्तए वा विसोहेत्तए वा, तं निगन्धे
नीहरमाणे वा विसोहेमाणे वा नाइक्कमइ ॥ ६ ॥

भावार्थः—॥६॥ साध्वीनी आंख मांहे कोई जीव, बीज, रज पडी होय तेने साध्वी (अथवा बीजी साध्वी के स्त्री) काढवा समर्थ न होय तो तेने साधु (दीकरीनी बुद्धि) काढतो थको आज्ञा अतिक्रमे नहीं ॥ ६ ॥

अर्थः—॥७॥ नि० साधु ॥ नि० साध्वीने ॥ दु० प्रतिकुल अथवा दुःखे जवाय तेवा मार्गने विषे ॥ वा० अथवा ॥ वि० वांकी चुकी धरतीने विषे ॥ वा० अथवा ॥ प० पर्वतने विषे ॥ वा० वळी ॥ प० लफसती यकी ॥ वा० अथवा ॥ प० धरतीए पडती यकी ॥ वा० वळी ॥ गे० (हस्तादीके) ग्रहतो थको ॥ वा० अथवा ॥ अ० सर्वथा आधार देतो थको ॥ वा० वळी ॥ न० न ॥ अ० आज्ञा अतिक्रमे (नहीं) ॥ ७ ॥

मूळपाठः—॥ ७ ॥ निगगन्थे निगगन्थि दुगगंसि वा विसमंसि वा पवयंसि वा पक्वलमार्णि वा पवडमार्णि वा गेण्हमाणे वा अवलम्बमाणे वा नाइकमइ ॥ ७ ॥

भावार्थः—॥७॥साधु अने साध्वीने भेळा रहेवानो तथा विहार करवानो आचार नथी पण रस्तामां भेळा कदी थइ जाय अने ते जग्याए बाधादिकनो उपसर्ग साध्वी उपर थयो होय ने आमतेम दोडादोड करतां पर्वतादिक विखम मार्गथी साध्वी पडती होय, धरतीए आवती होय अने त्यां (बीजी साध्वीके स्त्री न होय तो) साधु साध्वीने पकडी लइ पडतां बचावी (शुद्ध बुद्धीए) हाथनो टेको देतो थको आज्ञा अतिक्रमे नहीं ॥ ७ ॥

अर्थः—॥ ८ ॥ नि० साधु ॥ नि० साध्वीने ॥ से० जळ (पाणी) सहित कादव ॥ वा० अथवा ॥ पं० पाणी रहित कादवने विषे ॥ वा० अथवा ॥ प० लपट पटके ढीला कादवने विषे ॥ वा० अथवा ॥ उ० जळ नदी प्रमुखने विषे ॥ वा० वळी ॥ ओ० घुती यकी ॥ वा० अथवा ॥ ओ० बुही यकी ॥ वा० वळी ॥ गे० ग्रहतो यको ॥ वा० अथवा ॥ अ० आधार देतो यको ॥ वा० वळी ॥ न० न ॥ अ० (आज्ञा) अतिक्रमे (नहीं) ॥ ८ ॥

मूळपाठः—॥ ८ ॥ निगन्थे निगन्थि सेयंसि वा पङ्कंसि वा पणगंसि वा उदयंसि वा 'ओकुम्भमाणिं वा गणहमाणे वा अवलम्बमाणे वा नाइकमइ ॥ ८ ॥

भावार्थः—॥ ८ ॥ साधु साध्वी प्रये जळ सहित कादव, जळ रहित कादवने विषे, ढीला कादवने विषे, पाणी ने विषे, ते कादव प्रमुखने विषे साध्वी बुडती यकी (बीजी साध्वी के स्त्री न होय तो) ने साधुना ज्ञानवाप्रां प्राचे तो पोतानी शुद्ध बुद्धीए तेने पकडी राखे तो आज्ञा अतिक्रमे नहीं ॥ ८ ॥

१. उक्तसं B Bbw. २. ओबुज्जं B Bbw. १. (इटालीक) वी, (मोटी) वी, नानी वी ने डबल्यु प्रतोमा "श्रीरुपमाणिं" ने बदले "उक्तसमाणिं" पाठ छे. २. (इटालीक) वी, (मोटी) वी, नानी वी ने डबल्यु प्रतोमां "ओबुम्भमाणिं" ने बदले " ओयुज्जमाणि " पाठ छे.

अर्थः—॥ ९ ॥ नि० साधु ॥ नि० साध्वानि ॥ ना० नावानि विषे ॥ आ० चढती यकी ॥ वा० अथवा ॥
 ओ० उतरता पढती यकीने ॥ वा० वळी ॥ गे० ग्रहतो यको ॥ वा० अथवा ॥ अ० आधार देतो यको ॥
 वा० वळी ॥ न० नहीं ॥ अ० आज्ञा अतिक्रमे (नहीं) ॥ ९ ॥

मूळपाठः—॥ ९ ॥ निगन्थे निगन्थि नावं ध्यारुभमाणिं वा ओरुभमाणिं वा
 गेणहमाणे वा अवलम्बमाणे वा नाइक्कमइ ॥ ९ ॥

भावार्थः—॥ ९ ॥ साधु, साध्वानि नावाए चढतां उतरतां पढती होय तेने (बीजी साध्वी के स्त्रीना
 अभावे) पकडी राखी आंळबन (टेको) देतो आज्ञा अतिक्रमे नहीं ॥९॥

अर्थः—॥१०॥ खि० शुन्यकार ॥ चि० चित्त रोमादिक ययो छे ॥ नि० एह्वी साध्वीने ॥ नि०
 साधु ॥ गे० ग्रहतो यको ॥ वा० अथवा ॥ अ० आधार देतो यको ॥ वा० वळी ॥ न० न ॥ अ० आज्ञा
 अतिक्रमे (नहीं) ॥ १० ॥

१. आरोह and आरोह B. १. (इटालीक) बी प्रतमां “ ओरुभमाणि ” ने बदले “ आरोहमाणि अने आरोह-
 माणि ” पाठ छे.

मूळपाठः—॥१०॥ स्वित्तचित्तं निगन्थि निगन्थे गेण्हमाणे वा अवलम्बमाणे

वा नाइक्कमइ ॥ १० ॥

भावार्थः—॥ १० ॥ साध्वीतुं रोमादिके करीने शुन्य चित्त यंछुं छे तेने (बीजी साध्वी के स्त्रीना अभावे)
(कृत्वात्मा पडती) पकडी राखी साधु ठेकाणे लावे तेषां आज्ञा अतिक्रमे नहीं ॥ १० ॥

अर्थः—॥ ११ ॥ दि० दिस ॥ चि० हृदय (गांडछा यई होय लाभना मदे करी चित्त खशुं होय तेवी) ॥
नि० साध्वीने ॥ नि० साधु ॥ गे० ग्रहतो यको ॥ वा० अथवा ॥ अ० आधार देतो यको ॥ वा० बळी ॥
न० नहीं ॥ अ० आज्ञा अतिक्रमे (नहीं) ॥ ११ ॥

मूळपाठः—॥ ११ ॥ द्वित्तचित्तं निगन्थि निगन्थे गेण्हमाणे वा अवलम्बमाणे

वा नाइक्कमइ ॥ ११ ॥

भावार्थः—॥ ११ ॥ साध्वीतुं दिस चित्त कहेतां केइ लाभ थएल देखीने चीत्त भ्रम थइ जवाथी
भागी जती होय तो तेने (बीजी साध्वी के स्त्रीना अभावे) साधु पकडी राखतो आज्ञा अतिक्रमे नहीं ॥११॥

अर्थः—॥१२॥ ज० जक्ष पठो होय ॥ उ० वायुने जोरे उन्माद करती होय ॥ उ० वाघ सींहादिकना उपसर्ग पढतो होय ॥ सा० कलेश कर्षो होय ॥ स० घणु प्रायश्चित आवे भय भ्रांत यती होय ॥ भ० अन्न ॥ पा० पाणी ॥ प० पचख्यां छे अने मुर्छावंत थाय ॥ अ० मनोविकार ॥ जा० थाय ॥ नि० एहवी साध्वीने ॥ नि० साधु ॥ गे० ग्रहतो थको ॥ वा० अथवा ॥ अ० आधार देतो थको ॥ वा० वळी ॥ न० न ॥ आ० आज्ञा अतिक्रमे (नहीं) ॥ १२ ॥

मूळपाठः—॥ १२ ॥ जक्खाइट्टं उम्मायपत्तं उवसग्गपत्तं साहिगरणं सपायच्छित्तं भत्तपाणपडियाइक्खियं अट्टजायं निग्गन्थि निग्गन्थे गेण्हमाणे वा अवलम्बमाणे वा नाइक्कमइ ॥ १२ ॥

भावार्थः—॥ १२ ॥ साध्वी कोई जक्ष भूतादिकना कारणथी अथवा वायुना जोरथी उन्माद, मस्तीमां आत्री होय अथवा वाघ सिंहादिकना उपसर्गे करी अथवा क्रोधे करी अथवा पोताने माघे घणुं प्रायश्चित आवी पढयुं छे अने ते पोताथी बनी शके तेंतुं नथी एवा कारणथी भय भीत थइ होय अने अन्नपाणी पचखीने मनोविकारवाळी मुर्छावंत साध्वी तेने कुवा विगेरेने विषे पढतीने (बीजी साध्वी के स्त्रीना अभावे) साधु शुद्ध बुद्धीए पकडी राखतो ने आधार देतो थको आज्ञा अतिक्रमे नहीं ॥ १२ ॥

अर्थः—॥ १३ ॥ छ० छ वोल ॥ क० आचारना ॥ प० निष्फळना करणहार ॥ प० कथा ॥ तं० ते ॥
 न० कहे छे ॥ को० शरीरादिकनी चपळपणे कुचेष्टा करवी ॥ सं० संयमने ॥ प० निष्फळ करे ॥ मो० सुख-
 पायी (आळपाळ) अणविचार्युं बोलवुं ॥ स० सत्य ॥ व० वचननी भाषा सुमतिने ॥ प० निष्फळ करे ॥ ति०
 (आभारादिक अणमळये अथवा अरसादिक आहार मळे) तणतणट बढचे ॥ ए० एषणा सहित ॥ गो०
 गोचरिने ॥ प० निष्फळ करे ॥ व० (नजरनी चपळ रूपादिक देखीने थाय) ते षष्ठु ॥ लो० लोळपति ॥
 इ० इर्या सुमतिने ॥ प० निष्फळ करे ॥ इ० महा लोभनी करवो ते ॥ लो० अति लोलतापणुं ॥ पु० मुंक्ती ॥
 म० मार्गिने ॥ प० निष्फळ करे ॥ पु० पु० लोभने वशे करी ॥ नि० नियाणुं ॥ क० कावुं ॥ सि० ज्ञानदर्शन
 चारित्र मोस ॥ म० मार्गिने ॥ प० निष्फळनी कारण ॥ स० सघळे ॥ भ० भगवंते ॥ अ० नियाणुं न कावुं ॥
 प० मयस्त (बलाण्युं) ॥ १३ ॥

मूळपाठः—॥ १३ ॥ छ कप्पस्स पल्लिमन्थू पन्नत्ता, तंजहा-कौक्कुइए संजमस्स
 पल्लिमन्थू, मोहरिए सच्चवयणस्स पल्लिमन्थू, तित्तिणिणिए एसणागोयस्स पल्लिमन्थू,

१. कप्पस्स छ पलिं D. १. (इयालोक) वा प्रतमा " छ कप्पस्स " ने बदले " कप्पस्स छ " पाठ छे.

चक्रबुलोलुए इशियावाहियाए पलिमन्थु, इच्छालोभे सुत्तिमग्गस्स पलिमन्थु, भुज्जो भुज्जो नियानकरणे सिद्धिमग्गस्स पलिमन्थु. सवत्थ भगवया अनियाणया पसत्था ॥ १३ ॥

भावार्थः—॥१३॥ छ प्रकारना पळिमंथु क्हा एट्ठे भकी वस्तुनी विनाशना करनार तेना नाम कहे छे. कुचेष्टा एट्ठे शरीरनी चपळता करे तो संजमनुं पळिमंथु एट्ठे विनाश १, वचन जेम आवे तेम बोके तो भाषा सुमतितुं पळिमंथु २, आहारादिक नं मळवाथी अथवा जेवा तेवा मळवाथी थणथणाट करे तो गोचरीनो पळिमंथु ३, चक्षु इंद्रिनी चपळता एट्ठे आमतेम जोया करे तो इया सुमतितुं पळिमंथु ४, घणी इच्छां लोक पीपणुं करे तो सुक्तिना मार्गनुं पळिमंथु ५, नियाणुं करे तो ज्ञान, दर्शन, चारित्र मोक्ष मार्गनुं पळिमंथु ६, सर्व ठेकाणे भगवाने नियाणुं न करवानुं वखाणुं ॥ १३ ॥

१. इच्छालोलुए B. °लोलुता Bb. °लोलुस w. २. मोक्ख for सिद्धि Bth. ३. भगवया notin Bbw. १. (इटलीक) बी प्रतमां “इच्छा लोभे” ने बदले “इच्छा लोलुए” पाठ छे. बी ने नानी बी प्रतोमां “इच्छा लोभे” ने बदले “इच्छा लोलुता” ने डवल्युं प्रतमां “इच्छा लोलुस” पाठ छे. २. (इटलीक) बी प्रत ने ट्टाणांग सूत्रमां “सिद्धि” ने बदले “मोक्ख” पाठ छे. ३. बी, नानी बी ने डवल्युं प्रतोमां “भगवया” पाठ नथी.

अर्थः—॥१४॥ छ० छ प्रकारे ॥ क० आचारनी ॥ टि० स्थिति ॥ पं० कही ॥ तं० ते ॥ ज० कहं छुं ॥
 सा० सामायक ॥ सं० चारित्र ॥ क० आचारनी ॥ टि० स्थिति ॥ छे० छेदोपस्थापनीय ॥ सं० चारित्र ॥
 क० आचारनी ॥ टि० स्थिति ॥ नि० (परिहार विशुद्धनो ते आचार होय) निर्विसमान एट्ठे माही वेसीने ॥
 क० आचार (क्रिया) ॥ टि० आराधे ॥ नि० (परिहार विशुद्ध चारित्र्यो) जे बाहार रह्यो आचार
 आराधी बीजा परिहार विशुद्ध चारित्रियानी तपसां सेवा करे ते निर्विष्टकायनी ॥ क० आचार ॥ टि० स्थिति ॥
 जि० जिन ॥ क० कल्प ॥ टि० स्थिति ॥ ये० स्थिबर ॥ क० कल्प ॥ टि० स्थिति ॥ १४ ॥ ति० एम ॥
 वे० कहं छुं .

मूळपाठः—॥ १४ ॥ छविहा कप्पडिई पन्नत्ता, तंजहा-सामाइयसंजयकप्पडिई,
 छेओवद्धानियसंजयकप्पडिई, निविसमाणकप्पडिई, निविट्टकाइकप्पडिई, जिणकप्पडिई,
 थेरकप्पडिई ॥ १४ ॥-त्ति वेमि.

भावार्थः—॥ १४ ॥ छ प्रकारना आचारनी स्थिति एट्ठे चारित्र छ प्रकारना देखाइया तेरा नाम कहे
 छे, १ सामायक चारित्र कल्प स्थिति, २ छेदोपस्थापनीक कल्प स्थिति, ३ परिहार विशुद्ध (निव्विसमाण

मांही वेसीने आचार आराधे) कल्प स्थिति, ४ निर्विहृकाइय कल्प स्थिति, (ते परिहार विशुद्ध चारित्रिओ बहार रही आचार आराधी बीजा परिहार विशुद्ध चारित्रियानी तपसां सेवा करे), ५ जिन कल्प कल्प स्थिति, ६ स्थिर कल्प स्थिति ॥ १४ ॥

एम सुधर्मास्वामी जंनूस्वामी प्रत्ये केहता हवा केहे जंनू जेम में महावरि देव समीपे सांभळ्युं तेम तुंज प्रत्ये कहुं-
अर्थः--॥ ६ ॥ क० कल्प सूत्रनो ॥ छ० छठो ॥ उ० उद्देसो ॥ स० पुरो ययो ॥ ६ ॥

मूळपाठः--॥ ६ ॥ कपे छट्टो उद्देसओ समत्तो ॥ ६ ॥

भावार्थः--॥ ६ ॥ इतिश्री बृहत् कल्प सूत्रनो छठो उद्देसो संपूर्ण ॥ ६ ॥

॥ इति श्री कल्पसुतं समत्तं ॥

शुद्धिपत्रं

पातुं. बीटी.	अशुद्धं.	शुद्धं
१	७ वली	वली
२	१ निगर्थीण	निगर्थीण
"	२ उद्दे०	उद्दे० ?
३	३ वर्णना	वर्णना
४	२ उद्दे०	उद्दे० ?
"	२ " विधि	" विधि
५	४ " विधि	वा०
"	१ वा०	कचड
६	२ कचड	उद्दे० ?
७	२ उद्दे०	एहवा
८	७ एहवा	उद्दे० ?
९	२ उद्दे०	ते वारे
१०	६ तवारे	निगर्थीणं
"	९ निगर्थीणं	निगर्थीणं

पातुं. बीटी.	अशुद्धं.	शुद्धं.
१५	१ व०वध्यो	म०मध्यो
"	७ शु	शुं
१६	३ सं	सं
"	१० ओसवेत्ता	ओसवेत्ता
१७	१ गमण	गमणं
१८	९ साध्वीन	साध्वीनि
१९	८ खि	खे
"	१२ निगन्थाणं	निगन्थाण
२०	८ उपज	उपजे
२१	४ वा,	वा
२२	९ वा.	वा,
२३	८ छद्	छेद्
"	१० आगमने	आगमनने
२४	११ वत्यए.	वत्यए,

पातुं. बीटी.	अशुद्धं.	शुद्धं.
२५	१२ रात्री	रा. रात्री
२६	१० वा.	वा,
२७	६ कल्प	कल्पे
२८	४ कराभि	उत्ताणि
"	८ मांह	मांहे
२९	३ भीतवाली	भीतवाली
"	अयमां	
३०	३ अह	अहे
"	११ वंसीमूलंसी	वंसीमूलांसि
"	५ बालु	बालु
३१	१ एग	एगे
"	११ पञ्ज	पञ्च
३२	४ व०	व०

पातुं.कीटी. अशुद्धं.	शुद्धं.
" १० निश्चयथा	निश्चयथी
३७ ५ वीजाना	बीजाना
३८ ११ सं	सं
३९ २ आहार	आहार
४० ७ २०	२०
४१ १२ मुजव०	मुजव
४२ ४ इमाइ	इमाइ
४३ १० व	वा
४४ १० ता	तो
४५ ६ अथवा	अथवा
४६ ८ थानना	थानना
४७ १२ पट्टग	पट्टगं
४८ ७ (गोराणी	(गोराणी)
४९ ११ कल्पे	कल्पे
५० १२ चळं	चळं

पातुं.लीटी. अशुद्धं.	शुद्धं.
५३ १० भायाए	भायाए
५३ १३ ॥५३॥	॥५३॥
५४ २ चेलाइ	चेलाइ
५५ ७ व	वा
" ११ नाना	नाना
५६ ३ तेने	तेने
५८ ४ वा	वा
" ६ क	क
" ९ ट्ट	ट्ट
६० ४ बीजा	बीजा
" ९ काळ	काळ
६१ ३ वेहेम	वेहेम
६२ ८ समीपे	समीपे
६३ ७ स्वपक्ष	स्वपक्ष
६४ ११ तेणियं	तेणियं

पातुं.कीटी. अशुद्धं.	शुद्धं.
६६ १४ वद	वेद
७० ३ अणुपदज्जा	अणुपदज्जा
७३ ८ आवशक	आवश्यक
७६ ७ ०इ	इ०
७९ २ क	क
" २ आचाय	आचार्य
९७ ८ बीना	बीजा
१०० २ पात्रा	पात्रा
" १२ (निदोष	(निदोष)
१०४ ३ हाय	होय
१०६ १३ टुकाण	टुंकाण
११६ ७ कठण	कठण

